

உ
பரமபதி துணை.

தேவ ரிஷி முனி சித்தர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாத யோக

ஞானசாஸ்திர திரட்டு

முன்றும்பாகப் புஸ்தகம்.

M.R.

இஃது

மதுரை வித்வான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக் கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசுவீதி

ஸ்ரீராமர்சந்திர விலாச அச்சியந்திரசாலைநிற்

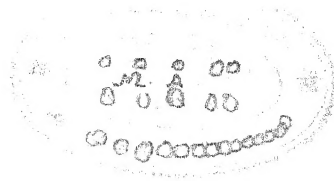
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை]

1929

[ரூபாய் 2

Registered Copy Right.

கடவுள் துணை.

மூன்றாவது பாகம்

வேத மூல சாஸ்திரத் திட்டம்

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் கருவரான அச்சிடக்கூடத் தனிபார்களுக்கும், புத்தக வியாபாரிகளுக்கும், இன்னும் மற்றுமுள்ள மகான்களுக்குத் தெரிவிப்பது வாதெனில்:—

இந்த "வேத மூல சாஸ்திரத் திட்டம்" என்னுமிப்புத்தகத்தில் அச்சிட்கூடுக்கிற சாஸ்திரங்களின் முடிவிற சுண்டிருக்கிற ஒவ்வொரு மகான்களிடத்திலும் மூல வட்டுப் பிரதிகளைச் சுகல சாதத் தாத்துடன் பெற்று, என் முதலாதைகள் கையாண்டுவந்த ஒவ்வோருச் சாஸ்திரங்களையுந் சேர்த்து, இத்ரூவாக்குப் போதுமான திரவியத்தைச் செலவுசெய்து என்னால் (கெவரண்மெண்ட் சட்டப் படி) ரிஜிஸ்தர் செய்திருப்பதால் இச்சாஸ்திரங்களைப் பிறர் எவ்விதத்திலும் அச்சிடக்கூடாதென்பதை இதன்மூலமாய்த் தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

இப்படிக்கு,

இ. சாம. குருசாமிக்கோன்,

புத்தகவரர், புதுமண்டபம், மதுரை.

முகவுரை.

உலகின்கண் சர்வேஸ்வரனால் உற்பத்தியாக்கப்பட்டபலவுரு
களிலும், சுவேதஜம்-அண்டஜம்-உற்பிசம்-சராயுஜமாகிய நால்வன
யோனி, எழுவகைத் தோற்றம், எண்பத்துநான்கு லட்சம் ஜீவரா
களிற் கிரேஷ்டமானது இம்மானிடப்பிறவியேயாம்; இதிலுள்ள
ரும்சிசுக்கள்-பாலர்-குமாரர்-எவ்வனர் விருத்தர்களாகிய ஆண்பெண்
னினங்களுக்குரிய சகலசுகதுக்கங்களையும், தர்மார்த்த காமமோக
மர்மங்களையும், இகபர சாதனங்கட்குரிய இயல்பினையும், எண்ண
லாப் பிறவித் துன்பங்களையும், இஷ்ட காமியார்த்த இன்பரச
களையும் எடுத்துக்கூறிய நூல்கள் பலவாயினும், அவற்றினை இனி
யுள்ளக்கக் கூறுவன: அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த வடிவாயுள்
சின்மய சொரூப நிலைபெற்ற தேவ, ரிஷி, முனி, சித்தர்க
திருவாய் மலர்ந்தருளிய யோக ஞான சாஸ்திரங்களேயாம்.

இவ்வித சாஸ்திரங்களை வெளிவிடாது நமது முன்னோர்கள்
தொன்றுதொட்டு ஒலைஏடுகளிலெழுதி, வீடுகளில் காலைமாலை பூசை
யில் வைத்துப் பூசித்து வாசித்து வருவது யாவருக்குத் தெரிந்த
விஷயமே. அப்படிப்பட்ட அரிய சாஸ்திரங்கள் நமது நண்பர்
இ. ராம. குருசாமிக் கோனார் மூதாதைகள் கையாண்டுவந்த ஒலை
ஏடுகிப்பிதிகள் பலவாம். அவற்றுட்கிலவற்றையும், கனம் க. ராம
கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடத்திலும், என்னிடத்திலும் கைவசமா
யிருந்த ஒலைச்சுவடிகளையும் ஒருங்கே திரட்டிப் பார்க்கையில், பதி
னெண் சித்தர்கள் பாடல்களிற் சில இருந்தும் சில இல்லாதிருந்
தவே அதையுஞ் சேர்த்து அச்சிடக்கருதி “சொல்லும் பொருளுஞ்
சுவையுந் சனியும், எள்ளும் ஒளியும் இருப்பது போல, என்பாற்
பிரியாதெழில் நட்பதனை, அன்பாற் கொண்ட அருமை நண்பர்”
இ. ராம. குருசாமிக் கோனாரிடம் வெளியிட, அவரு மதற்கிணங்கி
பல தேயங்களிற்சென்று சில ஏடுகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு வந்
தனர். அச்சமாம் தெய்வ கடாசூத்தரால் திருப்பழனியின்கண்
வசிக்கும் ஸ்ரீ கைலாச பேரமகாரிஷிஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதின
ஆச்சிரமம் மகா கைலாச பரம்பரை 225-வது பட்டம் ஸ்ரீ கைலாச
தெண்டாயுதபாணி ரிஷிஸ்வர சுவாமியவர்கள் தமது ஆச்சிரமத்

பிற கையாண்டுவந்த பலசாஸ்திரங்களடங்கிய எட்டுச் சுவடிகளை
பரப்பிரசாதத்துடன் கொடுத்து, அச்சிடும்படி உதவி புரிந்தனர்
100.

எல்லாச் சுவடிகளையும் காயிதத்தில் எடுத்தெழுதிப் பார்க்கை
யில் அதிற் சில சாஸ்திரங்களில் ஒவ்வோரிடத்தில் ஒவ்வொரு
புத்தியுட்களில் இரண்டு வரியும் மூன்று வரியுமாக இருந்ததுடன்
சிலபாக்களில் எதுகை மேலினைகளே துமில்லா திருந்தன அவை
களைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டி, இப்புத்தகத்தில் அச்சிட்டிருக்கும்
ஒவ்வொரு சாஸ்திரங்களின் முடிவிற்கு கண்டிருக்கிற நமது ஆதம்
நண்பர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒரு பிரதிக்கு நானு ஒலையேட்
டுப் பிரதிகளைப் பெற்று அவற்றுள் வரைந்துள்ள லிங்கபிரகாரம்
அனைக மகான்களின் உதவியைக்கொண்டு என் சிற்றறிவுக் கெட்
டியவானு சீர்திருத்தஞ் செய்ததுமன்றி, இதற்கு தேவ ரிஷி முனி
சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய “யோகஞான சாஸ்திரத்திரட்டு”
எனத் திருநாமஞ் சூட்டிப் பன்னிரண்டு பாகங்களாக அச்சிட்
டிருக்கின்றன.

இச்சாஸ்திரங்களை யெல்லாந் திரட்டி ஒன்று சேர்த்து அச்
சிடுவதற்காகப் பொருட்செலவு, தேகப்பிரயாசையும் எடுத்துக்
கொண்டு சதா துணைக்கருவியாயிருந்த மதுரை புதுமண்டபம்
புத்தக விபாபாரியும், ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸ் சொந்தச்
காரருமாகிய நமது நேயர் இ. ராம. குருசாமிக் கோனாவர்கள் து
நன்றியும், தாலபத்திர சாஸ்திரச் சுவடிகளுதவிய ஏனைய நண்பர்க
ளது நன்றியும் யான் என்றும் மறக்கத்தக்கனவன்று.

இவ்விதம் பன்னிரண்டு பாகமாய் அச்சிட்டிருக்கிற இவ்வரிய
பெரிய சாஸ்திரங்கள் ஒரு புத்தகத்திலிருப்பது மற்றொரு புத்த
கத்திலல்லாதிருப்பதால், பன்னிரண்டு வாலியத்தையும் பார்ப்ப
தவசியம். ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் இதனை லாங்கிக் கையாண்டு
வருவீர்களென நம்புகின்றனன்.

இங்னும்,

த. குப்புசாமி நாயுடு,

மதுரை.

முன்றாவது புஸ்தகம்.

தேவ ரிஷி முனி சித்தர்கள் திருவாய் மலர்த்தருவிய
யோகஞான சாஸ்திரத் திரட்டின்
அட்டவணை.

பக்கம்	சாஸ்திரங்களின் பெயர்.	பக்கம்
1	கடைப்பிணை	ஞான சைதன்யம் 7 ... 1
2	ஹை	ஞான சமாதி தீட்சை 17 ... 4
3	ஹை	ஞானத் தண்டகம் 50 ... 9
4	ஹை	ஞானக் கங்கிஷம் 80 ... 23
5	ஹை	சிவயோக ஞானம் 100 ... 41
6	ஹை	கலைக்கியாவம் 120 ... 70
7	ஹை	ஞான தீட்சாவிதி 16 ... 101
8	ஜெயமுனிவர்	திருமந்திர ஞானம் 37 ... 106
9	கல்லுளிச்சித்தர்	ஞானானந்த குஸ்திரம் 19 ... 116
10	ஹை	பாடல் 16 ... 121
11	கஞ்சமலைச்சித்தர்	கலைக்கியானம் 23 ... 124
12	ஹை	பாடல் 25 ... 130
13	புலிப்பாணிமுனிவர்	பூஜாவிதி 50 ... 134
14	கௌசிகமுனிவர்	ஞான குஸ்திரம் 30 ... 148
15	மிருகண்டமகாரிஷி	மெய்ஞ்ஞானம் 30 ... 156
16	குருராஜர்	ஞான ரத்தினபாணம் 50 ... 164
17	ஹை	சிவயோக கிந்தாமணி 50 ... 177
18	இராமரிஷி	சிவயோக ஞானம் 18 ... 190
19	அத்திரிமகாரிஷி	உண்மைஞானபோதகம் 30 ... 195
20	புகண்டமகாரிஷி	மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம் 80 ... 204
21	ஹை	ஞான காவியம் 33 ... 225
22	ஹை	ஞானோபரிடதம் 32 ... 234
23	ஹை	ஞான குஸ்திரம் 19 ... 243
24	ஹை	ஞானக்ருதர் 16 ... 246
25	மௌனச்சித்தர்	ஞானம் 8 ... 248
26	ஹை	பாடல் 12 ... 251
27	குதமகாமுனி	ஞான குஸ்திரம் 14 ... 253

சுருவே துணை.

தேவ, ரிஷி, முனி, சித்தர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிப்

யாக ஞான சாவ்ந்திரத் திரட்டின்

நான்காம் பாகத்தில் சொல்லியிருக்கிற

மூக்கிய விஷயங்கள்.

3-வது! இதற்கடுத்த நான்காம்பாகத்தில் மச்சமுனி. வேதமுனி, சமுனி, யுகிமுனி. வசிஷ்டமாமுனி, பாம்பாட்டிச்சித்தர், சித்தர், ககப்பிரம்ரிஷி, கூர்மானந்தர், குரியானந்தர், கண்ணை, அசுவினிதேவர், பராசர், தேரையர் முதலிய மேலான தேவ னாற் சொல்லப்பெற்ற அருமையான இருபத்தைந்து சாஸ்த்ரங்கள் அடங்கியுள்ள விஷயங்களை இதனடியிற் காணலாம்.

அவையாவன:

முதலாவது மச்சமுனிவர் தூலஞானம் பத்தில், இடக்கை பிங் ஸ்ரிமுனைக்குரிய வாகியோகசாதன கேசரி மார்க்க முதலிய ங்களையும்,

2-வது மச்சமுனிவர் சூட்சுமஞானம் பத்தில், கற்பமுறையும், பாதி அனுஷ்டிக்க வேண்டிய குளிகைகளும்: ஞானசோதி யும், சமாதி தசதீட்சை முதலிய விபரங்களையும்,

3-வது மச்சமுனிவர் காரணஞானம் பத்தில், நான்குவேத பிர முடிவையும், ரவிமதி கூடர் கேசரி தெரிசனமும், அஷ்டாங்க சித்தியின் விபரங்களையும்,

4-வது மச்சமுனிவர் தீட்சைஞானம் ஐம்பத்தைத்தில், பஞ்ச தவதையும், பானுபிறை அக்கினியென்ற நாடியும், பத்னுவாயு பகருதற்கரிய நந்திதெரிசன விபரங்களையும்,

5-வது மச்சமுனிவர் ஞானதண்டகம் தொண்ணூற்றேழில் டமாசித்தி கருக்குரு கற்பம் வாதம் மை மெழுகு மூலிகை , ரேசக பூரக சூம்பக மூலாட்சா யோக ஞான சாதன விபரங் கும்,

6-வது மச்சமுனிவர் ஞானஜிட்சாவதி நூலில், கந்தி தெமும், குண்டலிசத்தியும், ஆதியந்தம் பூரணசோதியும், அறுகோதியல்பும், வாதமுறை கருமானம் வாசியின் திசை விபரங்களை

7-வது வேதமுனிவர் ஞானஞஸ்திரம் இருபத்திரங்கில், நடுமுடி பரவெளி ரசகுளிகை குடாமணிமாத்நிரை விபரங்களை

8-வது துர்வாசமகாரிஷி ஞானஞஸ்திரம் எழுபத்தேழில், லை குரு சவுக்காரம் மயிற்பாலம் நெருப்பாறு செயற்கும். சன்முடன் சிலவேதை விபரங்களையும்,

9-வது யுகிமுனி தத்துவஞானம் நூற்றைத்தில், யோக குசாதனங்களுக்குரிய மூலாட்சாங்களுமும், மூலாதாத்தின் முடிபஞ்ச பூதங்களுக்குரிய அஞ்ச தேவதைகளும், இடகலை பிங்கழிமுனை சோதிசொருபமும், ஜனங்க ஞற்பத்தியும், தத்துதொண்ணூற்றாறும், சரீர மர்ம முதலிய விபரங்களையும்,

10-வது வசிஷ்டர் ஞானோதயம் பதினாறில், அறுகோணகா மூலாட்சாங்கலையும், ஆதியாஞ் சோதி தெரிசன யோக சாதமுதலிய விபரங்களையும்,

11-வது வசிஷ்டர் வைத்திய ஞஸ்திரம் இருநூற்றியாற்செயநீர் சுண்ணம் செந்தூரம் மெழுது தாம்பூர வங்கதங்க பற்களையும், கிசாயம் லேகியம் ஞானம் முதலிய அளிழ்தங்களை செய்பாகம் கைபாகமாய்ச் செய்து பலவித நோய்களைப் பறக்க செய்யும் பலவித விபரங்களையும்,

12-வது பாம்பாட்டிச் சித்தர் ஞான ஞஸ்திரம் பதினாறியேரக சாதன மர்மங்களின் வல்பை விபரங்களையும்,

13-வது பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல் முந்நூலில், பிரபஞ்சமெய்யென்றும், பிரம்மமென்றே மெய்யென்றும் அப்பிரம்த்தைசாரும் விபரங்களையும்,

14-வது ஞானச்சித்தர் மெய்ஞ்ஞானம் பன்னிரண்டில், யோ ஞான சாதனங்களுக்குரிய விபரங்களையும்,

15-வது ஞானச்சித்தர் பாடல் முப்பத்தைந்தில், சிவயோக பிரமநிலை விபரங்களையும்,

16-வது சுகப்பிரமரிஷி ஞான ரூஸ்திரம் முப்பத்திரண்டில், சகண்ணம் குரு குளிகை வேதை கற்பம் செய்முறை முதலிய வர்களையும், யோகசாதனத்துக்குரிய விபரங்களையும்,

17-வது கூர்மானந்தர் மவுனஞானம் ஐந்தில், முன்றெழுத்தும் கழுத்தும், வாலை சித்தி முதலிய விபரங்களையும்,

18-வது கூர்மானந்தர் ஞானரூஸ்திரம் ஐம்பதில், வாதவைத், காய கற்ப முறைகளையும், யோக சாதன மூலமந்திர விபரங் டும்,

19-வது ரூரியானந்தர் ஞான ரூஸ்திரம் பதிமூன்றில், பூரீர். குரு அண்டபிண்டம் உப்பு காயசித்தி மூலசுத்தி மூலமந்திர ிய விபரங்களையும்,

20-வது ரூரியானந்தர் கற்பஞானரூஸ்திரம் இருபத்தைந்தில், ித்தி யோகசாதனம் கெவுனகுளிகைமுதலிய விபரங்களையும்,

21-வது கண்ணானந்தர் சிவராஜயோகம் பதினான்கில், யோக ாத்துக்குரிய மூலாட்சரங்களையும், ஞானசித்தி விபரங்களையும்

22-வது அசுவினி தேவர் சிவயோக கற்பம் பதினாறில், வாசி ியாக சாதனங்களுக்கு வேண்டிய விபரங்களையும்,

23-வது பராசரிஷி ஞானோபதேசம் இருபத்திரண்டில், பூரண றவைக்காணும் ஞானசாதன விபரங்களையும்,

24-வது தேரையர் நவலோக பற்பம் பதினாறில், இரும்பு பித் ஈயம் வெள்வங்கம் திராவுருக்குச் செம்புடன் நாகம் ணெள்ளி ற வெண்கலம் தங்கம் முதலிய நவலோகங்களையும், நன்றாய்ச் முறையுடன் பற்பஞ்செய்யும் விபரங்களையும்,

25-வது தேரையர் சிவபூஜாவிதி எழுபத்தைந்தில், சிதம்பரச் ம், அஷ்டகர்மம், தேவிபூஜாவிதிக் கிரமங்களையும், சித்தியிற் ் யோகசித்தி காயசித்தி அஷ்டமாசித்தி முதலிய அநேக ிபரங்களையும் சொல்லப்பெற்றிருக்கின்றது.

முன்னர் சொன்ன மூன்று பாகங்களிலும் முழு
துள்ளதை, நன்றாய்த் தெரியவேண்டுமானால் நான்கா
வாங்கி வாதிர்க நன்குவிளங்கும். தனிகிரேஷ்டரின், ச
கிபத் தன்மையை இதனுலறியலாம். ஆகையால் மா
காம் வரலியத்தையும் சேர்த்துப் பார்த்தும்படி. கோருந்

அன்னியில் இதனைச் சேர்ந்த யோக ஏதான சாஸ்
பத்துபாகம் வரை அச்சிட்டு புத்தகமாகத் தயாரி
வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விவரத்திற்செழுதி
மாகவும் நேரிலும் புத்தகம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் மூ
பெற்றுக்கொள்ளலாம்

இப்படித்து

இ. சாம. குருசாமிக்கோன்,
புலதகஷர்ப், புதுமண்டபம், மது

சிவமயம்.

முதலாவது

கடைப்பிள்ளையார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சைதன்யம் 7.

வெளிகடந்த வெளியொழிபே சுழினைகாப்பு

வேதாந்த விபரத்தி னறிவேகாப்பு

தளிர்ந்தன லுங் காலுமொன்றாய் மூன்றும்நவ்வில்

தம்பனத்தில் மோகனத்தாய் பதமேகாப்பு

அளிகருவி லெட்டாகி நாலுஞ்சேர்ந்த

அதிசயமே பூரணத்தி னறிவேகாப்பு

களிவுறுதி சைதன்ய ஞானங்கூறக்

கணபதியே முத்தியருள் காப்பதாமே.

தானென்ற உப்போடு ககாசாரம்

தனித்துமின்ற திரிப்பொடியாம் மண்டலமுமன்றும்

வானென்ற பூதமஞ்சாய் ஆதாரமாறும்

மருவியது பஞ்சீத கிருதமாகி

வேனென்ற தத்துவமாய் மனகநலாய்

வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் மனமுமாகி

கோனென்ற ரூட்சத்தில் நின்றுதப்பா

கொள்கியதி லோர்ஞானங் கூறக்கேனே.

(1)

கூறுகிறோம் தத்துவத்தைக் கேட்டுத் தள்ளிக்

கொண்டுமின்ற ஆறுதலைக் குறிப்பிடுதல்

கூறுகிறோம் மாயையெல்லாம் குறிப்பிடாததன்

கூறுகின்ற வாசனையைக் குறிப்பிடுதல்

கூறுகிறோம் மனதோடே புருஷமாயத்துந்

கொடுமனசை அசையாமற் கெட்டிபண்ணிக்

கூறுகிறோம் அகாரமுத லுக்காரத்தாக்கிக்

கூறுகின்ற மவுனத்தை அறிவிக்

சொல்லுகிறேன் மூலகுரு நாலாம்பேரன்

சொற்றவருக் கொங்கணற்குப் பிள்ளையானேன்

சொல்லுகிறேன் உனையழைத்து அனைத்துக்கொள்வார்

குமூலகி லறுபத்து நாலுபதியோரும்

சொல்லுகிறேன் எந்நிறிந்த மட்டுஞ்சொன்னோம்

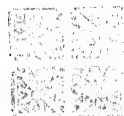
அடியான நாதாக்கன் தூளும்பெற்றேன்

சொல்லுகிறேன் மூலகுரு போகர்பாதம்போற்றிச்

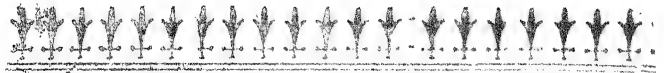
சுத்தசை தன்னியமென்றும் வேதாந்தமுற்றே. (7)

கடைப்பிள்ளை ஞான சைதன்யம் 7

முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாடு வீதியிலிருக்கும் பார்த்தீச விபரபரம்
ம. ரா. ம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய எட்டுப்
பிரதியில் ஓர் பிரதி சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

வ.
சூருவே துணை.

இரண்டாவது
கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்த்தருவியா

ஞான சமாதி தீட்சை

ஆநிசுவ மூலகண பதியைப் போற்றி
அருள்பெருகுஞ் சமாதியுட தீட்சைசொல்ல
நீதியுள்ள நந்திசர் மூலநாயன்
நிலையறிந்த காலாங்கி பெரகமூர்த்தி
சோதியெனும் பூரணதே திகராய்ச்சிற
துணையான கொங்கனவர் பாதங்காப்பு
ஒதியதோர் மந்திரகலே சமாதியீட்சைக்
குண்பையுள்ள கணபதிதான் சாணந்தானே.

தானான தீட்சையடா சமாதிதீட்சை
தனையறிந்து மந்திரமாம் மூலபிடம்
தோனான பிடமதை யார்தாங்காண்பர்
சூறித்தபடி சொல்லுகிறேன் சூறியைக்கொரு
தேனான மூலமடா அக்கினிபுராச்சு
திருவான முக்கோண மாலின்கிடு
வானான அண்டமடா புருவமத்தி
வளமான மதியினுட மனத்தான்பாரே.

பரரப்பா மூன்றினுட விபரஞ்சொன்னேன்
பதிவாக அவர்களுட மூலங்கொரு
நேரப்பா அடிமூல மக்கினியின்பிசம்
நிலையான பிசமடா ஒம்அம்உம்மென்றோது
காரப்பா நடுவான கதிரினுடபிசம்
கருணைவளர் ஐங்கிலியும் அம்பென்றோது
மேரப்பா முடிவான உதியின்பிசம்
வினங்கிரிந்ந ரமசிவய மென்றுகாணே.

காணவே மண்டலங்கள் மூன்றில்நின்ற

சுருணைவளர் தேவதைகள் பிசஞ்சொன்னேன்
பூணவே மனஞ்ருவிந்து செவிக்கமைந்தா

புத்தியுடன் வனைவிபரம் புலக்கேளு
தோணவே உதயாதி தன்னில்நீயும்

சுத்தமுள்ள மனக்கண்ணால் மூலம்பார்த்து
ஊணவே ஓம்ஆம்உம் மென்றேதான்

உத்தமனே நூத்தெட்டு உருவேசெய்யே.

(4)

உருவறிந்து ஓதயிலே மூலத்திய்தான்

ஓமெனவே தான்சொலித்து வேர்வைமீறும்
சுருவறிந்து தானெழுந்து நித்தியகர்மம்

கட்டினையைத் தான்முடித்து தண்ணேநோக்கித்
திருவிருந்த சத்தியடா முக்கோணத்திற்

சென்றிருந்த மனக்கண்ணால் நன்றாய்ப்பார்த்துக்
குருவிருந்த பதினோக்கித் தியானம்பண்ணிக்

குணமாக அங்குங்கிலியுஞ் சவ்வென்றோடுத

(5)

ஒதுவது நூத்தெட்டு உருவேசெய்தால்

உத்தமனே பரிதிமதி யொன்றாய்க்கடி
மாதுவளர் பூரணமாம் அண்டத்தேகி

மகத்தான சுழினைமலில் தீபங்காணும்
கோதுபழு தில்லாதத் தீபங்கண்டாற்

கூர்மையுள்ள கண்களரெண்டுஞ் சிவப்புமாகும்
ஐதரவாய் அந்தமில் யறிந்தேசொண்டு

அப்பனே மதிவிட்டை அடுத்தாக்காரே.

(6)

அடுத்தாமன் துருதியினால் புருவத்தேகி

அப்பனே யிருசுடரின் அந்தத்தாலே
தொடுத்தமிகச் சிவயநம வென்றுதானுஞ்

சுத்தமுடன் நூத்தெட்டு உருவேசெய்து
நடுத்தாமாய் நின்றநடு வின்னைநோக்கி

நாட்டமுடன் சந்திரனே பிரகாசிக்கும்
திடத்துடைய சந்திரனே பிரகாசித்தாற்

தேகமதிற் ருளிர்ச்சியுமே செம்மையாகே.

(7)

ஆமல்பா கயிலைசு வர்ச்சித்தேயங்கத்

ஆம்பலினை புருவமதின பருவமதின

தாமல்பா சொல்லுஞ்ஞா முகவர்தி

சுண்ணையுடன் தவிரகன பிறை கிளவல்பா

ஓமல்பா யிதருருக்கும் ஓமல்பா

உருதியுள்ள சூட்சுமடா முகவர்தி

காமல்பால் சாணைபாபால் சொல்லுங்கத்

சுருவான முலத்தைத் தாறுகா

காரப்பா மூலமது கணபதியில் திரைகல்

கருவான முக்கிணைத் தந்தியை

ஓர்ப்பா புருவமது சதாசுவத் திரைகல்

உண்ணையுடன் தந்தியுழத் திரைகல்

தோர்ப்பா மணந்தேறா வாகித்தேறல்

சிலகிளா மெயுனதித் தந்தியை

நோர்ப்பா தினந்தேறல் திரைகல்

நீடுகில் நீயுமொரு தித்தணை

காணலை முலத்தால் முத்திபெற்றல்

கருணையுள்ள நியுமுவர் தோதகல்

தோணலை முலத்தால் தித்தணை

துலங்கின்று அடிமுலம் துத்தால்

பூணலை அடிமுலம் துத்தால்

புருவகில் வழிவாடா தித்தணை

பேணலை வில்குவினை வில்குவினை

பெருகலின்று ததினலை சமா தாமபால்

பாரப்பா சமாதானுட புருவகிலு

பதிவான மூலமது தியுநாச்சு

நோர்ப்பா நடுமனை தான் வாய்வுநாச்சு

நோந்துரண்டும் வொன்னுள் ஓய்க் காயபால்

சாரப்பா ரெண்டையுமே ஒன்றுபண்ணித்

தானவனாய் நின்றுதினல் சமாதியாச்சு

ஆரப்பா அறிவார்ண் சமாதிதிடகை

ஆதிபந்தம் நீயெனலை அறிவாய்க் காணை

காணவே சொல்லுகிறே மதிக்கும்மேலே
கலந்தபவர் அறிவுடனே திசைநாதத்தைப்
பூணவே யிருந்தவராய் நெஞ்சிற்றூணும்
புகழான ரவியினுட பிரகாசத்தைத்
தோணவே ஆதார மூலம்பாரு
கடர்க்கொடி போலவுமே திபங்காணும்
ஊணவே நன்மனதாய் முன் றும்பார்த்து
உத்தமனே உகந்தந்த விடத்தைக்கேளே.

(12)

சேஞரீ ஹதியடா மூலாதாரம்
விருகையுள் ளா நநாதாமாம் பிராதாரந்தான்
வெழுநீ பிர்மமது வைத்தாகேளுந்
வெழுமையுள் ள மவுனமடா ஞாயித்தம்
வேழுநீ மாலிஹட விதேதானம்
விளங்கிவின்ற சருணையடா ஞாயிம்பாரு
ஞழுநீ குத்திரனார் மலைபிற்றூணும்
கழிபறுவும் பின்றுதடா அறிந்துகொள்ளே.

(13)

அறிந்துகொள்ளு மயேன்பாத்தில் வைத்தாமந்தா
அப்பின் சொற்பவந்தா னடங்கிவிற்கும்
விநித்திரிந்த மணித்தாயின் விட்டுக்கூட்கோ
விவந்திரிமே சங்கரத்தான் மேன்மையாக
விநித்தூறனது வாதாரம் நன்னாய்ப்பார்த்து
வழி துறையும் வாகியுட பிணையுள்ளண்டு
கருத்திரமே அறிவாநீ தத்தின்மின்று
விவையுறு தேனெனும் பாதம்பத்தே.

(14)

பத்திரமாம் பத்துறது முறைத்திரித்
பாங்காள் வழிபதனா ளுக்கழிவிற்கென்று
கத்தமுள்ள சதாபிவனார் மணியிலேதான்
கடனொலியாத தூண்டாத நிபமாகும்
சித்தமுள்ள நிபமடா பிராணநாதம்
சென்றொழுந்த விடத்திலு செருங்கண்டாய்
புத்தியுடன் அந்நிடத்தில் மனைதவனத்துப்
புணையாய் கேசரியாய் பூசைபண்ணே

பூசையென்ன நேசமது கோவிலாச்சகம்
 புத்தியுடன் கோவிலுக்குட் செல்லும்பொது
 நேசமுடன் முகைன பழையப்போற்றி
 கிலையான நந்தியடி பூசைபண்ணி
 வாசமுடன் சதாகிவஞர் மனையிழ்புகி
 மகத்தான பராபரனார் ஓளியைக்கண்டி
 பாசமுடன் நேசமதாயத் தயானஞ்செய்யப்
 பதிமாண சமாதிமுத்தி தீட்சையாமே.

முத்தியுள்ள சமாதினுட தீட்சைதன்னை
 முதனட்ட யோகசிவ ஞானிக்கொய்
 சித்தமுள்ள சிவயோக முததத்தியவாய்
 சிவஞ்ஞான சூருநேசி தனக்குமீயவாய்
 சுத்தமுள்ள சமாதினுட தீட்சைமார்த்தம
 கோகியமாய்ச் சொன்னதைப் பதனம்பண்ணி
 சத்தமது தான்மிறந்த யிடத்திலின்று
 சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்வாய்முற்றே.

கடைப்பிள்ளை ஞான சமாதி தீட்சை 17
 முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசி விதியிலிருக்கும் பாத்திர வியாட
 ந. ரா. ம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏ
 பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ
முருகன் துணை.

மூ ன் று வ து

✓ கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்த்தருளிய

ஞானத் தண்டகம் 50

அண்டமெனும் எமகூட மலையில்வாமும்
ஆதிநந்தி காலாந்தி மூலர்போகர்
விண்டபடி நடனமிஞ்சு சிலம்பைக்கண்ட
வேணந்தக் கொங்கணவர் பாதம்போற்றி
கண்டதொழி லடக்கமதாற் றண்டக்கத்திற்
கருவுருவாய்ப் பாடுதற்கு கமலங்காப்பு
மண்டலத்துக் காதார மானநந்தி
மகத்தான மூலகண பதிகாப்பாமே.

பதியான பதியுவும் மூக்கோணந்தான்
பர்மகணே உந்தியென்ற சுழினைமீதிற்
கெதியான மோட்சகெதி வீடுவென்றெண்ணிச்
கிருபையுள்ள ரவிமதியை ஒன்றாய்க்கட்டி
விதியான தெழுத்தெனவே மவுனமாக
வேதாந்த சார்தொடுத்து விண்ணோரோக்கித்
ததியான காலமென வருவேசெய்து
தாயான கொங்கணாக்கு மகந்தானென்னே.

(1)

மகனான கடைப்பிள்ளை யானசுத்தா
மார்க்கமுடன் வாவெனவே ஆமிர்தரிப்ப்து
அகமான தேவமதிற் ரூட்சங்காட்டி
அஞ்செழுத்துக் குயிரான ஆதிகாட்டி
சுகமான பதிகாட்டிச் சொரூபங்காட்டிச்
கோதியென்ற கற்பூர நிலையங்காட்டிச்
செகமாயை தன்னுடைய வழியுஞ்சொல்லிச்
செம்மையுடன் சிவபோகற் திறஞ்சொன்னேனை.

(2)

சொன்னமொழி மெய்யெனவே தன்னப்பார்த்த
 சொருபநிலை தனையறிந்து விண்ணோநோக்கித்
 கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து தன்னப்பார்த்துக்
 காலறிந்து மேலான கமலவிட்டில்
 உன்னிவினே யாடிமனக் கண்ணினிலே
 உரிசையுடன் மதியமூர்த வுண்மைபெற்றுத்
 தன்னருளே தாளுநத் தன்னப்போற்றித்
 தவசியென்ற கடைகிநடு விண்ணப்பத்தே.

பத்தியுள்ள குருபரனைக் கண்டால்மந்தா
 பருதிமதி சுடாதின்பின் பதியைக்கேளு
 முத்தியுள்ள ஆதார மூடிவைக்கேளு
 மூர்க்கமுள்ள வாசியுட கருவைக்கேளு
 சித்தியுள்ள கற்பமதின் செயலைக்கேளு
 சிவசிவா பஞ்சகண திளைக்கேளு
 சுத்தமுடன் மனம்நிறுத்தச் சுருதிகேளு
 சொருபநிலை யென்னவென்று தெரமுதுகே

கேளடா பிரம்மிஷ்டை தன்னக்கேளு
 கிருபையுடன் நிருவிசுற்ப சமாதிகேளு
 வாளடா சிவயோக வாழ்க்கைகேளு
 மந்திரத்துக் சூயிரான மணியைக்கேளு
 காலடா ஓடிநின்ற யிடத்தைக்கேளு
 கண்மூடி அறிவழிந்த கதையைக்கேளு
 மாளடா மாண்டவிடந் தன்னக்கேளு
 மதிகதிரும் நின்றகுறி மார்க்கங்கேளே.

மார்க்கமுடன் மூலமுத லாருதாரம்
 வகையுடனே அறிந்தந்தச் சுழியில்வின்றால்
 ஏர்க்கையுடன் நினைத்தவண்ணம் முடிக்கலாகும்
 எட்டிரண்டும் ஒன்றான இன்பத்தாலே
 பார்க்கமணிக் கண்ணாலே நன்றாய்ப்பார்த்து
 பத்திகொண்டு தேகமதைச் சித்திபண்ணு
 சேர்க்கையுள்ள தேகமடா தேவரூபம்
 சிவவிந்து நாதமொன்றுய்ச் சேர்ந்துகித்தே.

சித்தியுள்ள வகையேது என்னுல்மைந்தா
 தீர்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மார்க்கமாக
 முத்திகொண்ட அகாரமடா விந்துவிந்து
 முதலான விந்துவடா தண்ணீரப்பா
 புத்திகொண்டு தண்ணீரை பொன்றில்வாங்கிப்
 புகலாதே வால்மிளகுப் பொடியைத் தூவிப்
 பத்தியுட னுதையாதி தன்னிற்கொண்டாற்
 பாலகனே தேகமது வாலையாமே.

(7)

ஆமப்பா வாலைய தாகுந்தேகம்
 ஆந்தரங்க மானதொரு அயிர் தந்தன்னால்
 தாமப்பா தன்நிலையை யறிந்துகொண்டு
 சதாகாலம் பூரணத்தில் மனத்தையாடி
 காமப்பால் கானல்பால் ரெண்டுங்கொண்டால்
 கயிலாச தேகமடா காலனேது
 ஓமப்பா சத்தியமாய்ச் சொன்னவார்த்தை
 உறுதிவைத்துச் சத்தியமா யுற்றுப்பாரே.

(8)

உத்தமொழி சத்தியமாய்ச் சொல்லக்கேளு
 உறுதியுடன் மனதுருதி யாகறின்று
 பத்தியுடன் ஓம்நம வசியயென்றே
 பார்மகனே உருவேற்றப் பலிக்குஞ்சித்தி
 சுத்தமுடன் தேகம்வச்சு காயமாகும்
 சுருதியனல் மூலமடா முக்கேகணத்தில்
 புத்தியுடன் சதாகால முருவேசெய்தாற்
 பூரணத்தில் லின்றுகெதி காணலாமே.

(9)

காணவே வாமப்பால் தண்ணீராகும்
 கருணையுள்ள கனற்பாலே நாதம்நாதம்
 பேணவே நாதமென்றால் அறிவாரில்லை
 பெண்குழந்தை அமுரிபடா குமரிகற்பம்
 தோணவே ஆந்தரீ ரொன்றில்வாங்கிச்
 சுகமாக வால்மிளகு உறுப்போட்டுப்
 பூணவே உறியபின் னெடுத்துக்கொண்டு
 புத்தியுடன் பின்னுமந்த நீறிப்போடே.

(10)

போடப்பர் பத்துமுறை கங்குய்நீரும்

புண்ணியனை தாமதேத்து வைத்துக்கொள்
காடப்பா அதையெடுத்துப் பதனம்பண்ணி

கவொள பூணத்தைத் திராணஞ்செய்து

வீடப்பா பெலப்பதற்கு மைந்தாநீயும்

விபரமுட னந்திசந்தி யுச்சிவாஹ்யம்

தேடப்பா அய்யஞ்சாயக் கொண்டு தந்ததால்

தேசத்தில் நின்றதொரு கோய்கள்போலே.

கோயான தின்னமொன்று ஆயிர் தகற்பம்

துன்மையுடன் கொன்றுகிறேன் வைத்தாகேடு

தாயான ஆனந்த முனிச்சாந்தில்

தயவான சாதிக்காய் கவறப்போட்டு

வாயாறக் காயினிலை கொட்டுப்பங்கு

வரிசையுட னேகறங்கித் தாதும்மைவத்த

காயான சாதிக்கா பூரித்தானூற்

கணக்கஞ்ச முறைசெய்து வுலர்த்திக்கொள்ளே

கொல்லப்பா உதையாதி தன்னிலைதான்

குணமாக னொருதுண்டு வாயிற்போட்டு

மெல்லப்பா மென்றுசாக் கொண்டாயானால்

வேதாந்த வாகியது கித்தியாகும்

செல்லப்பா வாகியிற்சென் நேறியந்தத்

திருவான நடுமனையாஞ் சிகாரவிட்டில்

நில்லப்பா நின்றறிலை கொண்டால்மைந்தா

நிலமான மூலமது நிலைக்கும்பாரே.

நிலையான சீவகளை வலுவாய்நிற்கும்

விசபூசை விதிதிட்டை விதியாந்தன்கை

சீலையாத மனதாகப் பூசைசெய்தாற்

கருவான தேகமது முத்தியாகும்

சிலையான தேகமது முத்தியானூற்

கிவசிவா கிவசியாக மிதுதான்பாரு

அலையாதே வெறும்விணர் பேச்சைநம்பி

ஆசைகொண்டு திரியாதே ஆண்டத்தேறே.

அண்டபடி ரண்டமெல்லாம் நொடியிற்சுத்த
 அவையடக்க மாகவொரு குளிகைசொல்லோம்
 கண்டபடி சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 காயான சாதிக்காய் விராகன்பத்து
 கொண்டபடி கிராம்பதுவும் விராகனஞ்ச
 குணமான ஏலமது விராகனஞ்ச
 விண்டபடி மதுரமது மூன்றும்கூட்டி
 விரைவாகக் கல்வத்திற் பொடித்துக்கேளே.

(15)

கேளப்பா ஆனந்த முகேச்சுற்றிற்
 கிருபையுடன் நன்றாக ஆரைத்துமைந்தா
 கேளப்பா ரவிதனிலை உலர்த்திப்பின்னல்
 கெணிதமுடன் பின்னுமந்தச் சாறுவிட்டு
 கேளப்பா பிப்படியே பத்துமுறைசெய்து
 கிருபையுடன் கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி
 கேளப்பா ஆட்டியபின் வழித்தெடுத்த
 கேள்வியென்ன பின்னுமதை நன்றாயாட்டே.

(16)

ஆட்டப்பா மைப்போல வழித்தெடுத்து
 அப்பனே மிளகுதுபோ ஒருட்டிமைந்தா
 நீட்டப்பா ரவிதனிலை காயப்போட்டு
 நீமகனே தக்கமதாற் சிமிழ்தான்செய்து
 போட்டப்பா பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு
 பூரணமா யொருகுளிகை வாயிற்போட்டு
 நாட்டப்பா வாசிதனைச் சுழினைக்கேற்றி
 நாதாந்த அமிர்தமது கொண்டுதேறே.

(17)

தேறுவது யேதெனவே மைந்தாகேளு
 சிவசிவா பிரானாயஞ் செய்துகொண்டு
 ஏறுவது வாசியினால் மூலங்கண்டு
 ஏகாந்தச் சற்றருவைத் தீயநம்பண்ணி
 மாறுகித மறிந்துவரு வேறினக்கால்
 மகத்தான பிரானாயஞ் சித்தியாகும்
 பூருவமாய் நின்றதொரு ஆறுதாரம்
 பொருந்திநின்ற சீயகளை யமுதமாமே.

(18)

அமுதரசுக் கற்பமுடன் குளிசைகொண்டு
 அந்தரங்க மாகவேநி கொண்டால்நைந்தா
 அமுதரசுத் தேகமதா பரிநுஞ்ஞய்ப்பாரு
 ஆசியந்ந நாதவிந்நைத் தொல்லக்கேளு
 அமுதரசு மானதுவுங் குயப்பாபாபுறம்
 அப்பனே நாதமது தே ஞாமமே
 அமுதரசு குயப்பாபுந் நீகனம்வட்டி
 அப்பனே ஆண்டொன்று இருபோதுண்ணின.

உண்ணியிலே சுபமதனும் வாகியேறும்
 உறக்கமென்ற ஆசுதியுறு ழடிப்போதும்
 கண்ணுமனக் கண்ணதுவு மொன்றாய்ச் சேர்த்துக்
 காலான வாகியுறு கண்டுதேற
 விண்ணு சுழியிலே நடனங்கொண்டு
 மெய்யான சுற்பூர விட்டிற்சென்று
 ஒண்ணு சுடாதுதான் வாகியோடே
 ஒடுங்கிநின்ற யிடமுதுதான் சுழியுமாமே.

சுழியறிய வையையோடே சொல்லக்கேளு
 சுகாசனமா பரிநுநுமன குறிவால்நைந்தா
 வறியோடே போம்வாய்வு சிவமதாரும்
 மரர்க்கமுட அட்புகுதல் சந்தியாகும்
 நெளியாமற் கண்டமதில் ஆங்கென்னுணி
 னசமுடன் சத்திசிவ மொன்றாய்வின்று
 அழியாத பேரின்ப விட்டிற்செல்லும்
 அவ்விடந்தரன் சிகரமடா சுழியாய்பாரே.

பாரப்பா ரவிவிடு மூலாதாரம்
 பதிவான மதிவிடு புருவமத்தி
 நோப்பா சுடாதுதான் சிகரத்தந்தப்
 நிசமான முச்சுடரு மிதுதான்பாரு
 பேரப்பா முச்சுடரே மும்மலமுாரதும்
 பேரண்ட மிதுவாகுக் கண்டுகொள்ளு
 காரப்பா பிதையறிந்து நடுவில்கின்மூல்
 கருவான சிலம்பொலிதான் நாதமாமே.

நாதமென்ற நாதமடா அண்டத்தங்கம்
 நடுவான சூட்சுமடா விந்துப்பிள்ளை
 ஞாதமென்ற விந்தோடே நாதஞ்சேர்க்கச்
 சொல்லுகிறேன் கருமானஞ் சுருக்கினன்றாய்
 நீதமென்ற அமுதமதில் விந்துசேர்த்து
 நிசமான விந்துரெட்டி ஒன்றாய்க்கூட்டிப்
 போதமுடன் வெந்தெடுக்க வாலையாச்சு
 புத்தியுட னவ்வாலை சுத்திபண்ணை.

(23)

சுத்திசெய்து வாலையனை வைத்துக்கொண்டு
 சுருதியுள்ள நாதமதைச் சரியாய்ச்சீசர்த்துப்
 பத்தியுடன் கற்பத்தில் மத்தித்தாக்கார்
 பாலகனை நாதவிந்து ஒன்றாய்க்கூடி
 சித்தியுள்ள மெழுததுபோ லிருக்குர்மைந்தா
 சிறுமணியாய்ப் பதினாறு மணியைச்செய்து
 முத்திபெற்ற தமர்ச்செய்து பழத்தினுள்ளே
 முடிவைக்க மணியனுஷ மிறுகிப்போமே.

(24)

இறுகிநின்ற மணிபெகுத்துக் கமலப்பாலில்
 இன்பமுடன் சுத்திசெய்து யெடுத்துமைந்தா
 உறுதியுடன் கோர்வைசெய்து வைத்துக்கொண்டு
 உத்தமனை முகமணிதான் தங்கத்தங்கம்
 பருதியென்ற தங்கமணி முகப்பில்வைத்துப்
 பக்குவமாஹ் சற்குருவைத் திரானம்பண்ணிச்
 சுருதியுடன் மந்திரங்கள் செபித்தாயானாற்
 சொல்லவொண்ணா அச்சரங்கள் சித்தியாமே.

(25)

ஆமப்பா மனோமணியைத் தியானம்பண்ணி
 அருள்பெருகுஞ் செபமலை கையில்லாக்கித்
 தாமப்பா தன்னிலையே புருவமத்தி
 தாயான இருதயமா முக்கோணத்தில்
 வாமப்பால் மகிமைமீனில் வாசிபூட்டி
 வகையுடனே கண்டமதில் அக்கென்றாணி
 ஓமப்பா உள்மூலச் சுழியில்லின்றால்
 உத்தமனை சுத்திசெய் முறுதியாமே.

(26)

உறுதியுடன் பிரானாயத் கருவாயத் தோ
 ஒங்கிவா வசியமொன் றென னுக்கொன் று
 சுருதியுடன் மாத்திரையொன் றுக்கொன் று.

சுகமாக கோடுப்பாய் மதிநுதையா
 பருதியுடன் பூசிப்பாய் முப்பன் றென் னி
 பார்மகனே குழிப்பாய் இருபன் னா
 வரிதியுடன் மாத்திரையொன் றென் னா
 மனக்கண்ணுல் வெளிவொளிமய மறநீரே.

நேரப்பா யின்னமொரு கருவாயத் தோ
 நேர்மையுடன் ஐசான் னுக்கொன் னமத்தாய் வாய்ந்தா

தேரப்பா பேரம்வாய்வு சேசகத்தானுதும்
 திரும்பியது உட்புதுதல் பூசகத்தான்மைத்தா

சேரப்பா செண்டையுமே ஒன் னுபன் னித்
 திருவாய் கழிநெய்வென்ற கிராவிட்டிற்
 காரப்பா மனக்கண்ணுல் திருத்திப்பார்த்துத்

சுருணையுள்ள குமபகமென் றறிந்துகொள்ளே.

கொள்ளப்பா வசியமொன்று சொன் னைத்தோ
 கூர்மையுள்ள புழுததிலே சுவாதுகட்டி.

விள்ளப்பா செண்டையுமே ஒன் னுயிச்சீர்த்து
 மெய்ஞ்ஞான வசியமென்று மத்தித்தோதான்

தெள்ளப்பா தங்கமென்ற கிழிழிஸ்ஸவத்துக்
 சிவசிவா நெற்றிசுனிற் நிலதம்போட்டு

உள்ளப்பா அஞ்செழுத்தைத் தியானப்பன் னி
 ஓமெனவே நியிருக்க வுண் னைக்கோ.

உண்மையின்று சொல்லுகிறேன் மைத்தாத்தோ
 உனதுடைய சமுகமதைக் கண்டேன் கெட்டோ

வண்மையென்ற கோய்களெல்லா மனன்றுப்பாரும்
 வஞ்சனையும் பில்லிமுதல் மாண்டிப்பாரும்

திண்மையென்ற மனதகன்று நன்மையாவார்
 சிவசிவா திலதமதின் செயல்தானோயா

நன்மையுடன் சற்குருவைத் தியானப்பன் னி
 நாதார்தப் பூரணத்தின் நாடிநிலே.

நாடிநின்ற லுன்சமுகங் காண்போரீரல்லாம்
 நல்லோரும் பெரியோருந் தொண்டுசெய்வார்
 ஆடிநின்ற அம்பலவர் மனதற்சென்று
 அருள்ஞானத் தீபமதைக் காட்டிவைப்பார்
 மூடிநின்ற திரையகற்றித் தீபங்கண்டால்
 மூவுலகில் நீயுமொரு சித்தனாவாய்
 வாடிநின்று அலையாதே பொய்சொல்லாதே
 வஞ்சகர்க்கு மாரணத்தை வழுத்தக்கேளே.

(31)

கேளடா மாரணத்தின் கருவைநன்றாய்க்
 கேசரத்திற் கேசரியாள் சொன்னவித்தை
 கேளடா ஸிட்டுகையில் விழுதிவைத்துக்
 கெணிதமுடன் கற்பூரக் கட்டிதன்னைக்
 கேளடா தீபமதிற் கொளுத்திமைந்தா
 கிருபையுடன் விழுதின்மேல் வைத்து அந்தக்
 கேளடா சத்துருவின் பேரைச்சொல்லிக்
 கெட்டியாய் நசுகசியென் நெழுதியோதே.

(32)

ஒதுவது பதினாறு உருவேசெய்து
 உறுதியுடன் நெற்றிக்கண் நடுவேதூங்கிச்
 ருதுடனே ஊதிவிட மைந்தாகேளு
 சுருதியுடன் மெய்மறந்து தூங்கலாவான்
 வாதுடைய துட்டரைச்சங் காரஞ்செய்ய
 மந்திரமா மோங்கார விழிதானாச்சு
 நீதியுட னோர்மனதாய் நசியென்றோக
 நின்றதொரு பாவமெல்லாம் நிறிப்போகச்சு.

(33)

போச்சப்பா சத்துருவாய் நின்றனோய்கள்
 பொறிப்பட்ட பஞ்சதுபோல் வெந்துநீறும்
 நீச்சப்பா மாரணத்துக் கிதுவேமூலம்
 நிலையறிந்து வாசியினால் நெற்றிக்கண்ணில்
 முச்சப்பா நிறுத்தியொரு மனதாய்நீயும்
 முக்காலும் மூணுதா மூதினெக்காற்
 காச்சப்பா மூலமென்ற நீயினாலே
 கற்பூரத் தீபமதைக் காணுவாயே.

(34)

காணவே யின்னமொரு கருவைக்கேளு
 காயான சாதிக்ரய் தன்னைமைந்தா
 தோணவே ருயப்பாலா லுரைத்துக்கொண்டு
 சுகமாக மூன்றுநாள் பெண்ணுக்கியவாய்
 பூணவே பெண்களுட கெற்பந்தன்னிற்
 பொல்லாத நோயகன்று பிள்ளையுண்டாம்
 பேணவே புத்திகொண்டு பாருமைந்தா
 பெருமையுடன் பிள்ளையுமே பிறங்கூந்தானே.

தானவனுய் நின்றதவஞ் செய்யவேணும்
 தன்மையுடன் பூரணத்தைக் காணவேணும்
 கோனவனுல் நின்றகுறி மூலாதாரம்
 குருவான ஆதாரம் சிகாரமாச்சு
 நானவனுய் நின்றநிலை தன்னைக்கண்டால்
 நடுவான பூரணமே பேகவந்து
 வானவர்கோ னறியாத வந்துதன்னை
 வணக்கமுடன் மனக்கண்ணுல் மகிழ்ந்துபாரே.

பார்ப்பா தீட்சைவிதி தன்னைப்பாரு
 பத்திகொண்டு பூசைவிதி பதவாய்ப்பாரு
 நோப்பா நின்றநிலை தன்னைப்பாரு
 நிசமான சக்கரத்தின் நேர்மைபாரு
 பேரப்பா வட்சரத்தின் மகிமைபாரு
 பேரொளியின் நாதகி தத்தைப்பாரு
 தோப்பா கர்மத்தின் செயலைப்பாரு
 தெளிவான வாசியினுற் கண்டுதேறே.

தேறுவது வாசியினுற் றேறவேணும்
 சிவசிவா சிவயோகத் திருக்கவேணும்
 நேருவது சுழிமுனையை நோவேணும்
 நிசம்மைத்துப் பூரணத்தில் நிலைக்கவேணும்
 சாருவது புருவநடுக் கமலமீதிற்
 சதாசிவனும் மனோமணியுந் தானேதானாய்ச்
 சேருவது சுழிநையென்று சிகாரமீட்டிற்
 மேனருவி பாயுதடா தினமுங்கொள்ளே.

கொள்ளுதற்கு இன்னமொரு கருமானங்கேள்
கடர்மையுள்ள தாதுபுஷ்டி யாகத்தானும்
நள்ளுறவா யுண்டாகக் குணத்தைக்கேளு
நலமான ஆவினுட பாலிலேதான்
துள்ளுகிற நெரிஞ்சிப்பூ முருங்கைப்பூவுந்
துப்பறவாய்ப் பாலிலிட்டுக் காய்ச்சிமைந்தா
தெள்ளுதற்குக் கற்கண்டு பொடித்துப்போட்டுச்
சிவசிவா ஷதயத்திற் புசித்திடாயே.

(39)

புசித்திவா யீராறு தினமுமைந்தா
பூரணமாந் தாதுவது புஷ்டியாகும்
வசித்ததொரு தேகமது சித்தியாகும்
மன்மதனும் நிகரில்லா வலுவுண்டாகும்
நசித்ததொரு நீர்க்கடுப்பு வெட்டைதீரும்
நடுவான விந்ததுவுஞ் செபிக்கும்பாரு
விசத்தியின்மே லாக்கினையாம் புருவமீதில்
வேதாந்தக் கற்பூரத் தீபம்பாரே.

(40)

பாரப்பா மூலமதின் கனலைத்தூண்டிப்
பதிவான முக்கோணச் சிகாரவிட்டில்
நோப்பா மனதறிவால் நின்றபாரு
நின்றிலங்குந் கற்பூரத் தீபந்தானும்
சாரப்பா அத்தீபந் தன்னிலேதான்
சார்வாக வாசியைநீ சூட்டிப்பாரு
ஆரப்பா அறிவார்க ளாதீதீபம்
அறிவான வாசியினால் மூலம்பாரே.

(41)

மூலமென்ற மூலமதை யார்தரன்காண்பார்
முச்சுடராய் நின்றதொரு மூலந்தன்னில்
மூலமென்ற நடுமூலம் முக்கோணந்தன்னில்
மூளைத்தெழுந்த சிகாரமடா நிக்காரந்தான்
மூலமென்ற நீங்காரம் நடுவேயிந்து
முன்னுன ரவியோடே மதியைச்சேர்த்து
மூலமென்ற கண்ணாடிக் குள்ளேபாரு
முத்திகொண்ட தீபமடா பிராணனுமே.

(42)

ஆமப்பா பிரானவென்ற மூலத்தியால்
 அரகரா சுழிணையென்ற தீபத்தேத்தி
 ஓமப்பா வென்றதொரு தியானததாலே
 ஓடுக்கின்ற மனதறிவால் ஊணிப்பாரு
 தாமப்பா தன்னஞ்ஞாற் சோதியாதெ
 தயங்கியே நின்றதொரு தீபமாயிப்
 போமப்பா அத்திபச் சுடர்தான்சென்ற
 பூரணமாய் நின்றிலங்கும் பிரானஞ்ச்சே.

ஆச்சப்பா பிரானநிலை புருவமத்தி
 அப்பனே தீசையனவே யாகுமாகும்
 மூச்சப்பா நின்றிலங்கும் மூனையத்திபம்
 முத்திகொண்ட யிடமதுதான் சுத்தியாகும்
 பேச்சப்பா மில்லைதொற் றெடுக்கம்ரொன்றிம்
 பெரும்பாதை கிராமடி மூலமாகும்
 நீச்சப்பா வெகுநீச்ச நிருவிதற்பம்
 நிலையான சகாதிதான் நிஷ்டையாமே.

ஆமப்பா மனதுறுதி ஊனூர்நிஷ்டை
 அறிவான பூரணமாம் விந்துவிக்து
 ஓமப்பா விந்துவென்ற அமுதந்தன்னை
 உத்தமனே வெண்சாரை யென்றுபெய்தான்
 காமப்பா வெண்சாரை தண்ணீராகும்
 கருணையுள்ள தண்ணீரும் வெண்ணீராகும்
 தாமப்பா வெண்சாரை ஆகுகற்பம்
 தன்னகத்திற் கண்டுகொண்டு தானாய்நிலை.
 நில்வென்ற கருஞ்சாரை சொல்லக்கேளு
 நிசமான பெண்ணமுரி நினைவாய்ப்பாரு
 செல்லென்ற சாரையடா அமுதகற்பஞ்
 சிந்தைமன தொன்றாகக் கொண்டுநீதர்த்தாற்
 சொல்லென்ற மந்திரங்க ளெல்லாஞ்ஞெதி
 சுருதியென்ற தேகமது முத்தியாச்சு
 கல்லென்ற கள்ளருக்கு இந்தநூலைக்
 காட்டாதே மனதறிவால் தண்ணீப்பாரே.

தன்னைத்தான் தானறிந்து விண்ணோகோங்கித்

தாயான அமுதாசக் கற்பங்கொண்டாற்
கண்ணைத்தா னறிந்துமனக் கண்ணிரண்டு

கயிலாச மானதொரு கமலத்தீயில்
உண்ணத்தான் வகையெது கற்பத்தாலே

உள்ளடங்கிக் காண்பதுவே காட்சியாகும்
பெண்ணைத்தா னறிந்துபதற் தன்னைக்கண்டாற்
பிசகாது காயப்பெண் பிலமாம்பாரே.

(47)

பிலமான மூலமடா கமலமாத

பேரின்ப மானதொரு சுழினைமூலம்
தலமான கமலமடா முதுகண்பார்வை

சங்கையுள்ள சிகரமடா தாயார்வீடு
குலமான வீடறிந்து யோசஞ்செய்தால்

குத்தமொரு நாளுமில்லை முத்திபாச்சு
பிலமான தலமாகும் பிலமாய்க்கண்டால்
பிலையறிந்து கலையறிந்தால் பிசமாம்பாரே.

(48)

பிசமான வாகியடா பிசமாய்க்கண்டால்

பிலையறிந்து கலையறிந்து நோலாகும்
தெசமான தீட்சையடா புருவத்தாதி

தேவியெனும் வாலையினை பாடும்வீடு
வசமான வீடறிந்து பிசமாய்பின்றுல்

வாக்குறுதி மனதுறுதி ரொண்டுஞ்சித்தி
விசமாவ நாகமடா ராகுகேது

விள்ளாதேசஞ்ஞ சாராவென் சாணயாமே.

(49)

ஆமப்பா தண்டக்கம் தன்னைப்பார்த்து

ஆதியந்தம் பூரணத்தை அறிந்துகொண்டு
ஓமப்பர் குண்டலையைக் கண்டுதேறி

ஊடாரும் வாகியை யுகந்துபின்றுல்
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மன்னிண்ணொன்ம

நாட்டமாய்க் கண்டுகொள்ளு ஆதியந்தம்
தாமப்பா தன்னிலையே தானுபின்றுல்

சதாகாலம் பூரணத்திற் சாருவாயே.

(50)

சார்த்துவாய் வித்தியதத் துவமதாகத்
 தனியான பாவெளியின் கடைக்கண்டு
 தேர்த்துவாய் மெய்ஞ்ஞான போதந்தன்னிற்
 கிறப்பாக னமுதரசு கற்பமுண்ண
 ஜேர்த்துவாய் சத்துச்சித் தானந்தத்தின்
 நிலையான வஸ்துவுந் தானெயென்று
 ழுர்த்துவாய் நின் பெருமை திகழ்த்தப்பெளமே
 உண்மையந் துத்திவாய் துமுற்றே.

கடைப்பிள்ளை ஞானத் தண்டகம் 50

முற்றிற்று.

சைவ

ஐதூரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர
 ந. ராஜ் ம. கணபதியா பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து வாங்கி
 பிரதியின்படி. இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

(2)

தானென்ற அஞ்சுதையில் சங்கமென்றிட்டு
 சங்கையுடன் பதினாறு வகையினி
 கோனென்ற அஞ்சுதையில் சங்கமென்றிட்டு
 குதியாக ஒன்பதுதான் குணவழிப்படு
 மானென்ற எழுதையில் அங்கமென்றிட்டு
 மார்க்கமுடன் அஞ்சுதில் வளமாய் பிடு
 தேனென்ற எட்டதையில் சங்கமென்றிட்டுத்
 திறமாக லக்கமுது பத்துப்போடு.

போடப்பா ஒன்படுகின்ற அஞ்சுதில் தான்
 புத்தியுடன் ஒங்கென்று ஆறுப்போடு
 வீடப்பா நவக்கிரக மொன்பதாக்க
 மேலின்று நவபீசம் ஒன்பதாக்க
 ரூபப்பா லக்கமென்பத் தொண்டாக்க
 நலமாக நவோபாயம் பிடித்துமாறு
 ரூடப்பா பெண்கத்தொன் துறையிலேதான்
 ரூட்சமுட னட்சமுட லக்கப்போடு.

பாரப்பா லக்கமொடு அச்சாக்கன்
 பதிவாகச் சமைப்பித்து மைக்காகெழு
 நோப்பா ரோசமுனை குலம்போடு
 ரிசமான சக்கரமுஞ் சுத்தமாக்க
 காரப்பா சக்கரத்தின் மேலேமைந்து
 கனிவாக ரவிவளையம் மூன்றுப்போட்டு
 சோப்பா வளையமறி விதற்குள்போட்டுத்
 திருவான கோட்டைதால் வாசல்கட்டி.

கட்டியதோர் நால்வாசல் தன்னிலேதான்
 கருவாக நால்வேதந் தன்னமைந்து
 திட்டமுடன் நிறுத்துதற்கு விபரங்கெழு
 சிவகிவா மேல்வாசல் முக்குவைதம்
 சட்டமுடன் பிழுவாசல் சாமவேதம்
 சமாசமாய்த் தென்வாசல் யகர்வைதத்தான்
 இட்டமுடன் வடவாசல் அதர்ணவேதம்
 இன்பமுடன் நால்வேதச் சருதிகளே.

சுருதியுள்ள மந்திரந்தான் குக்குவேதம்
 சுகமான் உயிரி னுதான் லாலீலும்
 சுருதியதோர வேதமடா சாமவேதம்
 கலையான உயிரி னுதான் சாசீகுசம்
 பருதியுள்ள எசர்வேத முயிரைக்கேளு
 பாலகனே நானீது நம்மென்றேதான்
 உருதியுள்ள வேதமதர் வணவேதத்தின்
 உண்மையுள்ள யுயிரது ரீருரம்மெண்ணே.

(7)

என்னவே நால்வாசல் நானுவேதம்
 இன்பமுள்ள உயிரொழுத்தை யதிலேநாட்டிச்
 சொன்னதொரு சக்கரத்தை யெதிரேவைத்துச்
 சுகந்தமல ரட்சகையுந் தூபந்தீபம்
 கண்ணிறந்த காட்சியினு லுபசரித்துக்
 கருத்துறவே மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிச்
 சென்னிமையைத் தானோக்கிக் செபமேசெய்யச்
 சிவசிவா மந்திரத்தின் செயலைக்கேனே.

(8)

செயலான செயலறிந்து உருவேசெய்யத்
 தீர்க்கமுள்ள மந்திரத்தைச் செப்பக்கேளு
 சுயமான ஐஉதுசிவ யநமவென்று
 சுத்தமுட னிருதயமாய் கமலத்தேகி
 நயமாக நூற்றெட்டு உருவேசெய்தால்
 நவக்கிரகக் கக்கிஷந்தான் சித்தியாகும்
 மயமான நவக்கிரகக் கக்கிஷந்தான்
 மார்க்கமுட னுடுகிற சித்துக்கேனே.

(9)

சித்தென்ன சுருஷிடயம் நன்னாய்ச்சொல்லேன்
 சிவசிவா நன்மைதினமை ரெண்டுக்குந்தான்
 சுத்தமுடன் நின் னுவினே யாடுமிந்தச்
 சுருதியுள்ள நவக்கிரகக் கக்கிஷந்தான்
 நித்தமுமே நேமமதாய்ப் பூசைசெய்தால்
 நினைத்தபடி நின் னுவினே யாடலாகும்
 புத்தியுடன் நீயிருந்து புருவத்தேகிப்
 பூரணத்தின் கிருபையினுந் கருவைக்கேனே.

(10).

சருவான வெற்றிபெய்க்க இவ்வாறு

சுற்றுப் பஞ்சாங்கம் பழங்காலம் முதல்
திருவான் அமுதப்பயல் தன்முயல்.

திருவான ஆழ்வாரைப் பற்றித் தவிர்த்தல்.

திருமாவ நவத்திரை கல்வெட்டு
சூருவான பதினேக்டி கல்வெட்டு

சுருவாள் படுகைக் கி நன் னுயிர்நிலை.

குணமாக மகாத்மியைப் புகழுகின்றது

2. Phosphorus is a non-metal.

உத்தமபேர சுயம்ஸ் தி.சு. சுவாமிநாதன்.

ஒதுங்குமடா இல்லிமுதற் பிதாபுரம்

[illegible]

தமிழ்நாடு தொழிலாளர் காங்கிரஸ்

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

முதலாம் பக்கம்

தேவர்தனம் சிவ சிவ சிவ

இதும் குடா நெய்ச்சாடி சிவப்பமெல்லாம்

உள்ளுள்ள புகள் என் கையெழுத்தினை நிறுத்திவைக்க.

உருதிள்ள மலங்கொகக் கத்திவெட்டி

உண்மைதனை யாவருக்கு முன்புத் தாமதம்

புந் திமதி கடரதனை மறந்துநீயும்

புத்தகம் இவ்வுதரம் பிழைப்பதில்

சுருதிசுனை மறவாமல் மனத்தாக்கைத் தவிர

சொர்க்கபுதம் சோலென், டி. 22 க்குப் பின், 1911

சுருதியோசார கங்கிஷத்தையுடைய தாய்

கருத்தறிவே மவுனமதாய்க் களித்துவாழ.

கணித துறிக் கருவிடயம் கன் துயிப்பயிற்சு

கண்ணா பிள்ளைகட்குத் த. துணைப் பொருள்

அணிந்துமனம் பூண்டதொரு ஆசைப்பிள்ளை

அன்பான சிஷ்யருக்கு நன்றிப் பச்சொல்லு

அணித் தாமது நீதியுள்ள அரசுபுத்தான்

சுத்தமூல அறிவாக இருந்து அடர்ந்திருக்கிறது.

பணியின் துரித சீர்திருத்த முயற்சியை மேற்கொண்டதில்

பாடுதலை குடுத்தனக்கும் பாடுதலை உண்டாம்.

ஆமப்பா யின்னமொரு கருமானக்கேள்

ஆகாத சத்துருமா ரணத்தைக்கேளு
சாமப்பா மயானத்தின் கரியோடொக்கத்

கவறாதே கார்தலொடு மண்ணுஞ்சேர்த்துத்
தாமப்பா கோழியுட லுதிரத்தாலே

தானரைத்து வழித்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
ஓமப்பா சத்துருவின் பேரைவன்முய்

உண்மையுடன் காரீயத் தகட்டிற்றாக்கே.

(15)

தாக்கிமறு புறத்தில்தவக் கிரகமுட்சம்

தானெழுதி யறைமருந்தை யதிலேபூசித்
தூக்கியே ளருவடிக்கி யதன்மேல்வைத்துத்

தூதூதும் என்று ஆணல் மூட்டினுக்கால்
நோக்கியதோர் சத்துருவும் நொடிக்குமுள்ளே

நொந்துமிகக் கரைந்து ஆவன் நொருங்கிப்போவான்
தீக்கொடுமை யதிலும்வெகு கொடுமையப்பா

சினந்துவரும் சத்துருமா ரணமிதாமே.

(16)

தாமென்ற மாரணத்தி லநேகமுண்டு

ஆடுதியிலே கேளாது வெகுநாட்செல்லும்
ஓமென்ற கக்கிஷத்தின் வித்தைபோலே

ஓருநூலுஞ் சொல்லாது மைந்தாமைந்தா
ஆமென்ற நவக்கிரக கக்கிஷத்தை

அப்பவே பதனம்வெகு பதனம்பண்ணு
நாமென்ற அகமதனால் வெளியிடுசொன்னால்

நந்தியிலே தீப்பிடித்து நசிக்கும்பாரே.

(17)

நசித்துடிகப் போகாமற் பதனம்பண்ணு

நாதார்த நந்தியொளி நயனம்பாரு
பசித்துவரும் பாதேசிக் கன்னம்போடு

பாலகனே ஆதாரப் பதியில்நின்று
விசித்தியின்மே லாக்கினையாம் மேலாதாரம்

விண்டங்காக் கண்ணொளியை மேவிப்பாரு
பிசத்தில்மனம் நிலையாத மூடரோடே

நீமகனே பேசாதே நிலையைப்பாரே.

(18)

பாசப்பா நினைத்திற் று கண்டித்த

பதிவன துணைத்தெய்வம்

தேரப்பா கண்டித்தெய்வம்

கேரப்பா நூல்கள்

காசப்பா பேரகமென்ற கண்டித்த

கண்டித்த கண்டித்த கண்டித்த

காசப்பா நூல்கள்

கண்டித்த கண்டித்த கண்டித்த

கண்டித்த கண்டித்த கண்டித்த

கருவந்திற் று கண்டித்த

பூணவெ கண்டித்த கண்டித்த

புத்தியுடன் கண்டித்த

பேணவெ கண்டித்த கண்டித்த

பேசாதே கண்டித்த கண்டித்த

தேவநீ கண்டித்த கண்டித்த

கண்டித்த கண்டித்த கண்டித்த

வாங்கிதெய்வம் கண்டித்த கண்டித்த

மலர்முடன் பூணவெ கண்டித்த

பாங்குடனே பதிவன கண்டித்த

பத்தியுடன் கண்டித்த கண்டித்த

திங்கன திங்குளும் கண்டித்த

திருவன கண்டித்த கண்டித்த

பூங்கமல மருகுதி கண்டித்த

புத்தியுடன் கண்டித்த கண்டித்த

புனிதமுடன் கண்டித்த கண்டித்த

பூணமாய்ச் கண்டித்த கண்டித்த

கனிகரன கண்டித்த கண்டித்த

காசநீற்று கண்டித்த கண்டித்த

மணிகரன கண்டித்த கண்டித்த

மகத்தான கண்டித்த கண்டித்த

கெணிகரன கண்டித்த கண்டித்த

கேள்மகனே கண்டித்த கண்டித்த

காணலாங் காரணமாங் கடைக்கண்ணுன

கருணைவளர் சொங்கணவர் பாதந்தன்னைப்
பூணவே மனதுருக நின்றேனப்போ

பூரணமாங் காரணத்தின் பெருணைக்காட்டித்
தோணவே ஐந்தூற்றி யைம்பத்தேழிற்

றுவங்குமணி கடைக்கடைப் பிள்ளை வயன்று
பேணவே மதுடமணிக்குளிசையிந்து

பெருகிவின்ற முக்குவிகை யிந்தார்தானே.

(23)

தானேதான் தானவனுய்ச் சுயம்புவாகித்

தன்னருளா லாத்மாவை மவுனஞ்செய்து
தானேதான் மையமென்ற புருவமத்தி

சமாசமாய்ச் சுழிணையென்ற நாட்டங்கண்டு
தானேதா னுறுவறை மேலேவின்று

தற்பரமாம் நாற்பத்தி முக்கோணத்திற்
தானேதான் திரிகோணத் துள்ளிமைந்தா

சகலகலை ஆன்மாவைப் பூசைசெய்யே.

(24)

செய்யப்பா சச்சிதா னந்தியென்று

திர்க்கமுடன் மவுனத்துள் மவுனமாகி
செய்யப்பா தசமான திசைநிபத்திற்

செயமான யோகமென்ற திசைநிக்குள்ளே
செய்யப்பா ருசைமென்ற மூலருசைந்

திருவான ஆண்டமென்ற தங்கமேரு
செய்யப்பா அம்மேரி விருந்துகொண்டு

சிவசிவா சிவயோகஞ் செய்துபாரே.

(25)

பாரப்பா சிவயோக மதுகியோகம்

பரமான நவக்கிரகக் கக்கிஷந்தான்
நேரப்பா பொதிதைமுனி நன்றாய்ச்சொன்னார்

ரிசமான நவக்கிரக பிசந்தன்னைச்
சேரப்பா அதில்மறைத்து லக்கமாகச்

செப்பினார் உட்பிசஞ் செப்பவில்லை
காரப்பா யிந்தனால் தன்னிலைதான்

கணக்காக வகையுடனே துக்கசொன்னேனே.

(26)

சொன்னகொரு நயக்கொருக் கற்றெனத் தீந்
 கருமான விதனை விபானது விசான்றிடுமெ
 சொன்னகொழி மிசைநது கொடுத்தானை
 குற்றமென்னடா கற்றிரகத் தனனெனவந்த
 சொன்னவனை பாணதமிழ் கருமாநினைவதா
 சுகமனை விமந்திரநதன் கட்டிநுந்தான்
 சொன்னபடி கொமதின் விசைக்கொண்டி
 குருக்கிலே தீநதுவிதிந் அருமிகாச்சி.

சுருதியுள்ள சத்தாத்தை நெறிகிடையே
 கருமாகத் தனவனு யிதாநாபந
 பருமிறதி தனையழிந்து கழிநெ னென
 பதினான அனக்கொத் தனனென்பபந
 உருதியுடன் ஓவிரிந்து வாசியாந
 உணவைபிபன்ற பொருளறிந்து நுனம்பாரு
 சழியையெழு டிசினையுடன் போசஞானம்
 சகலகலை முதலெனந குட்சந்தாநெ.

தானென்ற குட்சதிவி கோணவட்டம்
 தன்மையுட னதின்விபாந் சாற்றக்கொரு
 கோணென்ற கிராமடா கிலநு மந்தான்
 கொன்கிதின்ற திங்கராந் சத்திநு ம்
 னெனென்ற சுகதிசுவ மொன்றாய்வினந
 உருதியுள்ள வேசக்கரா வட்டமொன்
 வானென்ற வட்டமதின் நதிந் வினதான்
 மங்காத தீபமடா அக்கந்தாநெ.

அங்கமென்ற வருவெடுத்தா லையகேளு
 ஆத்துமத்தின் செயலறிந்து அடக்கங்கண்டு
 ளங்குறிநைந் திருந்ததொரு சொதிகன்கை
 வசவிரா மயமெனவே பூசைபண்ணிந்
 சங்கையுடன் ஜோற்றொடுக்கம் ரொண்டங்கண்டு
 தன்மயமும் விண்மயமு மொன்றாய்ப்பாத்ததுந்
 திங்கனென்ற சந்திரனை ரவியிற்சேர்த்துந்
 திருவாசி வாசியென்ற திரத்தில்கிலே.

திரமான் நடுமனையி னுறையின்று
 சிவசிவா சிவமான ஆகாரதிசை
 பரமான சற்குருவாற் கடாசுதம்பெற்றுந்
 பக்குவமா யுருவேற்ற அறிபாதாகில்
 உரமான தேகமடா தளன்றுபோகும்
 உண்மைமென்ற மந்திரங்க ளநிவிற்றங்கா
 சிரமான தீபமது தேய்ந்துபோகுஞ்
 செயலாக நடப்பதற்குத் திருங்காணதே.

(31)

காணதே போவதென்ன புத்தியாலே
 கருணையுடன் பூரணமாய் ஆகாரதிசை
 தேனான அமுதரசம் போலேமைந்தா
 செம்மையுட னுதார்த்தி தன்மையினோன்
 கோனான குருவருளாற் செபித்தாயாகிற்
 குடிமென்ற நோயகன்று குணமதாரும்
 பேணாமல் தேகமதை மறந்தாயானால்
 பேருலகிற் செல்வமெல்லாம் வீண்வீண்தானே.

(32)

வீணாகப் போகாமல் மைந்தாகேரு
 வேதாந்த ஆகாரமதைச் செபித்துக்கொண்டு
 தானாகத் தானலனாய்த் தனித்துநின்று
 தாயான பூரணிகன் பாணங்கொண்டால்
 சாணான தேகமடா யெண்சாண்டேகம்
 சமரசமாய் நின்றிலங்கும் வாகைபாக
 ஊனான தேகமது வாகையாரும்
 ஒருநிங்கு மில்லையடா நமன்றாடானே.

(33)

நமனான பெமதுத னுரென்றாக்கால்
 நஞ்சமுத முண்டசிவன் கறைகண்டத்தில்
 இமனான கபமதுதா னிருக்கக்கட்டி
 இருந்திடத்தில் மடிந்துதடா காற்றாந்தீயும்
 சமனான பிரதியியும் அப்புரெண்டும்
 சார்ந்துதடா இனத்தோடே இனமதாகத்
 தமதிடமாய் நின்றுதடா ஆகாசத்திற்
 முண்டிநின்ற அறிவுபூ ரணமுமாச்சே.

(34)

தூண்களாய் நின்றதிரு அநுக்கிரகமான

பொருந்திநின்ற கரமடா நக வலகையத்தொழ
கரணமாய் அகரமடா நக வலகையத்தொழ

கருவியுட னுண் டென நு டா வ ம க ம னு டு
தாரணமாய் மகரமடா சமதிகாண

சாரசமாய் மாதுதி பாஸக மடா

சாரணமாய் நவகுணிகை தவக்குழைந்த

சங்கையுடன் தன் புகட்டித் தான்தானும்.

ஆமப்பா அகரமுடன் மகரம்கிரைநீர்

அழிந்துமன அரிவையினுந் கொண்டாடா நுந்
பொமப்பா கபலான குழுவான நுந்

பொருந்திநின்ற ஓல அனல் தன்னுண்மைத் தா
ஓமப்பா ஓமுடிந்து அகன் நு டோ முடி

உத்தமனை மதுமீதில் அரிவையினுந்

காமப்பால் கானற்பா அழிந்துகொண்டு

கக்கிவதமாய் நவக்கிரகக் குட்சமப்பா.

பாப்பா குட்சமென்ற ஸ்ரீனகரமுடன்

பதிவான நவக்கிரக முடிமுடன்

காரப்பா குட்சமில் கமலவிதி

கருணையுள்ள கிராமடா ஓலிகையத்தொழ

நோப்பா விலையறிந்த பர்வைதன்னுந்

விலைபான கண்ணிந்த தன் பப்பா நு

தூரப்பா அடிமுடியுந் தானே தானுந்

சோதியென்ற ரூபமடா அருந்தா ப்பா.

தானான ரூபமடா அரிநம்பென்று

சங்கையுடன் முனறியத் தன் பப்பா ப்பா

கோனான நந்திகொலு வாகியின்ற

குருவான பீடமடா புருவமந்தி

தேனான மத்தியடா முனை மையத்திந்

நேனருவீ பாயுதடா அடிவில்கின் தா

ஊனான அமுதாசங் கொண்டுதேயி

உள்ளபடி விலைவாசல் தன்னுக்காபே.

காரடா படிநிலையை யறிந்துகொண்டு
கண்மூக்கு மத்தியிலே யிருந்துபாரு
கோடா நிலையான வாசல்தன்னில்
நின்றிலங்குன் கோபுரந்தான் சோதிபோலே
பாரடா அடிமுடியு மொன்றாய்க்கண்டு
பத்தியுட னைக்கையே தன்னைப்பாரு
தூரடா அடிமுடியு மொன்றாய்நின்ற
தூலங்குமடா சொருபமது அருபந்தானே.

(39)

தானாகி யுள்ளமதே சோதியாகித்
தன்னொளியாய் நின்றபொருள் தான்தானாகி
ஊனாகி யுள்ளொளியாய் வாகியாகி
யுற்றகலை ரவிமதியாஞ் சூழினையாகி
நானாகி நானவனு மவன்றானாகி
நந்திகொளு வாகிநின்ற நடுவுமாகிக்
கோனாகித் தானவனுப் நின்றதீபம்
குருவான பூசனமாய் பிரமமாச்சே.

(40)

ஆச்சப்பா பிர்மமய மாகிநின்ற
அக்கினியின் ஆவியடா சுத்தமாச்சு
பேச்சப்பா பெருகிநின்ற சுத்தவெள்ளம்
பெருகிநின்ற அருவியடா அமுதநாரா
நீச்சப்பா நிலையான தாரைதன்னில்
நினைவுநிகாண்டு மனதறிவால் தியானப்பண்ண
மூச்சப்பா ஓடாது நடுவிலின்று
முழங்குமடா நாதவொலி செவியிற்றேனே.

(41)

கேளடா தனித்திருந்து தன்னைப்பார்த்துக்
கேசாதின் சாமாநிக் கலைவிலேறி
ஆளடா அந்தமனை சொந்தமாக
அதிலிருந்து வாகியினுற் புகுவத்தேடி
வாளடா மதியமுதற் தன்னைக்கொண்டு
வகையறிந்து சிவயோக வனமைபார்க்கக்
காலடா கலையறிந்து வாகிபார்க்கக்
கலையாகச் சாமநியக் கருவைக்கேனே.

(42)

கருவான இடமேதால் சந்திரன்விந்

கருணையுள்ள வலதுகலை சூரியன்விந்

உருவாக விருவருமே யுகத்துமின்னு

உரிமையுடன் சாரமாறு முன்மைநேரு

திருவான மூலவனல் வாகியேதிந்

சிவவிவா அண்டபதந் சுத்திகல்ல

பருவமுட விடதுபுற காதிதன்விந்

பரிசிறனு சந்திரகலை பரிந்துபாரே.

பாரப்பா வலதுபுர நாகிதன்விந்

பதிவாக ஒடுகிற சார்தான்மைந்தா

நோப்பா சூர்யகலை யென்பார்மீமலைந்

நிலையநின்று இருகலையு மொன்னுயர்க்கடி

காரப்பா கழிவேயென்ற மையத்திதந்

கால்மாறி யாடுகிற கருவைக்கீதரு

சாரப்பா சந்திரகலை தன்னைமைந்தா

சுங்கையுடன் சூரியவிந் சாரப்பண்ணே.

பண்ணுவது யெந்தவித மென்னுல்மைந்தா

பதிவான வலதுகா விடதுகால்மேல்

தண்ணுறவாய்த் தானிருந்து விண்ணைநெர்க்கந்

சதாபோதை சூரியனே பிரகாசிற்கும்

எண்ணுமந்தப் படியிருந்து கழினைமேவி

இன்பமுடன் ஜெபதபங்கள் செய்தாயாகில்

கண்ணுமனக் கண்ணதுவு மொன்னுயர்க்கடி

கயிலாச தேகமதாய வாழலாமே.

ஆமப்பா சூரியனே ஆத்மாவாகும்

அழிகிறமீதார் சந்திரனே மாயைமாயை

ஓமப்பா மாயைதனை நிக்விமைந்தா

ஒளிவான சூரியனே நம்பினுக்கால்

போமப்பா சுகலவினை யொழிந்துகல்ல

பொற்கமலம் போலவுமே தேகமாகும்

காமப்பால் கானற்பா லறிந்துமைந்தா

கலைதவரு அருவேறக் கருணையாமே.

சுருணையுள்ள நவக்கிரகக் கக்கிஷத்தைக்
 கண்ணுமனக் கண்ணுலே தியானம்பண்ணி
 ஒருமையுடன் நினைத்தபடி யுரிமையாகும்
 உண்மையென்ற அனுகிரகத் தன்னைப்பார்த்தால்
 அருமையுள்ள வாசியடா நிலையிலின்று
 அங்கமது தங்கமய மாகும்பாரு
 புருவமையத் தொளிவான நந்திபாதம்
 புத்திகொண்டு சுத்தமதாய்ப் பூசைபண்ணே. (47)

பூசைசெய்யும் நவக்கிரகத் தன்னைக்கேரு
 புத்தியுடன் கொங்கணவர் பாதம்போற்றி
 நேசமுள்ள சூரியனுஞ் சந்திரன்ரெண்டும்
 நேர்மையுள்ள நேத்திரமாய் நின்றுதையா
 பாசமுள்ள நேத்திரமாம் பதிவைக்கண்டு
 பக்குவமாய்ச் சுழிநையிலே பதிவாய்ப்பார்த்தால்
 தோசமென்ற சூழ்வினைகள் தானேநீக்கித்
 துலங்குமடா கற்பூர தீபந்தானே. (48)

தானுன தீபமதைத் தினமும்நோக்கிச்
 சார்தகுண மாகவேநீ யிருந்தாயானுற்
 கோனான ரவிசோமன் தன்னுல்வந்த
 குற்றமொரு நானுமில்லை சுத்தமாகும்
 ஊனான காயமடா கிரகபீடம்
 உறுதியுள்ள பீடமதி லுரிமைவைத்துச்
 தேனான ருசிபோலே காத்தாயானுல்
 செம்மையுள்ள தேகமது உண்மையாமே. (49)

உண்மையுள்ள செவ்வாயும் புதனுமரெண்டு
 உற்றகெந்த மனுசரிக்கும் மூக்குமுக்கு
 தன்மையுடன் மூக்குதுனி தன்னைப்பார்த்துச்
 சாமறிந்து சாமாறிச் சரத்திலின்றுல்
 வண்மையென்ற கூற்றுவனும் மாறிப்போவான்
 மகத்தான சோதியடா பிரகாசிக்கும்
 நன்மையுள்ள தேகமது தளராதையா
 நாட்டமுடன் சாமறிந்து ரவியிலிநிலே. (50)

[illegible]

முத்தியுள்ள விபரமதுடன் பின்புவிட்டதன்
முறங்கிவிட்டதுகாசம் துடிதுடி
சுத்தமுட முத்தியுள்ளதும்
கெடுவது மறுத்தெழுத்து
சுத்தமுட பரிசுத்தியுள்ளதும்
சுத்தமுட பரிசுத்தியுள்ளதும்
பத்தியுள்ள சுத்தமுட பரிசுத்தியுள்ளதும்
பத்தியுள்ள சுத்தமுட பரிசுத்தியுள்ளதும்
பத்தியுள்ள சுத்தமுட பரிசுத்தியுள்ளதும்
பத்தியுள்ள சுத்தமுட பரிசுத்தியுள்ளதும்

கேள்மகனோ சத்திரிய மரணசோதி
கேசரத்திற் தீண்டாவனக் கண்டி நிறுதான்
கேள்மகனோ இருவருமே வாதுவதிக்
கேணிதழுடன் திருடனாய் போதிற்த்
கேள்மகனோ சத்திரிய திருக்காங்கமலரின்
கிளம்பியின்ற லெயர்நிலை வாழ்த்தம்
கேள்மகனோ பலகொலியாய்க் கிடக்கத்தம்
கேள்விநெய்வ சக்கரத்தி ஞாபகம் தவிர

தாவனென்ற சக்கரத்தி னுத்தவன்னைத்
தவங்கமட்டி ஒதா முனங்கை
கோவென்ற கொங்கணை வந்தகாதம்
குறிப்பறிந்து ஆறுவரை கண்டாய்வா
காவென்றால் நனக்கிரகச் சிந்துதவன்னை
இருந்துகொ போகமதாற் தவங்கெகாண்டால்
தாவென்ற தத்துவங்கள் தானாய்ப்பின் று
நாதாந்த பூரணமாகத் தேகமாமை.

ஆமப்பா சனியதாவும் வாச்சேயாகும்

அவ்வாச்சிற் சாண்வதியுற் குடியிருந்தால்

ஆமப்பா அவளிருந்த பதியிலேதான்

அருவிசுனை பாய்கிறதோர் நாய்நூராகு

ஆமப்பா அண்ணாக்கு உண்ணாக்கோடு

அப்பனே மனதுறுதி யாகலின்று

ஆமப்பா மந்திரங்கள் செபிக்கும்போதில்.

அப்பனே சனிதோஷம் விலகிப்போமே.

(55)

போகும்டா நாவில்லிற் தொஷமெல்லாம்

புத்தியுட னச்சரங்கள் ஜெபிக்கும்போதில்

ஏகும்டா மதியமுதம் நாவில்லின்று

இன்பமுட னந்தமுதம் கொண்டாயானால்

வாகுடைய தேகத்தில் நோயோயில்லை

மைந்தனே உண்வாக்கு அமுதவாக்கு

வாகுடைய வாக்கினுற் சொல்லும்வாத்ததை

பலிக்குமடா அச்சரத்தைப் பதிவாயோதே.

(56)

பதிவான ராகுவுட கிரகமேறு

பாலகனே சொல்லுகிறேன் லிங்கம்பிங்கம்

கெதியான லிங்கமடா பிரமலிங்கம்

கேசரத்திற் பூரணமா மமுதலிங்கம்

விதியான விதிவளரும் விந்துலிங்கம்

வேதாந்த அமுதரசஞ் சொலிக்கும்லிங்கம்

நதியான லிங்கமதில் மனதைநாட்டி

மழுவாமல் மனதுருக்கப் பூசைபண்ணே.

(57)

பூசையென்ன அந்தலிங்கம் தன்னிலேதான்

பூரணமாய் நிறைந்துவரு மமுதம்வாங்கி

நேசமுடன் சதாகாலம் பானம்பண்ணி

பிந்தேகம் தனக்குமொரு பரையாயிலை

ஆசையுடன் தேகமதைத் சாக்கவேறும்

அன்புமனத்து வெறுபதங்கள் செய்பவென்னும்

வாசமுட னேகாந்த மாகலின்று

மைந்தனே சாத்திரத்தைப் பார்த்துத்தேறே.

(58)

செய்துள்ள சான்றிதழ்கள் பற்றி கேள்விப்பட்ட
கிளியெஸ் மத்தியமுகம் கல்வியைப் பெற்று
நேருவது சூதுவாய்ப்புச் சட்டத்தை மீறியது
மேலும் அவர்களைப் பிடிவதைப் பற்றி
எதுவது வாசிலிதான் முன்வைக்கிறது
எனக்குத் தெரியவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்
செய்துள்ள செலிபிராட்டெ செலிபிராட்டெ
தவறாமல் அவர்களைப் பிடிவதைப் பற்றி

[illegible]

தினந்தா ஸ்திதிரூர்க் குடி லர் பீங் தும்
உத்தமனை உத்தேசம் பிரகாசிக்கும்
எதுவினை வந்தாரும் மூலம்பர்த்தால்
என்மகளை வாடுவே போகமாறும்
மாதுபரி பூரணமே தானுய்யின்று
ஸ்வந்தனை நவக்கிரகம் வருவாய்ப்பிற்புகழ்
குடொழில் தயோதிநுத்தி யாதியார்ச்சதால்
துவங்குமட அனுக்கிரகம் கீதரன்பா

சேரடர் நவக்கிரக விசேஷஞ் சொன்னான்
 பதிவான ஆட்சாழும் வெந்தகுஞ்சான்
 சூரடர் காமதர்மம் செண்டுஞ்சொன்னான்
 கலந்துகின்ற கிரகமனதக் காக்கஞ்சொன்
 னூரடர் பெண்ப்போனை யாருஞ்சொன்னார்
 ஆப்பனை தேவனிலை ராமகீதவன்
 சேரடர் ஆவிரமாய்ப் பாடுபுறாவின
 நிச்சயமாய் நவக்கிரகத் தொழிலைப்பாடு

தொழிலான வழி துறைக ளென்னவென்றார்
சுத்தமுடன் நவக்கிரகக் கருவெடுத்துத்
தொழிலான ஆஷ்டகர்மஞ் செய்தான்பாரு
சுத்தமுள்ள திரமதிலே யவன் தான்மைந்தா
தொழிலான பலதொழிகள் கருவினாலே
தொந்தவினை தனையகற்றி யந்தம்பார்த்தான்
தொழிலான சகலகர்மக் கிரகத்தாலே
சுருதிகண்டு சொலுபசித்தி பெற்றேன்பாரே.

(62)

பாரப்பா பாரபரமா மகண்டத் துள்ளே
பதியான மானிடர்கள் தனக்குமைந்தா
விரப்பா கொண்டதொரு வியாதிக்கெல்லாம்
விருப்பமுடன் புருவமதின் மேலாய்வின்று
நோப்பா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
நேமமுடன் ஓம்சம்சம் சிவவென்றேதான்
காரப்பா விபூதியைநீ தியானம்பண்ணிக்
கர்மவினை நோயாளர் தனக்குக்கேளே.

(64)

கேளடா நோயாள ரெதிரேலந்தார்
கிருபையுடன் விபூதியைநீ கடாட்சித்தப்பாந்
கேளடா நோயாளி தன்னைநீயும்
கெருடபா ருவையாக நன்றாய்ப்பார்த்தான்
கேளடா சகலபிணி யொழிந்துபோகும்
கெணிதமுடன் பூரணத்தைத் தியானம்பண்ணி
கேளடா நவக்கிரகக் கக்கிஷ்டத்தைக்
கெட்டியாய்த் திட்டமுடன் பூசைபண்ணே.

(65)

பண்ணப்பா இன்னமொரு சுருவைக்கேளு
பார்தனிலே இபண்களுக்குக் கெற்பரோகம்
மூண்ணப்பா செய்ததவக் குறையினாலே
மூடிநின்ற பாசமது அசுலக்கேளு
விண்ணப்பா தானேக்கி (நவக்) கிரகஞ்சும்
மேன்மைபெறத் தானெழுதித் தியானம்பண்ணி
நண்ணப்பா பெண்களுக்குக் குளிசங்கட்டி
நன்மையுள்ள வரிசையொன்று இன்னங்கேளே.

(66)

காணப்பா ஜெபதபுங்கள் செங்வதற்குக்
 கருவான பூமியுட வளமைகேளு
 பூணப்பா குறிஞ்சிபிடு திவியுமாகும்
 புகழான நெய்தலிலம் அப்புனாகும்
 பேணப்பா மருதலிலம் தேயுவாகும்
 பிலமான முல்லைநிலம் வாயுவாகும்
 ஊணப்பா பாலைநிலம் ஆகாயந்தான்
 உத்தமனே அஞ்சலிலத் துண்மைதானே.

(71)

உண்மையுள்ள பஞ்சரில மஞ்சிலேதான்
 உத்தமனே மூன்றுநில முண்மைபுண்மை
 நண்மையுள்ள மூன்றுநில மேதென்றாகால்
 நலமாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 தன்மையுள்ள குறிஞ்சிலிலஞ் சித்தரந்தாகும்
 தயவான கெவனிகட்குஞ் சார்வாமைந்தா
 திண்மையிலலா மௌனசிவ யோகிக்கெல்லாஞ்
 சிவசிவா குறிஞ்சிலிலந் திரந்தான்பாரே.

(72)

பாரப்பா இல்லறத்தோ டொத்துநின்ற
 பதிவான ஞானசிவ யோகிக்கெல்லாம்
 நோப்பா மருதமுல்லை நிலமிரண்டும்
 நேர்மையுள்ள செபதபத்துக் குறுதியாகும்
 காரப்பா சம்சாரிக் காகுமித்தக்
 கருணையுள்ள நிலமதுதான் மெத்ததன்று
 வீரப்பா பாலைநெய்தல் நிலமிரண்டும்
 வெருகடினம் வெருகடினம் சுத்தப்பாரே.

(73)

சுத்தமுள்ள நிலமதிலே யஞ்சிக்முன்று
 சுதமான அகமதிலே குழந்தைபாரு
 பத்தமுடன் பார்த்ததிலே பதிவாய்நின்ற
 பதியறிந்து கெதியறிந்து பதிவாய்நின்றும்
 புத்தியது கோசரமாய்ப் பிரசுரிக்கும்
 பூணமும் காரணமும் பொருந்திவாரும்
 சித்தமுடன் நிலையறிந்து நிலையைப்பெற்றச்
 சின்மயமாய்த் தன்மைபுடன் நண்மைபாரே.

(74)

பாசப்பா பதியிற்று அலத்தேடு

பத்தியுடன் நலக்கொகக் கங்கித்ததை
நேரப்பா நிலையிற்று அக்கங்கண்டு

நிலையான அனுக்கொகக் சாவையக்துள்ளே
காரப்பா கண்ணுமனக் கண்ணுக்கொண்டு

கருமையுடன் மனநாய்ப் பூசைசொத்து
சாரப்பா சார்புடன் பத்தியுக்கொண்டால்

சகலகலை பூரணமாய்த் தானுயரீய.

தானு பூரணமே சோதிச்சோதி

தன்மயமாய் நிகழ்ந்திரு தூதுநிபக்
வானு அநாகம் அண்டத்தகறி

மகத்தான கமலமடா ஆதிபீடம்

கோனா பீடமதிந் கங்கிலையான்

குவிந்தெழுந்த காமமடா வேதத்தகத்தம்

தேனா நாதமதி னந்தங்கண்டு

திருவேற வருகியைந் திரந்தானமே.

திரமான தேவமடா நாதருபம்

திருவாதி பூரணமாய் நின்றருபம்

பாமான ரூபமதை வார்த்தாந்நாண்பார்

பாலகனே சீதாடிமில்லையொருவன் குணம்
சாமான சாமநின்று சாததிவ்வின்று

சந்திரனைச் சூரியனிற் சாரப்பன்ணி

உரமாக நடுமனையில் நின்றுபார்த்தால்

உண்மையென்ற வெளிபாம ரூபமாச்சே.

ஆச்சப்பா பாமனெனி பொதமக

அதிலிருந்து சகலகலைக் கிபானம்பாரு

மூச்சப்பா நிறைந்ததிரு வாகியாரு

முனையான குழிமுனையை நன்றாய்ப்பாரு

பேச்சப்பா மேசாத மெனவத்தேரு

பெருகிநின்ற அழகாத பானங்கொண்டூ

கீச்சப்பா நிலையிற்றுநிலையகம்பாரு

நின்றநிலை தனையநின்று கினைவாய்க்கல்லை.

வில்லென்ற கலைதனி லே நினைவாய்பின்று

விசமான பிரணமாய் நிலைகண்டோர்க்குச்

செல்லென்ற தசதிட்சை கடாசுதம்பண்ணித்

திருவான பூரணமு மவனுக்கிப்பந்து

சொல்லென்ற சாத்திரஞ் திரமுமீயந்து

சுருதியுள்ள மந்திரத்தின் சூட்சுமநாட்டி

ஒல்லென்ற ஆதாரம் ஆளுதாரம்

ஓமென்ற ஆலுக்கிரக உண்மைசொல்லே.

(79)

உண்மையுள்ள கிரகமதை யறிந்துகொண்டு

உத்தமனே சகலகலே வாசிப்பேறி

நன்மையுள்ள நாட்டமதாய் நயனம்பார்த்து

நயனமென்ற கண்ணறிந்து விண்ணோரேக்கித்

தன்மையுடன் தன்னறிவே தானுமென்று

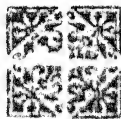
தன்னொளிவும் விண்ணொளிவு மொன்றுய்க்கண்டு

சின்மயமுந் தன்மயமு முண்மையாகத்

தெளிந்துசிவ சிவமயமாய்த் தெளிவாய்முற்றே: (80)

கடைப்பிள்ளை ஞானக்கக்கிஷம் 80:

முற்றிற்று.

திருச்செந்தூர் வைத்திய ஞானைந் தானந்தேந்திர சரஸ்
அவர்களாற் கிடைத்த வட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சரஸ்து
கிடலானது.

செவ்வாய்க்கிழமை

செப்டம்பர் 1944

கலாநிதி சிவமயங்குண்டி

சிவமயங்குண்டி 10

கவிதை.

பூமகன் மனக்கண் வாங்கிப் போகுதின கத்தி காப்பு
மாமகன் மனமுதற் தாழிவசிகெழற் புகழ் காப்பு
நாமகன் மனமகன்முறற் காக்கத்தாழ் காப்பு
சூறமகன் மனமகன்முறற் காக்கத்தாழ் காப்பு

பூத்திடு முருகன் காப்பு புதுமை காக்கன் காப்பு
சேத்திடு மருட்டன் காப்பு மின்மகன் காக்கன் காப்பு
வேத்திடு மைப்பன் பங்கன் வேதாத்தன் காப்பு
காத்திடு மொளிகன் காப்பு கடைக்கன்முறற் காப்பு

மேலும்.

காப்புலி சிப்புலி கருத்தன் சிப்புலி
திப்புலி திண்டுகாள் செத்து திண்டுகாள்
டாப்புலி புன்னாள் மடங்கிற் குத்திவர்
பூப்புலி மலிகுடி துதிற் புத்துவார்.

புலியூறிற் காடியென்பதே னப்பாட்டே

புலிபோலே பாய்க்குதடா பாய்க்கண்கி

புலிபோலே பதிங்கெயாகு புத்திநாய்க்கிதன்

புற்றில்லாள் குளியனது மொட்டிக்கொத்த
வலியாமற் புத்தாவு சித்திற்

காறுமொரு காடியென்ப புத்திநின்று

வலியாம வலிபட மதிக்கக்கொண்டு

வாயினுள்ள விதைத்தையங்கே வாங்கினேனே.

வாங்கியொரு சில்லிலெட்டு எலியைக்கண்டேன்
 வலுந்தளவி பெட்டையஞ்ச கடுவன்மூன்று
 பாங்குபெற எலிக்குவழி பெண்டான்வேறே
 பக்கமதி விருக்குயதைத் தொக்காய்க்கண்டேன்
 தாங்கியதிற்பெண்டானில் வழியேசெல்லத்
 தாட்டிசுமர யெட்டெலையுந் துன்னித்தன்னித்
 ஒக்கியது பெண்டானில் வழியேவோடி
 ஒருமிக்க வந்துதடா ஒருமித்தேனே.

(2)

ஒருமித்தேன் பெண்டானி லெலிநானெட்டும்
 ஒருமித்த போகவல்லோ வந்துதப்பா
 தருமித்தேன் பெட்டையது அஞ்சில்மூன்று
 தனிப்பட்டு வந்துதடா திரும்பவஞ்சும்
 ஒருமித்துப் பஞ்சான்றன் மடுக்கைபார்க்க
 ஓடாது அஞ்சில்லொண்டு முன்றுதுண்டாய்
 ஒருமித்து எதிரேறிப் பெண்டானேறடி
 ஓரைந்து மூன்றுமொன்றுப் பண்டாஞ்சே.

(3)

சுண்டாணைப் பெண்டானிற் சுட்டுத்தின்றேன்
 சுட்டதிலே பச்சையடா வெடிவால்வீசும்
 சுண்டாது மூரினுள்ளோ ரடிப்பாரென்று
 சுரையடியி லொருபுறமாய் வெளியில்வந்தேன்
 உண்டான தோடியில் மச்சங்கண்டேன்
 ஓகோகோ அம்மச்ச மாணேனப்பா
 சுண்டானில் முன்னெலிபார் சுருக்கித்தொண்டு
 சுவாசம்விட்ட குறைபாலே வழிகண்டேனே.

(4)

வழியேதான் பாதையிலே குளியன்பாம்பு
 வால்மடித்துச் சிரசுபடம் விரித்துக்கொண்டு
 வெளியாடிச் சிறியந்தே பாதைடைடி
 விரட்டியது தாத்திமெத்த வேகங்கொண்டு
 குளியான குளியானது அலகுசாய்த்துச்
 கொத்தாடிலே வைவாசிக் குளிகைகொண்டு
 தெளிவான சித்தரென்று பிடித்தேன்பாம்பைச்
 கிங்கியொரு பக்கமதாய்ச் சுகியமாச்சே.

(5)

விண்ணொளியிற் கதிர்மதிதான் கண்ணையாகும்
 மெய்யெதோ பொய்யெதோ கண்டான் காணும்
 விண்ணொளியிற் சூரியன்முன் பகலாய்வந்த
 விதமான மதியதுதான் ராவாய்வந்து
 கண்ணொளியெய் கண்டதல்லால் வேறென்றில்லை
 கருத்துடைத்தா லுங்கருணைக் கண்ணைக்காணார்
 ஒண்ணொளியே வேறுபுல்லே கண்ணோவொன்று
 ஒகோகோ பொய்யல்ல மெய்யுமாச்சே;

(10)

மெய்யினுற் பொய்யுமுண்டு அதினுல்லெல்லாம்
 விழலாகச் சாதிரிங்கள் பொய்யாய்ப்போச்சு
 செய்யினுற் குற்றங்க ளில்லையிலை
 தீர்க்கின்ற மனதாலே யெல்லாம்போச்சு
 அப்பினு லுய்யும்வகை அப்பினுலே
 அப்பறிந்து அப்பினுல் மவுனமாகும்
 பொய்யினுல் மெய்யதிலே தக்கம்பூணப்
 பூரணமாய் நின்மனப்பூ ரணமுமாச்சே.

(11)

ஆச்சப்பா கதிர்மதியா லிரவுபகலாச்சு
 அம்மதியின் கதிர்நியார் பேசலாச்சு
 பேச்சப்பா அட்சாங்க ளொன்றுமில்லை
 பின்னுமில்லை முன்னுமில்லை முக்கால்முக்கால்
 முச்சப்பா கற்றிடந்தான் முடிவுமாகும்
 மோசமில்லை யடிமுடிவா யுள்ளம்பாரு
 நீச்சப்பா வெள்ளத்திற் காலையுணர்!
 நிலைக்குமடா கால்தலையாய் நிலைக்கும்பாரே.

(12)

நிலைக்குமோ நிலையாதோ வென்றுநீயும்
 நின்றாக்கால் வாரிலிடும் நிலைக்கொட்டாது
 தலைக்குமேற் காலானால் மலைக்கவேண்டாம்
 சமதலையா யடிமுறலம் நிறுத்திக்கொண்டு
 மலைக்குமன மலையாமல் முக்கால்பாரு
 மனதாலே மனதுரைக்கு முக்காலுணர்ச்
 சிலைக்குநா ணைத்திசார் தொடுக்குமாப்போற்
 சிக்கிரத்தாற் குறிதைத்த சருக்கமாமே.

(13)

கொல்லத்திற் கொச்சியடா மஞ்சளினி

கொடிதான துலாவேற்று மிறைவைத்தண்ணீர்
கொல்லத்திற் கால்வாய்க்கா விடக்காலுடே

கொடுஞ்சருக்கு மடைவாயிற் குமிழிபாயும்
வல்லத்துக் கோட்டைட்டா மவுனராஜன்
வங்கணமாய் சிங்கமுக மாணன்மாரு
சொல்லற்றுத் கூச்சுரல்போற் கூகுவென்னச்
சுகமவுன் ராஜன்வன் சோதிப்பானே.

(18)

சோதிப்பான் சிங்கவங் கணமேசுய்தான்

சொல்லரிது மடைவாயிற் பட்சிபோலே
சோதித்து வருமச்சங் கண்டுபாரு
தொந்தமென வந்துவிடு மைந்தாமைந்தா
போதித்து ராப்பகலாய்க் கண்டுபோதி
போகமென்ன சிவயோகந் சிவயோகந்தான்
பேதித்து வாழாதே போதம்போதம்
பேசாதே மவுனமது கூக்கலாமே.

(19)

கூக்கலென்று லதன்யெருமை சொல்லப்போமோ

கூகமென்ன சொல்லுகிறேன் குமரிநற்பம்
பார்க்கவென்றற் கொடுமையடா பஞ்சவர்னம்
பட்டமாம் பாலூறும் பஞ்சவர்னம்
மார்க்கமிது பெரியோர்க ளாருஞ்சொல்லார்
காச்சரியம் மெத்தவுண்டு உண்மைசொன்னேன்
திர்க்கமிதை யறிபவனே சித்தன்சித்தன்
திறம்வேணும் மனதுறத்தாற் றிறமுமாமே.

(20)

திறமான மனதுறக்கக் கருந்தான்கேளு

சித்தருடன் முனிவோருந் சிசால்லார்சொல்லார்
அறமான தில்லறமே சொர்க்கஞ்சொர்க்கம்
அந்தரமே யளிநாக மாகுமாகும்
அறமான தில்லலத்தின் சூட்சங்கேரு
அடிக்கடிதான் சொல்லவனு போகமப்பா
உறமான தனுபோகந் செய்யும்போது
உற்பனமார் தப்பாது உண்மைகேனே.

(21)

உண்மைபென்றும் உறுதியென்றும் சிறப்பாகவென்றும்
உற்பலமாய் மனதுறந்துப் புகழ்பெயினன்றும்
தன்மைபுள்ள பனத்தா கீழ் பதவிசெத்த
தவவுண்டு கல்மிதங்க வியலாப்போ
நன்மைபிது தானென வே பொன் னுதலா
நாந்தவரை உபாசாத் தெய்வவித்தைப்
பெண்மைவன் மையல்கொண்ட காதல்வாகுமிப்
பிரியமுடன் செயலிதழ் செவ்வார்ப்போ.

செய்வார்கள் கைமுறைபாய்ச் செய்பாடிட்டார்
சிவியோசத் திவலிங்கம் கானமாட்டார்
தவவாசி தத்தமென்று சொன்னமாட்டார்
கருகதுவைத்துத் கருவிடைபாய் கானமாட்டார்
மெய்னாய்கண் கொளியோன்று மவுனத்தெய்து
வினருக்குத் தெரியாமல் விழலாப்போச்சு
உய்வாய்தன் யோனிதனிற் பூசைபண்ணி
உபயமது சிவலிங்க மொன்றும்பாரே.

ஒன்றான விங்கனா விடையுமாரும்
உற்பனமாஞ் சித்தருட பூசையாரும்
ஒன்றான சத்தியுட பூசைமார்க்கம்
ஒகோகோ ஜனந்த மானமார்க்கம்
ஒன்றான தீட்சைவழி மார்க்கமப்பா
உலகத்தோ ரறியாமற் கெட்டார்பாரு
ஒன்றான பூசையடா வாதிசத்தி
உற்பனமாம் பூசையிது வுண்மைதானே.

தானுன சத்தியுட தீட்சைபூசை
தானவனுய்ச் செய்வார்கள் கூடச்செய்வார்
மாருன பெண்ணையொரு கொடியபெண்ணை
மவுனத்தாற் நியானித்து மகதவமாருர்
தேனான திப்பூசை தேவிபூசை
ஜெகஜாலச் சித்தருக்குத் தோணப்பூசை
ஊனான துண்மையடா பெண்ணுள் தேவி
உறவின்முறை குருமுறையா யுரைக்கக்கேதோ.

உரைக்குமுறை கருவறியா நிக்நூல்பார்த்தால்
 உள்நின்று பகையறியா நுறவுமாகார்
 உரைக்கமன னுறக்கவல்லோ சொன்னேனப்பா
 உன்கருத்தா லுள்ளமதி லுள்ளந்தோணும்
 உரைக்கமனந் தன்னிலையே உறவுமாகும்
 உள்ளமதி லபிஷேக மனமாப்பூசை
 உரைபழுதாய்ப் பழுதொன்றுஞ் சொல்லவில்லை
 உன்மனைத்தா யுன்மத்த மாளுள்பாரே.

(26)

பாரிதுவே பெரிதுசிறி திதுவேபூரும்
 பதிவாகு முறவின்முறைப் பண்டுகூரும்
 பாரிதுவே முறையோடே யுறவாங்கண்ணி
 பண்டுளதாய் நீயாகி வந்தயோனி
 பாரிதுவே ஆணாகிப் பெண்ணுமாகிப்
 பகலென்றும் இரவென்றும் தோன்றாய்க்கண்ணாய்
 பாரிதுவே கண்ணுன கண்ணைமக்காள்
 பழுதில்லை பழுதில்லை கனியுந்தானே.

(27)

கனியாதே மனதுமிதக் கனிந்தாலப்பா
 கசடருக்குட் கனிதோணக் கனியும்கனன்
 இனிதான கன்னியைப் பெண்டாயான
 என்மக்கா ளுங்களுக்கு இவளேயாணன்
 தொனியாதே பாதகர்க்குச் சொல்லவேண்டாம்
 தோலாசை கொண்டவர்க்கு விள்ளவேண்டாம்
 செனியாதே பேரின்ப வீடுயரந்தால்
 தெரியாது தெரிமடா யினைங்கேளே:

(28)

இன்னமுமே வெளித்தானச் சொல்லக்கேளு
 இன்பமுற்றுக் கேளாட்டாற் சிவமேயின்பார்
 முன்னையுமே சொன்னதெல்லாம் துணுக்கம்பாரு
 முழுதுமது தெரியாட்டாற் பின்னேபாரு
 கன்னமுமே தகாவடா அடித்துச்சொல்லேன்
 கழுத்தொட்டுக் காட்டையிலே கருவாய்ப்பாரு
 அன்னமுமே பொசித்தாக்காற் பசியுண்டாமோ
 அற்புதியிற் கார்த்திகையில் அமையுந்தானே.

ஒருவருக்குந் தெரியாது ரூபாரூபம்.

ஒருாண்டா யொன்றாகி யுலகமாணன்
ஒருவருக்குந் தெரியாமல் மாண்டார்கோடி.

ஒருமுடியாய் முடிந் னுவிட முறுதியாச்சு
இருபேர்க்கும் முப்பேரா யிருந் தாளாத்தாள்
எத்தனையோ பேரினட்கு எண்ணப்போமே
அருபேர்க்கும் அறுமுகமா யொருத்தியானான்
ஆகாகா யிவன்பேரை அறிநீயாம்பாரே.

(34)

பாரதிய ஊறியப் பரமசிவனிவளைப்

பற்றினபே ரெத்தனையோ அய்யோ அய்யோ
கூறியச் சிறுபிள்ளை யென்றாள் கன்னி
குணமிவளைப் பார்த்தகிற குணமேயானான்
ஆரதிய ஓரிலனி சநியாடி.

அமர்ந்தயிடந் தெரியாம லரங்கியானான்
ஊறியக் கைபிடித்தார்க் கவளையாகி

உத்தமியா விருந்துமன தொடுக்கினானே.

(35)

ஒடுக்கிமன தொடுக்கமிவ ளடக்கங்கென

உள்ளமடா தெரியார்க்குக் கள்ளங்களள்ளம்
கடுகளவு முழியிருக்க முழியினுள்ளே
கள்ளமுழிப் பார்வையதில் நயனமொன்று

அடங்குகடை விழிப்புனலாங் குமிழிவெள்ளம்

அருயடா கறுப்பார்க்கும் நடுவேபச்சைக்

இடங்கருவி லமைத்தபடி யென்றாள் கன்னி

இவள்கருவை யறியாதித் தனையுமாச்சே.

(36)

இத்தாறு கோணமுங் கோணம்நீதி

ளகோபி மகாமந்தர மிவளேகற்றாள்

கத்தருவி லிவளொருத்தி முத்தியானான்

கண்டருக்குப் பெண்டாகிக் கண்ணுமானான்

அத்தாளாள் கையிருக்க முகத்தைப்பார்க்க

அவள்முகமே கண்ணாக நின்றாள் கன்னி

உத்தமனை யிவள்மனைக்குக் கத்தன்கத்தன்

உச்சத்தா லிவள்பேச்சு மிச்சமாச்சே.

(37)

பார்க்கையிலே மும்முகினு மிரண்டேயரும்
பகலவனு மிராக்கதிரு மானவரனும்
பார்க்கையிலே ஞாயிறுமே மறுநாள் திங்கள்
பகலவனைத் திங்கனிலே மாறிப்பாரு
சேர்க்கையிலே ஆதித்தன் சேருந்திங்கள்
சேரந்திரண்டு மொன்றான தன்யமப்பா
மூர்க்கமிதைப் பூசைபண்ண முத்தியாகும்
மும்முன்று மொன்றான சூட்சந்தானே.

(42)

சூட்சமதைப் பார்க்கப்பால் வண்ணாரானார்
சுயம்பாக மூளைத்தெழுந்த விங்கமானார்
ஆட்சியிலுள் தன்னையுந்தர னறியுமுன்னே
அரகரா தலைவனையுங் கண்டார்கண்டார்
காட்சியிலுள் கண்டகடைக் கண்ணேகாட்சி
கண்ணென்றற் கண்ணுள்ளே கண்டுகோதி
சூட்சமிவன் முழியறிந்து மாயையிடுக்கிச்
சோதிந்துப் பார்த்ததெல்லா முத்தியாமே.

(43)

முத்தியு மொன்றாகி முளைத்தலிங்கம்
முளைத்ததிலே ஆவுடையு மானலிங்கம்
சுத்திசுவ கானசுவ லிங்கபூசை
சதானந்தி சச்சிதர் னந்தியானார்
சுத்தியகா யிப்பூசை சொன்னாராச்சி
தன்னியத்திற் கண்ணுடையாள் கண்ணேபத்துச்
சித்திபெற யிக்கண்ணை யறிந்தாற்பூசை
செய்யலாஞ் சிவபூசை தீர்க்கமாமே.

(44)

ஆமம்பா யிப்பூசை ஆச்சிக்குள்ளே
அடக்கமடா சித்தருடன் முனிவர்சொல்லார்
நாமப்பா கொங்கணற்குக் கண்ணேபாகி
நடுக்கண்ணிற் கடைக்கண்ணு லொளியேபார்த்துக்
காமப்பால் காணற்பா லிரண்டுக்கொண்டு
கண்கண்ட படியாலே சொண்ணேணப்பா
ஓமப்பா யிப்படியே கண்டோர்க்கல்கால்
உரையறியா ரொளியறியா நுலகத்தோரே.

(45)

உலகமதில் விளையுங் குணபெயர்

உலகமதில் விளையுங் குணபெயர்
பலதலைக ளெழுந்தில் மேக நிழல் அமைந்

பற்றுநிலை சததெழுந் திவையாள்

கலகமில் வரவீரனை தரககலகம்

சத்தபம் பேரந் தந்தரமில் திவையாள்
வினகிவடு மவர்கன் தனைக் கண்டவாள்

மெய்யான கத்திதன் கன்னைநினை

காணுத காட்சிபெய்வதன் கண்டவாள்

கண்டகடைத் தண்டிதன் கண்டவாள்
தொணுத வேதாந்தம் பெயர்ந்தவன்

சொற்சூழ்ந் தந்தவன் கண்டவாள்

ஆனாக ஆண்டிதன் கண்டவாள்

ஆய்ந்த கொள்கனைக் கண்டவாள்

வினாந் திவையாள் கண்டவாள்

விட்டனாற் கிதுதானை கண்டவாள்

யெளகியாளிதன் கண்டவாள்

வேதாந்தம் பாசாமத் தந்தவன்

பழியாதே பெரிபேரவைப் பாசாமவன்

பாசாமவன் கிதுதானை கண்டவாள்

பாசாமவன் கிதுதானை கண்டவாள்

மங்கையர்மே லாகைகொண்டி மருகுவான்

தெனியான மனமிரண்டும் ஒன்றித்தானை

கிவானந்தி மதிபார்வை கிதுதானை

இதினிலை பொருதேவன் கிதுதானை

இப்பொருட்குப் பணமகளை செலவுக்கே

இதினிலை காட்சிபெயர் தனமகளை

இகபரமு முண்டாருத் தொகுத்தி

இதினிலை பாவங்க ளறுப்பார் கிதுதர்

இந்தமுறை வேதாந்தத் தாதிவந்தம்

இதினிலை பூணமும் கண்ணிநினை

இடரொன்றும் வாராது கிதுதானை

திடமான மனதல்லோ திடந்தானப்பா
 திருவான லட்சுமிப்பெண் ணூர்க்கமானார்
 குடமான தன்னியத்திற் பத்துக்கண்ணும்
 கூர்வியாங் கண்பத்து தனந்திரண்டிற்
 சடமான கொங்கைக்குட் கண்டானேது
 சாத்திரத்திற் பெரியோர்கள் சொல்லாரப்பா
 அடமான மங்கையடா சொல்லக்கேளு
 ஆகார கொங்கைதன்னிற் கண்ணைக்கேனே. (59)

சண்ணுன தொருகொங்கைக் கஞ்சேகண்ணும்
 கதித்தெழுந்த கொங்கைதனிற் பத்துக்கண்ணும்
 ணண்ணுன கொங்கைக்கு ஒன்றேகண்ணும்
 ஒன்றுமுதல் மூன்றாக இருந்தால்நன்றும்
 கண்ணுன திருகொங்கைக் கஞ்சேகண்ணாய்க்
 கண்டா லு மெத்தவன்று ஆறுங்கண்ணே
 பெண்ணுன கொங்கைக்கே கண்டான்பத்தும்
 பிரியாம லிருந்துதென்றால் முத்தியாமே. (61)

முத்தியா மிப்படிக்கண் ணுலங்கண்டால்
 முக்கியமாம் பூசைவிதி முறையுமாமே
 சத்தியாஞ் சித்தியடா முதுகண்பாரு
 சண்முகற்கு மமுதலித்த கொங்கைகொங்கை
 புத்தியாய்க் கண்டறிவா யின்தப்பூசை
 புண்ணியற்கு யெய்துமடா கர்மிக்கில்லை
 உத்தியாப்ப் பாராதே குருவைக்காரு
 உன்மனத்தைக் கண்டுரு வுபதேசிப்பார். (63)

உபதேசம் நந்திகுரு வாய்க்கவேணும்
 உன்மனத்தா யமுதுகண்பால் கொள்ளவேணும்
 உபதேசஞ் சற்குருவைக் காண்பதெப்போ
 உனதேசஞ் சத்தியமாய் வாழ்வதெப்போ
 உபதேச மானதெட்டு மிரண்டும்பத்தாய்
 உட்கொண்ட தப்பா லு முதுகண்பத்தாய்
 உபதேச மானதிந்த முதுகண்பார்க்க
 ஒருபிள்ளை பிறவாதே கருவாய்தானே. (65)

கருப்பத்தி உறுப்பத்துக் கண்ணெய்க்கொள்
 கைப்பத்திக் கோண்டனாகித் துணைமண்பாற்றி
 உருப்பத்திப் பத்திவெய் வந்தபின்னொரு
 உறுப்பத்தி உண்டுவெய் துணைமண்பாற்றி
 திருப்பத்தி உத்தியொளி உண்டென்கொள்
 கிவானத்தி முழுவாளுங் கருணை கொல்வான்
 விருப்பத்து அனைத்தெனது விண்ணெய்ப்பாறு
 விள்ளாதே நகட்குரு வெளியாகாதே.

ஆகாத பிள்ளையென்று வறுத்துத்தன்மு
 அந்தமுது கண்ணிந்துண்டாகக் கொடு
 வேகாத கால்தலையெய் போதச்சொல்லு
 விள்ளாதே வேதாந்த முடிவைச்சொல்லு
 சாகாத தலையறிய முக்காச்சொல்லு
 சமூலமாய்க் காண்பதற்கு மூலத்தொல்லு
 போகாத புனல்காட்டி மதியைக்காட்டிப்
 புத்தியாய்ச் சிவசத்தி பூசைசொல்லெ.

சொல்லக்கேள் வாதமுறை குட்சுத்தன்னெத்
 தொடுகுறியாய்ச் சொல்லுகிறேன் கருவாய்க்கேடு
 கல்லுக்கு ளத்தாலே பாரையுப்பைக
 கண்டுப்பைக் கண்டுமதி யுப்போடப்பை
 புல்லுக்குள் நாதயின்று உண்டுகண்டி
 புத்தியா யுப்பெறித்து அப்புவிவாரிட
 மல்லுக்கு யென்னோடு கைகட்டாதே
 வானுக்குச் சொல்லுகிறேன் வாதம்பாரே.

வாததிரத் தாலேகால் வாதமாதே
 வாய்ப்பாச்சு பொய்யென்றால் விவரப்போக்க
 வாதத்தில் விந்துவடா பூனித்குக்கு
 கக்குண்டு பேசுதற்குப் போக்கைக்கேடு
 வாதத்துக் கப்பாலே தூமல்ல
 கண்ணுக்கு முகக்குக்குச் சொல்கிறேனா
 குதத்துக் கதினலே யெல்லாந்தோணும்
 சொன்னுந் தெரியாட்டாத் தம்பமோடுமே

போமோதான் சூதத்தில் வேதைசும்மா

போக்கறிந்தார் சூதமடா அந்தா அந்தா

ஆமோதா நிதினாலென் றெண்ணவேண்டாம்

அமுரியடா உப்பாலே குமரிநாதம்

வேமோதான் கோமுகத்தில் வேகம்வேகம்

வேகமா முப்புடக்குக் குடமாம்வேதை

ஓமோமோ சரக்குவகை சொல்லவில்லை

ஒருசாக்கும் வேண்டாங்கா னுறுதியாமே.

(58)

உறுதியா பெட்டுக்கு ளண்டபின்டம்

உட்கருவும் வெளிக்கருவு மொன்றாய்க்காணும்

உறுதியடா வேதையிது வுண்மைபாரு

உட்புகுந்து கருவிடையம் பார்த்தாற்கேளு.

உறுதியடா கோமுகத்தில் வாதவித்தை

உப்பாலே ஆடுமடா தொந்தங்கோடி.

உறுதியடா யிதைவிட்டா லென்றுமில்லை.

உத்தமர்க்கு உள்ளாமே யுள்ளந்தானே.

(59)

உள்ளபடி சாத்திரங்கள் சித்தர்சொன்னார்

உட்புகுந்து முறுகண்பார்த் தொளித்தாரப்பா

கள்ளமன்றிச் சொன்னேனா னிர்தநூலிற்

கருவிடையம் பார்த்திதனைக் கண்டாலப்பா

உள்ளமதிற் கன்னியடா ஓமசுத்தி

உள்மணித்தாய் மணிகாட்டி யுரைப்பாளப்பா

விள்ளவென்று விதைப்பார்க்க விள்ளப்போமோ

வெளிதேனைக் கருவிடையம் வெளியாய்த்தானே.

(60)

வெளியல்லோ செவிக்குரைத்தார் சூட்சுத்தானே

விண்கண்ட தெந்தக்கண் கண்ணைகண்ணை.

வெளியல்லோ செவியாலே நன்றாய்க்கேளு

வேதார்த்தஞ் செவிகேட்க இன்னங்கேளு.

வெளியல்லோ மூச்சென்ற காலாற்றியை

வேகத்தால் மூட்டியல்லோ வெளியைக்கண்டால்

வெளியல்லோ வாயிருக்க நாவும்பேச

வார்த்தையென்ன புருவமையம் நாவுமாச்சே.

(61)

$$\frac{\partial}{\partial t} \left(\frac{1}{\rho} \right) + \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{v}{\rho} \right) = - \frac{1}{\rho^2} \frac{\partial \rho}{\partial t} - \frac{v}{\rho^2} \frac{\partial \rho}{\partial x}$$

SECRET

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m \dot{x}^2 + \frac{1}{2} m \dot{y}^2 + \frac{1}{2} m \dot{z}^2 \right) = \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m \dot{x}^2 + \frac{1}{2} m \dot{y}^2 + \frac{1}{2} m \dot{z}^2 \right)$

1917-18

[Faint handwritten notes]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

$\frac{1}{\sqrt{2}} \left(\begin{array}{c} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{array} \right)$

செய்து, பின்னர் அதைப் பற்றி உத்தரவு பிறப்பித்தார்.

11/11/11 - 11/11/11

சென்னை, 19.05.2019

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

By (U) 10110 (P) 10110

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

செய்துள்ளதற்குரிய காரணங்களைக் கண்டறிவதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்ட நாள்: 1998.05.15

இச்சந்த மா திபுலா முருகேசுவரே

1. Full Name _____

பெச்சென்று பேசாமற் சிவபிச்சென்று

செய்துள்ளதற்குரிய காரணங்களைக் கண்டறிவதற்காகவும், அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகவும், அரசாங்கம் தனது முயற்சியை மேற்கொள்ளும்.

விசேஷம்: பித் துறை சேவை நிறுவனம்

சாட்சுதவன் ஸாட்சுதவன்

காச்சென்று காச்செனே உலகத்தெய்வம்

கைக்குள்ளாய் வந்தபின் அதனை மீட்டி.

செருவாழிய விந்தாவின் கருத்துகள்

சிறிய காரணத்தால் தான் இப்படி நடந்திருக்கிறது.

திருவாரூர் காமப்பாலை காவற்படை

சுருத்தொலித் தாட்டவழி தென்னிந்தியா

சுருஷியக் கண்டு கொண்டு முதுகென்பார் தமக்

புதுச்சேரி, 19.12.2019

சீட்டுவதற்கு விரிவாகவும், தகுந்தவர்களை நியமிக்கவும் (1999) சட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது.

STATION AND LINE (1) OF STATION AND LINE (2) STATION AND LINE (3)

கண்காட்டும் என்குருகொங் கணரே ஆய்யா
 கருக்காட்டும் உருக்காட்டும் கண்ணோட்டும்
 விண்காட்டும் மும்மூல வெளியுக்காட்டும்
 மெய்காட்டும் கைகாட்டும் மூலர்பேரா
 எண்காட்டும் வழியாலே யொளியைக்காட்டும்
 ஏகாந்த விளையாட்டுங் குளிகைகாட்டும்
 புண்காட்டிப் பொதியாதே நாலும்பூவும்
 பூவரிய யென்கண்ணால் முதுகண்பூட்டே.

(66)

பூட்டான கண்ணோட்டு மிரண்டேகண்ணும்
 பூப்பட்டு முழிகுருடாய்த் தோணவில்லை
 காட்டான பூவொன்று நந்தியாவட்டம்
 கண்கண்ட பூவோடே சரிகைவெள்ளி
 கட்டான குளிகையது மூன்றுங்கட்டிக்
 குருடான கண்ணுக்கு குளிகைபோட்டு
 ஆட்டான காலாட்டைக் கண்ணிற்காண
 ஆய்யாகொங் கணரே ருளுள்செய்வீரே.

(67)

அருள்செய்வி ரென்குருவே யென்றுபோற்ற
 ஆகாகா அருட்கண்ணு னருளைக்காண
 அருள்செய்வார் சதானந்தி குருவைக்காண
 ஆச்சரியங் கண்ணுலே பார்க்கப்போமோ
 அருள்செய்வார் கொங்கணந்தான் குளிகைகாட்டி
 ஆடுதற்குச் சதகோடி தொந்தமாட
 அருள்செய்வார் சிலம்பொலிதான் கண்டமூர்த்தி
 அறுபத்து நாலுகித்து மாடலாமே.

(68)

ஆடுதற்குக் கால்காட்டி மூலங்காட்டி
 ஆறுவரை மேல்மூலத் தாறுங்காட்டி
 ஆடுதற்கு அட்டாங்க யோகங்காட்டி
 அப்பாலும் லகிடுகொள்ளும் குளிகைதாண்டி
 ஆடுதற்கு அண்டம்பே ரண்டங்காட்டி
 ஆனந்த லகிடுகொண்டு யெறியேறித்
 ஆடுதற்கு லிம்பமாய் நின்றகோதி
 ஆன்மறிய நிரக்குணமாய்க் கூடுவாரே.

(69)

கடுவர ஸாதத்தி ஸைம்பாத்திதழிற்

ஞானமுடைப கடைப்பிள்ளை யாதத்தாளை
கடுவர பதினெட்டிற் பிடுகெடுக்கப்பட்ட

கோத்திரமுஞ் சூதத்திரமும் பார்த்துக்காப்பதற்
கடுவர கடைக்காண்டத் தந்தத்தொட்ட

கோடியிலே தவக்காடி வித்தாங்காண
கடுவர கண்ணாட்டங் காண்படுத்தான

காதாந்தப் பூரணத்தி ஞானத்தாலே.

காலான பூரணமே முதுகண்ணாது

காதமடா காதாந்த விதலத்திதழ
காலான பனிரண்டில் காலேவிந்து

காலெட்டிற் காலத்திற் முட்சமுதலம்
மாலான காலத்தில் சத்திலிடைக்கலை

மகாரத்தில் மாஸாயைத்தா ஸதாப்பாதித்த
வேலான வேலலாட கைவேலத்தி

வெத்திலே வெட்டான வேலும்கண்டே.

சாண்டெட்டிற் பூரணமாய் நின்றவேல்

காதாந்த னறுமுகமாய்க் கண்டாலேலே
சாண்டெட்டிற் காலாலே வெண்காலேடி

காட்டினார் முக்காலும் வேலேக்கொண்டு
முண்டொட்டா தகரங்கொ மாண்டுபோக

முத்தியடா அறுமுகனார் கைவேலப்பா
ஒண்டொட்டா தகரத்த துவத்தான் போக

ஒராறு மொருமுகமாய்க் காணலாக் கே.

காணவே சாருப சாயுக்காத்ததை

கண்கண்ட சாருபங் கண்ணெருபம்

தோணவே சாருபம் வேகாக்காலே

சொல்லுக்குட் தெரியாது ரூபரூபம்

ஊணவே முதுகண்ணால் மணக்கண் ஊண

உட்காலும் முக்காலாய் ரூபங்காலும்

காணவே காணுதே சொல்லக்கேளு

காச்சியார் தெற்றியிலே காலேபூணே.

காலூணி ஊணயிலே முக்கால்காலாய்க்
 கண்காண ரூபமடா ரூபங்காணும்
 காலூணி மூலத்தில் யோகம்பாரு
 கருணைபுரி திருமூலர் பாதம்போற்று
 நூலான சாஸ்திரங்கள் பார்த்தாலென்ன
 நூறுதா முபதேசஞ் சொன்னாலென்ன
 சேலான மூலருட பேரனெங்கள்
 சிங்கமடா கொங்கணத்தன் செயலைப்பாரே. (74)

செயலான கொங்கணரே யெங்கள்நாயன்
 சித்தான சித்தருக்குங் கீர்த்திசெய்தார்
 மயலான பெண்மாயைக் கண்ணைக்குத்தி
 மனமான முதுகண்ணால் மனக்கண்ணூட்டி
 நியமான நந்திசிவா நந்திபாதம்
 நிற்குணமாய்க் கண்டறியத் தெண்டம்பண்ணி
 மயமான வழுதமடா வுண்ணச்சொல்லி
 மவுனத்தாற் பேர்சொல்லி வழிசொன்னாரே. (75)

வழிசொல்லு முன்னேதான் பட்டபாடி
 வழிபோடே சொல்லவென்றால் வெகுநாட்செல்லும்
 தெளிவில்லாப் புனலாகி யன்றுகொண்டு
 தேசத்தில் வாய்வினை பேசிப்பேசி
 அளியான சேற்றில்மன மழன்றேனப்பா
 ஐம்பொறிபாற் பரியைவிட்ட மிச்சமாகி
 வெளியேறி வருகையிலே வாதவூரில்
 வேதியன்போ லென்குருவும் வந்தார்பாரே. (76)

பாரப்பா அவ்வூரி லையனையன்
 பண்பாம்வே தியனுந்தா யாதியென்முன்
 ஆர்ப்பா தாயாதிப் பங்குதன்னை
 ஆர்கொடுப்பா ரென்னோடே பிறந்தாருண்டோ
 சார்பா வேதியென்று என்னிப்பார்த்துச்
 சிதனமோ உன்தேட்டு யெங்கேயென்றான்
 போப்பா சொல்லறியே னையன்சொன்ன
 பேச்சானே பிரட்டிடல்லாங் கண்டேன்பாரே. (77)

[illegible]

மேற்கறிவோம் தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது
 தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது
 மேற்கறிவோம் தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது
 தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது
 மேற்கறிவோம் தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது
 தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது
 மேற்கறிவோம் தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது
 தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது
 மேற்கறிவோம் தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது
 தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது

பார்வையிலே வெகுநேரத்து விழாவிட்டது
பார்த்தாங்கா லகுணகிரி பிச்சையா
பார்வையிலே பிளவ்கழுட பார்வையின் கீழ்
பகரிது கதிர்மதியா பொன் பொர்வை
சேர்வையிலே கழிநொடா கதிர்மதியா
கித்தருக்குள் திருப்புகழார் கண்ட பார்வை
கூர்மையிலே கூர்மையாடா கதிர்மதியா
குருடனுக்கு வழிகாட்டும் குந்தியாடா

குறிபாருங் நெறியும் தூய்மையும்
கொள்முதல் முக்கோதி யுத்தகம்பம்
குறிபாருங் நாலுகாத் காலுக்கில்
குற்றயில்லை மேன்முதல் பின் ப்பாபு
அறிவாகு முழுதக ஸத்தகம்பம்
அண்டமடா கண்டவர்கா யத்தகம்பம்
நெறியாக ஐயஞ்சை யத்தகம்பம்

நிலைநிறுவஞ்சு முன்னுமொன்றுப் பிடை நிறுவ

நிலைத்தாக்காற் காலறிந்து தீயைமூட்டு
 நெருப்பாறு மயிர்ப்பால மப்பாற்கேளு
 மலைத்தாக்கா லொன்றுமில்லை மனதேகண்ணாய்
 மதியத்திற் காலைதீய்க் காலைபூணு
 ஁லைத்தாக்கா லுலையிலே நந்திபற்றி
 ஓகோகோ பற்பமடா கருவெயெல்லாம்
 சிலைதாக்குங் கதிரேறும் லகிரிகொண்டு
 சிவசிவா கால்தலையும் வாசியாச்சே.

(82)

வாசியடா கைவாசில லாடமீதில்
 வதனம்சுட் கோணமுக் கோணப்பா
 தேசியடா லுலையகிரி வட்டமேறிச்
 சிவசிவா வென்றல்லோ மாறிமாறி
 நாசியடா கண்ணுக்குஞ் செவியுங்கேட்க
 நாலுமது காலாகி வந்ததேசி
 வீசியடா வாய்பேசி வீசும்வீசம்
 வீதியிலே யறுவீதி வட்டமேறே.

(83)

வட்டமடா ரூரியனே நந்திநந்தி
 மதியாலே யுள்ளமதில் மதியமூறும்
 வட்டமடா பிரணவமே யோதாவட்டம்
 மவுனமடா நாடாக்கள் சொல்லார்சொல்லார்
 வட்டமடா ஆதியிந்தகண் வட்டமாகி
 மனக்கண்ணால் வெதாந்தம் பார்த்தமார்க்கம்
 வட்டமடா துன்மார்த்தம் நன்மார்க்குந்தான்
 வந்தவித மெந்தவித மந்தம்பாரே.

(84)

அந்தமடா ஆதிமுத லவ்வுஞ் சுவ்வாய்
 அந்தகுறி யட்சாங்க ளல்லவல்ல
 அந்தமடா முடிந்தவிட மறியப்போமோ
 ஆதியென்ற நாத்ததால் விரீதேயந்தம்
 சொந்தமடா லுண்கொண்ட காயந்தன்னில்
 ஓலமுடன் சூட்சுமுமாய் நின்றதேகம்
 வந்தவித மறியாமல் மாண்டேபோனார்
 மவுனமடா பிள்ளைகளே சொல்லக்கேளே.

(85)

காலாலே நடப்பதற்குக் கண்டரன்வேனும்
கண்பார்த்து நடவாட்டா விடறுங்காலும்
நாலாலே முன்னாங்காய்ச் சூட்சுமநாலாய்
நாட்டாரிக் சட்டெட்டாய் எட்டெம்நாண்டைத்

காலாலே யனாகுலம் நடந்தார்பாரு
கைக்குள்ளே காலாறுங் கபடபில்லை

சேலாலே செலுத்துகிவா னந்தியப்பா

சேரந்திருப்பா னுந்தேகஞ் சித்தியாமே.

(90)

சித்தியாம் யோகமுதல் ஞானஞ்சித்தி

செப்புதற்கு மூலமுதல் வாசஞ்சித்தி

சித்தியாஞ் சிவசத்தி பூசைசெய்யத்

திடன்மெத்தக் கெவுனத்தின் குணிகைசெய்யச்

சித்தியா மெந்தெந்தப் பூசைஞ்ஞந்தான்

செய்முறைகள் தான் தவறா துணைமொண்ணேன்

மூத்தியா மிந்நூலின் கருவைப்பார்த்து

முறையோடே செய்தாக்கால் முத்திதானே.

(91)

தானென்ற இந்நூலின் வேதாந்தத்தைத்

தவறாமல் மூலமுதற் சூட்சுஞ்சொன்னேன்

தேனென்ற யோகமுதல் ஞானபாதம்

தேர்த்தமட்டுந் தெளிவாகக் கருவைச்சொன்னேன்

வானென்ற சதிர்மதியுஞ் சுழிணையோடு

மந்திரங்கள் தியானத்தின் வழியுஞ்சொன்னேன்

வானென்ற மதத்தாலே வாய்விண்பேசும்

நாய்மட்டை கிளைக்கட்டம் நடுவென்றேனே.

(92)

என்றென்று மழியாத சூருவேகந்தி

யென்றென்றுங் கேட்பதற்குத் தியானஞ்சொன்னேன்

நன்றென்ற நாதாக்க ளமுதல்கொண்ட

நாதாந்த முதுகண்ணாற் கொள்ளச்சொன்னேன்

ஞன்றென்ற சதானந்தி பூசைமார்க்கம்

உத்தமர்கள் செய்வதற்கு முறையுஞ்சொன்னேன்

ஆன்றென்ல அந்தமுத லாதிமூலம்

அட்சாத்தி லுட்சூட்ச மறியச்சொல்லே.

(93)

அறிவதற்குக் கவந்ததாய்வு நோக்கிப் பார்ப்பான்
ஆப்புமுத லுப்பாய்வு நோக்கிப் பார்ப்பான்

அறிவதற்கு முக்திபெற விரும்பினான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

ஐயரெங்கள் கொங்களை அறிவிப்பான்

அறிவதற்கு முக்கண்டான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

அமுதநைம் பார்ப்பதற்குக் கவனிப்பான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

அறிவதற்குப் பெரிப்ப டிவனாய்வு நோக்கிப் பார்ப்பான்

ஐயநாயகமுதல் நோக்கிப் பார்ப்பான்

முனைபார்க்கும் பார்ப்பானில் நோக்கிப் பார்ப்பான்

மூழிகண்ணிற் றுழுகாண விரும்பினான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

தனையறிவத் தாய்ப்பதனாக் கவனிப்பான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

தன்விபத்திற் பாவ்வான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

மனைபாண அறதன மனப்பாற் பார்ப்பான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

வழிதனையும் பார்ப்பான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

அனைபாண நாயகி பார்ப்பான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

அமுதகண்ணில் காணுதான் வழிபெற விரும்பினான்

சொன்னேனு னுதியுள் றுர்க்கும்பாணத

சுற்றத்தார் புற்றில்லா வாயுந் திரைப் பார்ப்பான்

சொன்னேனு னந்தாவு விவகங்கெத்காண

சுமாரும் முனைகாவில் கவனிப்பான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

சொன்னேனுன் முன் னெகிப் பார்ப்பான்

சூட்சுமதில் வெளி யானக் கவனிப்பான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

சொன்னேனுன் சுரு வெல்லப் பார்ப்பான் நோக்கிப் பார்ப்பான்

சேரத்தூக் கருப்பாது பார்ப்பான்

சோதியடா நாதாந்தக் சோதிபெற விரும்பினான்

சுருக்கமடா கடுக்க நுக்கு வித்தகதாந்தக்

ஆதியடா வித்தான தெரத்தம்பாது

அந்தாங்கஞ் சொல்லாத ஆதியடா

நீதியடா பேர்பாதி சொந்தாபாதி

நின்பங்கு மென்பங்கும் நினைவாய்வாய்வு

பாதியிலே பபொதி சூட்சுமப்பா

பக்தத்திற் சொல்லாதே பக்தவாய்வாய்வு

வாங்கையிலே சூட்சமுடன் வாவாவென்றால்

மனம்வெறுக்க வைப்பதத்திற் சீச்சீயென்பார்
நீங்காதே நீங்கவருங் காலமையா

நித்திரையிற் புத்திவரும் நிர்வாணநீங்காப்

பாங்கான கொள்கையிது பூசைதன்னிற்

பழுத்தகனி கலிந்னாழிமும் பண்பு வாகும்

பூங்காவுங் காவலடா புதையல்மெத்த

புற்றாவு கடியாமற் புத்திப்பாரே.

(98)

புத்திரா மூன்சொன்னேன் மின் னுஞ்சொன்னேன்

பொய்யென்று சொன்னாக்கால் புத்திராதம்

புத்திரையே சொன்னேனா னிந்தநூலைப்

பேற்றிப்பார் சாயுட்ச பதமுமெய்தும்

புத்தியடா கண்முகனுங் குருவாய்பின்று

பொதிதைமுனிசு ரூபதேசஞ் சொன்னபுத்தி

புத்தியடா தங்கம்போற் கொண்கணர்தான்

புத்திசொன்ன பெருமைமெத்தப் புதுமைகாணே. (99)

காலாத கண்காணும் முத்திராணும்

கயிலாசச் சொர்க்கமடா பதவியுண்டாம்

தோனாக சூத்திரங்கள் மூன்னால்சூட்சம்

தோணுமடா மின்னாவிற் சொன்னேன்கண்ணே

புனாத புணநா லின்னாநூலும்

புலாணும் வாகமடா கவரசுத்தந்தம்

வினாசப் பொகாறு தொந்தத்தாதி

வேதாந்த சூத்திரத்தின் கண்தான்முற்றே.

(100)

கடைப்பிள்ளை சிவயோக ஞானம் 100

முற்றிற்று.

மதுரை திண்டுக்கல்ரோட் சிவராஜயோகி பங்காரு சாமியார்
அவர்கள் குமாரர் முத்தியாலு காயுதி அவர்களிடம் வாங்கிய
எட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

முதல் பகுதி

அ. ப. ப. ப.

கடைப்பிள்ளை திருவாய்மொழித் தாயி

கலைக் கியானம் 120

ஒமென்ற முலகண பதினாய்க்கொத்த
உறுதியுள்ள கொங்கணவர் மனமெழும்பு
ஆமென்ற பூரணமாக அமைந்ததென
அறிந்துமதி சுவரிலுடைய கவிதையினை
நாமென்ற எழிலைமொழிக் குறியைக்கொண்ட
நாதாந்தம் மெய்தந்தம் கன் னுயர்ந்த அந்
தாமென்ற சங்கற்ப விகற்பங்கொண்ட
சகலாலைக் கியானபூரணங்கொண்டதென.

கொண்டேனா னப்போது குருவாய்க்கொத்த
கொங்கணவர் மனமெழும்பு வாய்மொழி
சென்றேனா னந்தமில் தன்னையொத்தது
சேயான கடைமணியை தெளிவாய்க்கொண்ட
கொண்டேனா னவருடைய பாடல்பொத்த
குறித்துமிகத் திருவாய்மொழி புகழ்க்கொத்த
மண்டலமுன் றதில்நிறைந்த கலைக்கியானத்தில்
வாழ்ந்திருவென் றவர்க்கென வசனிக்கொத்த.

வசனித்து அனுக்கொக வார்த்தைபெற்றது
மார்க்கமுடன் உட்கொக மார்க்கங்கொண்டு
நிசனித்த ஆகார மூலங்கொண்டு
நிலைதவறாத கலையறிந்து முடிபெற்றதென்று
நிசனித்த கழிமுனையில் நிற்கும்பொது
திருவாயி வாகியென்ற கலைக்கொண்ட
பசனித்த கலையறிந்து மைந்தாநாணம்
பாடினென் பன்னிரண்டு பத்துதானே.

னன்ற வாசிகலை பன்னிரண்டாய்
தானுள்ளே தானெழுந்து தானே தானாய்
னன்ற உன்னெகியாய்ப் பாய்ந்துபாய்ந்து
ஒழுங்குந் துலகமெல்லா முறுதிக்கெட்டு
னென்ற குருவருளை யறியாமற்றான்
கூற்றுமன் னான் பாசத்திற் குலைந்துபோனான்
ரன்ற சத்திவி கலைகாணாமல்
இடைத்துமனந் தளன்றுமுயி ரிழந்தார்பாரே.

(3)

பா உடலுயிரை யறிந்துகொண்டு
பத்தியுட லிகபாசா தகமாய்நின்றால்
பா யின்னமொரு கருத்தைக்கேளு
கைகண்ட சித்தியடா கருணைதங்கும்
பா ஆகார மூலத்துக்கு
கலைபான பஞ்சகர்த்தாள் வசமதாக
பா அறிவார்க ளறியமாட்டார்
அழகுநுழை பெறுவதற்கு அங்கங்கேளே.

(4)

பா நானொன்றுக் கெட்டுச்சாமம்
கெடுபையுட னில்லைத்தேறா டிருந்துவாழ்ந்து
பா விடியவொரு சாயந்தன்வில்
பாட்டமுடன் றானெழுந்து நம்மைபாச
பா தன்னுலை காஸ்முதங்கள்
நொமுடன் சத்திசெய்து யிருந்துகொண்டு
பா விபூதினா விதமேசெய்து
சத்திசெய மாலைபத்தி யுடனெடுத்தே.

(5)

பாப மாலைவா வெனவெடுத்ததுப்
பதியுட னு சையிற்பூதி தனைநிறுத்திச்
தடன் விர்திட்டு விர்லுள்மைந்தா
பருதியுள பிரணவத்தைச் சுகமாய்ச்சாத்திப்
தடன் பிரணவத்துள் ஸ்ரீநீலங்கென்று
நானமாய்க் கேசரியில் மனக்கண்சாத்தி
தடன் ஒங்கிலி அங் கென்றேமைந்தா
பருவேறப் பதினாறு உருவேசெய்யே.

(6)

உருவநின்று ஒழைதயிலே கனையதினம்கனையபுழ
 ஒழிவினத்தாய் நினைதலெனநி யுட்கனகரணம்
 கருவநின்று ஆவ்வெனநினை வெனநினையின்னது
 சுருணைபெறு ஒழிவிநதங்கெனநினை
 தெருவநின்று ஞானநி மடங்கெனநினை
 சிவசிவா ஞானநி நிவகெனநினை
 குருவநின்று செய்ததினாக மைந்தகந்தபு
 கார்பையுடன் ஒழிவி வங்கெனநினை
 வங்கென்று வேர்திபநின் பைந்தகந்தபு
 மார்க்கமுடன் ஒழிவி வங்கெனநினை
 எங்கும்பினைந் திருந்தபுஞ்சு கந்ததாவங்கி
 ளகநிரா மயமான செனநிபயந்தபு
 சங்கையுடன் ஒழிவிந் திந்திங்கெனநினை
 சணத்திலெனநி ரவிமதியைக் கண்ணாகும்
 மங்களமாய் நித்தியமும் விடியச்சாமம்
 மார்க்கமுடன் ஞானநினை வகையையோடு
 வகையநின்று ஒழைதயிலே மைந்தகந்தபு
 மகத்தான பஞ்சகந்ததா ரவனொடொங்கத்
 தகையாத ரவிமதியோ டேழுபரும்
 சங்கையுடன் தன்னெனியிற் கண்ணாகும்
 நகையாமல் மனதடங்கி விடியச்சாமம்
 நாட்டமுடன் ஞானநினை நன்மையாகத்
 திகையாமற் றுனிநுந்து ஆருதாரத்
 தெரிசனையிற் கட்டனையாய்த் தினமும்கிளக்கி
 நோக்கமுடன் தானிருந்து மனக்கன்கொண்டு
 ஞானமையுடன் ஆதார நியானம்பண்ணி
 வாக்குமனம் ஒன்றாக மைந்தகந்தபு
 மனதடங்கிச் சுழிமுனையில் வங்கென்றோடி
 தாக்கிமன தறிவாலே நின்முனையா
 சணத்திலே சுழினைவழி தானேகரணம்
 பாக்கியமாய் சுழினைவழி கண்டாஸ்மைந்தா
 பத்தியுடன் வாசிகிவ யோகஞ்செய்யே.

செய்யப்பா வாசிரிவ யோகஞ்செய்யத்
 தீர்க்கமுடன் லங்கெனமு லத்திலேசரி
 பய்யப்பா மூலத்திற் ரேசித்தப்பாற்
 பாலகனே சுழினைவழிக் குள்ளேநீயும்
 மெய்யப்பா சிங்கென்று பூரிபூரி
 மேன்மையப்பேர் ரேசசுபூ ரகமாய்நின்றால்
 பொய்யப்பா போகாது வாசிரிதானும்
 பூரணமாய் உள்வெளியாய் பொருந்தும்பாரே. (11)

பாரப்பா மனம்பொருந்துரே சுகபூரகமாய்ப்
 பத்திமுத்தி யானவயி ராக்கியமாக
 நேரப்பா தானிருந்து மனக்கண்டொண்டு
 நேமமுடன் வாசிரித ரணையேசெய்யச்
 சாரப்பா திருநடன மாடிநின்ற
 சத்திரிவ கலைகளொண்டு தன்னுட்டங்கும்
 ஆரப்பா கலையறிந்து நிறுத்தப்போரார்
 அருள்பெருகுஞ் சுழிமுனையை யழுத்திப்பாரே. (12)

அழுத்தியந்தச் சுழிமுனையைப் பார்க்கும்போது
 அகாரமுடன் உகாரமது மகாரமூன்றும்
 சுழித்தசுழி நடுமலையிற் கண்டகாச்சி
 சொல்லுகிறேன் ஒங்கார சுத்தமாக
 வழத்தாதற்கு அரிதான வடிவேல்போலே.
 மண்ணுவி னனும் ஊடுருவி வளைந்துகொண்டு
 செழித்தமன னுறுதியுள்ள சித்தருக்குச்
 சிவசிவா பழம்பொருளாய் விளங்குந்தானே. (13)

தானேதான் தானவனங் விளங்குகின்ற
 சகலகலை பூரணமங் காரந்தன்னைத்
 தானேதான் ரூரியகலை உகாரமாகும்
 சதார்போத சுழிமுனைமங் காரமாச்சு
 தானேதான் சுழிமுனையிற் முக்கிப்பார்த்தார்
 சந்திரகலை அகாரமதாய்த் தானேகாணும்
 தானேதான் மூன்றுமொன்றுய்க் கண்டபோதே
 சகலகலைக் கியானமெல்லாம் ஒன்றுப்பாரே. (14)

ஒன்றான ஒங்காரம் சகலத்திற்கும்

உடனியிடும் பொருளாய் உத்தியாகி

நன்றான முப்பொருளு நொன்முய்கின்ற

நாடகமாய்த் திருநடனம் நன் ஞாயட்டித்

குன்றாக முக்குளிகை தாதுமாவிக்

குருவான திருமூர்த்தி முப்பாழாகி

நின்றாடக் கொண்டதொரு கடிமுனறாய்

நிறைந்ததுவும் மறைந்ததுவும் மாயத்தானே.

மாயமென்ற வாழ்க்கையிலே உபாயமாக

மைத்தனே தானிருந்து மார்க்கமாகக்

காயமென்றே கருவிகளே வந்திதுகொண்டு

கலையான ரவிமதியின் கலைவாய்ப்பத்தி

நேயமுடன் கண்டமதி லங்கென் தானே

நீமகனே வங்குகிக்கு வங்கென்றேதான்

தாயகமாய்க் கால்மாறி நடனங்கொண்டால்

சுதாபோத யோககிவ வாழ்வுதானே.

தானான வாழ்வுகிவ யோகவாழ்வு

தன்மையுள்ள அஷ்டாங்கச் சித்துவாழ்வு

கோனான குருவருளால் தான்குருகிக்

குருவான கலையறிந்து கலைமேற்கொண்டு

தேனான நவக்கிரக பூசைசெய்து

சிவசிவர இல்லைத்தைச் சுத்திபண்ணி

நானான அகமிருத்தி யோகமாக

நாட்டமுடன் பூசைமடந் தன்னுட்செல்லே.

செல்லடா பூசைமடந் தன்னுட்சென்று

சிவாவெனவே செலமெடுத்தப் புரோகித்தப்பால்

மெல்லடா வடமுகமா யிருந்துகொண்டு

மேன்மைபுட னீசான முகூர்த்தங்கொண்டு

சொல்லடா சிவயநம வென்றுசொல்லித்

சுத்தமுடன் விபூதியை நீ கையில்வாங்கி

நில்லடா பலகையின்மேல் நிறுத்திமைந்தா

நீமகனே நவஜோணம் நன்றாய்ச்செய்யே.

செய்யடா நவகோணம் நன்றாய்ச்செய்து

தீர்க்கமுட னதுமேலே விந்துசாத்தி

மெய்யடா நால்வாசல் கோட்டைசெய்து

மேன்மையுள்ள நவகோணம் நடுவமைந்தா

கையடா தவறுமுக் கோணத்துள்ளே

கருணைபெற வட்டவிற்துக் குன்னேபோடு

வையடா ஒம்பித் தென்னுசாத்திக்

மார்க்கமுட னெட்டெழுத்து வகையாய்ச்சாத்தே. (19)

சாத்தியே நவகோணம் நன்னில்மைந்தா

சங்கையுடன் நவகும்பம் தன்னைவாங்கிப்

போத்தியே கும்பமெல்லாம் தூலணிந்து

பூரணமாய் மனமிருத்திச் சுவாதணிந்து

பாத்திபனே மாங்குளையுந் தேக்காய்சாத்திப்

பதிவாக் கும்பமெல்லா மரடைசாத்திக்

நேத்திரத்தின் பேரொளியாய் நவகோணத்தில்

நீமகனே கும்பமெல்லாம் நிறுத்திடாரே. (20)

நிறுத்தியந்த நடுவான கும்பந்தன்னில்

நேர்மையுடன் பரித்தகடு நன்றாய்ச்செய்து

கருத்துடனே பரித்தகட்டில் மைந்தாகேளு

கருணைபெற ஒம்பியுங் கிழிந்க்கென்று

திருத்தமுடன் நடுவான கும்பந்தன்னிற்

நிருவான பரித்தகட்டை அதனுட்போட்டு

மருத்திருந்த கும்பமெல்லாஞ் சொர்னபுட்பம்

வரிசையுடன் தானிருத்தி மலர்கள் தூவே. (21)

தூவிரன்றா யமுதாச வர்க்கம்வைத்துச்

சுத்தமுடன் தாம்பூலம் தேக்காய்சாத்தி

ஆவலுடன் நாலுபுறம் தீபம்வைத்து

அன்பாகச் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணித்

தேவிபரி பூரணியே மெய்றபோற்றிச்

சிவசிவா நவகும்பம் தனக்குமைந்தா

பாவகமாய்ப் பூசைபண்ணித் தீபனாபம்

பத்தியுடன் சோடசமாய்ப் பூசைபண்ணே. (22)

பூசையென்ன மானதமாய்ப் பூசையாரும்
 புத்தியுடன் மானதமாய்ப் பூசைபண்ணி
 ஆசையுடன் செபதவங்கன் தியானஞ்செய்து
 அருள்வனா மனதுருக அன்பாய்நீயும்
 நேசமுடன் தோத்திரங்கள் நன்ரும்த்செய்து
 நிமலனுட விபூதியைநீ தரித்துக்கொண்டு
 பாசபிர தமையுழகல் நவநிமிடும்
 புத்தியுடன் நவநாளும் பூசைபண்ணே.

பண்ணப்பா நவநாளும் பூசைபண்ணிப்
 பாமருரு சீர்பாதம் பணிந்துபோற்றி
 விண்ணப்பா நோக்கிநவ கோணஞ்செய்த
 விசையான விபூதியைநீ யெடுத்துமைந்தா
 உண்ணப்பா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
 உடம்பெல்லாந் தூளிதமா யணிந்துகொண்டு
 கண்ணப்பா தானோக்கெ யுலகோர்க்கெல்லாம்
 கருணையுடன் விபூதியைநீ கடாட்சஞ்செய்யே.

செய்யப்பா விபூதியைநீ கடாட்சித்தரக்காற்
 சிவசிவா நவக்கிரகத் தோஷந்தீரும்
 நையப்பா பண்ணிவிக்குங் குணமுந்தீரும்
 கஞ்சான விஷமுதலாய் நாடாதோடும்
 வெய்யதொரு பிணிகளெல்லாம் வீறிட்டோடும்
 விதமான நோய்களெல்லங் கதிகெட்டோடும்
 கொய்யப்பா வந்தகூத் துவனும்போவான்
 குருவான சற்குருவின் பாதம்போத்தே.

போத்துவது குருபதத்தைப் பேரற்றவேணும்
 பூரணமாய் வாலேபதம் பணியவேணும்
 பாத்திபனே சுழிமுனையை அறியவேணும்
 மதிவான வாசியிலே பதியவேணும்
 ஆத்துமத்தின் செயலறிந்து ஆருதாரம்
 அடங்குமந்த நிலைபறிந்து வெருங்கவேணும்
 காத்த நிலை தனையறிந்து ஒடுங்குகக்காற்
 கயிலாச தேகமடா தண்ணப்பாரே.

பாரப்பா தன்னைமிகத் தானேசுண்டு
 பாதாதி கேசமுதற் பார்த்தும்போது
 நேரப்பா நின்றயொரு னொன்றேருட்சம்
 நிசமான் ரூட்சமடா மாயாமாயம்
 ஆரப்பா ஆறிவார்கள் மாயாநுபம்
 ஆதியந்த மாய்நிறைந்த ஆளுந்தானும்
 மேரப்பா கொண்டுநின்ற விசுவநுபம்
 மேலான சுழிமுனையில் மேலிப்பாரே.

(27)

பாடா சுழிமுனையில் மேலிப்பார்க்கப்
 பராபாமாய் நின்றபருஞ் சொருபமைந்தா
 நேரடா சுழினைமுதற் றுயாதசாந்தம்
 நிறைந்துநின்ற சோதியைநர வென்னசொல்வேன்
 மேரடா அண்டகிரி முடியிற்சென்று
 வேதாந்தத் திருநடனங் காட்சிகண்டால்
 தூரடா அடிமுடியு மொன்றாய்ப்போகும்
 துலங்குகின்ற சோதிவெகு மாயந்தானே.

(28)

மாயமென்ற மாயமடா உலகவாசம்
 மனுநீதி யறியாத உலகத்துள்ளே
 தாயகமாய்த் தானிருந்து தன்னைப்பார்க்குஞ்
 சகலகலைக் கியானதிரு வாகியேறி
 காயமென்ற சுருளிகளை நிறுத்திமைந்தா
 சுருளையுட னாறுதலங் கண்டுமேயி
 நேயமுடன் கலையறிந்து தன்னுள்ளேதான்
 ரேகிப்பாய் பூரிப்பாய் சும்பிப்பாயே.

(29)

சும்பித்து யீராறு வரைகள் தாண்டிக்
 குருவான பதியறிந்தப் பதியின்மேலே
 தம்பித்துச் சந்திரபுஷ் காணிதன்னிற்
 குளிருந்து தியானசுவ யோகஞ் செய்ந்து
 அம்பரத்து வெளியேறி நடனங்கண்ட
 ஆதிசூரு கொங்கவை ருளினாலே
 தெம்பித்துச் சகலகலைக் கியானஞ்சொன்னான்
 தீர்க்கமுடன் யானறிந்து திரம்பெற்றேனே.

(30)

தரம்பெற்ற மகிமையைநா னறிந்துகொண்டு
 சிவசிவா யென்றகலைக் கியானந்தன்னை
 உரம்பெற்ற சிந்தைபனி ரண்பெத்தும்
 ஒடுக்கமென்ற கலைக்கியான் முடிந்தபெயர்
 வரம்பெற்ற பெரியோர்க ளெடுத்துப்பார்த்து
 வலமிடமாய் நின்றகலை வாசியேறி
 சிரம்பெற்ற தெளிவதன லமுதங்கொண்டு
 தேவிபரி பூரணியைப் பூசைப்பண்ணே.

பூசையென்ன மதியமுத முண்ணலேனும்
 பூரணமாய்ச் சாஸ்திரங்கள் பார்க்கவேனும்
 ஆசையுடன் வாசியிலே மனதுவைத்து
 ஆதார தெரிசனையை யறியவேனும்
 ஓசையுட னாதார நடனங்கண்டு
 உண்மையென்ற யிடமுறிந்து வொடுங்கவேண்டும்
 பாசையென்ற பலபாஷை பதினெண்பாஷை
 பயன்றிந்து சாஸ்திரத்தைப் பணிந்துடையே.
 பணியவென்றார் குருபதத்தைப் பணியவேனும்
 பரமசுயி லாசுவரை காணவேனும்
 கணியவென்றால் வாலிபதங் கணியவேண்டும்
 காலான வாசியிற்சென் றேறவேனும்
 உணியான மனோமணியைக் காணவேனும்
 மகத்தான சுழிமுனையில் மனக்கண்சாத்தி
 அணியான ஆதார சிவாலயத்தை
 அங்கமுடன் பூசித்தோன் சித்தன்றானே.
 சித்தமுட னிந்துலைப் பாடினாலும்
 சிவசிவா நந்தியிடம் செப்பினேன்யான்
 சுத்தமுட னவர்பார்த்து மூலர்க்கியந்தார்
 சுகமாக மூலர்கா லாங்கிக்கியந்தார்
 பத்தியுடன் காலாங்கி போகர்க்கியந்தார்
 பாமான போகருமென் குருவுக்கியந்தார்
 வெத்தியுள்ள வென்குருவும் நன்றாய்ப்பார்த்து
 வேதமே வுலகமெல்லாம் நிறைந்திட்டாரே.

நிறைந்திட்டே னித் தூலை யுலகத்துள்ளே

நோறிஞ் சொல்லுதற்கு மனம்பேசாது
உறைந்திட்டே னுலகமெல்லாம் நானேநானாய்
உத்தமஞ்ச் குண்மையா யுறுதியாகும்
மறைந்திட்ட செதினாலே யெந்தன்சாபம்
மார்ச்சமுடன் தீர்த்தாக்கால் வளருந்தீட்சை
சிறந்திட்ட பூசையினு லதிகமாகும்
சிவசிவா வாலைகற்பந் திறமாயுண்ணே.

(35)

உண்ணப்பா வாலையதம் பணிந்துகொண்டு

உத்தசிவ யோகமதி னுறுதியாக
நண்ணப்பா ஆதார தியானசூட்சம்
நன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
விண்ணப்பா நோக்கிலும் கிலி அங்கென்று
விநாயகனைத் தியானித்து அப்பால்மெந்தா
கண்ணப்பா நிறுத்தி அங் கிலிநங்கென்னக்
கருணையுடன் பிரமனுட தியானமாச்சே.

(36)

ஆச்சப்பா பிரமனுட தியானம்பண்ணி

அதின்பிறகு நங்கிலி மங்கென்றோத
நீச்சப்பா மாலினுட தியானமாச்ச
நிசமாக மங்கிலி சிங்கென்றோத
முச்சப்பா ருத்தினுட தியானமாச்ச
முனையறிந்து சிங்கிலி வங்கென்றோத
பேச்சப்பா மயேஸ்பாததின் தியானமாச்ச
பெருநாயுடன் வங்கிலி யங்கென்றோதே.

(37)

ஓதவே சதாசிவத்தின் தியானமாச்ச

உத்தமனை அங்கிலி உங்கென்றோத
நீதமா பிரவியுட தியானமாச்ச
நிச்சயமாய் உங்கிலி அங்கென்றோதப்
பேத்மிலா மதியினுட தியானமாச்ச
பிலமாக அங்கிலி மங்கென்றோதச்
சாதகமாய்ச் சுடரினுட தியானமாச்ச
சங்கையுடன் மங்கிலி ஓமென்றெண்ணே.

(38)

எண்ணவே ஒளியினுட தியானமாச்சு

என்மகனே ஒம்கிலி சிறீகந்திங்கென்று

உண்ணவே பரமவெளி தியானமாச்சு

உறுதியுள்ள வெளியோடே வெளியாய்வின்று

நண்ணவே வெளியோடே ஒளியாய்வின்று

நாடெல்லாம் வெளியேறிப் போகாமற்

தண்ணவே உடலறிந்து சுட்டிக்கொண்டு

சோதியணி வீடதுவே துலங்குவாயே.

துலங்குமணி மண்டபமாம் புருவமத்தி

சோதியென்ற சுழிணையடா அண்டமேரு

திலக்கொளிவாய் நின்றபர மேருதன்னில்

இச்சையுடன் சிவசிவா யோகஞ்செய்யக்

கலங்கில்லா மாதூதி வாலைதன்னைக்

கருணைபெற அவள்பதத்தைப் பூசைபண்ணிப்

பலக்கணிந்த அமுதரசு பானங்கொண்டாழ்

பரப்பிர்ம ரூபமதாய் வாழலாமே.

வாழப்பா யின்னமொரு வகிசைகேளு

மகத்தான மாதூதி தனக்குமைந்தா

ஆழப்பா அமுதரசு பானம்மூட்டி

அன்பான உபசார மனேகஞ்செய்து

மேலப்பா களபசந் தனக்கள்புகி

மெத்தையின்மேற் ருனிநுத்தி மேன்மைமாக்க

காலப்பா தான்பிடித்துக் கமலக்கண்ணிற்

கனிந்துவரு மமுதரசு தேனைவாங்கே.

வாங்கினன்றாய்ச் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி

வளமையுடன் ரூன்பொசிக்க இளமையாகும்.

ஒக்கிற்ற வாசியது ஓடாதையா

உறுதியுடன் சுழிமுனையி லுகந்துரின்று

பாங்குடனே சிவயோகம் பதிவாய்நிற்கும்

பதிவாகக் கற்பூர தீபங்காணும்

சூங்கமல மாதூதி பழக்கத்தாலே

புத்தியுட னெந்நானும் வாழலாமே.

ஆமப்பா யின்னமொரு பாகங்கேளு
 அருள்பெருகும் மாதூரிக் கன்பாப்பீயும்
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றய்க்கேளு
 உண்மையுடன் பாலமுது சீனிகுட்டி
 ஓமப்பா நிலையறிந்து ஊட்டினாக்கால்
 உண்மையென்ற மந்திரகலை பழுதமுதலும்
 தாமப்பா தன்னிலையிற் குணேயின்று
 சங்கையுடன் கெங்கைதனை யுண்பாரே.

(43)

உண்போ ரமுதரசு கெங்கைதன்னை
 உத்தமனை சத்திபமாய்க் கொண்டயானாற்
 கண்போர் தேகமது ரவிபோற்காந்தி
 காணாமடா பூரணத்தின கலையினுலே
 வின்றுபா ரண்டாண்டங் கண்ணிற் றேனும்
 நிசமாக வாலையன் மதன்போலாவாய்
 கொண்டதொரு அமுதரசு பானத்தாலே
 குடியிருப்புப் பிலத்துதடா குருவைக்காரே.

(44)

காரப்பா யின்னமொரு கருவைக்கேளு
 கற்புடைய மாதூரிக் தனக்குணமந்தா
 நோப்பா பருத்திரைப் பாலையங்கி
 நிசமாகச் சர்க்கரையுக் தேனுங்கட்டிச்
 சாரப்பா அதிலுட்டுப் பிசைந்துகொண்டு
 சங்கையுடன் மாதூரிக் கூட்டிமைந்தா
 போட்பா கொண்டதொரு அமுதங்கொண்டாற்
 போண்டஞ் சுத்தவரக் கெவுனமாமே.

(45)

ஆமப்பா கெவுனரசு பாவந்தன்னை
 ஆத்தனோ யனுதினமும் பூண்பண்ணி
 நாமப்பா சொல்லுகிற கிரியுட்டி
 நன்மையுடன் மெத்தைநிரித் தொறுகுபோட்டுத்
 தாமப்பா தன்னிலையிற் குணேயின்று
 சங்கையுடன் கைக்கரணம் தானேசெய்தாற்
 காமப்பால் லடிந்தொழுகு மந்தத்தேனைக்
 கருணையுடன் பிங்கானில் வாங்கிக்கொள்ளே.

(46)

வாங்கியே நாமகலைத் தன்னினைதான்
 மகத்தான ருத்திராக்ஷ மரபினால்
 பங்குபெற்றப் போயோசார் பங்குபெற்ற
 பத்தியுடன் மனதை அகத்திதழ்விப்பாட்டு
 ஆங்காரம் கொண்டதொரு நிதந்தனம்
 அத்தந்தி பார்க்கவது ஆசந்தவீபாகும்
 திங்கான சத்துருக்கள் வலியாடும்
 திருவான ஸெட்கமியும் வசமாசுவான.

வசமான சத்தியடா யென்றாய்திதவி
 மகத்தான சோதியடா மாயா ருதி
 தெசமான திட்டுரைவே வெவிரயாப்பின்று
 சிந்தைதன்னிள் நிலைத்தபடி திங்கந்தெய்வள்
 விசமான கொடுமைகளை மகத்திரிசுல்ல
 மெய்ஞ்ஞான மானவிவ யோகம்பெற்று
 விசமான பூரணமங் கலைக்கயானத்தை
 நீமகனை ஆந்திசந்தி நிலைவாய்ப்பாரே.
 பாரப்பா பதிபறித்து நிலைவாய்ப்பார்த்தாற்
 பத்தியுட் னுறுதலம் பதிவாய்த்திதாதும
 நேரப்பா ஆதார நிலையிப்பின்றுல்
 விசமான சுழிமுனையிற் தீபங்காதும
 காரப்பா சுழிமுனையிலே தீபங்கண்டாற்
 கருணைவளர் சிவயோகம் கைக்குள்ளாகும்
 சாரப்பா சிவயோகத் திருந்துகொண்டு
 சதாபோத மாணசுழி கண்ணைக்காணே.

காணவே யின்னமொரு கருமானங்கேள்
 கருணைவளர் சந்திரகலை ஆகாரமாச்சு
 பூணவே பானுகலை உகாரமாச்சு
 பொருந்திமின்று சுழிமுனையிலே மகாரமாச்சு
 தோணவே மூன்றுதிரு நேத்திரந்தனனைச்
 சுத்தமுடன் ருன்பார்க்க யேகமாச்சு
 பேணவே யேகமென்று தன்னைப்பார்த்தாற்
 பிலமான ஓங்காரக் சுப்பமாச்சே.

ஆச்சப்பா ஒங்காரக் கம்பந்தன்கை

ஆதிமுத லந்தம்வரை பார்க்கும்போது
பேச்சப்பா பேசுதற்கு நாவங்கேது

பிலமான மூலஒங் காரத்திய்தான்
மூச்சப்பா நிறைந்தகலை வாசிபாகி
மூதண்ட அண்டவரை முட்டிநின்று
போச்சப்பா நாலுகலை பாழேபாய்ந்து

பொருந்துமடா பெண்கலைதான் மூலங்கானே, (51)

காணவே கலைகள் பளி ரண்டுந்தாலும்
கடந்தவெளி பாயாமற் றன்னுள்ளேதான்

பூணவே வங்கென்றும் சிங்கென்றுந்தான்
புத்தியுடன் வாசிகொண்டு புருவத்தேகித்
தோணவே தானிருந்து தன்னைப்பார்த்தாற்
சுகசிவ பிரானகலை சுத்தமாகும்

ஊணவே பிரானகலை சுத்தமானால்
உடலைவிட்டு விரிநிழந்து போகாதென்னே, (52)

போகாத புனலதுதான் மைந்தாமந்தா

பூரணமாய் நின்றிலகும் வாசிவாசி
சாகாத காலதுதா வென்னவென்றார்

சதாபோத மானதொரு நாதமாகும்
வேகாத தலையதுதான் விந்துவிந்து

வேதார்த மூலமடா யார்க்குந்தோண
வாகாத யிதுமூன்றுத் தன்னுட்கண்டு

மகத்தான சிவியோகம் வழமைபாரீ, (53)

வலமையுடன் பூரணமாங் கலைக்கியானத்தை

மகத்தான வாக்கியமென்று மனத்துட்கொண்டு
தலமையென்று சுழியறிந்து தன்னைப்பாரு

சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்துபாரு
இலமையிலே வலுவறிந்து கற்பங்கொள்ளு

இல்லாட்டார் சள்ளையடா அத்தைநோக்கு
குலமறிந்து நாதமதைக் கண்டுகொண்டாற்

குறியான வாசியது குதிக்காதென்னே, (54)

[illegible]

நில்லென்ற நிலையேறு பனமங்கேது

நிரஞ்சனமாய் பிறைகின்ற மவுனமேது

சொல்லென்ற சொல்லேது சுத்தமேது

சுத்தமென்ற விடமேது நரகமேது

வெல்லென்ற வாசுகிவ யோசமேது

வேதசாஸ் திரபுராணங்களைது

அல்லென்ற அசைவேதாங் காரமேது

ஆரகாச ஒன்றுமில்லை வெளி காணாச்சே

(59)

வெளிபாக வின்னமொரு கருணைக்கேரு

விபரமுடன் நாகர்கோணம் நன்னுயிடுநி

சுழியாக அதனுள்ளே விந்துபேரட்டுச்

சுத்தமுடன் அதனுள்ளோங் காரஞ்சாத்தி

வழியாக அதனுள்ளே நங்கிலிங் கங்கென்று

மார்த்தமுடன் நெழுநிமஞ்சள் நூலணிந்து

தெளிவாக மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிச்

செகத்தோர்க்கு பெந்திரத்தைக் கட்டிப்பாரே.

(60)

பாரப்பா பெந்திரத்தைக் கட்டிவாக்காற்

பத்தியுடன் சாண்வதியும் நானிப்பின்று

நேரப்பா களித்திரங்கள் பாடலைக்கும்

நிரமனை தேகவஞ்சை காயமாகும்

சாரப்பா சகலகலைக் கியானந்தோற்றும்

சகலகுமே வசிகாமாய்க் தானேநிற்பார்

தோரப்பா சாண்வதியின் சுடாட்சத்தாரவே

சித்தமுத்தி பாகியவன் ஜெனிப்பாண்கானே.

(61)

காணவே வின்னமொரு கருமானங்கேள்

கருணையுடன் விருகோணம் பிறையுமிட்டுப்

பூணவே பிறையதனுள் விந்துசாத்திப்

புத்தியுடன் ஒங்கர மதனுள்ளிட்டுத்

தோணவே ஒங்கரத் துள்ளேமைந்தா

சுத்தமுடன் மங்கிலிங் மங்கென்றிட்டு

ஊணவே மானதமாய்ப் பூசைபண்ணி

உத்தமனே மானிடர்க்குக் கட்டித்தீர.

(62)

தீர்க்கமுடன் மானிடர்க்குத் துன்பமிட்டத
 திருவாய் மீட்டவர்க்குத் துன்பமிட்டத
 மார்க்கமுடன் சந்தான பட்டினங்கள்
 வரிசையாய்த் தன்னிகர்த்து மறிந்தவர்க்கு
 வர்க்கவே இல்லறத்தோடு நுஞ்சல் செய்து
 எல்லோர்க்குத் தானவளம் திருப்பயன் மண்டா
 ஆர்க்குமிவன் தல்லவளம் தருவதென
 அதிகசெல்வம் பதிவாக்கி அளிப்பவனே.

காணப்பா யின்னமொரு உதமார்த்தம்
 கைகண்ட முடமுதல் கொணர்ந்து
 ஊணப்பா ஒங்காரத் துள்ளிவைத்தா
 உத்தமனே கிங்கலிபுற் கிங்கலிபுற்
 தாணப்பா வெந்தா தாவின வெண்ணித்
 தன்னினை யோர்வோ மாய்த் தந்தவதறித்
 தோணப்பா மானமதயம் துரைபண்ணித்
 கத்தமுடன் மானிடர்க்குத் துன்பமிட்டத.

தோப்பா யெந்திரத்தைக் கட்டினான்
 தீர்க்கமுள்ள ஒருதிரைநன் கட்டாத்தலை
 வீரப்பா கொண்டொரு திரைநெல்லம்
 விட்டகன்று தெருதின் விட்டகன்று
 நேரப்பா அவனிடத்தில் தானவிராதி
 நின்றவனே யாடுமடா கொய்வதறித்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் பஞ்சகத்தி
 அவர்களுட திருநடனத் தாட்டுத்தானே.

தானா யின்னமொரு சித்துமார்த்தம்
 தன்மையுடன் சொல்லுகிறோ முண்மைவாகத்
 கோளுக அறுகோணம் நன்னுய்க்கிறித்
 குறிப்புடனே நடுமையம் விந்துகத்தி
 ஊனா விந்துவோக் காரமிட்டு
 உத்தமனே ஒங்காரத் துள்ளுகேளு
 நாளை வங்கிலிங் கிட்டுக்கொண்டு
 நன்மையுடன் மானதமாய்ப் பூசைபண்ணே.

பண்ணப்பா மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிப்

பத்தியுடனெந்திரத்தைக் கடாட்சித்தாக்கால்

விண்ணப்பா நிறைந்தமையேஸ் பரியினுலே

மெய்யின்றதோஷமெல்லாம் விலகிநல்ல

உண்ணப்பா வாசியது உறுதியாகும்

உத்தமனே தேகமது வலுவுண்டாகும்

கண்ணப்பா நான் துலங்கிக் கருணைதங்கும்

கருணையுடன் சீவயோகங் கருத்தொன்றாமே.

(67)

ஒன்றாட்சு செய்தியைத்தான் சொல்லக்கேளு

உத்தமனே விரிந்தெழுதி விற்துக்குள்ளே

நன்றாட ஒங்கார மதனுட்போட்டு

நாட்டமுடன் ஒங்காரத் துள்ளேமைந்தா

நின்றாட அங்கிலிடங் கென்றுசாத்தி

நீமகனே மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிச்

சென்றாட பெந்திரத்தை மானிடர்க்குத்

தெளிவாகக் கட்டினதாற் தீர்க்கமாமே.

(68)

தீர்க்கமென்ன சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு

திருவாகும் பரப்பரியின் செயலுண்டாகும்

மார்க்கமுடன் கனபவுசு மக்கள்குழும்

மகத்தான் யோகமுடன் வாகனங்கள்

சேர்க்கைபல கழனிநல தானியங்கள்

சேங்கன்று பசுமாடு சிலதுண்டாகும்

ஆர்க்குமே அவனிதனி லதிகமேன்மை

அன்பான மனோமனியா ளருள் தன்னாலே.

(69)

அருளான கருமானஞ் சொல்லக்கேளு

அங்கமுடன் நவகோணம் நன்றாய்கிறிப்

பொருளான நடுமையம் முக்கோணத்திற்

பூரணமாய் விரிந்தெழுதி விற்துக்குள்ளே

உருவான ஒங்கார மதனுட்சாத்தி

உத்தமனே ஒங்காரத் துள்ளேகேளு

திருவான செயலதினற் சிங்கிங்கென்று

சித்தமுடன் தானெழுத்தத் தீர்க்கமாமே.

(70)

திர்க்கழுடன் சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 சிவசொகா பாரதமும் பிற்புறம்
 மார்த்தமுடன் சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 வஞ்சகினை சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 முர்க்கமுடன் சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 முன்முன் சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 சேர்க்கையுடன் சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 திருமுடன் சைவ சாஸ்திரம் பற்றி

நிலையறிய மலர்முடன் சைவ சாஸ்திரம்
 நெடுநூல் சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 மலையேறிக் சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 வாழ்விடம் சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 தலைகெட்ட சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 தத்தளித்த சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 அலையாம லடிவெதாழ்வு சைவ சாஸ்திரம்
 அம்பரத்தைக் கண்டுகெட்ட சைவ சாஸ்திரம்

ஆடியதோர் பரமுடன் சைவ சாஸ்திரம்
 ஆண்டபொரு சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 பாடியதோர் தோத்திரமுடன் சைவ சாஸ்திரம்
 பருமணியுஞ் சைவ சாஸ்திரம் பற்றி
 தேடியதோர் சிவகணங்கள் காணப்பெட்ட
 சிலம்பொலியுங் கதைகொன்னக் கண்டபாட
 நாடியதோர் பூரணமும் நாலுமாட
 நன்மையுடன் நானுட நீயுமாடே

நீயென்ற நிலையத்துச் சொல்லுத்து
 நினைப்பதுவு மறப்பதுவு மீரணமுத்து
 மாயையென்ற மயக்கமொடு தீயக்காத்து
 வஞ்சனைகள் பொய்களவு மாயத்தத்து
 தாயென்றும் பின்னையென்றும் பெண்மறையுமும்
 சங்கையென்ற வுறவத்துத் தயவுமத்துக்
 காயென்றும் பழுவென்றுய் கர்மமத்துக்
 கருணையுடன் குணமுத்து துலங்குவாரே

ஊலங்கியதோர் பூரணமாங் கலைக்கியானத்தைச்
 சொல்லறிவுக் கறியாதார்க் கீயவேண்டாம்
 இலங்கியதோர் சிவபோகி மவுனபோகி
 இல்லறத்தோ டேவாமும் பரமயோகி
 விலங்கியதோர் தபோதனருக் கீயவேணும்
 விடந்தனையே தருங்குறும்பர்க் கீயந்தாயானால்
 கலங்கிமனம் தான்வெந்து மயங்குமென்று
 கமலசரஸ் பதியறியக் கட்டாட்சித்தேனே.

(75)

மேகத்திற்கு

சித்தான மந்திரமாஞ் சித்துஞ்சொன்னேன்
 சிவசிவா மூலிகைபின் சித்தைக்கேளு
 முத்தான மூலியடா ரூப்பைமேனி
 முதன்மையாம் பிளகுடனே கொண்டாயானுற்
 சுத்தான சுரமுடனே யிளோகாசம்
 சுருக்காகத் திருமடா சுத்தமாக
 வித்தான மூலமதில் மனைதவைத்து
 வேதாந்தக் குருபதியில் மேவிச்செல்லே.

(76)

செல்லப்பா பட்டையுடன் வெள்ளைப்பூடு
 திறமான பிளகுடனே மூன்றுக்கட்டிக்
 கொல்லப்பா தானரைத்துக் கொண்டாயானுற்
 குடிலமென்ற கிரந்திமுதற் சொறிகிரங்கு
 மல்லப்பா வயிற்றாவலி சூன்மரோகம்
 வாதபித்த சிலேத்துமநோய் வருவதெல்லாம்
 வெல்லுமப்பா மகோதரமும் பெருநோயெல்லாம்
 விட்டகன்று போகுமென்று விளம்பினோமோ.

(77)

குட்டநோய்க்கு

விளம்பெறவே யின்னமொரு கருமானங்கேள்
 வெள்ளொறுக்கின் வேரினுட பட்டைவாங்கி
 வளம்பெறவே ஊடுசுவின் பட்டைகட்டி
 வாட்டமுட லிருவகையு மாவதாக்கி
 உளம்பெறவே வெருகடிமா தேனிற்கொள்ள
 உத்தமனே பதினெட்டுக் குட்டந்திரும்
 தளம்பெறவே விஷகடிக ளெல்லாந்திரும்
 தன்மையுடன் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணே.

(78)

பண்ணப்பா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
பத்தியுடன் பூரணத்திற் பதிவாய்விந்து
கண்ணப்பா தானநின்று மனக்கண்கொண்டு
கருணையுடன் சாஸ்திரத்தைத் கனிவாய்ப்பாரு
உண்ணப்பா வாகியிற்சென் நிரூந்துகொண்டு
உத்தமனே சிவயோகம் உன்னிப்பாரு
விண்ணப்பா தானோக்கி மனக்கண்கொண்டு
வேதாந்தச் சுழிமுடியில் மேவியிலே.
நில்லந்த நிலைதனிலே பின்புகொண்டு
நேசமுடன் வாகியுட நிலையாய்ப்பற்றித்
செல்லந்தப் பூரணத்தில் நின்றபாரு,
சிவசிவா சிலம்பினுட சாதங்கேட்கும்
கொல்லந்த நாதமடா குமரிகற்பம்
குறியறிந்து கற்பமதைத் கொண்டாடாநான்
உல்லந்த மானசிவ சோதிசூட்சுமம்
உறுதியுள்ள குட்சமடா ஷகரக்கொழுதே.
ஓண்ணான மனதையல்லோ கரக்கவேணாம்
உத்தமனே சற்குருவைந் காணவேணாம்
கண்ணான வொளியல்லோ பிர்மகுபம்
கற்பமுண்டு பூரணத்து னிருக்கவேணாம்
பண்ணான பலதூலைப் பார்க்கவேணாம்
பாமான போதையிலே பணியவேணாம்
விண்ணான அமுதத்தை யுண்ணவேணாம்
வேதாந்த சாஸ்திரத்தி னுண்மைகளே.
உண்மையென்ற சிவயோகம் சொல்லக்கேளு
உறுதியுள்ள சிவகலை நாதனப்பா
வெண்மையென்று வந்ததுதான் அகாரபிடம்
வேதாந்தக் குருவிருந்தாற் சுழினைக்குள்ளே
தன்மையென்று தானிருந்த உகாரபிடம்
சார்ந்தங்கு தானிலங்கும் மகாரபிடம்
தன்மையென்ற குருபன்னுன் வொளிபோற்காணும்
நாதாந்தம் பெற்றவர்கள் சாதித்தாரே.

சாதிக்கும் சிவயோகந் தன்மைகேளு
சங்கையுடன் சொல்லுகிறே னப்பாதிக்க
வேதிக்கும் அன்னமரை வயிறுபுண்ணு
வெண்ணிருங் கால்வயிழு மதுபோற்காவி
பேதிக்கும் பொருமலமும் அபானவாயிற்
பிலக்கவே யிறுக்காதே ஜலத்தைமந்தா
போதிக்கும் படுக்கையுடா யிடக்கைகீழாய்ப்
புறனாம னுறங்குசா தகந்தானென்னோ.

(83)

எண்ணப்பா விந்துதனை யிகழவேண்டாம்
எடுத்ததெல்லாம் மனதாசை கொள்ளவேண்டாம்
நண்ணப்பா அபீனாக்குக் கொள்ளவேண்டாம்
நாதார்தக் கற்பமதைக் கொள்ளும்பொது
உண்ணப்பா லகிரியிலே வாழவேண்டாம்
உண்மையென்று கஞ்சாவை புணரவேண்டாம்
முண்ணப்பா நாதகற்பங் கொண்டதெல்லாம்
மோசம்வந்து போகாம லுத்துப்பாரே.

(84)

உத்திகொண்டு யிப்படியே நடந்தாயானால்
உண்மையென்ற சிவயோகம் உரைக்கும்பாரு
புத்திகொண்டு சரியையொடு கிரியையோகம்
பூரணமாய் ஞானமொடு நானுமைந்தா
வெத்திகொண்ட சரியையென்ற குணத்தைக்கேளு
வேதார்தத் தேகமப்பா நாதத்தாலே
முத்திகொண்ட வாயுவுட விசையினாலே
மூன்றலக முண்டாச்சு சரியைவாழ்வோ.

(85)

சரியையிலே கிரியையுட குணத்தைக்கேளு
தயவான விந்துவினாற் ரேய்வும்வாய்வும்
உரிசையிலே சாதிவிங்க பிடமாச்சு
உண்மையென்ற யோசத்தி னுறுதிகேளு
வரிசையாய் விந்துவுட நாதங்கட்டி
மகத்தான தத்துவமாய்த் தேகமாச்சு
கரிசனமாய் ஞானத்தின் கருவைக்கேளு
கருணையுள்ள கணபதியுந் தெய்வந்தானே.

(86)

தானென்ற கணபதியே பஞ்சபூதம்
தன்மையுட னேடுறபாசல் பின் னானம்
வானென்ற கணபதியே ஆண்பெண்ணாய்
உறுதியுடன் நடனமொந் பிண்டமானார்
நானென்ற கணபதியே குருவாமென்று
நன்மையுடன் பூரணத்தைக் கண்டோரில்லை
வானென்ற கணபதியே வானையேழாவி
மகத்தான யோனிகால் தாற்றந்தானே.

தானென்ற கணபதியே சுழினைக்குள் போ
தன்னுட்டம் விண்ணுட்டம் விசைநிறுட்டம்
கோனென்ற காட்டானைக் குழியாயெண்ணிக்
குவிந்துமின்ற நாதம்தான் வாக் யோகம்
வானென்ற ஞானத்தின் யோகம்தான்
மகத்தான நந்தியால் போ மகத்தான
நேனென்ற திசைகாத வடிவாய்ந்ததும்
சிவசிவா மூக்குவானி தெனியாய்ப்பா போ.

தெனிலான யோகத்தின் குணமுஞ்சொன்னேன்
சிவசிவா முப்புரத்தின் செயலுஞ்சொன்னேன்
ஒளியான புருவமையத் தருக்குள்ளே
உண்மையென்ற வானிசிவ யோகஞ்சொன்னேன்
அழியாத பேரின்ப மோட்சஞ்சொன்னேன்
அருள்பெருநுங் கலைக்கியான சுற்பஞ்சொன்னேன்
நெளியாமல் நிற்பதற்கு நிலையுஞ்சொன்னேன்
நிலையறிய ஞானநு ரணஞ்சொன்னேனே.

சொன்ன தொரு சூட்சுமென்ன ஞானமென்ன
சுகமான வாகியென்ன யோகமென்ன
விண்ணதிலே கண்டதொரு சேரதியென்ன
வேதமென்ற நாதாந்த விலாசமென்ன
ஒண்ணதிலே ரண்டென்ன ஆண்பெண்ணென்ன
ஒருகோடி மந்திரத்தி னுண்மையென்ன
கண்ணதிலே கண்டதெல்லாம் மாயாமாயம்
சுருவறிந்து பாடித்தெல்லாம் கதையாய்ப்போச்சே.

பொச்சென்று நினையாதே தன்னைப்பாரு

பூரணமுக கரணமும் பொருந்தியொன்றாய்
நீச்சென்ற நிலையறிந்து நீந்தினுக்கால்

நெடுந்தூரஞ் சென்றுவினா யாடலாகும்
முச்சென்ற வாசியினால் முழங்குஞ்சத்தம்
முன்னேறிப் படியுதடா முதுகண்வெள்ளம்
ஆச்சென்ற வெள்ளமடா இடைகாலாடே

அமுநதுவருங் கெங்கையைநீ அறிவாற்கொள்ளே (91)

அறிவான அறிவதனால் முக்கண்பார்த்து

ஆகியென்ற மணியதனை அங்கையுண்டு
குறியான அரவுபட மணியைமைந்தா
குணமறிந்து மனம்பொருந்திக் கூர்மையாக
நெறியாகத் தானிருந்து நெருடினுக்கால்

நோழிந்து சாரையொன்று விழையாயும்
சரியாகப் பாய்கிறதோர் வேலைபார்த்துச்
சங்கையுடன் தன்வாயா லுருஞ்சிவாங்கே.

(92)

வாங்கிய வாகியின லுருஞ்சிவாங்க

மகத்தான நாதமென்ற வழலைப்பாம்பு
ஒங்கியே வழியாக முதுகண்ணாலே
ஒடிவரு மன்றோ முருஞ்சிக்கொள்ளும்
பூங்கமல மாதுபதம் பணிந்துபோற்றிப்
பூரணமா யெந்நாளும் பூசித்தாக்கால்
ஆங்கெதிகொண் டெந்நாளும் வாழ்வாய்மைந்தா
அன்னான வாலைபத மறிவாய்ப்போற்றே.

(93)

போத்தியே யிப்படியே மவுனசூலம்

பூரணமாய்க் கண்டவர்க ளொருவரில்லை
வாத்தியே மவுனத்தை யாருஞ்சொல்லார்
மகத்தான குருச்சொல்ல அறியவேணும்
நாத்திசையும் வெற்றிகொங் கணர்தான்வந்து
நலமான கடைப்பிள்ளை யென்றுமீயந்தார்
சாத்தியதோ ருபதேசப் படியேநானும்
சங்கையுடன் ஒம்அங்கங் மங்கென்றஞ்சே.

(94)

அஞ்செழுத்தும் ஒன்றதிலே அடங்கப்போச்சே
 அரகரா முன்னுமேயும் காபமாச்ச
 விஞ்செழுத்தை அந்நபாக லெஞ்சத்தீதாவோ
 விட்டெழுத்தும் விதாட்டெழுத்தும் வினவிப்
 வஞ்செழுத்தைப் பார்த்தவனே கிரியை மாகம்
 பார்த்தனிலே மேனன அந்நியாவான்
 செஞ்செல்முறை வேதமெனக் கண்டிடையா
 செம்மைபுடன் முனிநுஞ் சிவமேயெண்ணே.
 எண்ணவே மிடகலேதான் அகாரமாகக்
 இன்பமுள்ள பிங்கலேதான் உகாரமாகக்
 உண்ணவே கிழிநையது மகாரமாகக்
 உத்தமனே கண்டெனாநிதான் விர்தாகாதம்
 முன்னமே ஆதிமிலே முளைத்தகத்தம்
 முவுலகம் தானநின்று முளைத்ததைவா
 சொன்னபடி விழிப்பதின்று பார்த்தகாயாநிற்
 சோதினிய சூட்சுமடா சொல்லக்கேனே.
 கேளப்பா கண்டதெல்லா மழிந்துபோச்சு
 கேள்வியென்ன ஒளிவெளிவோ நிசமதாச்சு
 வாளப்பா அருபமென்ன அழிநைகாச்சு
 மக்களே சுழிநையிலே மனதைஐந்து
 வேளப்பா நிற்குணமே துவாதசாகத்தம்
 மெய்யான நிற்குணமே முனையுட்சம்
 ஐளப்பா நிற்குணமே ஒளிதான்நீதகம்
 அப்பனே கத்திகடு ஆமும்பாரே.
 ஆமெடா ஒங்கர வாலின்குர்மை
 அரகரா வேதாந்த மானதேகம்
 பாமெடா பூரணத்தை நாடிநாடி
 நலமான சுழிநையிலே நாடிப்போச்சு
 ஒமெடா ஓட்டம்பூரணத்தினுட்டம்
 உத்தமனே அண்டப்படு ரண்டத்தாட்டு
 பாமெடா ஓசைபரா பரையின்நாதம்
 பத்திகொண்ட சித்தமதின மோட்சம்பாரே.

பார்ப்பா மோட்சஞ்சின் மயத்தைக்கண்டாற்
பதிவான சிவபோகம் ஞானமாச்சு
தேர்ப்பா ஞானியென்றால் ஜடத்தைப்பேணான்
சிவசிவா ஜீவரிலை யறியமாட்டான
கார்ப்பா சித்தன்கற் பத்தோடொன்றிக்
கைலாச பாசமதாய்க் கருதிவாழ்வான்
நேர்ப்பா கற்பமகை வுண்டுதேறி
நிசமான வாசியிற்சென் நிருப்பான்றானே.

(99)

தானான தானவனாம் நின்றவாழ்வான்
சதாபோடி நானொமொரு நாளாய்நிற்பான்
ஊனான காயாதி கற்பமெல்லாம்
உண்டுகரை யேறியவ னுறுதியாவான்
வானான அண்டபகி ரண்டமெல்லாம்
வரைகடந்து திரையகற்றி வந்துசேர்வான்
தேனான மொழியுடையா ளமுதுபானம்
தினந்தோறுங் கொண்டவனே சித்தனாமே.

(100)

ஆமப்பா வாலையுட தீட்சைதன்னை
அருள்பெருகச் சற்குருவி னிடமேகேட்டு
தாமப்பா தன்னிலையிற் றுனைநின்று
சங்கையுடன் பூரணியைப் பூசைபண்ண
நாமப்பா அவளாகு மவள்நானாகும்
நாட்டமுட னறுபதுக்குட் சித்தியாகும்
ஓமப்பா அறுபதுக்குள் மேலேமைந்தா
ஊனுறுதி காறுறுதி உழன்றுபோமே.

(101)

உழன்றுசெடம் போகாமற் காத்தோன்சித்தன்
உண்மையென்ற வாசிகண்டா லவனேயோகி
குழன்றுமனம் போகாமற் காத்தோன்ஞானி
குறியறிந்து கொண்டவனே கெவுளியாகும்
அழன்றுசெகத் தனைமறந்து அகைந்தைபேசி
அம்பரத்தைக் காணாமல் ஐயோவென்று
தழன்றுகெதி அறியாத மூடரோடே
தானிருந்து பேசாதே தன்னைக்கானே.

(102)

காண்ப்பா பூரணமாகக் கண்டிப்பா வந்ததைத்
 கருத்துறவே தான் பற்றின கலெகொண்டேறி
 காண்ப்பா பெரும்பாலும் செல்லுபடியாக
 உலகத்துணர்ந்த வாழ்ந்து வேறுபாட்டும்
 பேண்ப்பா சென்னைக்கு மேலும் துணைவர்ப்
 பிண்டமுதல் அண்டவரை கொண்டாயானும்
 பூண்ப்பா பொற்காலம் தன்னிச்சைதான்
 பூரணமா மனமுதலும் பொருந்தும்பா.
 பாசப்பா பதிபறிந்து புதுவக்தேயிப்
 பதிவான் கண்ணின்மலர் கண்ணிலேதான்
 கோப்பா வளிர்த்தொழுநல் செந்தேனதன்னை
 பிசமாச அணுவளவு கொண்டாயானும்
 ஜாப்பா உலகத்திற் ஆளுப்பா
 அமுதாசம் தான்கொடுத்த ஆத்தாவிதன்னை
 வீரப்பா கொண்டிடுதி கெட்டாயானும்
 விண்ணிழந்து தலைதெழிந்தும் கெட்டாய்பாரே.
 மெய்யாகக் சொல்லுகிறேன் மெய்யும்பொய்யும்
 விளங்குதடா உலகத்திற் பதிவான்மலர்ந்தா
 பொய்யாகப் போகுதடா மனிதர்வாழ்வு
 பொய்யகற்றி மெய்யாக விருந்துதானால்
 கையாறக் கண்டபலன் மெய்யாயிற்றும்
 கண்ணறிந்து பாவமனைகல் செய்யவேண்டாம்
 ஐயாகே ளறிவுவந்து பாவஞ்செய்தால்
 அவன்நலையைக் காக்குமடா அறிவாய்க்கேளே.
 கோப்பா அஞ்சான வயதுதன்னிற்
 கெருவமுடன் செய்ததொரு பாவமெல்லாம்
 குளப்பா தாயிடமே சேருங்கண்டாய்
 சுத்தமுடன் பத்தான வயதுதன்னில்
 வேளப்பா செய்ததொரு பாவமெல்லாம்
 மெய்யாகத் தகப்பனிடம் மேலும்பாரு
 ஜாப்பா பதினஞ்சாம் வயதுதன்னில்
 அவன்செய்ப்பா வங்குருவுக் காருங்காரே.

கார்க்குமடா பதினாறு வயதுதன்னிற்
 கருத்துறவே செய்ததொரு பாவந்தானும்
 வார்க்குமடா தெய்வமது காத்துக்கொள்ளும்
 என்மகனே பதினாறு வயதுக்கப்பால்
 தீர்க்கமுடன் செய்ததொரு பாவமெல்லாம்
 சிவசிவா செய்தவனைக் காக்கும்பாரு
 மார்க்கமுட னிதையறிந்து அறிவுகொண்டு
 மகத்தான புத்தியினால் வாழ்வாய்பாரே.

(107)

பாருமப்பா பகுத்தறிவு வந்தபோது
 பாழான கொடுமைகளைச் செய்வாபானற்
 சேருமப்பா பாவமெல்லா மவனைக்காத்துச்
 சீக்கிரத்தில் நரகமதைச் சேர்வானையோ
 காருமப்பா சத்தியத்தைக் காக்கவேணும்
 கருணையுடன் செபதவங்கள் செய்யவேணும்
 நேருமப்பா நிலையறிந்து குருவைத்தேடி
 நித்தியமுஞ் சுழிமுனையை நேர்ந்துநில்லே.

(108)

நில்லப்பா வாசுதிரு வாசியேறி
 நின்றதொரு பூரணமாங் கலைக்கியானத்திற்
 செல்லப்பா சென்றிருந்து வாசியோகம்
 தீர்க்கமுடன் நிலையறிந்து கொண்டாயானால்
 அல்லப்பா உள்வெளியாய் நின்றவாசி
 அடங்குமடா யிருதயத்தி லுதாதான்போதம்
 சொல்லப்பா சொல்மெநழியை மறவாமற்றான்
 சுருதியுடன் காதமதில் வாழ்வாய்காணே.

(109)

காணவே யின்னமொரு ரூட்சங்கேளு
 கருணையுடன் வாலையை நீ பூசைபண்ணி
 தோணவே யெச்சாதி யானாலென்ன
 சுந்தரமாய் நின்றதொரு வாலையெனைப்
 பூணவே பூரணமாய்த் தொழுதுபோற்றிப்
 புத்தியுடன் மனதுவா நடந்துகொண்டு
 ஊணவே அமுதாச வர்க்கமீய்ந்து
 உகந்துமன முருகிட நீ பூசைபண்ணே.

(110)

பண்ணப்பா வாய்ப்புதம் தாசனம்
 பத்தியுடன் தானியத்து தாசனத்தையா
 பெண்ணப்பா தன்னைத்தான் தாசனம்
 பிம்பாந் தாசனம் தாசனம்
 நண்ணப்பா ககத்தமுடன் ககத்தமுடன்
 நாதாந்தப் பூணியத்து தாசனம்
 உண்ணப்பா தாசனத்து தாசனம்
 உத்தியுடன் தாசனத்தில் தாசனத்தையாங்கே.

வாங்கியே பூணியம் பூணியம்
 மாதவமாய்க் கிவியோக வாங்கியே
 பூங்கமல மாதுசெயல் தன்னுடைய
 பூணியம் கரணமும் பொருத்தமும்
 ஒங்காரக் கம்பமதி தாசனியம்
 உண்ணப்பா ககத்தமுடன் ககத்தமுடன்
 சாங்கமதாய் தானியத்து கதிவில்கிந்து
 சதாபோத மானியம் தாசனம்.

ஆமப்பா கிவியோகத் திந்துகொண்டு
 அருமையுடன் வாய்ப்புதம் பூணியம்
 காமப்பா லமுதரசம் கொண்டாயா
 கருமையுடன் நாதாந்தத் திகழ்கமும்
 நாமப்பா சொன்னபடி யறிந்துகொண்டு
 நாதாந்தப் பூணியம் ககத்தமுடன்
 தாமப்பா தன்னிலையிற் தானியம்
 தன்மையுடன் பூணியத்து தன்னப்பா.

தன்னித்தா னறியாத முடர்தாசனம்
 தாசனியிற் பாலேடங் தானியம்
 விண்ணித்தா னறியாத முடர்மெத்த
 வேணபடி சாஸ்திரத்தை விரும்பிப்பார்த்து
 உண்ணத்தா னறியாம லுமுன்றுகத்தி
 ஊர்வழியே நாய்போலே உருமிக்கொண்டு
 கண்ணித்தான் விண்ணிழந்து கரக்கமாட்டார்
 கருமைகளைக் கண்டாக்கா லடித்துத்தள்ளே.

அடியறிந்து முடிமீதில் நிற்கவேணும்

ஆசைகொண்டு சாஸ்திரங்கள் பார்க்கவேணும்
முடியறிந்து மோனநிலை காணவேணும்

முத்திபெறச் சிவயோகத் திருக்கவேணும்

பிடியறிந்து கதிர்மதியிற் சேர்க்கவேணும்

பிச்சலையு மிடகலையுந் தெரியவேணும்

வடியறிந்து வாலிபதங்கு காணவேணும்

மகத்தான சிவயோக வளமைகூணே.

(115)

காணவே பூரணமாங் கலைக்கியானத்தைக்

கருத்தறிபா மாந்தருக்கு ஸீயவேண்டாம்

தோணவே ஆதாரஞ் சொல்லவேண்டாம்

சுத்தமுடன் வாசினிலை காட்டவேண்டாம்

ஊணவே ஆதியந்தப் பொருளைநீயும்

உற்றிருந்து ரகசியங்கள் பேசவேண்டாம்

பூணவே தன்னறிவைத் தானேகண்டு

புத்தியுடன் சித்தமதாய்ப் பொருளைப்பாரே.

(116)

பாரப்பா பொருளறிய வேணுமென்றாற்

பதிவான சற்குருவைக் காக்கவேணும்

நோப்பா நினைவையொரு நினைவாய்வைத்து

நிலைபெறவே தலமறிந்து நீயுந்நன்றாய்ச்

சாரப்பா சார்வறிந்து குருவைமேனிச்

சந்திரனைச் சூரியனிற் சாரப்பண்ணி

மோப்பா அண்டாண்ட முடிவிற்கென்று

மெய்யான அக்கினியில் மேவிலில்லே.

(117)

நில்லப்பா அக்கினியே வாசமாகி

நேமமுடன் நித்தியா னுஷ்டானங்கள்

செல்லப்பா விடியவொரு சாமந்தானும்

சிவசிவா வேளைநிஷி யானவேளை

நல்லப்பா அவ்வேளை தனிலெழுந்து

நாட்டமுட னாதா தியானம்பண்ணி

அல்லப்பா உதயாதி உச்சிநோம்

அனுசரிப்பாய் சிவயோகம் அன்பாய்த்தானே.

(118)

தானேதான் அவதானம் பித்திரமும்
தன்மையின் குழந்தை பித்திரமும்
வானேதான் தென்கிணை போல பித்திரம்
மந்திரமும் சாஸ்திரத்தில் மனதுகூர்ந்து
கோனேதான் தானாக ஆந்திரத்தி
குழியத்தில் ஆகாச பித்திரமும்
வானேதான் தானாக உதவிபெற்று
ஒழுங்கு பட்டனத்தி தென்கிணைமுற்றே

முத்தான பூணமாம் பித்திரமாததை
முடியத்தில் பன்னிரண்டு பத்திரம்சொன்னே
பத்தான வயதைதான் பித்திரமொன்று
பன்னிரண்டு பத்திரமும் குழந்தைமந்திர
சுத்தான கோலமொன்று அதுபாதுக்குட்
சுருக்கிவைத்துப் குஸ்திரத்தைச் சுருக்கியபடி
சித்தான சித்திரத்தி தென்கிணை
கிணைவா சித்திரத்தி தென்கிணைமுற்றே.

கடைப்பிள்ளை கடைப்பிள்ளை 120

முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாகி விதியிலிருக்கும் பாதிரியா
ந. ரா. ம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய
பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

முருகன் ஸ்தோத்ரம்.

ஏழாவது

கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான தீட்சாவிதி 16.

ஆதியந்த முங்கடந்து வெளியுந்தாண்டி.
அகண்டசச்சி தானந்தத் தப்பால்ஞானம்
ஒதியந்த மாகியெங்கும் நிறைந்தேதானாய்
ஒளியான கொங்கணவர் பாதம்போற்றி
நீதியந்தம் பூணமார் தீட்சைதன்னை
நிச்சயமா யோதிபிரா மயத்தினுள்ளே
வீதியந்த மானஅறு கோணத்துக்கும்
விநாயகனாய் முன்னிருந்த விதியேகாப்து.

ஆனந்த மானசிவ நந்திமூலர்
அருள்பெருகுங் குருமுனிகோ ரக்கநாதர்
தானந்த மாட்ச்சர் கொங்கணற்குத்
தாயான போகரிடைக் காரோடு
வானந்த மாகும்புண் ணுக்குச்சித்தர்
வாசமுனி சுமலமுனி சண்டிகேசர்
கானந்த சுந்தரா னந்தர்பிரமர்
கயிலாசச் சட்டைமுனி பாதந்தானே.

(1)

நானென்ற கருவூரார் கொங்கணற்குச்
சமர்த்தான உரோமருட பாதந்தன்னை
நானென்ற ஆணுவமும் மலங்கள்போக்கி
நாயடியேன் சிரத்திலுங்கள் பாதந்தானாய்
வானென்ற வெளிகடந்து மவுனத்துள்ளே
வைத்துபதே சிந்தகொரு தீட்சைதன்னை
பானென்ற இரவிநதி கழினைமூற்றி
பாடுகிற ஓசமுதற்சிறமும்.

(2)

அஞ்செழுத்தி னாறு னுட்கத்தெய்வம்
 அறைகிற னன்புடைவ அந்நித்ய பார்த்துப்
 பிஞ்செழுத்தாய்ப் போகாமற் சென்றித்தாய்ப்
 பிலாவி யுட்புறத் து திட்டென்கண்டால்
 வஞ்செழுத்தாய் புருவநி விநுத்தபுண்ணை
 மவுனமுட னுபையுந் வாய் வந்து
 கொஞ்செழுத்தாய் செந்தபெயர் கொழித்துட்பாய்ந்து
 சும்மெவற இகுன்றித்தெய்வ வாகத்தானின.
 வாசமென்ற சுவாசமதாய் வந்ததெனின்
 வலமிடமாய் மாறினொழித் தந்தத்துள்ளே
 நேசமென்ற பன்னிரண்டாய்ப் பிந்திதுகாணும்
 நேர்நிறையி லெட்டுக வாய்விந்து
 பாசமென்ற எட்டுள்ளாய்ப் பிந்திதுகாணும்
 பாமாயி அவ்வெளியிற் பாய்ந்து வொடும்
 விசமென்ற ளழுத்தாலே எட்டித் தீர்த்து
 விண்ணொளியைக் கண்ணொளியால் மேவிக்காணே
 காணப்பா யினுவுழியே திட்டைசெசல்வேன்
 கங்கென்ற நந்திதிரு முலர் திட்டை
 பூணப்பா பேசுகருட திட்டைசங்கம்
 பொருந்துமுக மொன்னுநி ரெண்டித்தென
 நாணப்பா குருமுனிக்குத் திட்டைமுன்வாம்
 ஞானமுள்ள கொங்கணற்குச் சுழிமுன்றுகும்
 பேணப்பா சட்டைமுனி டகாரத்தானாய்
 பேறுபெற்றார் மூன்றுமுகம் தன்னித்தேனே.
 கேளடா சுந்தரற்கு ணகாரமாகிக்
 கிருபைதருந் தகாரமடா சண்டிகேசர்
 ஆளடா சுருளுரார் பகாரத்துள்ளே
 ஆகிரிஸ்ரார் நானுன்கா முகத்துக்குள்ளே
 வாளடா பிரமமுனி மகாரத்துள்ளாய்
 வாழுகின்ற ரோமரிஷி ரகாரத்தானாய்
 சூளடா அவ்வெளியில் ஆகாரஞ்சாயச்
 சூட்சமாய் நின்றபஞ்ச முகத்துட்பாரே.

பாரப்பா ஆஞ்சான முகத்துக்குள்ளே

பதித்திருந்த லகாரமடா புண்ணுக்கீசர்
நேரப்பா வகாரத்தி லிடைக்காட்டார்தான்

நேரான கோரக்கர் முகாரதீட்சை
மாரப்பா ஆறான முகத்துக்குள்ளே

மவுனவெளி யுள்ளிறைந்த வாசனுக்குத்
தேரப்பா நகாரமடா தீட்சையாகி

செழுங்கமல முனினகர மிளமைதானே.

(7)

இளமையென்ற கயிரைச ரமுகண்ணிக்கு

எனஞ்சேர்ந்தா னிருகழியில் நாதமாடு
பளமையென்ற ஆறுமுகச் சடாட்சரத்துள்

பதித்திருந்தார் முடிமூன்று யறுகோணத்துள்
களமையென்ற கோளறுத்து வெளியில்நின்றார்

கண்டுகொண்டு தெரிசிப்பாய் தன்னுட்டானும்
உளமையென்ற பதினெட்டுள் ஞறவுமாக

உரைத்திட்டேன் தீட்சைபதி னெட்டுந்தானே.

(8)

தானென்ற பதினெட்டுள் பதினைற்சொன்னேன்

சாற்றவில்லை முவருக்குக் ககாரந்தானாய்
தேனென்ற தீட்சையடா சரங்கனெல்லாம்

திறமாக முலருட் தீட்சைகூட்டிப்
பானென்ற ரவிமதியாம் சுழினைமுன்றிற்

பாயுமே அதுமுவா யிரமுஞ்சேர்ந்து
வானென்ற சுழிமுனையி லொன்றுக்கூடி.

மாசற்ற வெளியினுள்ளே சொடுகானே.

(9)

சோதியொளி கோடியையா ரயியோகோடி.

குழமதி வன்னியுமோ கோடாகோடி
ஆதிபரை யாகிபின் ஓளியைத்தன்னுள்

ஐங்கரனைக் காணுதற்குத் தீட்சையானும்
ஒதினேன் பதினெட்டும் முன்றுக்குள்ளே

ஒன்றான பதினெட்டைத் தெரிசிக்கத்தான்
நீதியாய்ச் சமாசமாய் மவுனந்தாக்கி

நிலைத்துநீ தெரிசிக்கக் காணுவாயே.

(10)

காணுவாய் பதிலெட்டித் தாபெத மீட்ட

காணாதீதும் கண்டதும் காண்பவரால்

காணுவாய் பதிலெட்டித் தாபெத மீட்ட

தாயுக்கித் திகழ்பவரை கண்டவரால்

ஞானவாய் கண்டவரை காணாதீதும்

ஆனானுவாய் கண்டதெல்லாம் ஞானியே

பெணுவாய் பார்ப்பவரால் பதிலெட்டித் தாபெத மீட்ட

பெணுவாய் திட்டிவைத்தி மானவரால்

வாருன திட்டிவைத்தி திட்டிவைத்தி

மனமகிழ வந்ததூறத் திகழ்கா

ஆறான வரைவிலுள்ள பதிலெட்டித் தாபெத மீட்ட

அங்கனே தாயாகக் காட்டிப் பார்ப்பால்

பெருன திட்டிவைத்தி திட்டிவைத்தி

பிலத்துவின்ற மூலத்தைத் திட்டிவைத்தி

பாருன வெளிகடந்து திட்டிவைத்தி

பாய்ந்துவந்த தூருபாணம் பார்ப்பதே தாயாக

ஐயனை கடைப்பிள்ளை யாகிவந்து

ஆனதினாற் கேட்டதெல்லாம் மருவின் செவ்விராம்

தூய்யனே பதிலெட்டித் தாபெத மீட்ட

சூட்சுமியே அறிவொழுத்தும் திட்டிவைத்தி

மெய்யனை அறிந்தறிந்தித் திட்டிவைத்தி

விளம்புவாய் தாயாகத் திட்டிவைத்தி

தையனை தையலட் தாங்கினெல்லாம்

கண்ணத்திலே காணுமையா தந்தம் பூணே

பூணவே பூசைவிதி நாற்பான்மூன்றிற்

பூணாமாம் வாய்பருள் கற்பத்தன்னிற்

பூணவே யான்சொன்னேன் பூண்டுக்கொன்றிற்

புலத்தியன்றன் பதவியினின்று திட்டிவைத்தி

பூணவே அண்டாண்டஞ் சித்தியெல்லாம்

பொருந்தியின்றே வுன்னுக்குள் ளாமையா

பூணவே சிவயோக ஞானியென்னப்

பூதலமெல் லாம்வணங்கும் புனிதங்கனே

காணப்பா தீட்சைவிதி கருவாய்ப்பார்ந்துக்
கண்டுநெரண்டு கரைகண்டேர ஞானந்தங்கோடி-
ஆணப்பா பிறந்தல்லோ குளிகைகட்டி
ஆண்டாண்டங் கடைந்தவரை தாண்டியேறி
நீணப்பா நிழைந்தசுவ சோதிதன்னை
நிராமயமாய்க் கலந்தறின்கோர் கோடாகோடி-
வேணப்பா வேண்பேர் தீட்சைபெற்று
வெளியிறிச் சயம்புக்குட் பிச்சைதானே. (15)

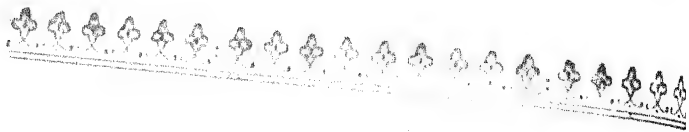
தானேதான் சுயம்பில்வந்து பிச்சையேத்தேதார்
சதாகோடி நவகோடி கோடாகோடி
வானேதான் வெளிகடந்து வெளியிலுள்ளோ
மாசற்ற பிரமமாய்க் கோடாகோடி
தானேதான் அலையாமற் சூட்சுந்தண்டேன்
தன்நினைவு முடிவறிந்தேன் கயிலாசத்தை
நானேதான் தீட்சைவிதி பதினாறுக்குள்
நாயகமாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் தீட்சைமுற்றே. (16)

கடைப்பிள்ளை ஞான தீட்சாவிதி 16

முற்றிற்று.

கடைப்பிள்ளை ஞான சாஸ்திரங்கள் நம்மிடம் அநேகம் ஒலை
ஏட்டுப் பிரதிகளிருப்பினும் தற்போது இத்திசையை அச்சிட்டிருக்
கின்றும் மற்றவைகள் அடுத்த பாகத்தில் வெளியிடப்படும்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த சுந்தரபாண்டியம் சாலமகாரிஷி
கோத்திரம் வை. சிவகுருநாத முப்பனாடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதி
வின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

செய்யுள்.

பாட்டு.

ஜெயபுலிவர் தி நவாபுலவர் தருவிய

திருமந்திர ஞானம்

ஆதியில் பாய்ந்த பொருளாக
அதிநீருத்த சாணிநீராக் களிர் தானாக
சொதிதலைக் கண்டபுகள் றுமெனிக் களவல்
கத்தெத்த தகையபர்த தா ள்பலையும்
செதியல்ல பல்புகழ் விசுநுலனுண்
நொதிதலாம் விர்யாவல் பிழைத்திப்
பேறுவா திதந்தகழி முகலிக் கட்டாய்
பொழிவாழ் கண்ட நித்தாழ் கத்திவா ளை.

சித்திபெற லெனத்தென் டும் விதற்பகற்பம்
சிந்தையினிற் கொப்பமொடு துணை மொகம்
பத்தியதோர் கொடுகலவு மதமாய்க்காரம்
பாதகமா சென்றொட னுண் துணர் பெய்க்
நத்திவொய் நந்செய்கை புண்ணகெல்லாம்
நானிடைந்துண் பொருளெனவே கொங்கை'கொள்ளு
வெத்திபெற விற்பனர்கள் சொன்ன துணை
மேனிப்பார் மற்றதைநீ பார்த்ததா ள்பினை.

விணப்பா வேதமென்றும் சாந்திரமென்றும்
விளம்பினார் லயிர்நினைக்க மெய்நாய்ப்பொலக்
காணப்பா அவைமுற்றும் உலகத்தோர்கல்
கையாண்டு மெய்சுகித்து மாண்டு பொருள்
பூணப்பா அவக்கோப்போல் நியாகாமற்
பூணத்தை நாடிநிற்பாய் புலகக்கேளு
தோணப்பா வொன்றறியா மடையொ ள்லாம்
சொதியிலை கண்டறித்தோன் பொலப்பிச்சே.

பேச்சப்பா பேசிமாந் தரையங்கிப்

பேராசை கொண்டுநாய் போற்றிநின்று
ஆச்சப்பா ஆச்சரிய மையன்குத்துத

ஆதார வென்றெங்கும் பல்லெக்காய்
விச்சப்பா விச்சிதெனப் பணம்பரித்து

விருதாவாய்த் திரிவானே சுன்னஞானி
மாச்சப்பா அவர்ளுடன் சேர்த்திடாதே
மகத்தான நிலையங்கண் டப்பாநிலை. (3)

அப்பனே ஆதிநிலை யறிவதென்றால்

அரிதரின கண்டுகொள் வினையன்றானாம்
தப்பிதமீ தல்பலா அணிபழகுதுத்

தான்களியும் எசம்போல மனங்கனிக்து
ஒப்புயர்வாம் பருவமதில் விதைகளிதத்து

உத்தமனே வளர்த்துகொள் பரிசைகன்குய்க்
கொப்புதவ நிலைபுகிந் சாகுமுன்னே

கொடுமையுள்ள வேட்கெனிட் டுகொள்வாசே. (4)

பார்த்துகொ யவர்களுந்து அந்நிடாமத்

பார்க்குரு தனைமனத்தி நீபாநக்செய்து
சேர்த்துகொள் சேனைகொள் தாமதமாக

சேர்த்திடவே வேட்கெனிட் நீபாநகர்கள்
பூர்த்தியடா நினைவுசெய்கை காட்டம்பாது

பூண்டுகொள் நித்தவென்ற பூடணத்தை
நேர்த்தியடா நின்பெருமை சொல்லப்போகே

நினைநொன்றித் தெரிவதென்ன வென்றாழ்த்துகளே. (5)

கேளடா தாய்தந்தை கருப்போது

கெற்பத்தி னுருவான தெத்தயாண்டு
நாளடா நீயறிந்து தெரமுதானின்று

கலயில்லா முடகுக்குத கொணுதப்பா
தாளடா காணுதல்நீர் டிக்கெருதகை

தன்மனத்தி னுலவ்வா தெரிவ்வதுதான்
வேளடா வேளவகை நீக்கவேறும

மேன்மைபெற மனம்விட்டால் மேசகம்போச்சே. (6)

பேரஞ்சப்பா முகத்திலே தோர் அஞ்சுபெருந்தே
 பேரஞ்சுபெருந்தே தோர் அஞ்சுபெருந்தே
 ரீஞ்சப்பா காலான் காலான் காலான்
 ரீஞ்சப்பா காலான் காலான் காலான்
 பேரஞ்சப்பா காலான் காலான் காலான்
 ரீஞ்சப்பா காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்

சோல்வாபா அடங்கியிருக்கிற காலான்
 சோல்வாபா அடங்கியிருக்கிற காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்

காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்
 காலான் காலான் காலான் காலான்

ஆதி கணபதி வசியம்.
 உகந்தெனிய வசிகரத்தின் ருட்சுங்கிதே
 உகந்தெனிய வசிகரத்தின் ருட்சுங்கிதே
 ஆகந்தெனிய வசிகரத்தின் ருட்சுங்கிதே
 ஆகந்தெனிய வசிகரத்தின் ருட்சுங்கிதே
 முகந்தெனிய வசிகரத்தின் ருட்சுங்கிதே
 முகந்தெனிய வசிகரத்தின் ருட்சுங்கிதே
 செகந்தெனிய வசிகரத்தின் ருட்சுங்கிதே
 செகந்தெனிய வசிகரத்தின் ருட்சுங்கிதே

ஓதவா யிரத்தெண்ணா றுருவேசெய்தால்
உண்மையென்ற ஐதிகண பதிகாரினைத்தா
நீதமா யுன்னிடத்தில் நிகழுகொண்டி
நீரினைத்த காரியங்கள் விரிபஞ்செய்தால்
வேதமாம் புராணமொடு சாந்திரங்கல்
விளங்கிநின்ற மந்திரங்கள் விரிபிடுமென்று
சாதகமா யுந்தனுந்நுந் தெரிபஞ்செய்தால்
தன்னிலையிற் முனிநுந்து செய்வாமை.

(11)

ஓரப்பா தேவரொடு முனிவர் தானாம்
அடங்காத பிசாகமுதற் சத்தனுக்கல்
ஓமப்பா மிருகமுதல் அஷ்டகாநம்
ஒடுங்காத பட்சிமுதற் சகலவிமல்னம்
தாமப்பா ஆதிகண பதிகின்ருட்சம்
தன்மையுடன் தியானிந்துத் தானே செல்லும்
காமப்பால் காணற்பால் வசியமாயித்
சுருணையுடன் சகலமுமே விரிபந்தானே.

(12)

மகாகளபதி மேகனம்.

காணவே வசிகரத்தின் மூலஞ்செய்தனைன்
கணக்கான மேகனத்தின் சுருணை சேரு
பேணவே கிழ்திசையை நோக்கினென்கதா
பிரணவத்தால் விபூதினையுத் தளமாப்பிழைத்
தோணவே வெண்புலையா கன மேற்கொண்டு
சுத்தமென்ற ஹரிமணி வகரினவக்கிப்
பூணவே செறிப்பதற்கு மந்திரமுதல்
புகலமகா கணபதியின் சூட்சுமதானே.

(13)

தானென்ற சூட்சுமது சொல்லக்கேதா
சங்கையுடன் ஓங்கிளி சிங்கெனத்தேதான்
வானென்ற குருபதியில் நில நுகெனநி
மர்க்கமா யிரத்தெண்ணா றுருவேசெய்தால்
கோனென்ற விக்கினைத் தானா னானம்கதா
குருவான இருகயத்திற் பிரகாசிப்பான்
ஊனென்ற இருகயத்திற் பிரகாசிக்கதால்
உத்தமனே சர்வமோ கனமாம்மயிர.

(14)

பாசப்பா சிவபூனிய சூனா னேதான்
 பமருநீதேன் சண்டதின் பிராணத்தாலே
 காசப்பா கடிநீதகல் சாந்திரத்தால்
 கண்டபுடன் பரத்தீதகல் பிராணபாரு
 கோசப்பா நிருதமுதம் பிபிபெல்லாம்
 நின்றபுடன் ஸுத்திரைதல் கண்டபின்னம்தா
 வீரப்பா வெநெருநீல சண்டேவாரு
 வேதமகச கண்டதின் விந்நைபாச்சீரே.

கடனகணபதி தம்பனம்.

ஆச்சப்பா மோகனத்தின் அருமைசொல்லேன்
 அரகா தம்பனத்தின் பெருமைபாரு
 கச்சப்பா மேல்தினைவை கொக்கிளமத்தா
 கருணபுடன் விஞ்சிமுதல் மனமெப்பூரி
 பேச்சப்பா தானிருத்தி பன்னமகப்
 பெருமைபாடு தெந்நாபா எனவேற்கொண்டு
 மூச்சப்பா யிருத்திதத மனப்புகன்வின
 முந்நாபா பாத்செய்க்கும் முதலேகேனே.

கேளப்பா கடனகண பதிசு பருட்சம்
 கிருணபுடன் ஸுபூயா கிவிபொன்றேதான்
 வளப்பா தானிருத்தி னைத்தா சீரே
 மகிளாபா மிரததென் னா தருளசெய்தால்
 வேளப்பா கடனகண பதிதான்னமத்தா
 மேன்மைபெற விதயத்தில் கடனஞ்செய்து
 ரூளப்பா உன்விடத்தி விருந்துகொண்டு
 கத்தபுடன் தம்பனத்துக் கருள்செய்வாரே.

வாறான தம்பனத்தா வென்னவென்றால்
 மகத்தான ஸுபூயா யிருக்கொல்லாம்
 நீறான உன்னுடைய சமுந்நகண்டால்
 கேர்மைமன தெருங்கித்தம் பனமேவாவர்
 பேறான வாய்வுடனே தெருப்புத்தண்ணிர்
 பிரனாமற் தயிக்கும பெருமைபாரு
 கூறான கடனகண பதியினாலே
 கூர்மைபுடன் சகலமுந்தம் பனமாம்பாரே.

சத்திக்கணபதி உச்சாடனம்.

பாரப்பா தம்பனத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா
பதிவாமுச் சாடனத்தைச் சொல்லக்கேளு
நோர்ப்பா செந்திசைவை; நோக்கிமைந்தா
நேர்மையாய் விபூதியையுத் தளமாய்ப்பூசி
காரப்பா கலைமானு சனகேதற்கொண்டு
கருணைபெறச் சங்குமணி கையில்லாங்கிச்
சாரப்பா சத்திக்ண பதியின்ருட்சம்
தன்மையுடன் ஓய்விடும் சன்மென் றெண்ணே. (19)

எண்ணியா விரத்தெண்ணா றுருவிவசெய்ய
ஏகாந்தச் சத்திக்ண பதியினுலே
உண்ணியுச்சா டனமுந்தான் மைந்தாமந்தா
உறுதியுடன் சத்திய மாகும்பாரு
நண்ணியுச்சா டனமுந்தான் கித்தியாணம்
நானிலத்தில் ஞானியடா சொல்லக்கேளு
துண்ணிமையாய்த் கண்டதெல்லாம் முச்சாடிக்கும்
நோக்குமனக் கண்ணதினுற் றண்ணப்பாரே. (20)

பாரப்பா ரஸிதனிலே விருந்துகொண்டு
பத்தியுடன் சிவபாகந் றுதிக்கும்பொது
வீரப்பா பலவிதமாய்க் கொண்டதோய்கள்
விஷமுடனே பில்லிசு வியங்கொல்லாம்
நோர்ப்பா உலைக்கண்டாற் காணுதோநிம்
நிலைகிற் சகலசித்து மாடலாகும்
தோர்ப்பா சத்திக்ண பதியினுலே
தீர்க்கமுச்சா டனமுந்தான் கித்தியாமே. (21)

வாலேக்கணபதி ஆடுருவ்ணம்.

சித்தியுடன் நானாமுச்சா டனத்தைச்சொன்னேன்
தீர்க்கமுள ஆடுருவ னத்தைக்கேளு
முத்தியுடன் வடகிழக்கு முகமிருந்து
மோனமுடன் விபூதியுமுத தளமாய்ப்பூசி
பத்தியுடன் பட்டுவஸ் திரமேற்கொண்டு
பதிவாகப் படிசுமணி கையில்லாங்கிப்
புத்தியுடன் வாலேகண பதியின்ருட்சம்
பூணமாய் ஓர்தியுங் கிலியென்றோதே. (22)

ஓதிடனா பிரத்தெண்ணா ஹருவேசெய்தால்
 உத்தமமா கிருஷ்ணந்தா ஹந்திபாகும்
 நீதிடமா கிருஷ்ணந்தாம் நித்திபாகும்
 வினத்தபடி வினாவினா வாடுமபாகு
 சொதிபெய்ந்தே சன் ஹரினா வாடுதற்குச்
 சொத்துவிதன் வாடுவனா பதிவினாலே
 ஆதிபெய்ந்த வினாவெல்லா மகன் ஹரிபாகும்
 அடங்காத வினாவெல்லா மகன் ஹரிபாகே.

பரான பர்த்தனினை அக்டகரியம்
 பக்தியுடன் சொத்துவினா வாடுமபாகு
 விரான பர்த்தகுட கருமெல்லாம்
 விட்டகனா பாகுமடா வினாவினாநாகும்
 கொண வினாவுமகத் கனாநுக்நீயும்
 நேர்வையுடன் குறுபதிலில் வினாபாகும்
 பேரான வரமகன் பதிவினாலே
 பெருமைபா கிருஷ்ணத்தைப் பேலிப்பாரே.

உச்சிட்டகணபதி வித்துவேசனம்.
 பகரடா கிருஷ்ணத்தைச் சொன்னென்மைந்தா
 பதிவரம்வித் வேசனத்தைப் பகர்த்தேனா
 காரடா தென்மேற்கு முகமிகுந்து
 கருணைபரப் விபூகியுமுத் தளமாய்ப்பூரி
 காரடா வெள்ளாவஸ் திரமேற்கொண்டு
 சங்கையுள்ள பவளமணி னாயில்வாங்கி
 நேரடா உச்சிட்ட றுன்னேவ்ருட்சம்
 கோமையுடன் சொத்துவிதன் நினைவாய்க்காரே.

காணவ ஓம்ஸூரியும் விபூமென்று
 கருணைபா பிரத்தெண்ணா ஹருவேசெய்தால்
 பூணலே வித்துவே சனநதான்மைந்தா
 பூரணமாய்ப் பூகலத்திற் நித்திபாகும்
 தோணலே வின்றுவினா வாடுஞ்செய்தி
 சொல்லவித்து வேசனத்தைத் திராணஞ்செய்த
 பேணலே பெண்களுக்கும் உடர்த்தித்தாக்கால்
 பெருமையுள்ள திருநீர்துற் செற்பமாமே.

செற்பமென்ன உற்பனந்தான் சித்தியாகும்
 கிருபையா யுன்கரத்தா லேதானாலும்
 உற்பனமா யுன்கரந்தொட்ட டயந்தால்மைந்தா
 ஒன்றுபத்தாய்த் தானவளரும் உண்மைஉண்மை
 விற்பனமும் விவேகமுட னிருந்துகொண்டு
 வேதாந்த சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
 அற்புதவுச் சிட்டகண் பதியைப்போற்ற
 அடுத்திருந்தோர் காரியமுஞ் சித்தியாமே.

(27)

உக்கிரகணபதி மாரணம்.

சித்தியுடன் வித்துவே சனத்தைச் சொன்னேன்
 தீர்க்கமினி மாரணத்தைச் சொப்பந்தேரு
 பத்தியுடன் தென்கிழக்கு முகமிருந்து
 பாலகனே விழுதியுத் தளமாய்ப்புகி
 வெத்தியுடன் வேங்கைவா சனமேற்கொண்டு
 வேகமா மெட்டிமணி கையிலவாங்கி
 முத்தியுட னுக்கிரகண பதியிள்கூடும்
 மூர்க்கமாய் ஒன்றியும் ககிவென்றெண்ணே.

(28)

என்னப்பா ஆயிரத்தெண் ணுறுருந்தான்
 இணக்கமாய்ச் செய்துடிலே என்னசொல்லென்
 கன்னப்பா மாரணந்தான் சித்தியானால்
 நாடுமுன்னே சகலபிணி மாண்டுபோகும்
 இன்னப்பா எதிர்த்தசத் துருவிற்பேரை
 எடுத்தெழுதித் தியானமதா யுருத்தெடுத்தால்
 முன்னப்பா குண்ணியவன் கோயதாவான்
 மூர்க்கமுடன் மாரணத்தை போதிழுதே.

(29)

ஒதியதோர் காழிகையில் மைந்தாகேரு
 உதிரமதி லக்கினிதா னுடனேபாய்ந்து
 விதியென்ற தெருத்தோறும் அவ்வான்மட்டை
 விஞ்சையென்ற மாரணத்தை தெருக்கள்வைத்து
 தீயுடன் விடாதியைக் கடாபித்தாக்கால்
 கேர்மையுடன் சகலபிணி மாண்டுபோகும்
 சோதியென்ற உக்கிரகண பதியிள்கூடும்
 சத்தமுடன் மாரணத்துத் குயிருமாக்கே.

(30)

மூலகணபதி பேதனம்:

ஆச்சப்பர மாரணத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா
அரகா பேதனத்தை யருளக்கேளு
காச்சப்பர வடமேற்கு முகமாய்க்கொண்டு
கருணையுடன் விழுதியுமுத் தளமாய்ப்பூதி
முச்சப்பர தானிருத்திக் குருவைப்போற்றி
முத்திபெற வேங்குருஷனு சலிமற்கொண்டு
பாச்சப்பர மூலகண பதியின் ஆட்சம்
பத்தியுடன் ஓர்நிக் ஆம் மென விவையெண்ணே.

எண்ணடா மிளகுமணி தன்னுண்மைந்தா
இன்பமாயி ரத்தென்றது அருவேசம்தால்
உண்ணடா பேதனந்தா அறுதிராமதும்
உத்தமனே அதினுடைவ வித்திகேரு
கண்ணடா அறிந்துபே தனத்தைபோது
கருத்துடனே சிவியாகத் திருக்கும்போது
நண்ணடா உந்தனுட சொருபந்தாடும்
நாட்டமுடன் விதவிதமாய்த் தோணும்பாரே.

பாரப்பா பாரதனிற் பகாக்கேளு
பத்தியுடன் பேதனத்தைத் தியானம்பண்ணி
நோப்பா யின்றமிணி யாளருக்கு
நீவிடு தியுமெடுத்துக் கொடுத்தாயானால்
சாரப்பா காதேரஷம் வீக்கமெல்லாம்
சுஷணத்திலே பேதிக்கும் விருதுபோடு
தோப்பா மூலகண பதியினுலே
திர்க்கமுடன் பேதனந்தான் செம்மையாமே.

அஷ்ட கணபதி.

செம்மையதாம் அஷ்டகர்ம மெட்டுக்குந்தான்
திர்க்கமா யஷ்டகண பதியின்றுட்சம்
இம்மையதாய்ச் சொன்னனடா நயந்துபாரு
எல்லோர்க்கு மிந்தவழி விட்டாதப்பா
கொம்மையதா யஷ்டதிசைக் கரசாயயின்று
கொண்டுவினே பாடுதற்கு இதுவேருட்சம்
தம்மையதாய்க் காணுவது சாகுதியாகத்
தானிருந்து அஷ்டகர்மம் தான்தானுமே.

ஆமப்பா அஷ்டதிசைக் காசாய்வின்று

அருமையுள்ள சித்துவினோ யாடப்பாரு
ஆமப்பா ஆதிசை பதிதானென்று

உறுதியாம் மகாகண பதிதானென்று
தாமப்பா நடனகண பதிதானென்று

சங்கையுள்ள சத்திகண பதிதானென்று
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு

நன்மையுள்ள வாலகண பதிதானென்றே.

(35)

ஒன்றுமுச் சிட்டகண பதிதானென்று

உத்தமனே உகரகண பதிதானென்று

நன்றான மூலகண பதிதானென்று

நாட்டமுட னஷ்டகண பதிக்குமொன்றாய்க்

குன்றாத மூலமந்திர சூட்சந்தனனேக்

குறிப்புடனே சொல்லுகிறேன் கூர்ந்துகேளு

நின்றும் மூலமடா ஆதிமூலம்

நிலைபறிந்து ஒங்கிலி அக்ஷங்கென்னே.

(36)

என்னமோ சொன்னேனென் தெண்ணவேண்டாம்

இகத்துக்கும் பாததூக்கும் இறுவேமென்மை

முன்னமே சிலமுனிவர் மொழிந்தமார்தகம்

முறைகள் பல விருந்தாலு மிதனுக்கிடே

பின்னமொன்றும் வாராது செய்துபாரு

பிராமணர்க்கும் அகுதிபர தேசிகட்கும்

அன்னமொடு அறுகவைபர லமுதளிப்பாய்

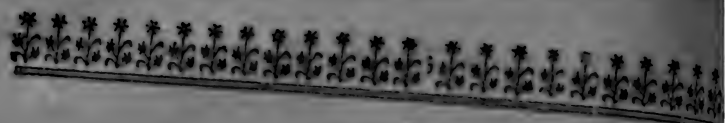
அதனாலே அருளுண்டா மறிந்துபாரே.

(37)

ஜெயமுனிவர் திருமந்திர ஞானம் 37

முற்றிற்று.

திருப்பமுனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீபாகமகாரிஷிஸ்வர
சுவாமியவர்கள் ஆதின ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பாம்பரை 225வது
பட்டம் ஸ்ரீதெண்டாயுதபாணி ரிஷிஸ்வர சுவாமியவர்களிடமிருந்து
வாங்கிய எட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

பாம்பதி துணை,

ஒன்பதாவது

கல்லுளிச்சித்தர் திருவாய்மலர்த்தருளிய

ஞானந்த குஸ்தியம் 1

அப்பனே பாபகாரபால் பாதங்காப்பு

அடிமுடியும் நடுவான மூலக்காப்பு

இப்புயியில் மனோமணியான் அருளேகாப்பு

நெட்டி ஸாமென்ற கணேசன்காப்பு

செப்பமுன்ன பெண்குருவாம் கொண்டிச்சித்தர்

திருவாக்கால் கல்லுளிச்சித்தனென்றே

எப்புயியும் சித்தபெறச் சொல்லிவிட்டார

இயல்பான சித்தனென்று இயம்புவாரே.

இயல்பாகச் சூட்சுத்தில் மேட்சுஞ்சொல்வேன்

என்மகனே பொய்களவு கொலைசெய்யாதே

கயமாகக் கோபத்தைத் தன்னிப்போடு

கந்தரம்போல் புண்ணிபத்தைத் கருதிக்கொள்ளு

செயமான பெரிபோர்கள் மொழிதட்டாதே

செப்பியனால் வேதமுந்தான் பாருபாரு

பயமில்லாதேயுலகில் ஞானங்கண்டு

பார்த்தறிந்து நடந்துகொள்வாய் பாரிற்றுனே.

தானேதான் கால்வேதம் படித்துத்தேறு

சமத்துவமாய் ஒன்றாக வட்டம்பாரு

கேனேதா னிதனான்குத் தெரிந்தபின்பு

குண்டலியின் மூலசுத்தி தோளும்பாரு

கானென்ற ஆன்மாவும் நியேபாகும்

நன்மையுடன் பிரணவத்தை வருங்காணர்

ஏனென்ற நிலையறியப் போளுப்பா

ஏண்ணரிய கோடிநிலை பொருவன்பாரே.

பாரேதான கயநுபந் தெரிந்துகொண்டு

பற்றுகை பொழிக்காகார் ஞானியல்ல

தேராமற் றிரிவார்கள் ஞானியென்றும்

தேசத்தி லலைவார்கள் சித்தனென்றும்

சீரான தாய்தானும் ஒன்றித்தெய்வம்

சிறப்புடனே தாய்தகப்பன் சேரும்போது

நேரான கருப்பிடித்துக் கொண்டுவந்து

நிலைத்ததோர் கயநுபந் தெரிந்துகொள்ளே.

(4)

தெரிந்துகொண்ட தெய்வமதை வணங்கவேணும்

சித்துடனே பூமியிலே யிருக்கவேணும்

அறிந்துகொண்டு சிவயோகஞ் செய்யவேணும்

அப்பனே ஆங்கார மடக்கவேணும்

பிரியமுடன் அட்டாங்க யோகந்தன்னை

பெரியோர்க ளாற்றெரிந்து கொள்ளவேணும்

சிறியதொரு மந்திரங்கற் றறியவேணும்

தெரியாம லலைவார்கள் சிலபீரப்பா.

(5)

அப்பனே மோட்சத்தின் வழிதானெங்கே

அடைவாக முன்னிறந்தோர் குறிப்புமெங்கே

செப்பமுள்ள குருக்களெங்கே குலங்களெங்கே

செத்தவர்கள் கூடழித்த தென்கேளங்கே

இப்பவே யிறத்தவர்க ளென்கேபாரு

என்மகனே கூடழிந்தால் மூச்சப்போச்சு

ஒப்பனே யிதைவெனியா யுனக்குச்சொன்னேன்

ஒங்கார மூலவட்ட மடங்கப்போச்சே.

(6)

போச்சேதான் உயிர்போன இடமுங்காணார்

பூவுலகில் வந்தவர்த ளிருப்புங்காணார்

மூச்சடங்கி யிருந்தநிலை யாருங்காணார்

முன்னிருந்த திருக்கூத்தை யாருங்காணார்

ஆச்சுதென்று வெட்டவெளி நன்றாய்ப்பாரு

அப்பனே வேதாந்தம் வெளியாய்ப்போச்சு

பேச்சப்பா கருவமைப்பின் படியேயாகும்

பேணிப்பார் தெரியுமல்லா லறிவாய்ப்பாரே.

(7)

பாரேதான் அண்டத்தி லிரவினோடி.

பரமனுட படைப்பென்பார் கோடாகோடி
கூரேதான் மண்டலத்திற் பிறவினோடி.

கூட்டையிட்டு அழித்தார்கள் அனந்தங்கோடி

சேரேதான் வெளியொளியின் முடிவைக்கண்டு

செப்புமகண் டாகாசத் தன்னிலப்பா

நேரேதான் தெரியுமது வெளியைத்தானே

நேர்த்தியுடன் கண்டுகொள்வாய் நிலையில்லின்றே.

நின்றேதான் அஷ்டாங்க நிலையில்லு

நிஷ்டையுடன் சமாநிதிட்டு நிலைப்பாடு

அன்றேதான் அஷ்டாங்க யோகத்தித்தி

அதிலிருந்து ஓர்ச்சுடக்கி யிருந்தவொன்று

சென்றேதான் பார்த்ததாக்கால் ஞானத்தோற்றும்

தெரிந்துகொள்வா யிதன்சூட்சுத் திவமைவாக

ஒன்றேயென் றேயிருப்பா யறிபார்க்காம

உலகத்தி லெட்டிலென்பர் பரிவிதாமே.

சசகற்பூர மாத்திரை.

பரிவுரசு கற்பூரம் பலமதொன்று

பண்பாகத் தேனதிலை கத்திசெய்து

எரிவான் சம்பழத்தின் சாற்றினிலை

இணக்கமுடன் கருங்கிவொ றிரண்டுசாமம்

தெரிவான் முலைப்பாலா லிரண்டுசாமம்

தீர்க்கமாய்ச் செய்தபின்பு கல்வததிட்டு

விரிவான் வெண்மிளகு பலந்தாறென்று

விளங்குவே ரேர்த்தனாக்க வழிசொல்வேனே.

சொல்லுறவாம் சம்பழத்தின் சாற்றில்சாமம்

சுருக்காக வரைத்துபனிப் பயறுப்பால

வெல்லுறவாய் மணிமணியா யுருட்டிக்கொண்டு

விவேகமுடன் நிழலில்வைத்து வுலாச்செய்து

நல்லுறவாய்க் குழல்தனிலை அடைத்துதே

நாதாந்தக் கடவுள் தன்னைத் தெண்டிப்பண்ணி

பல்லுறவாம் வாய்வுபக்கச் சூலைகூறல்

பார்வான குளிர் தனக்குக் கொடிப்பீர்கானே.

கொடுத்துவிடு அந்திசந்தி யிரண்டுமேவனே
 குறிப்புடனே திகிறிக்கு தேனிறுந்நும்
 அடுத்தவரும் வாய்வுமுதற் குடைச்சலெல்லாம்
 அனுசாமல் நீங்கிவிடும் அறிந்துபாரு
 எடுத்ததொழில் தப்பாது வெஞ்சுமர்த்து
 எவ்விதமும் நல்லகுண மாக்குமப்பா
 விடுத்தசொல்லை மனதில்வைத்துத் தெளிந்தபேர்க்கு
 வினவிபநற் பாகமது விளங்குந்தானே.

(12)

நற்பாகத் துடன்செய்வா யின்னங்கேளு
 நலமான சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி
 பொற்பாக ஆதிவிடையம் களாத்திக்காய்
 புகழ்பெரிய வெட்பாலை சிறுநாகப்பூ
 வற்பாக லவங்கமுங்காட் டாத்திப்பூவும்
 வளமான சினத்தின் பட்டையேழமம்
 சிற்பாகச் சிங்கிருரோ சாணிசுக்கு
 சிதறாத புனியன்தோல் காசுகட்டி.

(13)

காசுகட்டி மையூரின் சஞ்சாலித்து
 கருகரிய பெருங்காயம் அசமதாகம்
 ஆசுகளில் லாததிரு பேர்சொல்லாது
 அடவுடனே வகைக்குவகை பலமதாகப்
 பேசுகிறேன் திக்கமுடன் கேளுகேளு
 பிரபலிக்க வுரலிவிட்டு யிடித்துநன்றும்
 பூசுகின்ற கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
 புனிக்குமெனு மிச்சைபழச் சாற்றாலாட்டே.

(14)

ஆட்டியபின் விளாவினுட பிசினிதானும்
 அன்பாகப் பலமரைநா னதனிற்போடு
 நீட்டியதோ ரபினதுகாற் பலந்தான்போடு
 நேர்ந்தரைப்பா யொருசாமம் நிலைமையாகப்
 பூட்டிவிடு லிங்கமரைப் பலந்தானப்பா
 புனிதமுள்ள கெந்தகழு மரைப்பலந்தான்
 நாட்டமுடன் தேனதனு லிரண்டுசாமம்
 நலம்பெறனை அரைத்தபின்போர் பாகங்கேளே.

(15)

சோளப்பா மறுபடி அந் திரட்டுப் பதம்
 கிருவாசியை விரைவாகப் பார்த்துக் கொண்டு
 நாளப்பா திரட்டி கொடுத்தாள் தாய்
 நலம் பெறவே வாய்க்குகம்க்குப் பண்ணிதன்
 கோளப்பா வாபாடலையுத் தடுத்தாள்
 குணப்பிழைக்க மன திருவதம் வல்லமாதத்
 தாளப்பா வந்தகொழு கொன்றதகதா
 தடவ்கல்செய்யும் சீவந்தகதத் தக் கொடுப்பர்

மீதாணர் கண்டபொருள்

தாளப்பா விராதிவாழ திரட்டதற்குத்
 தயவாகத் தீதரின் திரட்டபாதிவாழ்
 வேளப்பா சர்க்கரைத் தயவாகதல்
 விதிதழை வதின்மை வகவிரா தத் தவ்வில்
 தேனப்பா ஆர்த்துமகவாபாது
 மேர் ததுவக நலமொன் ததுவபெய்து
 பாளப்பா தாற்புதற் திரட்டதது
 பாறமாவின் விராது ததுவகவந்தெயர்

கற்கண்டு சர்க்கரைப்பா தாழ்த்திக்கொள்ளப்
 கருத்தாடனை கொட்டிவாழத் தாழ்த்தானு
 நெற்கொண்டு கொழுமையாகத் தாழ்த்தொட்டது
 நீதானும் சிவிரிட்டுத் தாழ்த்துய்யுண்டது
 சற்குணமாக வானுதகச்சல் துர்நொழும்
 சமைத்துமிகத் கொடுத்ததுலும் விரைக்கொன்று
 பொற்கணவம் ஆட்டி தைச்சி கடைபாநும்
 பொருதியிதைப் பததிபயாப்ப் பார்த்ததுச்செய்

பார்த்தபடி சொன்னதல்லால் மறைப்பொன் தில்லை
 பதமுமல் ஒமமிட்டு வெந்நீர் தன்னில்
 காத்துமிகத் தலைமுழுங் யசனாத்தொய்யக்
 கடவுளர்கண் கிருபையினுற் சவுக்யமாரும்
 சேர்த்ததிர்தப் பாகமது மெததகன்மை
 செழிப்பாகக் குணங்கொடுக்குத் தீதகத்திற்கு
 வர்த்தபடி பண்டிதற்குச் சுருவதாச்சு
 பெடுத்ததொழிற் பொய்யாது யினக்கத்தானே

கல்லுவிச்சித்தர் குணானந்த குஸ்திரம் 19

முற்றிற்று.

முருகன் ஹோ.

பத்தாவது

கல் லுளிச்சித்தர் பாடல்.

பிரம் சொருபத்தை காடு

உன்

கர்ம வினையோட வழிதனைத்தேடு

எட்டி பழுத்தாலு மென்ன

காசு

யிபாத லோபிகள் வாழ்ந்தாலுமென்ன

கட்டி வராகுளிருந் தென்ன

அனாதக்

காவங்கள் போட்டுநீ காத்திருந்தென்ன.

(1)

நீரிலாக் கிணறிருந் தென்ன

மனது

நேராய்ந்தவாத பிள்ளையிருந் தென்ன

ஊரிலா ஆறிருந் தென்ன

நமக்

குதவியில்லாத பணித முறவிருந்தென்ன.

(2)

தவமது செய்தாலு மென்ன

நீ

சமத்தனென்றேறே ரெடுத்தாலு மென்ன

சிவபூசை செய்தாலு மென்ன

அரன்

சேவடியை மறவாம லிருந்தாலுமென்ன.

(3)

காசிபோய் வந்தாலு மென்ன

பெரிய

கனகதண்டுகையேறித் திரிந்தாலு மென்ன

வாசியைத் தெரிந்தாலு மென்ன

நாளும்

மகராஜனென்றிபேர் பெற்றாலு மென்ன.

(4)

புராணம் படித்தாலு மென்ன

இந்தப்

பூலோகத்தன்னில் மறைந்திருந் தென்ன

திராசுநிலை யாயிருந் தென்ன

கினம்

சிவசிவாயென்றே செபித்தாலு மென்ன.

(5)

வித்தைகள் பலபடித் தென்ன

நீ

மென்மேலுஞ் சாஸ்திரங் கற்றாலுமென்ன

சித்துகன் தெரிந்தாறு மென்வ

சிறப்பாக வாத்ததை யுரைத்தாறுமென்வ.

நானும்

பெண்டாட்டி மின்னொழிநுத் தென்வ

பெரியோர்கள் பாதத்தைப் படுத்தினமென்வ

முகிந்த

துண்டாகப் போயிருத் தென்வ

துல்லாத சற்கோட்டை கட்டியிருத் தென்வ.

மாடிமென் வீழ்நுத் தென்வ

வைவகத் தோர்மென்பக வாத்தாறுமென்வ

இந்த

கடிக் குலாவியிருத் தென்வ

கையெடுத்துக்

கும்பிட்டுக் கூத்தாடித் திரித்தாறுமென்வ.

தாய்தந்தை துவிநிருத் தென்வ

இனங்கொரு முப்பாச மாயிருத்தென்வ

உற்ற

நாழ்போ லென்தாறு மென்வ

கமனுக்குத் தாழ் போழ்த்தாறுமென்வ.

வரும்

சரிவா கடந்திடவும் வேணும்

சகத்தினுட மாயை போழ்த்திடவும் வேணும்

இந்த

கிரியையைப் பார்த்தறிய வேணும்

கெட்டாத சொகுபத்தைத் தெரிந்துிட வேணும்.

மனவர்க்குக்

யோகத் தெரிந்துிட வேணும்

குண்டிமுத லானதைச் சூருக்கிடவேணும்

உனக்

பாகமது தெரியவே வேணும்

பாதமதை மறவாம லிருந்துிட வேணும்.

குரு

கொலைகள் லு நீக்கிவிட வேணும்

கொடியோ னெனும்பேறாய் போக்கிடவேணும்

உலகிற்

புலைகளைத் தொலைத்து விடவேணும்

பொல்லாத மாயையை விலக்கிவிடவேணும்.

இன்று

சோதியைக் கண்டறிய வேணும்

கடரெனும் தீபத்தைப் பார்த்தறியவேணும்

வேதச்

ஆதிபிர் மந்தெரிய வேணும்

அன்புடன் சாஸ்திரத் தாந்தெரியவேணும்.

அதை

(12)

ஞானநிலை தெரியவே வேணும்
நால்வேத ஷண்மை தெரிந்திடவேணும்
மோனநிலை தெரியவே வேணும்
முடிவான வஸ்துவை முன் தெரியவேணும்.

இதில்

பேசுக

(14)

அட்டகரு மந்தெரிய வேணும்
காதார மானகலை தெரியவேவேணும்
திட்டமாய் வாகிவிடு வேணும்
தெரிந்துகொண் டாற்சித்த னாகவேவேணும்.

அதற்

இது

(15)

பந்தம் கடந்தவனே சித்தன்
பஞ்சமா பாதகத்தை விட்டோனே பத்தன்
இந்தவிதற் தெரிந்தவனே சித்தன்
சென்சிலமை கண்டவ னேசிலமுத்தன்.

பாரில்

அதி

(16)

கல்லுளிச்சித்தர் பாடல் 16

முற்றிற்று.

திருப்பழனிமலைபிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீபோகமகாரிஷீஸ்வர
சுவாமியவர்கள் ஆதின ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பரம்பரை 22வது
பட்டம் ஸ்ரீசெண்டாயுசபாணிரிஷிப் பர சுவாமியவர்களிடமிருந்து
வாங்கிய எட்டுப்பிரதிகள் பட்டம் தந்த சித்தர் அச்சிட்டு வந்தன.

பாபநாதி துண்டி.

பதினொருவது

கஞ்ரபலேச்சித்தந் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

கலைக்கியானம் 23

முலவட்ட மானகுரு பாதங்காப்பு

முத்திக்கு வித்தான முதலேகாப்பு

நாலவட்டம் தங்கமதி யமுதங்காப்பு

நான்முதலும் காணலும் நுதல்காப்பு

காலவட்டச் சுழிமுனையு மிடையுங்காப்பு

சுதிர்புனையு மிங்கலையு மிடையுங்காப்பு

கோலவட்டக் குமரிட்ட பாதங்காப்பு

குருபாதம் ஏறவாத குணங்காப்பாமே.

காப்பொன்று தப்பாக்கை காட்டிக்கண்டாற்

கண்டுகட்ட குருடனுக்குத் தீதாணும் தீதாணும்

கோப்பொன்றும் வேண்டாப்பெய்க் குகைக்குட்செல்லக்

கூசாம லொருமனதாய் நின்று தீது

எப்பொன்று மில்லையாப்பா வெந்தன் னாலில்

என்சொல்வேன் வேதமுறை யியம்பக்கேளு

மாப்பொன்று மில்லையாப்பா வகையதான

வழியொன்று யிருபாதை வழியைக்கண்டே.

கண்டுகொண்டு கித்தரெல்லாம் மனதிரங்கி

களளம்வைத்துக் கண்டிறந்து வெளியாய்ச்சென்று

கொண்டுகொண்டு ஆவரவர்கள் பாஷையாலே

கொட்டினார் வெகு கோடி தேசபாஷை

விண்டுவிண்டு வெகு கோடி சாஸ்திரத்தை

விளப்பினார் கோணத்தி லிருந்துகொண்டு

பண்டுபண்டு பலநூல்கள் படித்ததெல்லாம்

பார்க்கவிரு தசமுந் திற்ப் பலனைப்பாரே.

(2)

(3)

பலனேது ஒன்றுமில்லை பார்த்தறிந்தால்
 பரமமரு வெளிசாணும் பார்க்கும்போது
 புலனேது ஒன்றுமில்லை பூமிதன்னிற்
 புத்தியுள்ள மாவீடரே புலன்கேளு
 கலனேது ஒன்றுமில்லை அமரப்பதற்குக்
 கலங்காமல் மயங்காமற் கருதிப்பாரு
 தலனேது யாவீடத்தீ வீடமுமுண்டோ
 தாயாரைத் தனிவீட்டிற் குக்கிப்பாரே.

(4)

வீட்டிலிருந் தாயிதனைக் கொஞ்சிக்கொஞ்சி
 விளையாட வரவுரைத்தேன் மெய்யுள்ளோரே
 நாட்டிலிருந் தாயிதனைக் கொஞ்சிக்கொஞ்சி
 நலமாக இருகாலேப் பிடித்தாயானால்
 ஏட்டிலிருந் தாயிதனை யெங்குந்தானாய்
 ஏகாந்த வெளிகாண்பாய் இருமேக்காண்ப
 பாட்டிலிருந் தாலென்ன பலிக்குமோடா
 பாங்கான பொலியலையிற் பாய்ந்துபாரே.

(5)

பாரப்பா கண்முகு மத்திக்குள்ளே
 பதமுமற் பார்த்திருந்தாற் பசிதானுண்டோ
 காரப்பா அடிமுடியும் நடுவுக்கானும்
 கலங்காமல் நானுமதிற் குள்ளேசேரும்
 ஆரப்பா யிந்தமுறை பார்க்கப்போரார்
 அருளான தாயெனக்குச் சொன்னவித்தை
 தூரப்போ யலைந்தாலுஞ் சொல்வாருண்டோ
 சூட்சமிந்த வழிகண்டு தொழிப்பாரே.

(6)

பாரப்பா வேதமுறை பதியிற்பாரு
 பதினாறும் பன்னிரண்டும் அதுதான்வேதம்
 மூரப்பா அஞ்செழுத்திற் பிறந்தவேதம்
 முகமதன்பின் னஞ்செழுத்தின் விபரங்கேளு
 வேரப்பா அஇஉஎஓ அஞ்சும்
 விதமான வேதமென்ற தாய்தானப்பா
 சாரப்பா நால்வேத மதினூசச்ச
 சத்திசிவ மென்றறிவீர் நாலினுலே.

(7)

காலென்று சொல்லுகின்றான் காலென்று சொல்ல
காலென்று சொல்லுகின்றான் காலென்று சொல்ல
காலென்று சொல்லுகின்றான் காலென்று சொல்ல
காலென்று சொல்லுகின்றான் காலென்று சொல்ல
காலென்று சொல்லுகின்றான் காலென்று சொல்ல
காலென்று சொல்லுகின்றான் காலென்று சொல்ல
காலென்று சொல்லுகின்றான் காலென்று சொல்ல
காலென்று சொல்லுகின்றான் காலென்று சொல்ல
காலென்று சொல்லுகின்றான் காலென்று சொல்ல
காலென்று சொல்லுகின்றான் காலென்று சொல்ல

பாப்பா ஒலிக்கப்படுகின்றான் பாப்பா
பாப்பா ஒலிக்கப்படுகின்றான் பாப்பா
பாப்பா ஒலிக்கப்படுகின்றான் பாப்பா
பாப்பா ஒலிக்கப்படுகின்றான் பாப்பா
பாப்பா ஒலிக்கப்படுகின்றான் பாப்பா
பாப்பா ஒலிக்கப்படுகின்றான் பாப்பா
பாப்பா ஒலிக்கப்படுகின்றான் பாப்பா
பாப்பா ஒலிக்கப்படுகின்றான் பாப்பா
பாப்பா ஒலிக்கப்படுகின்றான் பாப்பா
பாப்பா ஒலிக்கப்படுகின்றான் பாப்பா
பாப்பா ஒலிக்கப்படுகின்றான் பாப்பா

கருத்திலே மாதவமடா சேவகத்தால்
காலென்று சொல்லுகின்றான் காலென்று சொல்ல
பொருத்திலே காலென்று சொல்லுகின்றான்
பொருத்திலே காலென்று சொல்லுகின்றான்
பொருத்திலே காலென்று சொல்லுகின்றான்
பொருத்திலே காலென்று சொல்லுகின்றான்
பொருத்திலே காலென்று சொல்லுகின்றான்
பொருத்திலே காலென்று சொல்லுகின்றான்
பொருத்திலே காலென்று சொல்லுகின்றான்
பொருத்திலே காலென்று சொல்லுகின்றான்
பொருத்திலே காலென்று சொல்லுகின்றான்

குன்றான சபதங்கள் கூறிக் கொடு
குறிப்பாசச் சொல்லுகின்றான் மலரிபதாச
நன்றான செங்குலப்பிடித்துத் தாசாச
நயம்பெறவே சட்டிக்குட் பாதிபதி
மன்றான குகைதனையே நடுவில்லையா
மணம்பெறவே சபதனை யூத்தியதான்
நின்றான மோலமிந்த வுப்பிட்டேதான்
நிதானமாய் மேற்சட்டி கவிழ்த்தமுடே.

மூடியே அகண்டசொந்த ஆடுப்பென்மேலை
முயற்சிபெற வெற்றிமென்னாந் தியைமுட்டி-
நூடியே இரவுபக வெறித்துநீயும்
நன்றும் ஆறியபின் மெடுத்துப்பார்க்கத்
தேடியே மேற்சட்டி மேல்லைநிற்குத்
திறமான பதங்கமடை படிசும்போலாம்
சூடியே வாலையினால் ஓடித்தெடுத்து
தன்மைபுடன் பசுணிதனி லடைத்துவைவே. (12)

அடைத்திருந்த பதங்கமடைப் பனைவெல்லத்தில்
ஐந்திரி யிடையாக வெழுதலிய
நடையிடைதன் கைகாலின் குடைச்சல்மற்ற
நவநில்லாப் பரங்கிமுதற் குலைவோடும்
தடையில்லாக் கதலியெனங் கனியிலூட்டு
தமனாமற் பாற்கஞ்சி மிகவேழட்டு
இடைமீறி வாய்பிடித்தால் வேலாம்பட்டை
வெண்கிவாமுக் கொம்பனிப்பா யுகந்துதானே. (18)

உகந்தவாய்ச் சொந்தாந்த் சொப்பக்கேளு
உண்ணவாய்ப் படைமதை மாஸியேதான்
இகந்தவையப் பற்படிக்குறி பவந்தானோந்து
இன்பமுடன் சம்பளத்தின் சாற்றிலிட்டு
புகத்த வாய் முற்றமா ளானபின்பு
புண்டையிலைத் தண்டிச்சிட் டரைத்தெடுத்துச்
சுகந்தரவே வெள்ளைலாய் பட்டைச்சாற்றால்
சோப்பாம லைதுபுடம் அரைத்துப்போடே. (14)

புடமினாய் வெள்ளிக்காய்ச் சாற்றிலப்பா
புகழ்க்குடி னுறுபுடந் தீர்த்துப்போடு
அடவுடனே பார்த்திதனை யெடுத்துக்கொண்டு
அதிவிதமாய் வெற்றிலையின் சாற்றலப்பா
திடமுடனே பத்துபுடந் தீர்த்தாயானால்
திப்பமதாய்க் கண்டுகொள் சிவப்புமாகும்
சுடவுன்பதந் தொழுதேற்றிக் குழலில்வைத்துக்
கனத்தபித்த வாய்வுதனை யெடுத்துப்பூட்டே. (15)

எடுத்தபடி சீதாசைகவிக்கல் வாத்தியம்
 வந்தித்தருண வெழுப்புருக்கி வினாத்தமேனி
 அறிந்ததொரு சுழிச்சலன்னத் துவிவசம்பாவும்
 அகன்றவிடச் செத்தூரத் தட்டி க்கிட்கும்
 தொடுத்தாநி மனுப்பான மதித்துவைப்பத்
 தொடர்த்துசெய்தா வின்னம்வெழுநீராவதன்
 சரித்பரிட்டுத் திர்க்குரப்பா சசாதநகம்
 சமர்த்துடனை அறித்தொழிலைச் செய்வாய்நீயே.

தொழில்பார்த்துத் தருவாய் செய்துகொண்டால்
 கோற்றது பவந்தாசிய்ப்புகழிதானாம்
 னிறியதனால் கோக்குமென்ன ஆதினாத் தாண்டி
 வியப்புடனே கைபாக்கிற்றினை நல்
 ஒழியாது அவிந்தமதிந் தார்க்கமப்பா
 நுதுவாய் பலவிதமாய் பிபசவர்கள்
 வழியினுதா னிலேசான முறைவிற்றிற்கு
 வகுத்தபடி பண்டிதனைப் பார்ப்பீர் தாமே.

பார்த்தினை கோயாள குண்ணும்போது
 பண்புடனே கெப்பாறும் வெண்ணெய்பாரும்
 தேர்ந்தாட்டி வினாச்சுக்கிச் சடியுமாரும்
 தித்தித்த திராட்கிவென்ற பழமதாரும்
 ளாத்தபடி கோதுவையின் சொட்டிபாரும்
 இன்பமுடன் கொண்டவர்க்கு வந்தமேற்கும்
 சீர்தனவாய் தெரிந்துணர்ந்து பார்த்துநின்றால்
 தெய்வநித்தப் படிவொதுவு மாகுந்தானே.

வேறு சந்தர்.

ஆகிய சொல்லே தென்றால் அடைவுடன் புகலத் தேரு
 பாகிய சந்த னாதி பண்புமுந் தரிலந் தன்னை
 யூகியாய் ஸ்நானஞ் செய்ப வற்றைகரர் பினிகள் நீங்கும்
 யோகிக ளெணக்குச் சொன்ன வச்சித மொழியி தாமே. (19)
 மொழிந்தசொற் றவறி டாமல் முனிந்துநேர் பாகக் கண்டு
 அழிந்திடச் செய்யும் கோவை அதட்டியே நீக்கும் பாரு
 தேளிந்திடத் தேகத் தன்னைத் திறப்படப் போற்றி நிற்கும்
 ஒழிந்திடாத் தேக மென்றே வயர்பட வுணர்வீர் தாமே. (20)

படர்ந்தது அனேக மென்று பார்ப்பது வென்று தானே
தடமிது வேறென் றெண்ணித் கவறிடா திருத்தல் நன்று
அடவுடன் செந்தூ ரத்தா லாகிடு மனந்த மார்க்கம்
சடமது தெளிவுற் றோங்கிச் சகலமும் நன்மை யாமே. (21)

நன்மையாய் நான்தான்சொன்ன நடத்தைப்பயிந்தமேலோர்
இன்பமாய்க் கண்டு தேர்ந்து யின்னித பாக மொப்ப
அன்புடன் செய்யோர்க் கெல்லா மதிகநற் குணம தாகும்
முன்புளாம் மொழிந்த ரியாய முறையிது ரிசம தாமே. (22)

முறையது சுளுவி தென்று முனிவர்க ளெனக்குச் சொன்னார்
ரிறைவுட னிந்துல் யானும் ரிகழ்த்தினான் அருமையாக
மறைபொரு ளறிய வேண்டி மாநிலத் துதித்தோர்க் கெல்லாம்
குறையிது வணுகி டாது குணந்தருங் கனக மாமே. (23)

கஞ்சமலைச்சித்தர் கலைக்கியானம் 23

முற்றிற்று.

மதுரை மேலமாசிவீதியிலிருக்கும் பார்த்திபனார் கிராம முன்
சிப் சொக்கலிங்கம்பிள்ளை குமாரர் நாடகஉபாத்தியாயர் சங்கலியா
பிள்ளை அவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்
திரம் அச்சிடலானது.

குஞ்சுமலை.

பனிரெண்டுவது

குஞ்சுமலைச் சித்தர் பாட

பரிபூர னுனந்த வேதம்-சிவ
பரம்பிரம்மான சதானந்த பாதம்

உரிதரம் பரம்பொருளை யுள்கூ-ராய
முற்ற பிரபஞ்ச மயக்கத்தைத்தள்ளு
அரிதான சிவகாமம் விள்கூ-சிவ
னடியார்ப்பர் பணிவிடை யன்பாகக்கொள்ளு.

குஞ்சமு சாரவி சரம்-அற்ப
சுகமது துக்கமதாரம் வெகுதேவரம்
நிச்சய மானவி சாரம்-ஞான
நிர்மல வேதாந்த சாரமேகாரம்.

கற்பனை யாகிய ஞாலம்-அந்தக்
கரணங்க ளாலே விளைந்தவிஞாலம்
சொற்பன மாகிந்திர ஞாலம்-அன்று
தோன்றி விட்டாலது குட்சரணுகூலம்.

அற்பம தானப்பிர பஞ்சம்-அது
அனுசரித்தாலே ஷனக்கது கொஞ்சம்
நிற்பத ஞன்மேவி நெஞ்சம்-அன்று
நிகரில்லை நிகரில்லை மெய்குஞானந்தஞ்சம்.

ஆங்காரத் தால்வந்த கேடு-முத
லாகையைக் கட்டோடே அப்பாலேபோடு
தாங்காம லானந்த வீடு-அன்று
தாக்கும னெயைத் தானாகக்கூடு.

தத்துவக் குப்பைக ளேனு-சித்தி
சாத்திர மான சடங்குகளேனு

பத்தி யுடன்மற வாது-குரு
பாதத்தைக் கண்டாற் றெரியுமப்போது. (6)

துராதி தூரங்க ளில்லை-அத்தைத்
தொட்டுப்பிடிக்க வென்றால்வெகு தொல்லை
காரண தேசிகன் சொல்லை-நம்பிக்
கருத்தில் நிறுத்தியுங் காணலாமெல்லை. (7)

ஆனுவத் தால்வந்த காவம்-அதில்
ஐவரிருந்து தொழில்செய்யும்-ஞாயம்
காணவ மாம்போகு மாயம்-நன்றாய்க்
கைகண்ட ருத்திரஞ் சொன்னே னுபாயம். (8)

மூட ருறவு பிடியாதே-நாநி
மோக விகாரத்தால் நீமடியாதே
ஆடம் பரம் படியாதே-ஞான
ஆமுதமிருக்க விஷங்குடியாதே. (9)

தானென்று வாது கூறுதே-பேசி
தர்க்கங்களிட்டுச் சளன்று சீருதே.
ஊனென்ற பாச மாறுதே-போனால்
உன்னாணை யுன்மனஞ் செத்துந்தீருதே. (10)

வந்த பொருளைத் தள்ளாதே-நீயும்
வாராததற்குவி ணைசை கொள்ளாதே
சிறுதை வசமாய்த் துள்ளாதே-சும்மா
சித்திரம் போலிருந் தொன்றுமவிள்ளாதே. (11)

தேக பாசபவ பந்தம்-அப்பொருள்
சிறிநின்ப மானது சீச்சீதுற்கந்தம்
பாகம தானவே தார்தம்-பொருள்
பாவிற்றுப் பார்க்கி னுனக்கினுசொந்தம். (12)

வஞ்சிய ராசை யாகாதே-அந்த
மயக்கமாஹற் கொஞ்ச மட்டிற்போகாதே
அஞ்சி யமன்கைச் சாகாதே-கெட்ட
ஆசாபாசமந் நெருப்பில் வேகாதே. (13)

கல்வி மரக்கல் கட்டத்து-வல்லாக்

சுற்றேறொன் றெனையங் கசட்டைத் திதாலிந்து
சொல்லொப் பிழைலை கிடத்து-இரு

குட்சாதி குட்சத்தி லாசைபடர்ந்து.

முடித் திரியும் சுருத்து-ஆதை

ஓடாமற் கட்டிப் பிடித்துத்திருக்கா

நாடிக் கொண்டம்பைப் பொருத்து-ஆந்த

நாதாந்த வெட்டவெலிக் குள்குத்து.

சாண்வழிற் குலலை யாகே-தேம்

சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டே மலையாதே

ஐணுவத் தாலுல யாகே-உனக்

காணத்த முத்தி யதுலையாதே.

அபிரமாளி யாபெ லீலன்-அலன்

அஞ்ஞானத் தாலுல அழிவுண்டு போவன்

தபம்மினெந் தசற்போதம் சார்வன்-நிலை

சார்ந்து கொண்டாற்சத்தி ருபமுமாவன.

நற்குரு சொன்னதே சொல்லு-தம்பம்

நாட்ட மென்றால்வன்னி நில்லாநிலைந்து

தற்சம யங்கோ விள்குரு-உண்டு

தன்மயமாகவே தானேநீ கொள்ளு.

அன்ப வின்பங்கோத் தொட்டு-ஆந்தத்

தொந்தங்க னெல்லாந் அருசறச்சுட்டு

பின்பு பாசத்தைக் காவிட்டு-ஒன்று

பேசாம லந்தம் பெருமையறிட்டு.

பேச்சினு லென்னென்ன தோனும்-கம்மா

பேசப்பேசப் பிழையல்லோ காணும்

வாச்சுதா லாலம்பு பூனும்-நல்ல

மாசற்ற ஞான விகாரணவேணும்.

அறித்திய மானது தேகம்-அதி

லாசையு மொன்ற லடங்காது மேகம்

தனித்திருந் தாலந்த போகர்-ஒன்று
தானாக நிற்பது வேசுவையோகம்.

(21)

விரும்பாசைக் கிடங்கள் கொடாதே-நாய
வேதனைக் குள்ளேநீ சுட்டுப்படாதே
திரும்பச் சென்ன மெடாதே-குரு
தேசென்பாதத்தி லன்பு விடாதே.

(22)

கோடான கோடி தவங்கள்-அந்தக்
கோவிலைச் சுற்றிச் செபிக்குஞ் செபங்கள்
பாடான தல்லோ பவங்கள்-இது
பண்ணுமுன் னண்ணுமத் துன்பமலங்கள்.

(23)

அந்தக் கரணவி லாசம்-அதை
யாராலும் தள்ளக்கூ டாதுபிரயாசம்
தொந்தித்து நிற்பதே பாசம்-அதிற்
றோன்றாமற் றோன்றுஞ் சுயம்பிரகாசம்

(24)

நாமசொ ரூபமே சித்தி-அதை
நாடித் தெளிந்துகொண் டாலல்லோ முத்தி
நேம சொரூபமே வித்து-எங்கும்
விட்சை மாகும் நிரந்தரவஸ்து.

(25)

கஞ்சமலைச்சித்தர் பாடல் 25.

முற்றிற்று.

திருப்பழனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீபோதமகாரிஜிஸ்வர
ராமியவர்கள் ஆதின் ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பரம்பரை 225வது
டம் ஸ்ரீதெண்டாயுதபாணி ரிஜிஸ்வர சுவாமியவர்களிடமிருந்து
ங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

பாம்பதி கலை.

பதிமுன் தலையு

முடிப்பாணி முனிவர் திருவாய்ப்புலர்த்தகுளிய

புராணிதி. 50.

அத்திமுசன் நனைவளித்த அகலகாப்பு
அநிலமெங்கும் கிடைத்ததின் அகலகாப்பு
முத்திதரும் வேதாந்த முதலகாப்பு
முப்புரத்தைத் தங்கிதெரித்த பாலைகாப்பு
சத்தியொரு பாம்பினைத்த அகலகாப்பு
சங்கராலை அகலகாப்பு ஒருகாழ்த்தி
யெத்தியாம் சிதம்பரத்தின் முகையார்க்கம்
விளம்புநிறன் கண்ணொரு பாம்பகாப்பே
காப்பென்ற நிருதிவிரி லொன்பதாடும்
கனமான அப்புகனிற் பதினென்றும்
வாப்பென்ற தேய்வுதனில் நாலதாடும்
வளருகின்ற வாய்வுதனிற் பதினென்றும்
தாப்பென்ற ஆகாயத் தனக்குமைந்தா
தன்மையுட வீராறு தானேவாடும்
காப்பென்ற நடனமிடுஞ் சிதம்பரத்தின்
நல்லதொகை வாய்ப்பத்தொன் முகத்தானே.

ஆகமாய்ப் பாடுமுன்னே நவசித்தாதி
அதன்பிறகு நவகோடி கோடரகோடி-
பாகமாய் ஆச்சுதென்று பேசிக்கொண்டு
பாமசிவன் சாபமிட பாஸித்தார்கான்
ஏகமாய்ச் சாபமிட்டார் வாமத்துக்கு
இயல்பான ஆட்சாங்கன் திசைமார்க்கம்
போகமாய் உயிர்களைத்தான் வாங்கிப்போட்டார்
போட்டதனால் நால்களெல்லாம் பொய்யாய்ப்போச்சே

போச்சுதென்று அலையாமற் சிவனுத்தாரம்

புட்டியே கேட்டுரை விந்தறையில்

ஆச்சுதென்ற மறைத்ததெல்லாம் அருளிச்செய்தேன்

அரகரா சாபங்கள் நிவர்த்திசெய்தேன்

மூச்சுதென்று போகாமல் முறைதப்பாமல்

முன்னேதோ பின்னேதோ வென்றெண்ணாமல்

காச்சுதென்று காச்சிவிட்டேன் உலகத்துள்ளே

கண்டவருக் கிந்நூல்தான் சித்திமுத்தி.

(4)

முத்தியிது மேட்சமிது சித்திகோடி.

முடருக்கும் வினாருக்குங் காட்டொணுது

சத்தியிது சம்புவிது ஒன்றுயச்சொன்னேன்

சகலநூற் கெல்லாந்தான் குருநூலப்பா

எத்தினர் சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து

எத்தினர் நீட்சைதா வெளிதிராகும்

புத்தியுட னிந்நூல்தா னுர்க்குங்கிட்டரப்

புண்ணியருக் கிதுகிட்டும் பொருளைப்பாரே.

(5)

பொருளான சாபங்கள் நிவர்த்திசெய்யப்

புகட்டினேன் சாபமறு பொய்யாபோக

அருளான சிவயுகம் அம்உயர்வன்று

அப்பனை சிங்கிலீம் ஸ்ரீமும்என்றே

மருளாமல் சம்மம்யம் ஒம்என்றேதான்

மாட்டுவாய் லட்சமுரு வேற்றினுக்கால்

இருளான சாபங்கள் நிவர்த்தியாகும்

ஏதமாய்ச் சொல்லிவிட்டே வியம்பக்கானே.

(6)

காணப்பா ஆறுவரை குறுக்கேகீறி

காங்கமில்லா தாறுவரை நேரேகீறி

ஆணப்பா யிருபத்தஞ் சரையுமாச்சு

அடைவான முனைதோறும் குலம்போடு

தாணப்பா முதலரையில் நாலுகோணம்

தயவான நகாரமோடு அகாரங்கூட

வாணப்பா ஐயோடு உகாரந்தோணும்

வளமான லக்கமது ஒன்பதாமே.

(7)

ஆமப்பா அடுத்தகாலிற் பிறைநான்றோனம்
அடைவா மகாரமொடு ஐகாரங்கடத்
தாமப்பா கிளியொடு வகாரத்தாலும்

தயவான லக்கமது பதினென்றும்
வாமப்பா அடுத்தகாலில் முகநோணத்தான்
வனமான ஐகாரமொடு வகாரத்தாலும்
சாமப்பா சவ்வுடனே வகாரத்தொட்டு
சலமான லக்கமது சாதுமாமே,

ஆமடா பிதனருகே அநுகோணத்தான்
அடைவான வகாரமொடு வகாரத்தாலும்
தாமடா ஸ்ரீமுடனே வகாரங்கடத்
தயவான லக்கமது பதினென்றாகும்
வாமடா பிதனருகே வட்டம்பொடு
வனமான வகாரமொடு ஐகாரத்தாலும்
சாமடா ஹரிமும் வந்துகாட்டி
சலமான அகாரலக்க மீசாருமே.

ஆரப்பா தம்பனத்தின் பகிமைமெத்த
அப்பனே தம்பனம்பிபா ஹண்டோலித்தை
வாரப்பா அஞ்செழுத்தின் பிசஞ்சொல்வென்
வனமான ஐகாரத்தில் வகாரம்வரை
சாரப்பா வகாரத்தில் மகாரம்வரை
சலமான வகாரத்தில் வகாரம்மாட்டு
காரப்பா மகாரத்தில் வகாரம்மாட்டு
கணக்காக வகாரத்தில் வகாரமாட்டே.

மாட்டடா அஞ்செழுத்துக் காலும்பென்னும்
வகாரதோறும் பிசத்தை அனுசரிப்போ
வாட்டடா பிசயில்லா கிட்டாங்கைந்தா
வனமாகப் பஸியாது பிசமிட்டால்
ஆட்டடா அஞ்செழுத்தின் தொகைநான்றோ
அகாரமுதல் வகாரம்வரை ஒன்பதாக்க
கட்டடா மகாரமென்ற மால்தனக்குக்
கொள்அகா முதல்மகாம் பதினென்றாகே.

ஏச்சப்பா சிகாரமென்ற ருத்திரற்கு

இகரமுதல் சிகாரம்வரை நாலதாகும்
பாச்சப்பா வகாரமென்ற மகேசனுக்குப்

பதிஅகர முதல்வகரம் பதினைந்தாச்ச
விச்சப்பா யகாரமென்ற சதாசிவற்கு

மேல்அகரம் முதல்யகரம் யிராராகும்
காச்சப்பா ஐம்பத்தோ ரொழுத்துந்தானாய்

கருதிநின்ற சிதம்பாற்குக் கண்தான்மூன்றே.

(12)

மூன்றான நடுவணையை எடுத்துமாறி

மூன்வரைந்த சக்கரமோ நிருபத்தஞ்சில்
நான்கான சூலத்தி னிடைகள்தோறும்

நாயகனே நீயும்பூதியும் என்றுமாட்டு
பான்றான சூலமுனை பூமம்போடு

பண்பான திரிவட்டம் பாங்காய்ச்சூட்டு
ஊன்றான உள்வட்ட மிதழ்தான்மூன்று

உத்தமனே மிருவட்ட மிதழீரெட்டே.

(13)

எட்டான திரிவட்டம் எண்ணாங்கப்பா

இதமாக நடுவட்ட முதலாம்ஆதி
கட்டான அகாரமுதல் ஓகாரமட்டும்

கனிவாக ஐம்பத்தி யென்றுமாச்ச
கிட்டான உபரேகை வாசல்நாலு

கிழ்வாசல் கணபதிக்குக் கங்குநாட்டு
நட்டான மேல்வாசல் வடுகன்பீசம்

நாயகனே வங்கென்று நாட்டிடாயே.

(14)

நாட்டியே தென்வாசல் பிரிதிபீசம்

நலமாக இம்மென்று நாட்டுநாட்டு
கூட்டியே வடவாசல் மதியின்பீசம்

குணமாகச் சம்மென்று குறித்தும்போடு
ஆட்டியே உபரேகை வீதிக்குள்ளே

அடைவாக இந்திரனில் லம்மம்பாரு
வாட்டியே அக்கினியில் ரம்மென்றப்பா

வளமாக யெமனிற்சம் மென்றுபோடே.

(15).

போடவே நிநுதிநிலை எம்மேவாகும்
 பொலிவான வகுநாநிலை வம்மேவாகு
 சாடவே வாய்வதனில் பம்மேவோடு
 சார்வான ஞுமேவானிலை எம்மேவோடு
 விடவே யிசான்வம் சம்மேவோடு
 விதமான அஷ்டதிக்ஷப் பானசர்ச
 ஆடவே பொருட நடாத்தத்தான
 அப்பலினை புலிப்பலினை பாயுனினே.

பாயுனின் துரிதெழுத்தில் அகாரம்தொட்டு
 பண்பான பிரணவத்தின் வகைக்கும்போடு
 கூடியே துரிதெழுத்தில் அகாரம்தொட்டு
 கொற்றவனின் ஞகவகையி ஞகாரம்ப்பாடு
 ஐடியே தசாங்கமென்ற எழுத்திதாபத்து
 அப்பலினை சக்கரத்திற் சுத்திப்போடு
 நாடியே சக்கரத்தில் சுத்திப்போட
 கலமாக யிரஞ்சு எழுத்துமாச்சே.

ஐச்சப்பா அசனையுட எழுத்துச்சம்அம்
 அடைவாக மேல்வாகல் மீழ்ப்போடு
 பாச்சப்பா வலமங்கி சுத்திபிசம்
 பண்பாக அம்மென்று பதித்துப்போடு
 வாச்சப்பா யிடம்பரா சுத்திபிசம்
 வளமாகக் கிழ்மென்று குறித்துப்போடு
 வீச்சப்பா வலப்பாக மிடப்பாகத்தான்
 விதமான ஐயும்கிவியும் சன்வுமாமே.

ஆமடா அம்இம்மம் எம்மும்மென்றே
 அய்யபஞ்ச பவியிரு புறமும்போடு
 வாமடா அம்சம் பூயும்மென்று
 வளமாக மங்குடனே நலியென்றோது
 தாமடா கிரீம்முடனே நீமுங்குட்டித்
 தயவான கிம்முடனே அங்கியென்று
 நாமடா நவங்கிரக பிசமாச்சு
 கலமான சக்கரத்திற் சுத்திப்போடே.

போடப்பா சொருமியென்ற வெழுத்துமப்பா
புகழ்தருவம் கிளியல்லோ மதனபிசம்
நாடப்பா கிழவாசல் மேலேஅப்பா
நலமாக விதிரண்டும் பதித்துப்போடு
கூடப்பா திதம்பரத்தின் பூசைசெய்யக்
கூத்தாடுங் கணங்கள்முத லெல்லாமாடும்
ஆடப்பா போகருட, கடாஷத்தாலே
அடைவாகப் புலிப்பாணி பரடினேனே. (20)

பாடியே அகாரத்தி னுகாரமிட்டுப்
பண்பான ஒக்காரங் கொண்டுக்கட்டி
நாடியே அதன்கீழே மகாரமிட்டு
நலமாக வதின்மேலே தீங்காரந்தான்
கூடியே அரியெழுத்து மேலேதாக்கிக்
குணமாகச் சூலமிட்டு ஸ்ரீமம்நாட்டு
ஆடியே சிங்குவங்கு யென்றுநாட்டு
அடைவாயே கரட்சரத்தைப் பதித்துப்போடே. (21)

போடுகிந்தா மணிக்குச்சி காரமிட்டு
பொங்கமுடன் மகாரமொடு யகாரம்போடு
ஆடவே அகாரமுடன் விந்தைப்போட்டு
அடைவாஞ்சக் கரத்தில்திரு வாசிகுட்டுக்
கூடச்சுந் தாமணிக்குப் பிசமாச்ச
குணமான சக்கரத்திற் பதித்துப்போடு
நாடியே போகருட கடாஷத்தாலே
நலமாகப் புலிப்பாணி பரடினேனே. (22)

பாடியே வலப்புருவம் அகாரம்போடு
பண்பான இடப்புருவம் ஆகாரந்தான்
நாடியே வலக்கண்ணு இகாரம்போடு
நலமான இடக்கண்ணு ஈகாரந்தான்
சாடியே வலக்காது உகாரம்போடு
சமத்தான இடக்காது ஊகாரந்தான்
வாடியே வலக்கன்னம் இரோம்போடு
வடிவான இடக்கன்னம் ஈரோம்நாட்டே. (23)

காட்டடா வலமூக்கு இல்லாவென்று
 காயகனை இடமூக்கு சல்லவாகும்
 ஆட்டடா மேலாகி எய்யப்போடு
 அடைவான கீழுதடு ஐயைப்போடு
 கட்டடா மேற்றத்தம் ஒவ்வையப்போடு
 குணமான கீழ்த்தத்தம் ஒவ்வையகாட்டு
 மாட்டடா காவறிலே அம்மென்றப்பு
 மணியான கண்டத்தில் அகாமென்னே.

எண்ணவே சக்கரத்திற் பகித்தரின்பு
 இதமான சரபங்கள் நிறித்திசெய்து
 கண்ணவே பிராணபிர திப்தைசெய்து
 கவிவிரவம் பூசையோ டசமுஞ்செய்து
 அண்ணவே சகத்தபரி மனங்கன்புற்பம்
 அடைவாக வர்ச்சித்துக் கனிகளோடு
 தண்ணலே பலகாரம் பரமானந்தம்
 தாம்பூலம் இளநீரும் பாறுத்தேனே.

தேனான பானந்தம் அன்னத்தோடு
 தெளிவாகு மாறுகவை வஸ்துகத்தி
 தானான சருவமும் சுத்திவைத்துத்
 தயவாகப் பூசித்துத் திபானமோது
 வானான கற்பூரத் தீபமேற்றி
 வணங்கவே அஷ்டசித்துக் கித்தியாகும்
 மானான அஷ்டசத்தி நடனஞ்செய்வான்
 வானவரும் லோகமெல்லாம் வலிபமாமே.

ஆமேதான் பகமகிவ வலிபமாகும்
 வளமான நமகிவய தம்பனந்தான்
 நாமேதான் மகிவய ந மோகனந்தான்
 தன்மைபெற கிவயநம மாரணந்தான்
 நாமேதான் வயநமகி யுச்சாடானம்
 நலமான யவகிந பேதனந்தான்
 பாமேதான் நமகிவ வித்தவேஷம்
 பன்பாந வடுமநய அழைப்புமாமே.

ஐமடா காரியம் வசியமாகும்
 அப்பனே பித்தனோமோ கனமேசித்தி
 தாமடா பசும்பொன் தா னழைப்பதாகும்
 தயவான செம்புதம் பனமேசெய்யும்
 வாமடா வெள்ளியம் உச்சாடிக்கும்
 வளமாம்வெல் கலம்வித்து வேஷணத்தான்
 போமடா யிரும்புபே தனமேயாகும்
 பொங்கமுடன் வெள்ளிமா பணந்தானுமே.

(28)

தானென்ற தலைமஞ்சள் தொடியுமாவும்
 தயவாகத் தான்பூசி வுரைப்போடு
 ணனென்ற முப்புரவி மதியின்பிசம்
 உத்தமனே வுடன்கூட்டித் தயிலம்வாங்கி
 ஆனென்ற அஷ்டகாம மெட்டெட்டுக்கும்
 அடைவான தொழில்முறைக்கு மெல்லாமாகும்
 நானென்ற போகருட கடாட்சத்தாலே
 நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(29)

பாடியே மோகனதம் பனவியம்
 பண்பான ஆழைப்புமுத லீவைவநாலுக்கும்
 வாடியே ஆள்காட்டி விரலேநீளம்
 வளமாகப் பெருவிரலி னகலமப்பா
 சாடியே மாறணபே தனவித்வேஷம்
 சார்ந்திழுச் சாடனங்க ளிவைவநாலுக்கும்
 கூடியே பவுத்திரவிரல் நீளமப்பா
 குணமான சிறுவிரலி னகலமாமே.

(30)

ஐமடா யிரையாறு வீசமாகும்
 அப்பனே பன்னிரண்டு அரைக்காலாகும்
 தாமடா மூவெட்டுக் காலையாகும்
 தயவாக இதிலிரட்டி அரையேயாகும்
 வாமடா யிதிலிரட்டி முழுதென்பார்கள்
 வளமான கனமப்பா நெற்கனத்தான்
 நாமடா வீசமது ஒருநெல்லாகும்
 நலமான சிதம்பரத்தின் பூசைகளே.

(31)

வாகம்

காலப்பா வாகத்தில் வரிப்பாடும்
கனமாவியே செவ்வாய்க்கால மாரகம்
தோண்டிய விராடு நுழைந்தாண்டதான்
நகலப்பெய்தும் திகைத்துப் பனம்பாரு
வாணப்பா பதனிடமாச மணமதான்
வண்ணவெள்ளி வந்தோடு வணம்பாரும
காணப்பிசை சலிப்பிவந்தது வெவ்வேறாக
நலமாவ மூலமுடைய தனத்தாண்டி.

தித்து

காமேதான் கதாண்டம் வரிப்பாடும்
கலப்பன அந்நினை கனமாய்ப்பாரு
தாமேதான் தித்தித்துத் தாண்டத்தான்
தன்மைபெரும் திகைத்தும் பனமதானும்
வாமேதான் வாமம்பா கனமதானும்
வனமாவ வகுணவது ஆன ம்பாம்பாரு
காமேதான் வாயுவித்து வெவ்வேறாக
கனமாவ குபேரன் பே தனமாய்செய்யே.
செவ்வாயே நுத்திராண்டம் வரிப்பாடும்
செவ்வாய் மினமுமணி மோகனத்தான்
ஆப்புவே தளபிவணி கந்திரானம்
ஆப்புவே தாண்டதும் பனம்பாரு
கைப்புவே தாண்டதும் பனம்பாரு
நலமாவ சலிப்பிவந்தது வெவ்வேறாக
வைப்புவே யெட்டிமணி வந்தது வெவ்வேறாக
வளமாவ பித்தனம்வெண் முத்தத்தானே.

பலகை ஆசனம்.

தானென்ற பலப்பலகை தம்பனத்தான்
தன்மைபெரும் மாம்பலகை மோகனத்தான்
கானென்ற வில்லுமது வரியமாகும்
நல்லபேய்த் தேத்தான்பே தனமதானும்
கானென்ற எட்டிவித்து வெவ்வேறாக
கண்மணியே அத்தியும்மா ரணமதானும்
வானென்ற அழைப்புவிண் காலமாகும்
வளமாவவெப் பாலையுச்சா டனமாய்பாரே.

பாரப்பா மல்லிகைகதான் வசியமாகும்
 பகாரிய முல்லைமே கனமுமாகும்
 ஆரப்பா தும்பையதுச் சாடனந்தான்
 அப்பனே அரளியா கிருஷ்ணந்தான்
 வாரப்பா காக்கணத்தி மிரிவுமாகும்
 வளவான பேதன்மு மத்தம்பூவு
 நாரப்பா கடலைப்பூ மாரணந்தான்
 நலமான தாமரைதம் பனந்தானுமே.

(36)

பட்டு வஸ்திரம்.

ஆமப்பா செம்பட்டு வசியமாகும்
 அப்பனே மஞ்சளது மேகனந்தான்
 நாமப்பா பச்சையுந்தம் பனமதாகும்
 நலமான வெள்ளையது பேதனந்தான்
 காமப்பா கழுதைநிறம் வேடனந்தான்
 கண்மணியுச் சாடனந்தான் பஞ்சவர்ணம்
 வாமப்பா ஆந்தைவர்ணம் ஆழைப்பதாகும்
 வளமான கறுப்புமா ரணமாங்கிலே.

(37)

ஓமகுண்டம்.

கேளப்பா மணலில்லவ கோணமாகத்
 கீழ்ப்போட்டு மணலாலே கட்டிக்கொண்டு
 வாளப்பா கிழக்குமுகம் பார்வையாக
 வளமான மணலாலே பரப்பிக்கொண்டு
 ஆளப்பா நவகோணம் நடுவேமைந்தா
 அப்பனே சான்றிகளஞ் சதுரந்தோண்டி-
 நாளப்பா சமுத்தவகை சொல்லக்கேளு
 நலமான அரசினொடு மாவின்சுப்பி.

(38)

சுப்பென்ற புக்கினொடு அக்திக்கொம்பு
 சொல்வெட்டி வேர்விழா மிச்சியோடு
 அப்பென்ற ஆலுடன்மல் லிகையின்சுப்பி
 அப்பனே நெல்லிசுப்பி நவ்வல்சுப்பி
 கப்பென்ற ஆக்திசுப்பி யிலுப்பைசுப்பி
 கண்மணியே பேயத்திச் சுப்பிலோடு
 நப்பென்ற கடுகுரோ கணியுங்கூட
 நலமான யெருக்கினொடு கள்ளிக்கொம்பே.

(39)

கொம்பம்பன் ஓடிவரணத்துக்காரும்
 கொடி தாமிரன் கொன்னைப்பாணத்துக்காரும்
 கம்பாண வேண்டுகிற சாதிக் குடும்பம்
 கம்பகொளியில் பிள்ளைமார் தந்ததுகொன்னேன்
 அம்பாண சிதாபாதின் கடைவங்காண
 அப்பாணே பூசையிடு கடைவங்காணேன்
 வம்பாண வேர்க்குடை கிழைபதகடால்
 வளமாநகர் சிதாபாதின் பூசையாபிரே.

முலகந்தியம்.

வசியம்-ஓம் வசமகிவ அரிதம் ஐயம்வேயம் அவாகா.
 தம்பனம்-ஓம் நமசிவய ஐயம்வேயம் சவ்யம் அவாகா.
 மோகனம்-ஓம் மனிவயக கிவியம் சவ்யம் ஸ்ரீயம் அவாகா.
 மாரணம்-ஓம் விவயக சவ்யம் ஸ்ரீயம் அரிதம் கவாகா.
 உச்சாடனம்-ஓம் வயகமகி ஸ்ரீயம் அரிதம் ஐயம் அவாகா.
 பேதனம்-ஓம் வவகிவக அரிதம் ஸ்ரீயம் சவ்யம் கவாகா.)
 வித்துவேஷணம்-ஓம் நமசிவய ஐயம் கிவியம் ஸ்ரீயம் அவாகா.
 அழைப்பு-ஓம் வகிவகப ஸ்ரீயம் சவ்யம் கிவியம் அவாகா.

பகவதி தியானம்.

பாரப்பா இன்னமொரு திட்டைமார்த்தம்
 பத்தியுள்ள பாலகவே சொல்லத்தேனா
 கோப்பா பகவதியாள் தியானத்தன்னே
 கோவையுடன் சொல்லுகிறேன் கிசமதாகக்
 சாரப்பா தனசார்பு நிலையிலின்று
 சவ்வையுடன் ஓம்நீய் ஆவ உங்கென்றேதான்
 காரப்பா புருஷகடுக் கமலத்தேன
 கருணையுட னுயிரத்தேன் னுருவேசெய்யே.

செய்யடா மாணதமா யுருவேசெய்யத்
 திருவுருவாய் நின்றபக வதியாள் தானும்
 மெய்யடா வுனதிடமாய் நடனஞ்செய்வாள்
 மெய்ஞ்ஞானக் கருணைவழிக் கண்ணாற்பாத்துக்
 கையடா கூப்பியடி பணிக் துகொண்டு
 கருணைபர தேவதா பகவதிவாவென்று
 வையடா அமுதரச பானம்வைத்து
 மார்க்கமுள்ள ராஜராஜேஸ் பரியேயென்னே.

(4)

(42)

என்னம்மா ராஜராஜேஸ் பரியேயென்று
 ஏகதிரா மயமாகத் தியானம்பண்ணிக்
 கன்னம்மா கமலாயி மந்திரகுபி
 கமலசித்து ருபிசிவ சோதித் தாயே
 முன்னம்மா நீயிநூந்து பெண்ணைக்காத்து
 முததியுடன் நிகைத்தபடி சுந்தமாகப்
 பன்னம்மா யிதுசமய மென்றுநீயும்
 பதிவாக விதிபூசைநீ தரித்துக்கொள்ளே.

(13)

கொள்ளடா விபூதிபை தியானம்பண்ணிக்
 கூசாமல் நெற்றியிலே அணிந்துகொண்டு
 நில்லடா வுன்சமுகக் கண்டேரர்க்கெல்லாம்
 நீங்காத பாவமெல்லாம் நீங்கிப்போகும்
 சொல்லடா உன்வசனம் நன்மையாகும்
 சோதிதிரு பகவதியாள் சுருக்கினிலே
 அல்லடா உன்மனதை நோகப்பண்ணும்
 அவர்கள் குடி செந்தியிலே அமுந்தும்பாரே.

(44)

பாரப்பா பகவதிசென் றிருக்கும்நாடு
 பாதாள மலையாள நடுநாடாகும்
 காரப்பா மலையாள நடுநாடையா
 கண்டுகு மத்தியென்ற வச்சிவட்டம்
 நோப்பா வச்சிவட்ட மலையாளத்தில்
 நிலையான பகவதியை யார்தான்கரண்பார்
 ஆரப்பா அறிவார்க ளாறுமில்லை
 அந்தமலை வச்சியடி வரம்பாரே.

(45)

பாரப்பா உச்சியடி வாரமான
 பதிவான மலையாள பகவதிதன்பிசம்
 நோப்பா சொல்லுகிறேன் பூமீமீங்கென்று
 நிலையான மலையாளத் துருமீதிற்
 சாரப்பா சார்ந்துமர்க அடிவாரத்திற்
 சந்திரனைச் சூரியனிற சாரப்பண்ணிக்
 காரப்பா அக்கினிகொண் டபரவேறிக்
 கண்ணரியக் கண்ணாற் தியானம்பண்ணே.

(46)

பண்ணப்பா பகவதையைத் திபானம்பண்ணப்
 பரஞான தேசியிற் பளிசென்றேதான்
 உண்ணப்பா நிறைந்தகருக் கண்ணிற்றொணும்
 உத்திதரு மவ்வொளியில் வின்றுபாரு
 மண்ணப்பா குவித்தமலை யாளத்தன்னில்
 மக்களே வெகுதிதிகள் காணலாகும்
 எண்ணப்பா அதனிலெழு சேதிதகனும்
 எவ்வினும்நன் குகவேலி வின்றுபாரே.

வின்றுமிதப் பரக்கைவிலை மைந்தாமைந்தா
 நிகமாக வுருளோடு பொருளுங்கண்டேன்
 அண்டொரு முனியுங்கனும் நிறிசுன்றித்தர்
 அநேகவிதம் விதவிதமா யங்கேகண்டேன்
 பண்டுடைய வேதமொடு சான்றிசங்கள்
 பலவிதமாய் வின்றுவினா யாடல்கண்டேன்
 கண்டதொரு காட்சியெல்லா மங்கேகண்டேன்
 கலந்துவெளி வெளிபாண சுருக்கண்டேனே.

சுருக்கண்டு சுருவறிந்து உண்ணும்போது
 சுருவருவாய் வின்றதொரு நாதங்கண்டேன்
 உருக்கொண்டு தின்றதொரு நாதத்தானும்
 ஒழுமித்து நின்றவிடம் பரக்கும்போது
 திருக்கண்டு அடியது முடிந்துதப்பா
 சிவசிவா வெண்ணசெல்லேவன் இவனிதானுச்ச
 மருக்கொண்டு நின்றவெளி தன்னிதக்கேரு
 மகத்தான அண்டவெளி உச்சிதானே.

உச்சியென்ற மூலமடா ஆர்தாண்டகண்பார்
 உண்மையென்ற ரகசியத்தை வெளியிடாதே
 பட்சியென்ற பட்சியடா அண்டாண்டம்
 பாய்ந்துவின்ற மத்தியடா புருவமத்தி
 குச்சியென்ற கோலதனு லளந்துபார்க்கத்
 கொடிமுடிக்கும் அடிப்படைக்கும் மிச்சமாச்ச
 உச்சமென்ற மானிகையில் வின்றுபார்த்தால்
 ஒங்காரக் கம்பனாவி மிச்சமாச்சே.

சூச்சப்பா மிச்சமதாய் நின்றமிச்சம்

அண்டமென்ற சுழிநையிலே நின்றபார்த்தேன்
காச்சப்பா கம்பநுனி மிச்சம்பார்த்தால்

கம்பநுனி கற்பூர தீபம்போலே

பேச்சப்பா பேசாத சோதியாச்சு

பிரணவமாய் நின்றதொரு சோதித்தாயே

மூச்சப்பா நிறைந்ததிரு வாசியாலே

முனைகண்டு கம்பமதி லேறினேனே.

(51)

ஏறினேன் சவுதகிரி வட்டமேறி

யேகாந்த வெளியொளியைப் பார்த்துமைந்தா

மீறினேன் அகாரமதிற் செயல்தன்னாலே

மின்னொளியி னமுந்தரச பாணங்கொண்டு

தேறினேன் சாகாத கால்மேல்நின்று

தெளிந்துகொண்டு போகாத புனலைக்கண்டு

ஆறினேன் வேகாத தலையைக்கொண்டு

அடங்கினே னப்பொழுது அடங்கினேனே.

(52)

புலிப்பாணி முனிவர் பூஜாவிதி 50

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

சாப்டீர் அரமனையார் களஞ்சியத்தில் வசிக்கும் கணபதிப்பா
தேசியவர்களிடம் வாங்கிய எட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம்
அச்சிடலானது.

பாரம்பதி கவி.

பதினொவ்வது

கௌரிக முனிவர் திருவாய் மலர்த்தருளிய

ஞானகுஸ்திரம் 30

ஓங்காச் சுழிமுனியி லொளியுமடி
ஓங்குடி யிரண்டாடி யுலகமடி
நிங்காரப் பெருவெளியா யணுவதாடி
நிரந்தரமா யுருவுருவா யல்லாதாடி
ஓங்கா மத்துகித விலையதாடி
அற்றதவும் உற்றதவும் பெற்றதாடி
சூங்கா கடுவனை முச் சுடருமடிக்
சித்தான வஸ்ததனைச் சித்ததெய்வம்.

அகாரமல்லோ சுருவுடனே கித்தமாச்சு
அகாரமல்லோ அங்ஙனயொழி தந்தையாச்சு
அகாரமல்லோ ஆடுகிற கித்தமயாச்சு
அகாரமல்லோ கண்டானு தெட்டதாச்சு
அகாரமல்லோ மதியுடனே கிதியுமாச்சு
அகாரமல்லோ அகண்டபா வெளியுமாச்சு
அகாரமல்லோ குருவுடனே ிடனுச்சு
அகாரமடா வுபிதசுப் பொருளுமாச்சே!

ஓச்சப்பா அகாரமுட னுசாரமடி
அருளொளியா யிருந்தானே ஆத்தாளத்தான்
பேச்சப்பா வயதுபத்து னெண்ணையினான்
பேரான ராகிகன்னி கிண்பிண்டோதி
நீச்சப்பா பூர்வமெனுத் தசயிதன்னில்
நிராமயத்தின் பேருரைத்து பெணையழைத்து
மூச்சப்பா ஆதியென்ற பொருளுதாடி
முழங்குகின்ற மூலமந்திரஞ்சொன்னானே.

சொன்னபதி சென்றிருந்து வாழ்க்கைப்பா
சுத்ததத்துவம்வந்தொன்றாது தாறுப்பரை
இன்னலன்றிச் சார்ந்திருக்க வேண்டுக்கொண்டேன்
இணங்காதா லவர்களுயுஞ் சுட்டுவிட்டு
அன்னையின் நன் சந்ததிபக் குவத்தேநிண் றேன்
அதன்மேலென் னுடன்பேசப் பவிரண்டாண்டு
நன்னயமாய்ச் சென்றவின்பு பேசாப்பேச்சை
நவின்னுளப் பொருள்நன்றா யறிவேன்பாரோ.

(4)

பாரடா ஆம்மெனஉளம் மென்றேணித்தைப்
பகருதற்கு ஆண்டுபதி முன்றேயானால்
சோடா மற்றசொற் சொல்வதெப்போ
தென்றுபின் நெயிந்துகொண்ட வுண்மையாலே
நோடா பதியாறுங் கண்டுகொண்டேன்
நிலையாகப் பதிமூன்று கோணத் துள்ளே
நோடா வெனதன்னை யிருந்தஞ்சம்
செப்பவென்று லெட்டாத பொருளீதாமே.

(5)

ஆமப்பா தாயவரும் வளருபி ட்டில்
அரனோடு புருவமையத் தேகமாக
தாமப்பா தலமாறு சரோருகத்திற்
சதிராகப் பதியுடனே நடனந்தானும்
தோமப்பா வென்றுடுங் காலைக்கண்டேன்
சொருபமுட னடமாடுங் காலைச்சொல்ல
நாமப்பா மாசற்ற தரிபாதித
நடனவொலி யானதையுந் தெரிந்துகொள்ளே.

(6)

கொள்வதென்ன கேள்நீட்டி மடக்குங்காலின்
குறிப்பறிந்து தூய்மைநிலை தனிலேயின்று
கள்ளமன்றிக் கால்திறக்குந் திறவுகோலைக்
கண்டுகொண்டாற் பூரணத்தின் புதுமைகாணும்
தெள்ளமுத வெள்ளமது பழமையாகிச்
சிந்துமடா வாறுதலத் துள்ளேமீறி
வள்ளஞ்செல் விதமிரண்டு களையுஞ்செல்லும்
வகைகண்டு பதினெட்டுப் பேருந்தானே.

(7)

தானுன நவமாகி யறமுன்றுதித்
 தன்மையருட் புனலகனிற் படிந்திட்டாரே
 வேனா முவர்களு மொன்றையாகும்
 வெளிதோனா தெய்வகோயு மேச்சுப்போட்டார்
 நானா விட்டகுறை மார்த்தக்கண்ட
 கல்லைவர்க்குச் சாயமதை டிவர்தி செய்வ
 வானா ஆக்கா க்ளைத் தியானிப்பென்று
 வழத்தினார் மந்திரோப தேசமென்னே
 என்னசொல்வேன் பெரியோர்க்குப் பெருமையாச்சு
 இதையறியா மாந்தர்களுக் கழிவுண்டாச்சு
 முன்னமே பதினெண் பேர் சொன்னாறாவே
 முற்றுமுணர்ந் தேசோதி நிலையினோடு
 நன்னயமாய் மனதொருமை யாகக்கண்டேன்
 நற்செம்பு கற்காடு யெல்லாம்நீரே
 சொன்னநீர் கனலாச்சு பற்பமாய்ச்சு
 சோதிசெய லுற்றிடவே மெய்யென்றொப்பே.
 ஒப்பிடவே மூன்றுபொரு ளொன்றதாச்சு
 உற்றபேச் செல்லாமல் கொடுங்கிப்போச்சு
 அப்பனே லகிரியென்ற புரவியேறி
 அப்பாற்செல் பொய்நீங்கி மெய்யேயாச்சு
 செப்பாதே செகத்தோர்க்குத் தெரிந்தாற்போச்சு
 செயலான சொல்லதுவும் பொய்யாப்போச்சு
 தப்பாதே நூற்பார்க்கத் தெளிவதாச்சு
 தன்மூச்சால் மூச்சற்ற விடத்தைக்காணே.
 காணவே முக்காலுந் தப்பிடாது
 கணக்காக அஷ்டசுத்தி யிதனுலாகும்
 தோணவிர்த நூலறியாக் கொன்றுமில்லை
 சுத்தமுட னெட்டிரண்டு மறிந்துபாரு
 நாணமற்று நூலறியா மடையரோடே
 நாடிநீ கூடாமல் முத்திசித்தி
 பேணவே வாலையி மூன்றுள்ளாகப்
 பெருமையுடன் மதியமுத மங்கேயுண்டே.

உண்டிருப்பா யகளை விட்டு மாயைதன்னில்
உழுந்துபொருள் தேடிநா கினிவ்விழாதே
கண்டுவா யிந்நாஸ்டு ரனத்திற் சீசர்க்கும்
சுதறிந் திருந்நும்பன் மூன்றாக் கோணம்
விண்டுவா யெட்டிரண்டும் விதியமைப்பும்
விட்டகுறை யுத்தோனும் நதிபன்மூன்றில்
பண்டான மலங்கழிய மூழ்கினுக்காற்
பவமகன்று முத்திலை சித்திகேளே.

(12)

கேளப்பா பன்மூன்று புதியினுள்ளே
பெடிபார்த்து நாவுணர்ந்து பூரணத்தை
நீளப்பா பெங்காமற் காத்தாயானால்
விதமான காணமுடி யொளியேவீசும்
வேளப்பா கோடிமதி சுதருந்தோனும்
மேவியதோர் சோதியதைக் காணக்கூடும்
நாளப்பா லுதயகதி ரிளமைவீசும்
நாடிப்பார் சொருபசித்தி மெய்யுமாமே;

(13)

மெய்யான மண்டலமுங் குருவுமாக
மேவியந்தச் சோதியதந் துலங்கும்பாரு
செய்யாமற் றயங்காதே சத்தியஞ்சொன்னேன்
சுந்தைபெற்றித் தின்னமொரு கருவைக்கேளு
வைபவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் சேர்க்கையாக
வளமான நா தமதை மூன்னேதானும்
மெய்யப்பா வரங்கிமதி யுப்பினோடு
மேவுபொரி காசமிந்த மூன்றுமொன்றே.

(14)

ஓன்றான இடைதசநா தத்தினோடு
உற்றபுழு ரும்பழச்சார் பலந்தான்கெந்தி
நன்றான வேழதனற் கண்டேன்வேதை
ராகியவீ தெனைப்பெற்றான் மெச்சிக்கொண்டான்
வென்றியித னுடனிற்க் கோபஞ்சேர
விதமான கருவெட்டு மறைக்கும்போது
கன்றுடனே பசுச்சேருந் தன்மைபோலக்
கனவேந்தன் சார் துளிவிட் டேற்றுவாயே.

(15)

ஊற்றசரக் கறுபத்தி கபலாந்தரமும்

இதைமதிப்பற் பரணகட பரணமேவத
போற்றுவா யிறுமே தவையுணர்வம்

பூரணத்திற்பெய்த மனநிலை பரவியதல்ல
சாற்றிபடைத வர்ப்பட வர்த்திபடை

காலினுப் பரவுத்தக கவற்றிகைது
காற்றிரயம் பரணபட சரத்ததைவிராதி
கன்னமிலா வெவன்படும் தவையுமென்றே.

என்னவெட்டி பண்டாரை சரத்தாங்கண்டு

இயல்பான மனக்கே தறிப் பரபுபாரு

நன்மையிந்த துற்பாச்சகக் குருஷபாசக

நாமமே பரணவாசக ஆணைமேவாசக

தன்மையா பரணமல்லே வரமென்றாக

தனையிலே அறிவினா மதினைப்பாற்றி

ஒன்றிடவே அநிகமடா அரிபாதிதம்

உற்றுமனக் குளிக்விடா ரணத்தைக்காணே.

காணவே ஆன்னையுனக் கழகம்பவாள்

காரணமா மறுபிறவி யில்லையா

தோணவே சொருமது வெவன்றையாகும்

சுத்தெழுத்து யிருபத்தி வெவன்பதாகும்

பூணவே அருட்கண்ணற் றுட்கம்பாரு

புகலான வுட்கத்தி ஸகத்தைக்கண்டு

மாணவனே ஆச்சரிய மைப்பதவொன்று

மகத்தான யிருபத்தி வெவன்பதாமே.

ஆமப்பா சிவலிங்க மானமுலம்

அனவற்ற தேகமதற் கெல்லாமாதி

தாமப்பா யிரண்டொன்றை வாய்புல்தானம்

தற்பாத்தி யிருபத்தொன் றாகும்பாரு

நாமப்பா நவசித்த சரியைசித்தி

நலமான மண்ணும்விண் னானமுலம்

வாமப்பா மற்றுள்ளை யிதனின்முலம்

வுளமான நவமுலஞ் சுயம்புதானே.

கயம்பதுவே முன்னின்று முடித்தபேச்சு
 சூட்சுமேனும் மூலமதே பெல்லாமாச்சு
 வயமான மூப்பொருளோர் வடிவமாச்சு
 வல்லவிடர் தண்ணமுத கற்பமாச்சு
 பயனறியார் தமக்குதுவே நாசமாச்சு
 பாலமடர மயிர்ப்பாலம் கெருப்பாருச்சு
 நயமான பதியறியக் கதியுண்டாச்சு
 நாட்டிலே பேச்சொன்றும் பேசொண்ணாதே.

(20)

ஒண்ணுது பேச்சதனால் மோசமாரும்
 உற்றமூச் சடக்கியுட் கருவைத்தொட்டு
 அண்ணலெனும் குருவோடு மூலத்தொட்டு
 ஆச்சென்று தொட்டவிடம் பொன்னுமென்று
 வண்ணமுடன் குருசொன்னார் யானுஞ்சொன்னேன்
 மண்டலத்தில் மற்றவர்க்கு விண்டிடாதே
 விண்ணமிலா பூரணத்தின் காலைப்பாரு
 மேலான வழிகுட்ட வெட்டும்பாரே.

(21)

வெட்டியே எட்டிரண்டால் வித்தைக்கட்டு
 விளங்கவே கால்தூவ்சொற் கருவைப்பாரு
 எட்டுதிரு வெழுமசபை யேழுக்குள்ளே
 ஈசனுடன் சத்தியிரண் டேகம்பாரு
 வெட்டவெளி கண்டதொரு சித்தர்மெச்சு
 விளம்புகிறேன் மறைப்புவித்தை தீர்க்கமாகத்
 திட்டமுடன் மாதளம்பூ மலரும்பத்து
 செப்பும்பூ வரத்யேக போகந்தானே.

(22)

நானுன பூவும்பேய்ப் பீர்க்கன்மூலம்
 தனிசித்தா மணக்குரசும் நானுஞ்சேர்த்து
 வேனான சமயிடையா யரைத்துவாங்கி
 வைபவநில் மனாளுமே யிறந்தபோது
 மானுன மாதாமுன் கண்ணிரோடு
 வகையுண்ணப் பாதுடன்முற் கருவுஞ்சேர்த்து
 கோனாக அதன்பின்பு மறைத்துவாங்கி
 குளியாளை யஞ்சுபத்தும் வருத்துப்போடே.

(23)

போட்டுப்பேரண்டவெண்ணெய் பேழுங்கட்டிப்
 புகலான யிருட்டறையிற் கலத்துத்தூரில்
 நாட்டமுடன் மத்திக்கும் போதுசொல்வேன்
 நான்முதத்தோன் சொன்னகால் வேதமொன்றாய்
 தேட்டமுடன் கண்டறியா வெழுத்ததான
 கிறத்தமொழி பேசுமென்ப தூமையூமை
 வாட்டமில்லா அன்னியே மத்தித்தாக்கால்
 வருநிறஞ்செம் மைப்பிரம் விந்தையாமே.

வித்தையாம் மாறுமா தளம்பூவாலை
 வேண்டி முன் மறைத்ததையும் வெளிபாய்ச்சொன்ன
 நித்தனாய்ச் சகாபுபவ யிதிலேகாணும்
 ரிணாவாகக் கருமையைச் சிமிழில்வைத்துச்
 சத்திபதம் திபாவித்துச் சரித்துள்ளோ
 தாலுமறைத் திருகழியு மொன்றாய்பின்ற
 பத்தியாய் நந்திகுஞ் சாசிமுலம்
 பார்த்தம்மா வென்றுபல விதமாய்ப்போற்றே.

போற்றியே கருவிருந்த சிமிழைப்பாரு
 புகழான சிமிழ்சிழிக்குத் தோற்றதப்பா
 சாற்றியேன் சிமிழ்தோணத் திபாணந்தண்ணைத்
 தானேழு வெழுமசைப யிலங்கிவின்று
 வீற்றிருக்கும் விரிமாவே லகிமாவென்று
 வேண்டியகி மாமதிமா வாவாவென்றே
 மாற்றியிலா கிரிகைசித்தி வாதசித்தி
 வாவென்று பேழுதாஞ் சொல்லிப்பாரே.

பார்த்திடவே சிமிழுணக்குத் தோணுமெய்யாய்ப்
 பண்பான அடிகையே முக்குந்தானும்
 நேர்த்தியுட னிதையறிந்து கருவாமையை
 நீதிலதம் பணவிடைதான் புருவமைபம்
 சேர்த்தியுடன் திலதமிடப் புவிபிலுள்ளோர்
 தேடியுனைப் பார்த்தாலும் பாருங்காணார்
 ஞாத்தியாம் வெளிகண்டோ ருன்னெக்காண்பார்
 புகழான குருவருளாற் பலித்தானே.

தானு நிலதமிடப் பசாகபூதம்
தண்ணிரவும் பகலுனக்குக் கண்ணிற்றேனும்
வேனா பல்லோர்வாழ் கூட்டந்தன்னில்
வேணபடி சென்றுசத்த மிட்டாலுந்தான்
கோனா வுன்றனையு மொருவர்காணார்
குறிப்பறிவாய் ஈந்திருந் மூலர்மைந்தர்
வானு கருவூரார் செய்தவித்தை
மகிழ்வாய்ச்செய் யோகியடா சித்தஞ்ஞமே. (28)

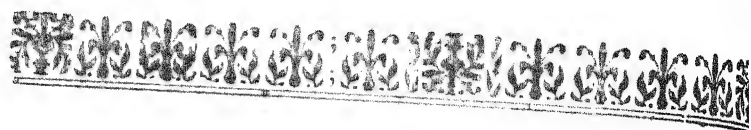
ஐம்பா சிவயோகிக் கிம்மைவேனும்
அவனிதனில் மானிடர்க்கு யீயந்திடாதே
நேமப்பா சித்தர்க்குச் சித்ததாடும்
நீதமுள போகர்மன மறிந்ததாகும்
தாமப்பா பூரணத்தோ ளெள்ளந்தானாய்த்
தராதலத்தில் மூவேழுந் தெரியலாகும்
நீமப்பா பிரகாசிக்குஞ் சத்திருபம்
நிலையான முப்பாழுக் கப்பால்நீயே. (29)

நீயநின்று நிற்குணத்தின் குறியைக்காண
நிராமயமே குருவாய்முன் பாகத்தோன்றித்
னாயவெளி நிர்த்தனத்தைத் தோணச்செய்வார்
சுத்தபிரம் சற்குணமும் நீயேயாவாய்
தாயகமா யட்டசித்தி மெய்யிற்காணும்
தாவனே நீயாகிச் சுகிர்தனுவாய்
சேயனே யிந்நூல்தான் மெய்மையாகும்
சேகரமாய்க் கண்டறிவா யீதுமுற்றே. (30)

கௌசிகமுனிவர் ஞானகுஸ்திரம் 30

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த வத்திராயிருப்பு அ. மு. பாண்டி-
யம் பிள்ளையவர்களிடம் வாங்கிய எட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாண்-
திரம் அச்சிடலானது.

முருகன் துணை.

பதினேந்தாவது

மிருகண்ட மகாரிஷி திருவாய்மலர்த்தருளிய

மெய்ஞ்ஞானம் 30.

ஆதிபர மானகுரு பாதத்தன்னை

ஆறுதினமு மனதிருத்தி யருளைப்போற்றிச்
சோதியாம் மெய்ஞ்ஞான முணர்ந்துணக்குச்

சொல்லுமொரு காரணசற் குருவையண்டி
நீதியுட நெந்நானும் காத்துமின்று

நினைவுகெட் டினைப்புகழ்ந்து மகிழ்ந்திடாமற்
சேதியொன்று செப்புமுனே பணிவாய்ச்செய்து
தேசிகற்குப் பத்துமிரண் டாண்டுதொண்டே.

தொண்டசெய் திடப்பின்னே காட்சாத்தின்
ஈயப்பொருளி் தென்றுகித்தி முத்தியோடு
பண்டுபரி வாசியுமுன் நக்காத்திற்

பற்றியதோ ரெட்டிரண்ம தாகுமென்றும்
கண்டுகொள்நீ யென்றுகலை நானுக்குந்தான்

கணக்கான வழிதுறையு முபதேசிப்பார்
அண்டுமித முயிரத்தெட் டானிட

மானதிரு வாசிடனைப் போற்றிநில்லே.

நில்லப்பா மானதமாய்ப் பூசைசெப்து

நிலைபுருவ மத்தியொளி யறிந்தால்ஞானம்
வெல்லப்பா ஆசையென்ற பாசத்தன்னை

கிலக்கிடவே நின்மனதும் பாதத்தைப்பற்றும்
அல்லப்பா வாசிடனை மூலத்துணை

அப்பவல்லோ பாவெனியைப் பற்றுமாசை
செல்லப்பா பவையுமும் பார்த்தாயானால்

ஈசில்மொலியின் நாதமதுத் தோற்றலாச்சே.

(1)

(2)

(3)

ஆச்சப்பா ரேசகத்தை முதன்மையாக
 ஆறிந்துகொண்டு பூரகத்தைப் போற்றிநிலு
 பேச்சப்பா கும்பகத்தை யுணர்ந்துபாரு
 புகழுறுதி யுண்மையிடந் தன்னைக்கேளு
 நீச்சப்பா பழகுவது கடினமெத்த
 நேர்மைசொன்னால் மூன்றினுட நிறைத்தைக்கேளு
 வாச்சப்பா குணங்குறிமூன் றுக்குஞ்சொன்னால்
 வகையாவி யுடல்பொருளைத் தத்தஞ்செய்யே. (4)

செய்யவுட லுயிருமா ரென்றுபாரு
 சிறப்பாகும் பொருளுட லுந் தருமாரு
 பையவே நின்றகுரு பாததினோடு
 பகருமா தாரமென்ற வாறும்பாரு
 வையத்தே விழிபொழியும் வெளியினோடு
 வீரான காலடங்கி நடனஞ்செய்யும்
 துய்யமணி யானதொரு கருவிபாரு
 சுத்தசித் தாந்தவே தாந்தந்தானே. (5)

தானென்ற முத்தர்களுந் கிரண்டுமொன்றே
 தன்மையுடன் நாதவொளி கண்டால்மைந்தா
 நானென்ற வகம் பேராச்ச மாயைபோச்ச
 நாதாந்தக் களஞ்சியமாம் வாமபூசை
 வேனென்று கும்பித்து வள்ளேரேகி
 விளங்குமொளி கீதமொடு நாதங்கேட்கும்
 பானென்று மூன்றறிய மனமடங்கும்
 பார்த்திவொ யின்னமொரு சூட்சங்கேளே. (6)

கேளப்பா மனந்தானே புத்தியோடு
 கெடியான வாங்காஞ் சித்தமாச்ச
 வாளப்பா கதிர்மதியு மண்டபிண்டம்
 வகையாக மனந்தானீ சுரியுமீசன்
 நீளப்பா மாயைமெய்ஞ் ஞானமாச்ச
 நிலையான வாசிபா பிர்மத்தோடு
 கோளப்பா வன்றிமனம் விந்துநாதம்
 குணமான ரூபத்தோ டரூபமென்னே. (7)

என்னவோ நிலநீர்த்தி காற்றுவின்னும்
 இயல்புமன முதித்தொழிக்க மானவாறும்
 இன்னவதை வென்றுகேள் குருவைத்தானும்
 இதையறிந்து வங்கென்று முள்ளேரேகி
 கன்னயமாய்ச் சிங்கெனவு முள்ளேபூரி
 காடியே அக்கொன்று முள்ளேநூம்பி
 சொன்னயமாய் அம்மும் சிம்மம்மென்று
 சிந்தைநிலைந் தேதிரானஞ் செய்குமாயே.

செய்துகதி காடிக்கண் பிசையேற்றர்
 சிறப்பாக அம்மும் சிம்மம்மென்று
 பையவே ஒர்ணயும் சிலையுச்சுவும்
 பரவாகி வாயையம் பரைகிவாவென்
 றய்யவே ரேசகம் முப்பத்திரண்டு
 கயமான பூரணம்பதி னுறதாகும்
 வைபவமாய்க் கும்பகமும் அறுபான்றாது
 வாகையாகப் பிராணபம் குருவைக்கேளே.

கேளப்பா பத்தென்ற காடிதானும்
 கெடியான தாரணையாய்ப் பிலைநிந்து
 காளப்பா யோகமென்ற சிலையாப்பற்றி
 கன்மையுடன் கண்ணின்ற மிடமறிந்து
 வாளப்பா வாமமென்ற பூசைசெய்து
 வஸ்தான கருவறிந்தாக் யோகமாச்சு
 நீளப்பா அம்மும் சிம்மம்மென்று
 நெறியான யவசிறக வென்றுதானே.

தானாக வைந்தெழுத்தை மாற்றவேணும்
 தன்மையுடன் னிடகலையிற் சிவ்வயங்கம்
 தானுமங் ஒம்ம யவசியென்று
 சத்தான கிராமதை யறியவேணும்
 தானாகச் சுழிமுனைக்கு ஒம்மங்கயங்
 சதாவங்கிங் ஒம்மிய நமமென்று
 தானாக நகாரமதை யறியவேணும்
 சதானந்த சுழிமுனையி னெளிவைப்பாரே.

பாரப்பா பவளபச்சை நீலத்தோடு
 பசுமையுடன் வெண்மையென்ற னைந்திடுகிடு
 சோப்பா கதிரவன்ற னுதயம்மீபாலச்
 சேகரமா மொளியென்னக் காந்திகா னும்
 நோப்பா மிறங்கையிற் கொடுத்தபொன்னை
 நிலைவுடனே பன்முறையா யிட்டல்போலத்
 தேறப்பா வைந்துருவொன் றுணமுலம்
 தெரிசிக்கத் திங்கில்லா தருள நாமே.

(12)

அருளான வன்னிகதிர் மதியங்குடி
 அசைவறவொன் றாய்நிற்கப் பூரணந்தான்
 வெருளாம லறிபவனே முத்தனாவான்
 விதமுறைத்தோன் குருவென்னு மாசானாகும்
 இருளகற்றுங் கிரணவொளி யுதிக்கும்பாரு
 இதுழாயி ரத்தெட்டின் மேலாங்கற்பம்
 பொருளான தறிந்துண்போன் யோவியாகும்
 புதுழான காலறிந்தோன் சித்தனாமே.

(13)

ஆமப்பா சாகாத காலினோடு
 அருளான வேகாத தலையறிந்து
 நாமப்பா கூடியே புனலைக்கண்டு
 நன்றாக வுண்டிசற் குருவைப்போற்று
 தாமப்பா மூன்றையுந்தான் தனக்குள்ளாகத்
 தானறிய லட்சியத்தைத் தெளிந்துபாரு
 மேமப்பா வாகாத தொன்றுமில்லை
 நிகரில்லாச் சித்தான பொருளாம்பாரே.

(14)

பாரப்பா சிறிதுபெரி தின்பமென்னப்
 பற்றிவரு கின்றதுமுக காலமென்ன
 சாரப்பா சத்தோடு சித்தானந்தம்
 சடமான பொருளதுவு முயிந்தானென்ன
 வோப்பா வித்துமா மானதென்ன
 வேண்டியதோர் பஞ்சலோ கந்தானென்ன
 நோப்பா பெட்டுடனே ரெண்டுமென்ன
 நிலையான ரகசியமாம் விந்தைக்கட்டே.

(15)

கட்டியே நடுநாடி யொளியைப்பாரு
 கண்மேலை தன்னுடனே சுழியைப்பாரு
 வட்டமென்ற வேங்கடாந் தன்னிப்பாரு
 மகிமையுள்ள பஞ்சவெழுத் ததனைப்பாரு
 கெட்டிவீர்தை விட்டிடாக் கட்டுகட்டு
 நேசரமா யதோமுதத்தி லிருந்துநோக்கு
 விட்டிடா தேவீர்தை விட்டிடாற்போர்சு
 மேவியதை நிகழிற்றுத் கட்டித்தானே.

தானான ஞான்றுடனே வைந்தைச்சேரு
 தயங்காதே யெட்டுடனே பிரண்டைச்சேரு
 வேனான பதேதாடு வொன்னைச்சேரு
 வேறன் நிச் சேர்த்துமே யோகமாகக்
 கோனான துவாதசாந் தத்திற்சேர்த்தால்
 குணமான சுழிமுனைக்கா தாரம்மீதானும்
 வானான திட்டசைபுதனூர் தெளிதாயக்கேளு
 வழங்கொளியாம் பூரணத்தைக் கண்டுநோக்கே.

நோக்கிடுவாய் தொங்கனாற்சொற் கடைக்காண்டத்தை
 துண்ணறிவாய்க் கண்டுகொள்வாய் பூசைநீட்சை
 பாக்கியம்பால் பழஞ்சினி தேன்கற்றண்டு
 பஞ்சசுவை யுண்டருளி போலக்காணும்
 வாக்கியமாய் குருமந்திர மமுதத்தன்னில்
 வகையாக நியாசவிதம் யரவுஞ்செய்னார்
 தேக்கியதோர் கால்தலைபா வியங்காணு
 தேடிவிழி செவிநாகி யறிந்துகடே.

கடியே கண்டம்சித் தரியைக்கண்டு
 குலவுபுரு வத்தினடு வெளியைப்பாரு
 நாடியண்ட வெளிதோனா மதிசெருந்து
 நான்குதிசை யானதுவும் நன்றாய்ப்பாரு
 ஷட்துண்டத் தின்முனைகுண் டலியைப்பாரு
 உத்ததொரு மூலவா தாரம்பாரு
 தேடியே மூலவட்டக் கரத்தினேடு
 தெளிவான சடாட்சரத்தின் மகிமைபாரே.

மகிமையா மரியமன்றன் செழுத்தைக்கண்டால்
வழியான வேங்ககாசக் கம்பங்காணும்
அகிலத்தில் மாண்பருக்கு வாசிகாணும்
அறிந்திவைய யங்வுங்கென் றேறியாணி
பகிர்ந்திவாய் ஓம்அங் கென்றோழணி
பதாரிலே அங்கங்கட் சாத்தைச்சூட்டி
வகிர்ந்திவாய் பாழ்வெலிசிற் பொன்னும்பச்சை
வாடிடாப் பிங்குலையின் கழிபைச்சுத்தே.

(20)

சுத்தியை நந்திகம்ப மதினைப்பாரு
சுருக்காக ஒங்கராஞ் சிவம்மென்று
ரித்தனே யம்மம்மென் றேறினேந்து
ரின்மலமா முலமெனும் தலத்தையாட்டி
நத்தியை பஞ்சகோண மேலேவட்டம்
நாலிதழிட் டக்நரத்தை யமைப்பாய்ப்போடு
புத்தியுடன் வாசிபிரா னைபஞ்செய்ய
புகல்முல கனையெனவல் லையயங்கானே.

(21)

காணப்பா அத்தியெனு முலம்பார்க்க
காரியமாஞ் சித்தெல்லா மதினமேலாகும்
தோணப்பா பிருதிகியும் சுவாநிஷ்டானம்
சொல்லிறம்பென் நாற்கோண மிதழ்தானாறு
வேணப்பா வாசுவத்து ஓம்நம்மென்று
வினையமுடன் பிரானாயஞ் செய்யநன்று
புணப்பா சதுர்முகன்நா மகளிந்தோற்றம்
புனிதமுடன் நாடோறும் நித்தனாமை.

(22)

ஓமப்பா நடனபரா பரியின் பூசை
அனுதினமு மந்திசந்தி ரினைவாய்ச்செய்யே
தாமப்பா பிரமநிறம் பசுமையாகும்
தாரணியில் மாந்தரிதை யறியார்கானே
ஓமப்பா மணியான பூரகந்தான்
உற்றபிறை வட்டமிதழ் பத்தேமாயன்
வாமப்பா மாலான பூரகந்தான்
மங்குநிறம் லட்சுமியும் மாலுமாக்சே.

(23)

ஆச்சமம் ததமஸி யநுனக்ஷர்த்தி

அமைப்பான பூரிவட்டம் வாசித்தகி

நீச்சப்பா கககதியா வம்பொசித்து

நிலையாக ழம்வம்மம் உம்மென்றேதான்

பேச்சப்பா பிராணாய வரிசையாகும்

பிராணாய பதியாசன் முன் னென்றேதான்

மாரசஸேவ சகலகித்து முணர்த்திவைப்பார்

மகத்தான நிலவெல்லாம் வசமதாச்சே.

வசமாக மனம்பத்தி கத்திசெய்து

மகிழ்வான தியானமது பூரிவெணும்

வசமாக உணர்வுபற்றி யதற்குப்புகும்

வல்லகியன் திரிதேவன் வட்டமேலே

வசமாகப் பன்னிரண் டுதந்தான்நிற்கும்

வரைகடந்த ருத்திரன்ருத் திரிதானுன்றன்

வசமாக ஆம்உய்கும் ஆம்மென்றேற்று

மஞ்சனே வாசியொடு ரேகியாதே.

ஆதரவா யநிலிக்கும் ருத்திரன்ருன்

அவனுருவுஞ் சரிகாமம் பகமைநிலம்

நீதமுட னனுகதமாஞ் சுழத்திவிடு

நிலைவான அறிவுக்குள் விக்கரிடம்

போதமி தன்நிலை நேறுமுண்டோ

புகல்பிரிக்க லொண்ணுஞ்சின் மயமதொன்று

காதனவன் செயலறிந்தாற் சித்தன்முத்தன்

நன்மையுடன் நிலிமுனியென் றுரைக்கலாமே.

உரைக்கலாம் விகத்தியறு கோணமாகும்

உற்றநிறம் சுறுப்புமேல் வட்டத்தன்னில்

உரைக்கலா மீரெட்டு யிதழேயாகும்

உண்மைமயேஸ் பரன்மயேஸ் பரிதாய்நுபம்

உரைக்கலாம் ஆம்உய்கும் வய்யம்மென்ன

உத்தமனே காலடக்கி யோகஞ்செய்ய

உரைக்கலாம் தாய்க்கதிசுத் தந்தைகாந்தி

உயர்வாகும் நம்பினபேர்க் சுருளுண்டாமே.

(1)

(2)

(27)

உண்டாகும் சகலசித்தி காயசித்தி
 ஓகோநா தாக்கன் தெரி சனைகிடைக்கும்
 கண்டினே வினையாடக் காயசித்தி
 கருணையென்ற ஆக்கினு சகாவட்டம்
 பண்டிரண்டா மிதழாகும் நிறங்கறுப்பு
 பருதியா காயவனுக் கிரகதோற்றம்
 விண்டுமூட்டம் ஒர்ஆம் மென்றுமேலி
 வினையமுடன் லட்சியத்தால் யோகஞ்செய்யே. (28)

செய்யவே சதாசிவத்தின் தொற்றங்கண்டு
 தெரிசிப்பாய் மனோமணியா மாத்தாள்சத்தி
 வெய்யவன்ற னொளிகோடி போலத்தோற்றும்
 மிக்கிரண்டு மொன்றாய்ச்சேர் புருவம்பாரு
 நையாது அன்னிடந்தா னாகிடம்
 நலமான சதாசிவத்தி னொளியைக்காணப்
 பையவப்பா கண்கூடும் பார்க்கப்பேரீகா
 பாலதமுத்தி தனிற்றுவா தசமநாமே. (29)

ஆமப்பா முத்தியுட னவ்வுடசித்தும்
 அடிமுடியென் றுரைப்பதற்கு வழியுமாகும்
 நாமப்பா விட்டெழுத்தன் தொட்ெழுத்தும்
 நலமாக விடாதெழுத்தும் குருவைக்கேளு
 தாமப்பா ஆதாரக் கருவைக்கேளு
 தன்மனதி னுறுதியதே மாயைவெல்லும்
 தேமப்பா அம்பலத்தை முன்னேகாண
 சிற்றம்ப லம்போற்ற அறிவுண்டாமே. (30)

அறிதான தேசிகன்றான் வாகியான
 அம்பலமாஞ் சித்தநிந்தா லகண்டசோதி
 அறிவான அம்பரையும் உம்பான்றான்
 அருள்வடிவ மாகவங்கே உதயமாவார்
 அறிவான அம்பலத்தின் புதுமைதோணும்
 அடிமுடியாம் புருவமையத் தொளிவுக்காணும்
 அறிவான அம்பலமு முயிருக்கண்டு
 அறியாத முத்தனுமா யிருப்பாய்முற்றே. (31)

மிருகண்டர் மெய்ஞ்ஞானம் 30 முற்றிற்று

குருவே தலை.

பதினாறு

குருபாஜர் நிருவாய்ப்படைந்தகுளிய

வானாத்நிருபாணம் 5

அரகா வெண்பெழுத்தாய் கின்றது வெப்பாற்றி
 ஸுபாஜா வெண்பாண்ட ஸுபாஜாக்கேப்பாற்றி
 திரிபுரையாய் சகலமாய் கின்றது வெப்பாற்றி
 செகரால வெளித்தாய் மத்தனக்கேப்பாற்றி
 ஒருபொருளாய் பலகலெனாய் கின்றது வெப்பாற்றி
 யோகமெனப் பலவிதமா யுணர்வாற்றிகேப்பாற்றி
 கருவாற்றித் தலைநிலித்தோ வெண்பாற்றிகேப்பாற்றி
 காலினியி லெனவருட காலபதம்பாற்றி.

வெணு சத்தம்

ஒன்றாகப் பவாதி உபயபாதி
 உண்மைபுமாய் வெளியாகி யுறவுமாகி
 கன்னாதித் தீதாதித் துயரமாகி
 நாதமெனும் பேராகி கருவுமாகி
 பொன்றுவதாய் நிசமாகி கருவுமாகிப்
 புதுவதாய்ப் புதுவாத பொருளுமாகித்
 குன்றாத பேரின்ப விடையின்ற
 குருவருளை வெவனெனும் குறிக்கலாமே.
 சொல்லவரி தெனச்சொன்ன ஆசனையா
 துயரமெனும் விஷப்பாம்பைச் கடுவதெப்போ
 வல்பமா மாணவங்கள் கெடுவதெப்போ
 மகத்தான மனக்குறங்கு மடிவதெப்போ
 எல்லையில்லாப் பெருவெளியி லிருப்பதெப்போ
 இச்சையெனும் கானல்வெள்ள மிறப்பதெப்போ
 துல்லிதமாஞ் செகசாலைத் தெரிவதெப்போ
 சுகமான சுகத்திலின்பஞ் சொல்லுவீரே.

அருள்பெறவே வணங்கிநின்ற சேட்டமைந்தா
 அறிதரிது ஞானவழி அறிவதற்கும்
 பெரிதுபெரி தஞ்ஞானக் கானற்காட்டைப்
 மிரிவுசெய்து நீங்கரிது பெரிவோரானும்
 குருவருளா வப்பொருளைப் பக்குவமாய்க்காணச்
 குணங்குறியாம் பெரிவோர்க்கே பாமயுகந்தெரியும்
 தெரிபொருளைத் தெரியவென்று நாமுழன்றுலாகா
 செகத்திலே குருவருளாற் செப்பக்கேளே. (4)

பூசையெனும் கிரியைவிதம் நூற்றெட்டப்பா
 பொருந்துகித்தி மனப்பேயின் புலையாட்டாச்சு
 பாசையிலே பதினெட்டு ஊமையென்றும்
 பசட்டல்லால் வேறேதும் பழகிகாணோம்
 பேசையிலே பவிகோடி நூல்கள்கற்றும்
 பிறங்குபல சமையங்கள் பிணக்கதாச்சு
 ஆசையுள்ள தந்தரவித்தை அனேகங்கோடி
 அத்தனையும் விசம்பார்க்க அகந்தைதானே. (5)

தரயகமா யுகமெல்லாம் மயக்கஞ்செய்யும்
 சல்லியத்தின் மகிமைமெத்தச் சாற்றப்போமோ
 ஆயினைங் கூர்ந்தழிவில் விழலாமப்பா
 அறிந்தவர்க்கு மசுகமப்பா யகிலகத்தி
 நேயமுட னிவையெல்லாம் பிறவியென்றே
 நிண்ணையமா யஷ்டாங்க யோகந்தன்னுள்
 வாயுவுட யோகவித மொன்பத்தாறு
 மனமடைந்த யோகவித மொன்பத்தாமே. (6)

வீரான ஆசையெல்லாம் நீக்கிமேலாய்
 மேலான யோகவிதத் தெரிந்துகாடிப்
 பேரான குருவருளாற் பழக்கமாகிப்
 பிணக்கறவே மனம்வாழப் பேச்சுநீக்கி
 கூறாத பொருளதனைக் கூடலாகும்
 குருவருளை யல்லாது கூடலாமோ
 வானுன யோகவிதம் நூற்றெட்டுக்கும்
 வகைதெரிய நாமுரைப்போம் மகிழ்ந்துகேளே. (7)

சூதா மொன்றுக்கு விதமா முக
 ஐயாறு விண்ணதலில் சூடுவிட்டபா
 வாநான குண்டலிக்கு வெட்டுவிதமப்பா
 வரைபொன்றுக் கனக்குகித்தெரிக்கலாகும்
 சூதான இதயமுன் டலிவாபொரு
 சுவைபொருள் நிற்றலுனிக் கித்தெரிக்கா
 சூதான வாநாம குண்டலியுள் பொருள்
 குலக்குவித மையாறுக் குலவிதவார்க்கினே.

அடக்கமுள்ள மும்பலுக்கு வெட்டுவிதமெந்தா
 ஐயனுட திருக்கத்து அகிக்கொளிகாணும்
 ஒக்கமுள்ள அமுதமுண்ணும் பொருளிகம்ரெண்டாம்
 உத்தமர்க்கே வல்லாம லுலுத்தருக் கொடுக்கெட்கும்
 திடத்துடனே அமுதமுண்டு வெறுகோடி காலம்
 தேவமுழி யாதீருக் கி தாமதிலளாகும்
 மடக்கம்வரத் தெரியாமற் காவதித்தென்பார்
 மலமருக்கோ ளுனசுடத்தெரிந்ருமவர்தானே. (8)

கெத்திவெண்ணும் விழிபார்க்கி லகிலமெல்லாமுருகும்
 கேத்திமெத்த கேத்திமெத்த நீகண்டன்பார்வை
 புத்தியுள்ள மொன்க ளுளிர்த்ததிர்த்தப்பாறை
 புலையிற்த பாவையறிந் புத்திகெட்டுமலைப்பார்
 சத்தியமாய் மனத்தையுன்னிப் பார்த்தும்வனையறிபார்
 தன்மையை மின்தொடறச் சற்குருவென்றலைவார்
 நித்திரையில் லாதவிடந் தானுமதுபாரார்
 நினைவழிந்தாற் சித்திமெத்த நிர்க்குணமாய்பாரே. (10)

மேலான பரஞ்சுடரைப் பார்த்தவரெடுத்தர்
 விதித்திரமா முலகமெல்லாஞ் சணப்பொழுதிலப்பா
 மாலான மனிதரொடு மாடுபலமிருகம்
 மாங்கல்லாய்க் கெடுத்திடலாம் மாங்கல்லையுயிராம்
 நாலிரண்டு சித்தியது நயத்தெரியலாகும்
 நாடிநின்று குருபாதம் நாமறியலாகும்
 காஸ்மேலுந் தலைமீழும் நடப்பதுவுத்தெரியும்
 காணசற் குருவருளாற் காண்பவர்க்கேகிசமே. (11)

யோகமென்றுந் திரிந்தலைவார் வகைகாரியாமாந்தர்
யுகங்கோடி தவஞ்செய்தோர் யோகநெறிசேர்வார்
போகஞ்செய் கழுதைகளும் போகமறிப்பவரோ
புத்திகெட்ட மாந்தர்களும் யோகமறிப்பவரோ
தேகமதி லையோகந் துன்பமற்றதொழிலாம்
சித்தமற்ற யோகமதாத் சித்திமெத்தப்பெறலாம்
மோகமற்ற பெரியவரோ தூயவருஞ்சித்தர்
மூடமற்ற தூயவரோ யோகிகளாஞ்சித்தர்.

(12)

வெளியாக யோகவிதம் விரித்துரைத்தோமானால்
மேலான பெரியோர்கள் சாபமெத்தப்பவிக்கும்
களிகடற்ச் செககாலம் யோகவிதமனைதிற்
கருதாம லுரைப்பவர்வாய் கனலெழுந்துகுழும்
பளியாக யூழிமட்டும் நாகமதிலுழல்வார்
பஞ்சபா தகச்செனை மெடுத்தொளியாய்ப்பவாவம்
தெளியாத மூடருக்கு உண்மைதனைச்செய்வார்
திரமுடைய மனத்தனுக்குச் செப்புவர்நல்லோரோ.

(13)

கற்பமுண்டு மருந்துமுண்டு சாதகமுமுண்டு
கருத்தொடுக்கந் தந்திரமு மந்திரமுமுண்டு
உப்புடனே புளிப்புவிட்டாற் காயமதுபிலைமம்
உற்றநடு வளைதிரமாம் யோகமதுதிரமாம்
மெய்ப்புடனே யிர்தவகை நிற்கில்நெறியென்பார்
வினாவு டுடம்பைநம்பி மெய்யுணர்வுண்டாமோ
சர்ப்பனையாய்க் குடிகெடுக்குங் குருக்கள் தனைநம்பி
சளக்கான பிறவியிலே சாதுவரோநல்லோர்.

(14)

ஏதப்பா ஆசைபெனும் பேய்கள் பிடித்தனைந்தால்
எவரப்பா யோகத்தி லின்பமுற்றுவுணர்வார்
வாதப்பா பெரிதாகிச் சாஸ்திரங்கள் கற்று
வழியான பேர்தனையும் மயக்கிவிப்பார்புல்லோர்
குதப்பா பெரிதாச்ச வாய்பகட்டுமாச்ச
துருத்தினை மினிக்கிடும்பும் தூர்த்தகுருவாச்ச
ஏதப்பா யினியுலகில் வாய்பேசலாமோ
எல்லாரும் ஞானம்வந்து யிறந்துகெட்டவாமே.

(15)

ஆசாரத் தொழிலாகி சோம்பிநுத்துதெய்வம்
 அனாசரித்தப் பவநிருகம் அனத்தப்பெயிழ்ந்து
 உசாமல் பிவானச் செபமுருகிசெய்தது
 நுநியாய்த்தன் னுடந்நிழிதல காபெலியகெடுத்த
 மாலா அய்டகர்மம் விவையடுத்தகர்ம
 மயச்செனத் தனமனத்தா மயத்தனவாமாக்கிப்
 பேசாமற் கணப்பொழுதி னாகமெல்லாம் பையாய்ப்
 பிதற்றிக்ஞம் மானபித்தி பேசவொருதகையே.

சித்தியென்றுல் மருத்தனாய்ப் மருதியிவையதே
 ஜெகத்தையெல்லாம் கெடுத்திடலாகொருக்கருமன்
 புத்தியுள்ள கல்லிலாக்ஞப் பூசசெபம்பெண்டாம் [கிர
 புலனமதிற் கடைப்பேயா பொய்யுதவுண்டாம்
 சத்தியமாய்ப் பவநாகடி நித்தியன்செய்திடலாம்
 சாதிததாற் செகத்தோர்க்குச் சத்துருவாய்முடியும்
 சித்தமுமே பழிபாசில் கொடுமைபாய்வினண்டாம்
 சிதியுள்ள கல்லிலாக்ஞ விவத்திடித்தித்தியுமே.

பேசரிது சித்திகள்தான் மான்மறைக்குமுடியு
 பேராஸி தவஞ்செய்தோர் சித்திகளைப்பெறுவார்
 ஆகில்லா மனத்தவர்க்கே சித்திகள்கூடுதெய்றம்
 அமர்நைப்பேய் பிடித்தவர்க்குச் சித்தியை அகிமோ
 பாசமுள்ள மனத்தவரே சித்திகளைபெற்றதனும்
 பவிபர்க்குத் திக்குசெய்து படுவாங்கிழ்வார்
 வேசைபர்போக் தனைப்பகட்டிப் பெருமைசெய்யுங்கலவர்
 மேலிபசித் தியுங்கொடிதாய் மேலிலைக்கும்கையே.

சித்தியினும் மலங்கினவர் சிவன்முத்தியடைபார்
 சிவன்முத்தி யடைக்காலும் செடத்தின்முத்தியடைபார்
 புத்தியுடன் செடத்தின்முத்தி பெற்றவர்க்கு அனனினும்
 பிறந்தனக்கு மெய்ஞ்ஞானம் போதனைசெய்தறியார்
 சித்தியுடன் பிறந்தனக்குப் போதனைபாலவரைச்
 சிவன்முத்தி கொடுத்தவைத்த திரமுடைபாரொனினும்
 எத்தனைசா தவர்க்குத் தொடுத்தவிடத்திருக்க
 எவராலும் முடியாது யிருப்பதவுமெனினே.

கட்டாத ஞானவெளி விட்டுவந்தபெருமை
கிடைவாத மதுபானங் கிடைத்தவரேபெரிமையர்
கட்டாத மதயானை கட்டினபிராசர்
கசப்பில்லாப் படைக்கலங்கள் கட்டினபிராசர்
எட்டாத கனியத்தோப் புதித்தவரேசித்தர்
எழுந்தாத மறைப்பொருளி விரிப்பரிந்தோர்புலவர்
மட்டில்லாச் சிவலிங்க மறித்தவர் பூசகரும்
வாய்ப்பேச்சி னுலேறுவும் வருவதுண்டோயவன்னான்.

பெருமையுள்ள நூற்றெட்டுக் கிரியைவித்தனக்கும்
மணிய்ப்பறுத்த நூற்றெட்டு யோகவித்தனக்கும்
அருமையுள்ள தந்திரவித்தைச் சல்லியங்கள் தனக்கும்
ஆதியாம் பரையொருத்தி யாட்டுவன்மாய்மாலம்
தெரிபொருளாய் திரிபுரையை வணங்கியநல்லோரைத்
திரிலோகஞ் செய்கிறவர்கள் செகசாலந்தெரிந்தோர்
குருவருளாற் பூசைவிதி தெரிந் துபரகபரையைச்
கூசாமற் தெரிந்தவரே கூடுவர்மெய்ஞ்ஞானம். (21)

ஆத்தானை யறியாத பூசையென்னபூசை
அம்பிகையைக் காணாத காட்டியென்னகாட்டு
பார்த்தாலும் பசியுண்டோ பாவிமகன்கோலம்
பாதகர்க்குக் கிடைத்திடுமோ பராபரையாள்சேவை
வாழ்த்தியென்ன பூசைசெய்யச் சக்கரந்தானென்ன
மனோமணியைப் பூசைசெய்ய மனோலயமேகோவில்
சாத்திரங்கள் கோடிகற்றும் சாம்பவியைக்காணார்
தாயையல்லாற் பூசையுண்டோ சண்டாளர்தனக்கே.

அகிலாண்டம் பலகோடி யவட்குமொருகோணம்
அப்படியே காற்பத்தி முக்கோணம் அடைந்தாழி
புகழான மாலையனும் ருத்திரன்மாதவரும்
பூரணியை யல்லாமற் பூசையும்வேறியார்
உகந்தவனைப் பூசைசெய்யத் திரிதேவர்முனியோர்
ஒகோகோ பலகோடி யுகந்தோறும்பணிந்தார்
சகலமூமாய் வின்றவள்தன் கோலமெவரறிவார்
தன்னையறி யாதவனைத் தான்கெடுப்பாள்நீவி. (22)

வேறு.

பேசாதே மகனே நீ உலகத்தன்னிற்
 பேசினாற் பேயருக்கும் பெரியபேய்கள்
 ஆகைகொண்ட பேய்களுடன் பேசலாமோ
 ஆவர்கெய்கை வினெனவே யறிவாய்ப்பா
 வரசனைக ளறிந்துகெட்ட பேய்கள்கூடி
 மாதங்கி திருவடிபை வணங்கிப்பேரற்றார்
 நேசமதில் திரிபுரையை வணங்கித்தான
 நித்தம்வினைப் பத்தருங்காம் நிசமாய்ப்பாரே.

பாரப்பா மனோலையவேஷம் கரமவள்பிடம்
 பாதத்தி ருடியிருந்தாள் நிற்காசனத்திற்
 காரப்பா வுன்னைவிட்டு நீங்காமற்கானி
 கடந்துவிட்டா லெவராதுங் கானாவரிதாரும்
 கோப்பா ஆவன்பதத்தி னுன்னறிவுவந்தாற்
 செகசாலைத் தெரியாதே வியன்முத்திபுறம்போ
 ஞாப்பா ஆத்தாள் தன் திருக்கடத்துக்காண்பார்
 ஐச்சரிய மாச்சரிய மயுளுடைமாய்மால்.

* சட்டையில்லாப் பாதகர்க்குக் கிட்டுவனோதாய்தான்
 சாத்திரப்பேய் சுற்றவர்க்குக் கிட்டுவனோசமர்த்தி
 மட்டில்லாக் காழுக்கர்க்குக் கிட்டுவனோனாம்பி
 வல்லமைசெய் மூடலிடம் வருந்துவனோதிருடி
 பட்டமாம் பால்சொரியும் பழிகாரிநினைந்தால்
 பச்சைமாம் பாழாகும் பத்தினிதான்கெடுத்தால்
 சுட்டநண்டு குதித்தடுமே நீலிபதிகாரம்
 துரைமகளைக் காணாத னுபாமெங்கேதிரும்.

சட்டனைகள் படிபாதே விப்புகள்பேசாதே
 காணென்றுஞ் சுதந்தரங்கள் கனவில்கினைபாதே
 கிட்டநின்று பேசாதே சுகைபதனிற்செல்லாதே
 கேடுசெட்ட வுடலைதம்பி கிடைபொருள்சொல்லாதே
 தெட்டியுண்ணும் புசிப்பாலே வுண்மைகள்சொல்லாதே
 தேசமதில் மகுத்துவமாய்ச் சித்திகள்பண்ணாதே
 எட்டிமரக் கனிதனைப்போல் உதவிகள்செய்ப்பாதே
 எத்தனைதா னறிந்தாறுஞ் செத்தவர்போற்றிரியே. (27)

நீழைக்க வகையறியாய் பிறர்தனக்கே துணைப்பாய்
நிலையாத பெருங்கடலில் நிலைப்பாடுகளோமுடர்
வாய்ப்பகட்டிற் பொருள்பரிக்கச் சிவன்முத்தியாமோ
மனக்கசட்டை அறியார்க்கு வாய்மதங்களுமோ
பேய்ப்பகட்டித் திகிந்தாப்போற் நிதிவதென்னஞாயம்
பேருலகில் ஞானமல்லால் பிழைக்கவகையிலையோ
தாய்பகட்டி யறியாமற் றனையறிந்தோமென்றால்
சதுரயுகம் வெகுநேடி சாருவரோகாகில்.

(28)

வெள்ளோலை தனையெழுநிக் குனித்ததினிலென்ன
விடமுள்ள சாஸ்திரங்கள் சுற்றதினிலென்ன
உள்ளமனக் கசடறியார் ஞானியாகுவரோ
வாண்டடத்தைப் பகுத்தறியார் யோகிகளாகுவரோ
கள்ளருந்திக் திதென்பார தன்மனதேகள்ளு
காரணிதன் னுருவறிந்தார் கள்ளளவேகள்ளு
துள்ளான மனக்குரங்கு துள்ளும்வகையறியார்
தொல்லுகிற் சித்தரெனச் சொல்லுவதுநெறியோ.

(29)

பாழென்பார் பரையென்பார் பாங்கறியாமாதர்
பாழேது பரையேது பரைநடனமேது
கோளான மனமல்லோ பாழாகிக்கெரிக்கும்
குறித்தமன மரையயதே கூர்ந்தபரையாகும்
தாள்தனிலே தாயுமவள் தானிருந்தாளானால்
தனிப்பாழாய் நின்றதிலே தாக்குமிடமேது
பாழ்தனிலே தாயிருந்தால் தரையெவரறிவார்
பாரேது விண்ணேது பகரவகையேதே.

(30)

ஏகவெளி கோடிமதி வெந்தாய்க்கும்விடு
எண்ணவொண்ணுச் சூரியன்போ வெந்தாய்தன்கோலம்
மோகமுள்ள பாதகர்க்குப் பாழ்போலேகாணும்
முத்தியில்லா அவத்தருக்கு மறைவள் முழுநீலி
சோகமற்று ஆசையற்றுத் துயாமெல்லாதீர்து
தொல்லுகிற் பிறையெல்லாந் துன்பமெனப்பயந்து
தாசமுள்ள நல்லோர்க்கே தாயும்வெளிப்படுவாள்
சற்குருவா லறிபவர்க்கே தாயும்வெளிப்படுவாள்.

(31)

தன்னையத்த பெரியவர்க்கு நிஷ்டைவிக்ந்தெரியும்
 சாந்தகுணம் பொறுத்தவர்க்கே சாந்திவிடெதரியும்
 மின்னுறவில் வாதவர்க்கே சாந்திவிடெதரியும்
 பேதங்கள் வெறுத்தவர்க்குப் பேருணர்வுத்தெரியும்
 அன்னையமுஞ் சுந்தரமுங் கனத்தவிடம்பதியும்
 அப்பதியைப் பார்ப்பதற்கு ஆநுரைப்பாரிந்தை
 உன்னிநின்ற பதங்காணப் பேதகஞ்சுத்தசுமீமா
 ஒப்பாறு மனக்கசதி வுள்ளபொருள் காண்.

(40)

வாளாவின வரவிலுழல் மண்டு கம்போலும்
 வருங்கெருடன் வாயதனில் மருளவம்போலும்
 கோளான உலகாசை தனக்குமப்பாபாய்த்து
 குறிகள் சக்தூர் தவறுமற் குருவருநோடி
 பாளான உலகிலுள்ளோர் நனைத்துமெத்தக்கிடாய்ப்
 பழிப்பதற்கு வெட்கமந் பரம்பொருளைபெரிதாய்த்
 தேளான இச்சையத்து மருளுமனத்தெனின்
 சித்தமுரு னொன்றாகச் செகததிகுப்பார்நல்லோர்.

(41)

ஊத்தையப்பா திரண்டுசுநஞ் காணியானதுபோல்
 உள்ளமதி லெள்ளவும் உகந்திபாவணையால்
 ஏத்தமுள்ள கற்பனையா டிச்சையலவாகி
 எண்ணமொடு துயராகி மெயிதுபெரிதாகி
 பார்த்ததெல்லாந் தனதாகிப் பந்தமும்கற்பனையாய்ப்
 பாசமுமாய் ஆசையுமாய்ப் பண்டுபுதிதாகி
 வார்த்தைபல போகி யுலகமயங்கிசமாய்
 மறந்தாலும் மறக்கவொண்ணு வல்லி நளாய்கினைக்கும்.

(42)

சாந்தியென்ன னெருமோ பேதமெல்லாம்பீங்கிற்
 சத்துவமாங் குணமாதித் தன்னுருவைப்பார்த்தால்
 மாந்தர்மனம் நயமாகும் மனோலையமேகிசமாய்
 மறந்தாலும் பேரின மார்க்கவழித்தெரியும்
 செந்தமனக் கசடருக்குஞ் சிவத்தியானமாமோ
 செகமெல்லாந் திரிந்தலைந்து சித்தசெய்தாலாமோ
 சாந்தமனத் துயரமற்ற பெரும்பதியைநோக்கித்
 கண்டாறு முரைப்பதுவுங் கடினவித்தைகானே.

(43)

உடவுமொட் டாதுபிடி கொடுக்கவுமொட்டாது
 ஒளியாது காமப்பிம்பம் உலுத்தருங் கட்டித் தால்
 வடுவது மகிழ்ச்செனும் காமக்கோட்டால்
 மடிவதுவும் பிறப்பதுவும் காமக்கோட்டால்
 பாடுவதென் படிப்பதுபெண் னுசையெல்லாம்மனதில்
 பற்றற்றால் நிசமறிவர் பாவையெல்லாங்கத்தித்
 தேடுவதே விருந்தவிடம் தானிசமாகாதோ
 தேன்மொழியா ராசைகொண்டு திரிந்தலைத் தும்பலனோ

தன்னுலே யாகாது பெண்ணுசைமறக்கச்
 சாத்திரங்கள் கோடிசுற்று தனையறந்தோமென்பார்
 பொண்ணுசை மண்ணுசை நீங்குநியாமுடர்
 புத்திசொல்லிப்பிறிதிடத்திற் பொருள் தனையேபறிப்பார்
 என்னகத்தும் பொருள்பறிக்கப் படித்தவித்தைதானோ
 இடைந்தமனத் துயரமெல்லாம்பொருள்பறிக்கத்தானோ
 தன்னையறி வேர்க்குமிழ்தப் பகட்டேனுக்கப்பா
 தன்னுடனும் பகைவானுற் சற்குருவும்வெளியாம். (37)

நிறுத்தப்பா அசையெல்லாம் நீரெனவெண்ணுதே
 நெட்டுப் பெண்டருட நினைவையெல்லாந்தன்னு
 மறுத்தப்பா குரோதமெல்லாந் தானெனவெண்ணுதே
 மாய்மாலக் காரருடன் வாசனைசேராநே
 பொறுத்தப்பா வாசனையைப் பொல்லாங்காங்கீங்கு
 புத்தியில்லா தானல்லோ புருதுவர் வாசனையில்
 நிறுத்தப்பா பாவினைவைக் கனையிலுமெண்ணுதே
 நீங்குவது சுடினமது வெளிதுடனேநீங்கே. (38)

ஆசான்சொல் தன்னுறவு கூடுவதுங்கடினம்
 அப்பவல்லோ நிகர்த்தெரியும் அனுபவமுந்தெரியும்
 பேசாதே தெரிந்தவர் போல் தலைபசைந்தானமோ
 பெத்தவிடம் அறிவாதார் பேச்சுமெத்தப்படிப்பார்
 வாசனையும் பாவனையும் மனத்தைவிட்டுநீக்கி
 மாருத்த திவமுன்கிப்போல் மாய்வதல்லோஞாயம்
 நேசமதில் மயக்கமத்தாற் நன்னுருவங்காணும்
 நிஷ்டையில்லாப்பாதகர் தான்நிஷ்டையெங்கேயிருந்தார்

பொய்யாது போகின்ற சரீரமுதற்பொருளும்
 பொருளையென்ற கிடுகதிரைமர முலையுதல்யாவும்
 பொய்யாது மிதனிலொன்றை நினைவெனவேயெண்ணிற்
 பொருந்துமுடல் தனையறிந்து புத்திகள்கற்பனையும்
 செய்வவுல கின்றபெரி யோன் செல்வனெனவாழவும்
 சேரவேரும் பரமல்லாத் தேரும் பலலிங்கலை
 அய்யமறச் சூருவருளை நினைவெனவேயெண்ணிற்
 அவனிமுத லாணையெல்லா ம்கற்றுவதுபலனே, (48)

நிசயில்லா வுடலமெப்போ மறைந்திடுமோ தவனும்
 தெழுந்தொகிதொ ளும்பொருளாகப்பத்தமெல்லாம்பெருந்
 வசமாகப் போதியே விடவொண்ணாப்பலந்தான்
 வறுமையை வென்னவெல்லாம் மரதறவேதள்ளி
 அதையில்லாப் பரம்பொருளை யறிவர்கல்லோர்தெனிலாய்
 ஆதையுள்ள முழுமுடர்க் காயிரந்துவொண்ணும்
 நிசமான பொருளறிய மனவருத்திப்பாசை
 நிதியுள்ள நல்லோர்க்கே நிண்ணயமாய்பொருளே. (49)

அழியாத ஆனந்த வெள்ளமதுபெருவி
 அருள்சிறத்த மனம்பொருளே அநிதரு நிக்ளனியே
 தெனிலான குருசாச ரத்தினபாணம்
 செப்பியது லொட்டிடவே இப்படிவோர்தமைக்கச்
 சழிமுனைபா முச்சிவிவி வட்டாசமா மொன்றிற்
 சழிகழித்து முனைவாசல் வுந்நருமாநேனி
 சிழிமுனையி லேகாட்டி விரியியருளாலே
 விளக்கொளிபோ லிந்துகி விளங்கவுரைத்தேனே. (50)

குருசாஜர் ஞானரத்தினபாணம் 50

முத்திற்று.

சைவ

சுந்தரபாண்டியம் புத்தக வியாபாரம் வை சிவகுருசா
 முப்பனாிடம் வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம்
 அச்சிடலானது.

பாபநாதி துணை.

பதினேழாவது

குறாஜர் திருவார்ப்பமலந்தருளிய

சிவயோக சிந்தாமணி 50

தந்திமுதன் பதம்போற்றி லைலப்பதம்போற்றி
தாவாக வலையின்ற லைலப்பதம்போற்றி
நந்திகுரு பதம்போற்றி மூலப்பதம்போற்றி
காதாக்கள் பாடிவைத்த யோகந்தன்கோச்
சந்தாத மணிரத்ன மாலைதலைப்போலை
செப்புக்கேறன் மாணாக்கா தெளிவாய்க்கேளு
கந்தன்முன்னு ளகத்திசர்க் குரைத்தயோகன்
காட்டுகேறன் குறாஜ பண்டிதனுன் கானே.

(1)

பண்டிதனுன் பாடிவைத்த யோகநற்குப்
பதினெண்பேர் மொருமொருத லுக் கடியொன்றாய்க்
கண்டவன்போற் சொன்னதென்ன மணுவில்லாமற்
காகிலியி லெல்லோரும் சித்தனாகச்
சண்டாளா கிழித்தெறிந் இத்தமூலைத்
தாரணியிற் காட்டாதே சரபமீய்வேம
உண்டான பொருளையெல்லாம் வெளியிற்போட்டால்
உலகமெல்லாம் ஞானிகளா ஆயர்வார்தானே.

(2)

உயர்ந்தாக்கா லெங்களுட வெளியிப்பும்போச்சு
ஒகோகோ சித்தமென்ற பெருமைபோச்சு
உயர்ந்தமாத் தாணியைப்போற் பிடித்துக்கொள்வார்
உளிலெங்கள் நூலனைப் படிக்கமாட்டார்
ஆயர்ந்தவன்கைப் பொருள்போல ளுக்கள்யோகம்
ஆவதற்கோ துவராஜ யோகஞ்சொன்னாய்
கயர்ந்தவனே ளன்றிடித்தார் ஆத்தாள்பார்த்துக்
கண்கிவந்து சித்தரையும் கோபித்தாளே.

(3)

கொலித்து உவ்வாறுநீக விக்னவாது

குவலபத்து லெவ்வப்பவரித்த குழந்தைகட்குப்
பாவித்த விவலபக வாந்தனைஞானம்

பாவிப்பார் வந்துவைக்கப் பரடினானேள்
நாவித்த வழக்கெப்பேர வவன் தடுவென்று

நாத்துடனும் பரத்துடனும் சொன்னதாலே
சாவித்த பெருஞ்ஞென் கித்தகாரன்

தவாபரிப்பே குருசாது விவன்வன் தாலே.

தன்முலை கொட்டுகென் சொன்னவாட்டார்

சவன்முலைக்குத் தெரிந்திடென் தற்பாத்தை
உன்னுலை காட்டினித்தார் தற்பாடுவென்று

உத்தமர்கன் மனச்சடவன் ஒரு தற்புகொண்டார்
கின்னுலை மறைப்பாதித்தை நிவாத்தெல்லாம்

நிவாத்தென் கொண்டுதெற்கன் சொகிதன்மெச்சப்
பன்னுலை சொன்னுதிநென் வாலெவ்வார்

பதம்பாத்தி இடக்கொவர் பரிவுற்றேனே.

பரிவுற்ற இடக்கொவர் அன்னமுனம்

பதமாஞ்சக் திவனென்றும் உகாரமென்றும்
தெரிவுற்ற விந்துவென்றும் வலுவென்றும்

செயமான சேரீரின் வாதென்றும்
அறிவுற்ற மனமென்றும் உத்தென்றும்

அரகார பதினும் லடக்கமென்றும்
குறிவுற்ற குண்டலியின் வட்டமென்றும்

கடலுவார் வல்லபதா விதந்தசனென்றே;

இதழான பஞ்சகலை கிருக்குத்தானம்

இதுகாலம் வடவென்றும் இதுவாரம்மாயை
அதமான கன்னென்றும் மயில்தானென்றும்

அனேகவிதஞ் சொல்லுவார் மதியைமைந்தா
பதமாக இதைப்பிடித்துப் பிசகிடாமற்

பலகோடி யெண்ணத்தில் விழந்திடாமல்

நிதசரிதா விரிவுபகல் ரேகிரேகி

நினைவையிட்டா லென்னுமில் நிசஞ்சொன்னோமே. (7)

சொன்னதொரு பிங்கலையின் மார்க்கங்கேளு
 சூரியன் நன் வட்டமென்றும் அகாரமென்றும்
 வன்னியென்ற முக்கோண வாலையென்றும்
 மதியுண்ட சித்யென்றும் அண்டமென்றும்
 கன்னியுட நாதமென்றும் வண்டவென்றும்
 கனமான திராசாமாங் குளிகையென்றும்
 உன்னியே கலிலாச மேருவென்றும்
 ஓநிவாய் விளங்குவின்ற பிரமமொன்றே.

(8)

ஒன்றான பிரமத்தின் அமுதசாரம்
 உத்தமனை பூரித்து எப்போதுந்தான்
 நன்றான பேதமில்வல் லாரையென்றும்
 நாற்பத்தி முக்கோணத் தில்லையென்றும்
 கன்றான வாயென்றும் கடுக்காயென்றும்
 கருஞ்சாரை வெண்சாரை கருத்தெல்லி
 நின்றெங் சுஞ்சாவும் அமுதமென்றும்
 நிகழ்த்தினார் பானவென்றும் மதுவென்பாரே.

(9)

மதுவென்றுத் தந்திருன் டலியாமென்றும்
 வாலையென்றும் புலனைவின றுபமென்றும்
 இதுவென்றும் பெண்ணென்றும் ஆனந்தானென்றும்
 இகாரமென்றும் மகாரமுண்ட வெறிநீரென்றும்
 அதுவென்றும் அனந்தமென்றும் எகமென்றும்
 அம்பரமே அழிவில்லா வீடேயென்றும்
 சதுர்முகனார் சிருட்டிப்புப் போலேமைந்தா
 சாற்றுவார் வெகுநோடி பேர்களுதானே.

(10)

தானுன பெருமைபிக் கலையினூடே
 சந்திரனு மிடகலையை பொன்றாய்ச்சேர்த்து
 வேணை ரேசகபூ ரகமுங்கும்பம்
 விடிந்துதய மாகுமட்டுஞ் சலிப்பில்லாமல்
 மாணர்கள் மயக்கத்தில் வீழ்ந்திடாமல்
 மைந்தனை முச்சுடராஞ் சுழினைபார்த்துக்
 கோளுன மந்திதேரி சனமுமாகும்
 கூடழிந்து போகாது கடுகேடே.

(11)

குகிறே இந்தமுறை தெரிபாண்பார்
கறுசெட்டு போக தா லுன்செய்து
மாடுபோற் பெருமூர்க் கிட்டிவிட்டி
வைத்தனே மலிபெய்தும் காடென்றுந்தான்
காடுதொறும் டட்டாதாய்த் தனித்திகைத்து
சாய்போலே அலைத்துகரை திரையுமடி
விடுதொறும் பேச்சிட்டு சேய்கண்மிஞ்சி
விருதாள் ஸ்ரீரத்திட்டால் செஞ்சீபந்தானே.

(12)

வெருபேர்க் னெத்தனோபோ மாண்டார்கோடி
விதவிதமாய் வாகிவைத்தான் பெருக்கப்பேரி
அருதமாய் அஞ்செழுத்தை முகங்கிலாறி
அதற்கடுத்த ரெண்டெழுத்தைப் பின்னுமாறி
உகிதமாய் அகரவுக ரம்மங்காரம்
உத்தமவின மந்திரமோ கங்கன்செய்து
விதிதமிடை பிங்கமலையக் காணுக்கீதாவதம்
விட்டுவிட்டார் சடத்தைபுடிக விணர்தானே.

(13)

வினா தாமிக்கும் ஷங்காரிக்கும்
வேகமுள்ள கோபங்களை மீக்குஞ்சார்தம்
காணுத புல்லனுக்குத் தர்க்கவாதி
காரியத்துக் காய்வணங்கும் கன்னவாதி
கோணுத குருவைகித் தனே யெசெய்து
குறைசொல்லிக் சொத்திபாக் குருடருக்கும்
பூணு விலகிந்தையி லல்லானுக்கும்
புகட்டினாற் பவிபாபூ சணமென்கேடுதே.

(14)

பூரணமே தெய்வமென்ற உறுதிவேணும்
புண்ணியமாந் தருமத்தின் புழுமவேணும்
காரணமாங் குருவுக்குட னாதிபோனும்
கைக்குநீர் வார்த்தொன்றாய்க் கலந்தெப்போதும்
காரணும் லக்ஷிமிபோல் வாழவேணும்
கயம்வேணும் பயம்வேணும் நட்புவேணும்
ஔரணமாங் கருவிடையத் தோணவேணும்
அன்புபிவ சிர்க்கையுந்தா னதிதமாமே.

(15)

அதிகமாம் புண்ணியம்சூது இத்தயோகம்
 ஆசம்புகிசுதான் பழங்கொன்றும் வபாசம்பா
 மதிவிதமாம் சித்திபு மழை மூலமாம்
 வகுத்தினால் வபாசம்பா வபாசம்பா
 சதிருடனே போற்றினும் சொல்லாதுண்டீடா
 சலியாதே பெரியாதே கோவியாதே
 செதிபெருடனே ஸுமென்று துணிந்துகொண்டால்
 கோவியான் கண்பார்த்து ரெட்டுப்பானே.

(16)

பாலென்றும் பாலையென்றும் பலானியென்றும்
 பழக்காரி உபகாரி புலையானென்றும்
 நானென்றும் வாசமென்றும் ரவிதானென்றும்
 நானென்றும் சங்கரா ருத்ரியென்றும்
 நானென்றும் முக்குணத்தான் குருவேயென்றும்
 சதுர்வேத மாறுசாஸ் திரமர்மென்றும்
 கோவென்றும் வாரூர் லவகுக்கன்பு
 கொண்டோரை ரெட்டுக்குங் குமரியாமே.

(17)

ஐமடா விவரேகிட்டு யோகம்பெற்றார்
 அப்பனே கண்டதில்லை ஞானப்போக்கு
 ஐமடா வாராது முத்தியில்லை
 ஓவியாது காமப்பேய் ஒருகாளுந்தான்
 நாமடா விவரேமுந்தி அர்ச்சித்தேத்தி
 நலமான பனிரண்டு வரையுந்தாண்டி
 காமடா வென்றுமன வரையுந்தாண்டி
 கர்ப்பசித்தி யோகசித்தி கடாவித்தானே.

(18)

கடாட்சித்த படியாலே மயக்கம்போச்சு
 கருவிகா னாதியெல்லா மாண்டுபோச்சு
 உடாச்சித்த புரியட்ச ரத்தும்போச்சு
 ஒன்றுபொரு ளென்றெண்ணித் தெளிவதாச்சு
 அடாச்சித்த பயங்கோபம் வீறும்போச்சு
 அஷ்டமா சித்திபெற அறிவுமாச்சு
 படாச்சித்த மாவையெல்லாம் பறந்துபோச்சு
 பரம்பொருளே செதியென்று பணிநிட்டோமே.

(19)

தமென்ற அட்சரமும் வாய்வாக்க

ஒருத்திவழித் தலகமெல்லா முதிக்கலாக்க
ஆமென்ற பெருக்கு அருளுமாக்க

அதிலில்லா மூடருக்குக் காலனாக்க
நாமென்ற அகங்கார மத்துப்போக்க

கமுவழித் தருணம்போக்க உறுதியாக்க
போமென்ற பெயர்க்களையும் கெய்க்கலாக்க
பூணியும் என்வசமா கிருக்கலாக்கே.

இருக்கமட்டும் நான்கேட்ட வாய்க்கொல்லாம்

இறையனவு தப்பாமற் கெய்க்கலாக்க
அறுக்கமட்டும் பாசத்தை யோகமாக்கம்

அடிக்கடியை அவர்வந்து சொல்லலாக்க
பருக்கமட்டும் குஞ்சியைத்தான் நிறைக்கொண்டு

யாதுகாத்த ருக்குடம்போற் பேணலாக்க
பொருக்குமட்டும் கிடைப்பின்னே வெளிவிலேத்தி
போகாமற் பிக்கையிற் புக்கினேனே.

புக்கினேன் சுழிமுனையில் பனக்கண்ணாட்டிப்

பொருத்துறைத்தே னெகாமல் வாய்க்கட்டி
கிக்கினே னென்றமன மொன்றிநிற்கத்

கிலிவா அண்டவுக்கி யமுதமுதும்

சக்கினேன் அமுதத்தை யுண்டிதேறி

சட்டி நான் விரிவாயிதம் நன்றாய்க்கண்டு

மொக்கினேன் பிரபஞ்சம் பொய்தானென்று

முத்திபெற்றேன் கித்திபெற்றேன் முச்சுள்ளாக்கே (22)

சூச்சுதடா ஓரண்டில் விவாதிப்போக்க

அப்பனே கொண்டாண்டில் மோகம்போக்க

வாக்கதடா முன்றாண்டிற் சாந்தியாக்க

வைதாலும் புதழ்த்தாலும் நிதானமாக்க

போச்சுதடா நாலாண்டில் விஷமேறாது

பொய்பென்ற தேகமது கெய்பதாக்க

காச்சுதடா பூகாயுந் கனியதாக்க

கருதிப்பா ரஞ்சினிலே பொரிவென்றேனே.

பொரிவென்றேன் ஆறுண்டில் எமனுமான்டான்

பூரணத்தாய் பதத்தங்கு ஆறுமனைன்
நரியென்று என்னேயெய்தத் மனதைவெழில்

நன்றாக வென்றுவிட்டு அறிவைக்கண்டு
பரிசுருவாக் தங்கத்தின் படுமைமகண்டு

பதைப்பறவே அஷ்டாங்க யோசம்பார்த்து
விரிவியாய் எட்டாண்டில் நிஷ்களத்தின்

மலரடிவைப் பேராற்றிமனம் மகிழ்ந்திட்டேனே. (24)

மகிழ்ந்திட்டேன் சிந்தித்த படிமுடித்தேன்

வாலைவெறுந் துரைப்பெண்ணைப் படுமைமாராவே
புகழ்ந்திட்டேன் நிராமயத்தை யெந்நாளுந்தான்

பேரக்குவரத் தொழில்தந்த நிலைபேறுமன்
இகழ்ந்திட்டேன் மயக்கமெல்லாங் கிழேதன்ளி

எனக்கொருவ ரிணையோது என்றுமெச்சி
அகழ்ந்திட்டேன் அண்டத்தைக் கண்டுதேறி

ஜாநிவா வாவாநிவா னநிகந்தானே. (25)

அதிதமாம் ஒன்பதிலை நடந்தமார்க்கம்

அறைநிறேன் அழகுடைய மைந்தர்களை
நதிதமாய் காநிலிலை நடக்குஞ்செய்கை

நான்வெறிந்து செவுனசித்தர் தண்ணைக்கண்டேன்
பதிதமாய் ஆராதிஷ்டி யெண்ணைப்பெற்றான்

பகலவனுந் சொல்லிவந்த பண்புங்கண்டேன்
விதிதமாய் மனிதருட நிகலுந்தோன்றி

விதவிதமாய்ப் பாடியே விளங்குகின்றேன். (26)

விளங்கினேன் பத்தாண்டா ஈசர்தேகட்டண்டம்

விசாலமெல்லாம் ஒருநொடியில் மெவிப்பார்த்தேன்
துளங்கினேன் பிரமலோ கத்திற்சொன்ன

சுகமான சரசுவதி நிலையுங்கண்டேன்
வளங்கினேன் பொன்னுதைத் தேவமெல்லாம்

வணங்கவே வரம்பெற்றேன் மரயனூர்தன்
களங்கமில்லா வைகுண்டத் தன்னிற்சென்று

கயிலாசக் கரைகண்டு களிப்புற்றேனே. (27)

கனிப்புற்றேன் கிளவுகை வரை மகரத்தின்
 உயர்வாய் தந்ததாயினது அப்பாலைக
 விளிப்புற்ற குளிகை போன் அழைப்பைத் தட்டென்
 விமலவர் எளிப்பாய் தன கொடுத்திருக்காண்டு
 ஒளிப்புற்ற கலிலாச மகைக் கொண்டாயே
 ஒருவருந் தா னுனைப்போலே வநுவர்வானென்
 அளிப்புற்ற மொத்த மயக்கங்கிடீறி
 ஆதிபுண்ணை கிராசைகளை எழிப்புறியே.

(28)

ஆயினல்ல பத்தாடின் வரைவு மகண்ட
 அருவையுள்ள அப்பாலைகள் போலென்று
 தாமிடத்தி லின்னமுக் கிளவ் காமாக்கையு
 சாத்தகித்தன் முப்பாடுகளை எழிப்புறியே
 நீயிதற்கு அப்பாலை போகவென்றான்
 கிருவாணி போலிப்பான் கிளவென்றெண்ணி
 காயலார் புத்திரசொல்லி சாத்திரப்போகா
 நவீன நிருத்தகை தாமிடத்திற் கொண்டுபோ.

(29)

என்றவுடன் மறுபடியை வசந்தனவின்
 எழையின்ற புயலையுட பத்தகைப்போற்றி
 நன்றியுள்ள மாதாவே பெருக்கப்பால்
 நான்செரக் குளிகை போன் தாக்கன்பக்கல்
 வென்றியுடன் தோட்ட உழந்து சாத்திரப்போகம்
 விபாழுற விதித்தாகரால் வெளிப்பாடுதன்னிற்
 பொன்றாம லேறிடலா பிப்போதுவ்வற்த்
 பொறுகாது உறுதியில்லை போகென்றார்.

(30)

உறுதியில்லை பிள்ளைகளை வேனதான் பற்றும்
 உத்தமியை பத்திரியை உணர்விய அமரம்
 விருதாவி வித்தனைகள் பட்டபாடு
 விதியெழுத்தின் படியோகா னுண்ணக்கண்டும்
 கருதாமல் அரைகுறையாய்ப் போகக்கண்டே
 காரணியே பூரணியே கருணைபூண்டு
 குருவருளாற் சாங்கியயோ கத்தைச்சொல்லும்
 கும்பகமே தம்பமெனக் கும்பிட்டேனோ.

(31)

கும்பிட்ட மைந்தனேனேன் குருராஜம்பா
கூறுகிறேன் முதன்சொன்ன சூழலையோகம்
அன்பிட்ட பிள்ளைகட்குச் சொல்லுகொல்லு
ஆறுக்கும் கலிலாதே சாங்கியயோகம்
நம்பிட்ட படியாலே உனக்குச்சொன்னேன்
நடுகிலலை முடியிலலை அடியிலலை
தெம்பிட்டப் பார்ப்பதற்குச் சந்தையிலலை
இனனொரு மனையிலலை வெளிநிபனொளியே.

(12)

வெளியொளியாம் அகண்டவெளி அல்லஅல்ல
விசற்பாமத்த மனவெளியும் அல்லஅல்ல
களிவுற்ற பூதவெளி அல்லஅல்ல
கண்ணுற்ற பிண்டவழி அல்லஅல்ல
அளிவுற்ற ஆகாச வெளியுமல்ல
அஷ்டதிக்கா பெண்ணிசையும் வெளியுமல்ல
மொளிவுற்ற பனிரண்டு வருஷயோகம்
முச்சுடரின் கண்டலா தறிவிதாமே.

(13)

அறிவான முப்பாடூன் கடந்துவெளியொளியாய்
அக்தொய்தங் கடந்துகின்ற அருளொளியம்உண்மை
பெருவெளியாம் அறிவுற்ற வெளிகடந்தப்பாலே
பெரியோர்க்குப் பஞ்சகர்த்தா ஐவருமேயறியாக்
குருவெளியாக் கயிலைசத் தப்பிரமாய்வுடக்கே
கடறுத மோனவெளி சாங்கியமாமதனைப்
பருவந்தொண் ணூர்த்தானைப் பழகிப்பார்த்துவந்தால்
பகர்மோட்ச முர்த்தியு முன் பாரிலுன்றன்பாமே.

(14)

பரமான உங்கனையர் எனக்குமுன்னுள்
பகர்ந்திட்ட சாங்கியயோ கத்தினுலே
அறமான முப்பத்தி ரெண்டுஞ்செய்து
ஆறுமுதன் கணேசனுக்குச் சாங்கியஞ்சொல்லி
வருமான பொருளியந்து அசுரர்களைவெல்ல
வடிவேலைக் குகனிடத்தில் மனதோடயந்தேன்
தரமான கிரவுஞ்ச கிரியைவென்று
தானவரைக் கண்டுவிய்த்தான் சத்தியமாய்த்தானே.

(15)

சத்தியமா விரும்பவர்க்கு இத்தியாகம்

தவமுது சாந்தியத்தான் வந்ததெனினே
முத்திபெற வேறுமென்றும் எண்ணிப்போற்று
முழுமுதலும் உயர்கொய்த் தன்னைப்போற்று
சித்திபெற வேறுமென்றும் பொய்யாகாது

செடமிருக்க வேறுமென்றும் சஞ்ஜலமாகாது
பத்தியுள்ள எண்ணினே வந்துஅம்பலன்

பார்த்திட்டம் பாவெனிலிற் பாய்த்திட்டானே.

(86)

இட்டானே இவ்வண்ணம் யோகமென்று

என்றனக்குப் பின்னாகொன்று னுறுபேர்க்குத்
திட்டமுடன் சொல்லிவைத்து அவரவர்க்குச்

சீவவர்க்கம் வெருகோடி கண்டிடாநிலை
அட்டதிசை யெங்கிலும்போய் அண்டமெல்லாம்

அவர்கடி விரோயாடி அறிவைப்பெற்று
பட்டமிடுங் கரிநதுபேரற் கெவுனத்தாடி

பகிரண்டம் கடந்துவெளி பரங்கண்டாரே.

(87)

பரங்கண்டு புகண்டரையும் கண்டிப்பதி

பண்புள்ள கொங்கணரும் நந்திமுலர்

திரங்கண்ட சேய்க்குருகு ராஜன்பின்னே

திடமெத்தத் துடிமெத்தச் சிவமுமெத்த

உரம்மெத்த இவர்களுக்கோ குவிகைகரில்லை

உண்மையினால் ரசமணியின் வேகத்தாலே

வரம்பெற்றார் பதினென்பேர் மார்த்தமெல்லாம்

மாயையென்று எந்தனையும் மெச்சினாரே.

(88)

பெச்சினார் கவகோடி சித்தகொல்லம்

மேலுலகும் கீழுலகும் நடுக்கண்டத்தும்

நச்சினர் குருராஜ னெங்கேயென்று

நானவர்க்கு யேழையையப்போல் நயந்துகொண்டு

துச்சமுள்ள சித்தருக்குப் பிடிக்கொடாமற்

சோதிதனை நம்புண்மை யுணருவோர்க்கு

அச்சங்கள் தனைத்தீர்த்தம் பரத்தைக்காட்டி

அரகரா தொண்ணாறு யுகங்கண்டேனே.

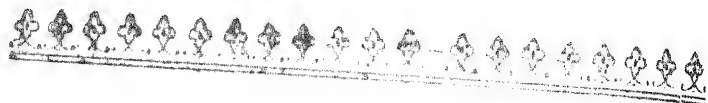
(89)

கண்டேன்தான் னெகுதேகடி காலம்வாழ்ந்து
கண்மணியாம் நாம்பெற்ற பின்னோக்கெல்லாம்
விண்டேன்தான் இந்தமுறை யோகமெல்லாம்
வினிப்போர்க்குச் சூரியன் தன் வெளிச்சம்போல
யண்டேன்தான் பதினெண்பேர் வாழுகுவென்று
பார்த்ததின யோககிந்தா மணியையப்பா
கொண்டேன்தான் சதாரகிரி சார்புகிந்தர்
கொடுவென்றி கேட்டார்கள் கொடுத்திட்டேனே. (40)

கொடுத்திட்டேன் கலியுகத்திற் போஜன்சீமை
குணமாக அருகிற நாலாமாண்டில்
விடுத்திட்டேன் காசியிலே சமாதிக்கடி
மேயிலேன் மூவாயி ரத்துச்சொச்சம்
அடுத்திட்டேன் பாவெளியே நாமேயென்று
அலைச்சலற்று வெகுதூலஞ் சென்றபின்பு
படுத்திட்டேன் பாவநாசந் தெற்குமூலை
பார்ப்பாதினை சார்புநனிற் பண்புற்றேனே. (41)

பண்புற்றேன் சாதியிலே கெய்க்குத்திரன்
பசுருவா ரெந்தகப்பன் நந்திபாட்டர்
நண்புற்ற எந்தாயோ சிவகாமியாமி
நாங்களுமே உடன்பிறந்தோர் பத்துப்பேர்கள்
தென்புற்ற எந்தாயார் கிருபையாலே
திகிலைகள் தானகற்றித் திறமையானும்
அன்புற்ற என்பேரோ வேதமூர்த்தி
அஷ்டாங்க சாங்கியமும் பார்த்தபின்பே. (42)

மின்பல்லோ குருபாஜா நெனப்பேர்பெற்றுப்
பெரியோர்கள் தங்களுக்கும் பிரிதியாகி
அன்பல்லோ வாலிபெற்ற மைந்தனாகி
அருளாலே முன்னையத் தொன்றுபாடி
நன்பல்லோ சத்தினு பரணமென்று
நாட்டினேன் அதன்பிறகு இந்தநூலை
நுன்பயம்பேர் பின்னோக்கே அன்போடின்று
குருட்சமுடன் பாடிவைத்த துண்மையாமே. (43)

முத்துக்கொடி

பதினெட்டு வது

இரண்டாவது திருவார்ப்பாட்டுத்திருநாள்

சிவ யோக ஞானம் 1

ஆதியாய் நின்றமேனோ மணிநயம் போற்றி
அகண்டவடிவானமேனோ மணிநயம் போற்றி
சோதியாய் நின்றபூரணத்தைப்போற்றி
சொன்னுநிதேவ் வாதாக்கள் பாதம் போற்றி
சீதியாய் நின்றசித்தத் பாதம் போற்றி
விதைந்திருந்த மறைமுனிவர் பாதம் போற்றி
வீதியாய் நின்றிதி கமலத்துள் ளே
வீற்றிருந்த கத்திருநு கணைசுண்டப்படி

உத்தமனே மனப்பிராபி லென்றேதாவி
உபேமையுள்ள வாசியெனும் யோகத்துணை
கித்தியென்ற பூரணத்தி லிளங்குத்தியம்
தெரிசித்து மயக்கமென்ற லகிரிவொண்டு
வெத்திபெறக் காயாதி உற்பத்திசேரு
விரப்பா அநுபூதியு முகந்துபாகு
புத்தியுட னித்தது எதலெப்பார்க்கார்
புகழாகும் அதுகாரம் சன்னு த்நனினே.

காணவே மேருவதிற் றிபந்தேசத்தாம்
கலைவான மதியவனுந் தேய்தேசத்து
தோணவே கதிரவனுந் சேவையாகும்
சுகீர்தமதி குறைந்துரு ரியகோக்காணப்
பூணவே மதிமறைந்த செயலைக்கண்டு
பொருமையுடன் வாக்ருமன தொன்றதாவி
ணணவே மதிமுழுங்குந் தன்மைதன்னை
உற்றுணர்ந்த பார்த்திடவே பிரதாமே,

கோம்பா முப்பைத் தினைக்கானல்
சேழுமைய செல்வமாய் நன்னாயகப்
பேரம்பா காமப்பால் வணற்பாலும்
நிரிபுழைத் திக்தர் ஸூழ் மூழ் தவாறும்
வோப்பா கவிதாநிலை மத்ததினிலை
விரைவ வாகிதான் தம்பந்தனை
கோம்பா அறிந்துகரை செந்தாயானால்
நிலைவா வாகிதனைச் செல்லாமே.

(4)

ஆம்பா பெந்தவித மாணுதாந் தான்
ஆவந்த மனப்பா வெளிநிற்சுரீந்து
நாமப்பா கலைப்பாணத் தவையுணர்க்கு
கலவண வாகிதனைக் கூர்ந்துகோக்கித்
தாமப்பா கதியைகதி ஈவனிலைற்றத்
தன்மையுள்ள புரவிபெணும் வாகிதன்னை
நேம்பார் சுற்றிவரச் சாரிசெய்து
நிலைவா வாகிதனைச் செல்லாமே.

(5)

செல்லரை மெப்பதியும் வாகிபூட்டித்
திரமாத கோசகபு ரகமுஞ் செய்து
வல்லதிட மாகக்ரும் பகத்தேயின் னு
வறிந்தோட்ட மாகநேர் கோதிதன்மி
சொல்லந்த மானசத்த வண்டந்தன்னித்
சுடரொளியாய் நின்றகுரு பாதம்போற்றி
கல்லாகத் தேகத்தின் நசுடையெல்லாம்
கவற்கொளுத்தித் கோலாலே சுட்டுப்போடே.

(6)

போடப்பா கசடற்றுற் சுத்தமாகும்
பூமிதனிற் பாய்க்குஞ் செயலைக்கண்டு
நாடப்பா சாகாத கல்விதன்னை
நலமாகக் சுற்பதற்கு வுன்னைத்தேற்று
தேடப்பா வழுதகலை தன்னிலைறித்
திபாறு மயிர்ப்பாலத் தின்மேலாகச்
சாடப்பா ஆசையைநீ விட்டுவிட்டால்
தனல்பற்று மயிர்ப்பாலஞ் செயமதாமே.

(7)

சொல்லான பாவனதின் திடுக்கெழிற்

தித்தான விட்டவடவெழுதாந்தகாண்ட
வயமான விதிபாலை மறுவாய் பிழைத்து

வருமல் உதவிதான் பாவனையாகத்து
காலமான முதல் பெருந்திடுக்கெழிற்

உதவாக முலாய் முதலுள்ளித்தகவியால்
நயமான திடுக்கெழிற் சொல்லுபே

நன்றான நினைவாகத் திடுக்கெழிற்

பேரத்திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற்

பூரணமாகத் திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற்

சாத்திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற்

சார்த்துதித் திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற்

தாத்திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற்

திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற்

தாத்திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற்

நல்லான அறிவல்லிலை திடுக்கெழிற்

தானான அகாரமடா திடுக்கெழிற்

தன்மயமாகத் திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற்

கோனான சோதிசூழி யாகக்கண்டாற

கூச்சயில்லை திடுக்கெழிற் திடுக்கெழிற்

தேனான சூறியோகிட காலாலேறித்

சேறிசூழி யிசூத்திரகத யிடத்தைப்பாரு

வேனான முலமுமுப் பாழாகும

விசனமற்ற இடமன்றி விட்டதாச்சே.

ஆச்சப்பா முலத்தாய் உலாசூழி

அளவில்லாக் கந்தமொடு சொல்லாக்குள்ள

மாச்சரியம் மாறையென்ற மாயாசூழி

வளமாக மயக்கமென்ற லகிரியுள்வாள்

பேச்சறியாள் முச்சறியாள் மதியயக்கம்

பேயாகிப் பேசவறி யாமல்விற்பாள்

வாச்சமறி வழுதுண்ணு ளந்தப்பெதை

வல்லமைசேர் பூரணியை வணக்கஞ்செப்பே.

(8)

(9)

(10)

(11)

செய்தடிமை யாகிமை மகிழ்ந்துகின்முந்
 செத்துடைய சத்தியை ஞாந்தேனெதி
 வைபுலமாய் விடுவாயடி யுறவாய்கிற்பான்
 மகத்தூயர் ரொழுத்துமோ ரொழுத்துஞ்செய்வான்
 வைவகத்திற் குணநலமாய்க் குருவைப்போற்றி
 வாழ்வதற்குந் கூருடனே குறிப்பைக்கண்டு
 பையகணம் களைப்பிலாலே திரிந்தாலென்ன
 பாருதழி முனைவுபுவி துறையாய்த்தானே.

(12)

ஆய்ந்தறியார் சடமென்ற அருளேத்தானும்
 அஞ்ஞான பூரணத்தி னடியைக்காணார்
 தோய்ந்தறிவாய் சதூரிகிரி முடியின்றாணும்
 ககமாய்ச்சென் தக்கிரியின் முடியைக்கண்டால்
 வாய்ந்தமுடி மீதினிலே குகைதானுண்டு
 வளமாய்க் குகைதனிலே வாகிதேவர்
 பாய்ந்துவஞ் செய்திடுவர் வாகியென்று
 பண்பாக அவர்பதத்தைப் பூசிப்பாயே.

(13)

பூசிப்பாய் நவக்கிரக மறிந்தேனந்தப்
 புலனறிய வனுக்கிரக மெங்கேயென்று
 நேசிப்பாய் சிவமகிமை தன்னாற்றாணும்
 நிலைபெற்றவே அனுக்கிரகம் நோனாகும்
 பேசிப்பாய் நந்தியொளி தன்னில்லின்று
 போற்றிவொ யனுக்கிரகப் பதிவைத்தானும்
 வாகிப்பாய் பதியறிந்து பதியிற்செல்ல
 வாகியென்ற பாவாகி பற்றியேதே.

(14)

ஏறிடவே மோனமெனச் சொன்னேனந்த
 இயல்பான கேசரத்தின் கிரியையாலே
 மீறிடவே பிரபையொளி தன்னிலேறி
 வினையமுடன் ரவியொளியி லமுதங்காணு
 ஞாறிடவே மதியம்பூ ரணமேயென்று
 ஞானிதமாய்க் கண்டேநீ யிருந்துபார்த்துத்
 தேறிடவே பதியறிந்து அத்தலத்தில்
 தென்பாக நிற்றகயிலே வாகிதேவர்.

(15)

தேவையே யானுலின் பெருமைதன்னைச்
 செப்பமுடி யாதவரம் பலத்தைதக்கண்டால்
 பாவனனை யண்டாது சமாதிகிடை
 பண்பான பெட்டிவாண்டும் பத்ததாரும்
 தேனையுடன் பத்தையுமே பற்றியேறிச்
 செயலறிந்து பதியுடனே பத்தைதக்கண்டு
 சேவைசெய்து பூரணத்தைச் சிமிழில்வாங்கிச்
 விவமான பூரணத்தைக் கையிலேந்தி.

(16)

எந்தியே வித்திரண்டு மொன்றாய்க்கும்
 இயல்பான கோமதி லொளியென் சொல்வேன்
 பூந்தொரு பூரணத்தைக் கண்டதாலே
 பூரணமாய் முத்தனென்று பேரேவாய்க்கும்
 சாந்தமுடன் பூரணச ழுலம்வாங்கித்
 தன்மையுள்ள எளிச்சம் கூடச்சேர்த்துக்
 காந்தியாய்க் காயாதி கற்பமென்று
 கண்மணியே சிமிழுதனிற் பதனம்பண்ணே.

(17)

பண்ணுவே குருபதத்தைப் பொற்றிசெய்து
 பண்பாக வழுதமெனக் கொண்டேனங்கு
 உண்ணுவே சிவயோக ஞானமார்க்கம்
 உரைத்தேனெ மக்களுக்கே யுகையிதில்
 எண்ணுவே சின்மயத்தைச் சார்ந்துபேழ்
 இயலறிவே மகந்துபர வெளியைச்சேர்ந்து
 வண்ணமுடன் சிவருப மாகநின்று
 மகத்தான நிலையறிய வியுமுற்றே.

(18)

இராமரிஷி சிவயோக ஞானம் 18

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மஹத்துசாயபுபுரம் எட்மாஸ்டர் அன்பிரான்
 போஸ்ட்டு மாஸ்டர் M. R. இராக்கப்பபிள்ளை யவர்களிடமிருந்த
 ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

பாம்பதி தலை.

பத்தொன்பதாவது

அத்திரிமகாலிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

உண்மை ஞான போதகம்.

அரியென்ற அட்சரத்திற் காதுபாகி
அண்டபின்னத் தப்பாஅம் முயற்சி
அரிபாகி அயனாகி அரணுமாகி
அருளாகி இருளாகி யொளியுமாகி
அரிதாகிச் சிறிதாகிப் பெரினுமாகி
அற்றதுவும் உற்றதுவும் இபற்றதாகி
அரியணையே வேதாங்க பிடமேவும்
ஆம்பரத்தின் செம்மலர்த்தா ஞமைக்காப்பாமே. (1)

ஆமப்பா சரியையதே உரியதென்ன
ஆமர்த்தசடா தரன்றனது வரையைக்கட்டி
நாமப்பா மூலமெனும் பரையைப்போற்ற
நலமாச்சு சகலசித் தியுமுண்டாச்சு
வாமப்பா வாலேதனைக் காண்பதென்றால்
வழியறிந்தோர்க் கன்றிமற்றோர்க் கெய்திடாத
தேமப்பா பெட்டிாண்டு வவததாகித்
திருக்கின்ற சோதியுரு வாணுப்பாரே. (2)

பார்க்கவென்று நெருப்பாறு கடந்துசென்றால்
பரையவருந் தனித்திருப்பா னொருவரின் நித்
சேர்க்கவே யிவ்வழியைச் சித்தரெல்லாம்
தெரியவொண்ணு தேமறைத்துத் தியங்கச்செய்தார்
திர்க்கமுட னுயிரீங்கும் போதிற்குறும்
சிறந்திருந்த வைம்பூகம் பிரிவதாகி
ஆர்க்கவே யினத்தோடு யினமதாக
ஆடையுமென்று கூறிவொர் மடையர்தானே. (3)

தானாகப் போவதற்கு வழிவெண் நிலை

சுடந்தனிலே யுறங்கும்போ தொளிந்துதோன்றும்
கோனான பிருதிவியே மலமதாச்ச

கூறுகின்ற அப்புவினிலே ஜலமதாச்ச

வானான தெயுவினே விந்துமாச்ச

வகையாக வாய்வதுதான் கழியலாச்ச

தேனான வாகாயம் மூச்சுமாச்ச

தினந்தோறும் சுழிவதனா லென்னபாரே.

(4)

பாரப்பா சடலமது தளர்த்துபோச்ச

பகாநிது பரவான்மா சீவான்மாவும்

ஓரப்பா சத்திசீவ மென்பதாச்ச

உண்மையிவர்க் கொருபோதுஞ் சாவதில்லை

நோரப்பா கணமைந்தை விடாய்க்கட்டி

நிலைகலை போன்றவந்த சடலத்துள்ளே

சோரப்பா ஜீவனுமி ரிஷன்டதாச்ச

சுத்தநிந்தால் நான்முதன்ற ஞண்மைபோச்சே.

(5)

போச்சப்பா பூதமது சுழித்தபோது

புகழான சடலமது நிலைதளர்ந்து

நீச்சப்பா ஜீவான்மா தேகமாவ

நின்றபா வான்மாவு முட்டகனந்து

ஓச்சப்பா மூக்குமமாக் தேகமாவ

உற்றுக்கெற்பம் பூரையாய்க் கனியதரவி

காச்சப்பா பழுந்துகிழைத் தன்மைபோலக்

கனிந்தவின் பதுபிறக்கும் பூதங்கடே.

(6)

கடிகே தரிக்கடிர சுத்தின்வேவோ

குறிப்பாயு ஞண்டாச்ச அந்தக்கட்டில்

நாடியிரு வருஞ்சென்று வெய்வேமுத

நயந்திருப்பா ரவர்களைப் புத்தியாலே

தேடியொன்றாய்ச் சேர்த்துயிரைப் பற்றிக்கொண்டால்

சுத்தநிந்தாய் சடலம்விட்டு வெளிகளாம்சி

ஒடிவேற் றொருகட்டிற் புக்கலாரும்

உண்மையுடர தேவனுமீ யாவாய்கானே.

(7)

கானவே கடிதைதலி லண்டெல்லாம்
கண்டுகெற்றி வந்திடுபாய் வேதனையுனை
தோணவுனை யென்செய்வான் விடுவென்செய்யும்
கத்தலிங்கத் தூபிடங்கு மென்றோரது
நாணமில்லா தெமதுத காலைபாசன்
நாடியுயிர் கவர்வனென்ப மய்வரதல்ல
பூணனை விண்ணின்றுன் காலஞ்சக
புகழான கோட்குநூந்தா மேமனைவ்வே.

(8)

என்னப்பா ராகியல்லோ தூதனாகும்
இயலான தேகம்வா கனமுமாச்சு
நன்னமாய்ச் செனிக்ரும்போ திருந்தகோட்கள்
நடுமிலையாய்த் தரும்வயது சென்றதானால்
வின்னமதாய்த் தேகமது ஆஜிந்னுபோகும்
விஞ்சையென்ற யிருவரையு மொன்றுசேர்த்தால்
உன்னியுண்ணைக் கொல்லுகின்ற வாயுதங்க
மொன்றுமில்லை யெனநன்று யுணர்ந்துகொள்ளே.

(9)

கொள்ளப்பா பிடிப்பதற்கு ஏமனைது
ருவையத்திற் பிறப்பிக்கப் பிரமனுக்கு
விள்ளப்பா ஆண்மையே தண்டந்தனை
விற்பனமாய் இருஷ்டிகர்த்தன் பிண்டத்திற்குள்
கள்ளப்பா ஒன்றுமிலா திருவராசிக்
கனிந்திருந்தா நிதனையார் கோவிலென்பார்
தள்ளப்பா பிதனாலே யொன்றுமில்லை
சடலத்துட் சத்திவிவந் தனைக்கண்டோரே.

(10)

கண்டவர்க்கே தவமாச்சு பிறப்பும்போச்சு
கலந்தொன்றுய்ப் பிரமத்தோ டிருக்கலாச்சு
உண்டப்பா கைகைசொர்க்க மண்டரண்டம்
உற்றுப்பார் பிரமத்துள் னயிக்கமாச்சு
விண்டார்கள் சடலமுரு வாகும்போது
விகற்பமிரு கிரகமொன் றாகச்சேர்த்தார்
தொண்டப்பா அதிலொருவன் சுகங்கொடுப்பான்
தூற்றியதை மற்றொருவன் கெடுப்பான் பாரே.

(11)

பாரப்பா யின்னிதமாய் நேர்த்ததாலே

மண்பாண வாயுநிறை நெருஞ்சுனனின்

வீரப்பா கொண்டொழுனன் மாளச்செய்வான்

விதிதவறி மாண்டனன்முன் இசைத்தந்த

சோப்பா வயதுவரை சூக்குமதேகத்

திடவ்வெற்றுப் வசாசரெனத் திரிவார்பிண்டும்

நோப்பா சடலத்தாட் புருதவென்றால்

நெட்டிதன்விந் சூட்டிவென் புருதொட்டானே. (1)

ஓட்டானே வுயிரோழுத்தைக் கண்டோளுஞ்

உண்மையாய் மூலியுடனே தேவனுவான்

கிடைப்பிலே மோகமுடன் நிரானஞ்செய்தோன்

நேரிழையார் தங்கையும்துற்றிக்கொள்வான்

சட்டமுள்ள வுயிரோழுத்தின் தன்மையாலே

சகலமந்திரங்களுஞ் சடங்கானப்பா

திட்டமுள்ள தேவர்களும்துற்றிக்கொள்வான்

செகமனிதர் தெவர்களு லானார்செப்பே. (11)

செப்பிவெளிய் கொகமைந்தச் சரமையாகும்

திகழ்கின்ற நகரமல்லோ ஆதிவாரம்

ஓப்பிவெளிய் மகாரத்தான் திக்களாகும்

உறுதியுள்ள கிராமடா சேயனாகும்

தப்பித்தம் தல்லவெள்ளி வகாசமாகும்

சித்தியுள்ள வகாசமது பொன்னனாகும்

துப்பற்ற விவர்கள் தர லாவராவார்

சிறந்தரிதான் சனிபாகு முற்றுப்பாரே. (14)

உற்றமுக்கே ணப்புகுவச் சுழிபுகன்றான்

உகந்தவ ராமதான வெழுவருந்தான்

உற்றவன்சே ரக்கரத்தின் ரூபகாவார்

கடியலிவாக் காரமிண்டக்கரத்தான்

வெற்றவனோ பரம்பரிச்சோங் காரத்தோரம்

பேணிதனு வுயிருடனே பேருநாச்ச

சுற்றவர்க்கு அட்சரந்தான் ரோணுமன்றிக்

கசடநிதைக் கண்டறிந்து வெல்லொன்னுதே. (15)

வெல்வமற்றோ சிவ்வெலிதே தேகமாச்சு

வேண்டி அது முடிப்பதற்கு மீளாதனாச்சு
சொல்லடா மாகுடின்ன கேதுதானும்

சுடரான கதிரவனும் மதியென்றோசு
வில்லடா வாரமே மூலகமாச்சு

நிலைகுருவா பிரண்டுகிழ் மேலாமாகும்
வல்லதொரு வாரமடா தேகமாச்சு

வந்திருபாம் படி முடிசுந் சுற்றும்பாரே.

(16)

பாத்திருவாய் பிரதிலை யறிந்தோ வில்லை

பண்பதனிற் சுழன்றொழந்த வனமாய்க்கற்றி
நேர்த்தியா யண்டபிண்ட கபாலமுட்டி.

நிமிடமதில் வெளியினிலை வந்துபோகி
சீர்த் திவலைப் புறமண்டத் தேயுதைத்து

செனித்திடது பக்கமந் பதனிற்றுகுத்தும்
பூர்த்தியிரு பாய்பிரண்டு கலையதாரும்

புகழ்பற்றி யடக்ககதர் மதியென்றோதே.

(17)

ஒதபாம் படங்குபெட்டி கபாலமாகும்

உற்றடக்க விட்டாக்கால் தேகமாறும்
நிதசர்ப்பா மிடக்கிற் தேய் வதற்குமுன்னு

நின்றபா தானமெனும் வாயலாலே
சேதமுடன் கிறிதுகிறி தாய்க்குறையு

தீபனத்தி வேழுதுவும் பற்றிப்பின்பு
பேதமிலாப் பிரதமுடன் கனகைச்சுற்றப்

பேணியுந்தி குறாக நதியுண்டாச்சே.

(18)

உண்டாகச் சிவமாமக் கினியேகொல்லும்

உமையான வாயுடா வேந்தித்தள்ளும்
விண்டாவி மதியதுவும் லோகந்தன்னில்

விதமாகச் சுருளதைப்போற் சுற்றும்பாரு
கண்டதப்பா கன்னிலை மார்பிற்கற்றி

கதித்தண்ட பிண்டகபா லத்தில்முட்டிப்
பண்டுவை திடமார்பிற் சுழன்றுகின்று

பற்றியெழுந் தேய்வைசுற்றி யகன்றுபோமே.

(19)

அகன்றதடா மார்பதனிற் சுழல்நதாலே
அனுபவிப்பீ டமதாசிக் கிழுட்டிப் பூசச்சு
சுகவல்லி குட்டிவடிகோலந்தன்னிற்

சென்றிருக்க விக் துபோற் சுழன்றதாலே
தகையபுள்ள அரோணிதபரி டத்துள்ளாச்சு
தானதுவிட்ட டாஸ்முர்த்த ரூபமாச்சு
உகந்துகொ கூறிக்கக் கிளக்கவந்திருக்கும்
உறதக ரோ லிதஞ்சமுத்தி பிறகுந் தானே.

(20)

தானெழுதாற் றுற்றோகச் சுகாதான்பூட்டி
சுத்திவந்த டைந்துபொழி பூரணத்தின்
வேனென்ற திரம்பவர்க்குக் கபாலத்தன்னில்
மெலியுதின நிரங்குவாண் புறத்தடங்கும்
கோனென்ற வளர்பிறையில் விந்ததாழிக்
கூழலிய பூரணத்தில் நினைந்துமின்று
தேனென்ற தேய்ப்பிறையி லழிந்துபோகும்
செய்வறியா விட்டாற்றுகத் தவமும்போச்சே.

(21)

போச்சென்ற சுக்லகோ ணிதமுங்கடிப்
பொருந்திின்ற சுத்திவிவ மாகுமென்பாச்
ஆச்சிவிட்டுச் சிவன்முனை வெளியிற்சென்றால்
அமரந்திருப்ப தில்லையுயிர் விந்துக்குத்தான்
பேச்சென்ன விந்தகுற்றப் பேசவேகம்
பிறங்குகா தங்கருவாஞ் சிவன்முனென்றும்
நீச்சென்ன பொருளோடு சித்தனென்றும்
நிகழ்த்துவா ராதிவஸ்து தேகமென்னே.

(22)

என்னவே ஆதிவஸ்து உயிருமாச்சு
சுகிரண்டும் நிலைப்பதற்கு மார்க்கங்கேரு
நன்னயமாய்ப் பூரணநா னாதிவஸ்து
நாடியே பாபரையைப் பூசைசெய்து
கின்னமிலா சுக்லவர்ணப் பாத்திரத்தில்
தேறியே யாதிவஸ்தை வரங்க்கொண்டால்
இன்னமென்ன குறையுனக்குத் தேகத்தோடு
இயல்பான வுயிர்நிலைத்துச் சத்தாம்பாரே.

(23)

முத்திரிமகாரிஷீ உண்மைஞான போதகர் 30 201

சத்தாச்ச கிளைபுத்தா னநியலாக்க

எள்ளையிலலா வெளிதனிலை யொளியையப்பார்த்து

சித்தறிய வென்றாலே சல்லவப்பா

திரமாதச் சரிவையிலே கூடிநின்று

வெத்தியா யிரத்தெட்டுப் பிறைபூசிக்க

விரமுடன் தேகம்விட்டுச் சென்றுதானால்

பத்தியுடன் கிளியைசெய்யப் பிறையாற்றோலும்

புகழான கிளியையின்ப படியேசெய்யவே.

(24)

செய்யவது கலந்துசட லத்தின்பூசை

செப்பொட்டி ரெட்டிமு விரட்டியாக

வைபவமாய் முஸ்த்திற் பூசைசெய்ய

வருஞ்செனை ஞானங்கா னுமத்தோனால்

எய்தியே மறுசெனை மாவான்பாரு

இயலான ஆறிவோடே நான்காட்டி

பையவே போற்றிப்பின் ஞானங்காண்பான்

பாவெளியி னெளியறிந்து புக்குவானே.

(25)

புக்குவான் சிவந்தேடிப் பூசித்தாக்கால்

புகழான ஆறுவரை யாற்றந்தாண்டி

கிக்கென்ற றிடவெளியோ டொளியுமாவான்

சென்றிருந்து ஆசையற்றாற்கிழைந்துவான்

பக்குவமா யாசையற்றுச் சிவத்தைச்சார்த்தால்

பகிர்ந்துசடற் தனைத்தின்ற யுயிர்போலாகும்

திக்குவெளி சேர்த்திருந்த வொளிதானப்பா

திசற்குப மருபமென் றெவர்காணாரே.

(26)

காணார்கள் வெளியுடனே வொளிபோச்சென்பார்

கனமாகச் சுற்றியண்ட மட்டுஞ்செல்லும்

வேணான பிரமசத்திக் கிருளோமெத்த

வெளியான சிவன்சோ வொளிவுண்டாச்ச

தானுவென்ற சிவனுக்கு முகமதைத்து

தண்ணிழிகள் மூன்றுடனே சுழியுமூன்று

ஆணவமாங் கதீரமதியக் கிளியுங்கண்கள்

ஆகும்பார் முகமைந்தி னிறத்தைக்கேளே.

(27)

கேளப்பா பச்சைசிகப் போடுவெள்ளை
 செடியான மஞ்சளொடு கருப்புமாகும்
 நானப்பா மும்மூர்த்தி யாதியாகி
 நலமாக அண்டமெங்கும் நிறைந்துநிற்பார்
 ஆளப்பா முகமைந்துங் கண்முன்றெட்டும்
 அட்டாங்கம் பொருந்துகின்ற தேகமாகும்
 நீளப்தீர யாவர்களு மேகமாவார்
 நிலையான எட்டுப்பேர் பிரிவும்பாரே.

(28)

பார்த்திவிர யயன்ருளே பூரியாகும்
 பண்டரிநின் கதிருருத்தி ரன்சோமன்றன்
 சேர்த்திவிராய் சதாசிவனு மேல்மகேசன்
 திடமான மகேசனுக்கு நிலமாகும்
 ஆர்த்திவிராய் வெளியுடனே யொளியோச்சென்பார்
 அருளான மகேசனல்லோ தேவனாகும்
 பூர்த்தியாய்ச் சோதிதனிக் தனியேயின்று
 புகழான விந்துபல பேதமாச்சே.

(29)

ஆச்சடா முகிலேழு வானமேழு
 அதனுடனே மின்கூட வெட்டுமாச்ச
 பாச்சடா அட்டபா லசருமாகும்
 பகரிதற்கு மகேஸ்பாரனே தேவனுகி
 நீச்சடா வாய்வாகி யண்டபிண்டம்
 நிறைந்துநிற்பார் சகலருமின் னவர்க்குளாவார்
 பேச்சடா பேசாமற் பாதம்பற்று
 பிரளாதே சாகாக்கால் வலையைக்கானே.

(30)

காணவே சித்தனென்ற பேருமாச்ச
 கண்டசதா சிவன்பிடித்த காலுமாகும்
 பூணவே யறிந்தாலே கர்த்தாவாச்ச
 புகழ்வாசி ஜீவனுந்தா னவனுலாச்ச
 பேணவே சிவனெழுத்தே யதாதானப்பா
 பேணியறிந் துய்திடுவா யாசானாகும்
 தோணவே கண்டறிவாய் முத்தனுவாய்
 சொன்னமொழி தவறுதின் னூலதாமே.

(31)

அத்திரிமகாரிஷி உண்ணமஞான போதகம் 30 20

ஆமப்பா ஆவுதித்த மாந்தருக்கு
 அரியகரு வெண்கூட்டம் பெருவியாதி
 தாமப்பா தீரலீர் வெட்டிமுத்துந்
 தானகங்குந் கிள்கெந்த சுத்தினேடு
 வாமப்பா சேங்கொட்டை பலமொன்றுக
 வகைக்குநிதுத் தெடுத்தாப்பின் கிவனுவேம்பு
 வேமப்பா வெள்ளறுரு சங்கங்குப்பி
 வேருடனே நல்லவிளம் பட்டைநானே. (32)

பட்டையுடன் நிலவாகை வெவ்வேறெட்டுப்
 பலஞ்சேரு காரொள்ளுப் படிசூலாகத்
 திட்டநாற் பலந்தேக்காய் சிரட்டைகட்டித்
 திபங்காம லீடித்துப்பாண் டத்திவிட்டுச்
 சட்டமுடன் குளித்தயில மிரக்கிக்கொண்டு
 சாமைபொறி மாவில்வெரு கடிப்ரமாணம்
 இட்டதிலே தாலமிரு பணவிடைதான்
 சுயந்திவொய் தினமுமோர் பேசுதென்றோகே. (33)

ஒதிமொ யேழுதாட் கொடுக்கும்போது
 உணவுடனே ரணத்தின்மேற் றயிலந்தண்ணை
 நீதியுட னேபூசி முன்றும்நாளில்
 நீயிலுப்பைப் பிண்ணுக்கை யரைத்துத்தேய்த்து
 சேதியென்ன வெண்ணீர்விட் டலம்பத்தானும்
 தீருமடா பதினெட்டுக் குட்டமெல்லாம்
 ஆதிபோற் றேதமாங் காணுக்கடியு
 மகன்றுவிடு மிச்சாபத் தியந்தானன்றே. (34)

அத்திரிமகாரிஷி உண்ணமஞான போதகம் 30

முற்றிற்று.

திருப்பழனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீபோதககாரிஷிஸ்வர
 சுவாமியவர்கள் ஆதின ஆச்சிரமம் மகானகலாச பரம்பரை 425வது
 பட்டம் ஸ்ரீதெண்டாயுதபாணி ரிஷிஸ்வர சுவாமியவர்களிடமிருந்
 வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபதாவது

புகண்டமகாரிஷி திருவாய் மலர்த்தருளிய

மெய்ஞ்ஞானவிலக்கம் 80

சிறந்தபரா பரமசிவ மெய்ஞ்ஞானாய்த்
நிர்க்கமுடன் சனிமதியுஞ் சுடர்முன்னுகிப்
பறந்தருளு மைம்பூசு மாயைதோன்றிப்
பல்லாழி ரத்தண்டம் படைத்தபோதம்
வரம்பெருநு மானந்த ஷ்விருமாவி
மதபோத மாகவும வடிவைக்கரட்டிச்
சாமாவி உண்டத்தி லேழுந் துனெற்
சச்சிதர னந்தமதைப் பணிசூவோமே.

(1)

ஓமென்ற வழிநையடா வண்டவுச்சி
ஓமுடிந்த பட்டணத்துக் கப்பாற்சென்று
காமென்ற சொல்லற்று யோகஞானம்
காட்டுகிறே னஞ்ஞானமும் திலதப்போக்கும்
வாமென்ற வைத்தியமும் அஷ்டகர்மம்
வாதமென்ற வித்தையெல்லாந் தெளிவதாகக்
காமென்ற பீடமதிற் கண்டுதெறிக்
காட்டுகிறேன் மெய்ஞ்ஞானக் கருவைப்பாரே.

(2)

பாரேநீ யோகமென்ற வழியைச்சொல்வேன்
பத்தடா வைம்புலனைப் பரக்கினாடே
சீரொருவர் தெரியாமல் மதங்கள் பேசித்
திருவான வுச்சியிலே சேராமற்குண்
ஆரொருவ ராதாரம் வெவ்வேறாக
அடுக்கடுக்காய்ப் பணிரெண்டு தலங்களென்றும்
விரோதான் பேசியுமே மெலிந்தபோவார்
விடமுண்ட வண்டமதை விரும்பிக்காணே.

(3)

காணப்பா தலமெல்லா மண்டவுச்சி
கடினமடா பதினெட்டாங் கேட்டிற்சென்று
பூணப்பா மனதையுந்தான் நிசுகொட்டாமற்
பூட்டா பிரானுயம் புகுந்தென்னுறும்
விணப்பா மந்திரங்க ளே னுயில்லை
விதியில்லை மதியில்லை தெயுயில்லை
தோணப்பா தோன்றுமடா மனதொன்றாகச்
சுத்தமுடன் நீயிருந்து தவஞ்செய்வாயே.

(4)

செய்யப்பா னாசிறுனி மகனேசேரு
நீர்க்கமுடன் முன்னுரைத்த ஆசிரத்தில்
மெய்யப்பா சரக்குவகை விதமாயிந்து
மேன்மையுடன் கட்டினங்க ளுறுக்கினங்கள்
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை சொத்தினப்போக்கு
புனிதமுடன் வெளியாகச் சொல்லிப்போட்டோம்
வையப்பா விர்நூலின் மெளனமெல்லாம்
வகையாகச் சொல்லுகிறேன் வணங்கிக்கேளே.

(5)

கேளப்பா கேசாமே அண்டவுச்சி
கெட்டியாய்க் கண்டவர்க்கே மெளனமாகும்
ஆளப்பா பாப்பிரம் யோகமென்று
ஆடுக்கையிலே பேரதமுந்தா னுயாத் தூக்கும்
வாளப்பா கெவுனமணி விந்துநாதம்
வலுத்துதடா கெட்டியாய்த் திரண்டுபோகும்
நாளப்பா வண்டமெல்லாஞ் சுத்தியோடும்
நடனமிஞ்ஞ சிலம்பொலியுங் காணலாமே.

(6)

காணலாம் பிரமத்தின் நிர்ணயந்தான்
காட்டுகிறேன் வாசிறுனி கருவாய்க்கேளு
பூணலாம் அண்டவுச்சி தன்னில்நின்று
பொறிகளையு முண்டாக்கிப் புவனந்தன்னில்
தோணலா முயிர்ப்பயிரைப் படைத்தெந்நாளும்
தொத்தமெனு மேழுவகைத் தோற்றமாகி
ஆணலாம் நாலுவகை யோனியாகி
யண்டமடா அனந்தனந்த மானவாதே.

(7)

காரண பிரமத்தின் நடுவெனவந்தா
வந்து நடராச விமதிபுஞ் சுடர்முன்றாகப்
புருஷர் விவரியடா சித்தபாபும்
கூறுவிழைந் கண்ணிலிடை வொலிவைக்கேளு
விராண அண்டவுச்சி முனைக்கப்பலே
வெத்தியுடன் நரம்பனுதான் விழுதுபோலே
நோரண விருகண்ணிற் பின்னலாடி
நிச்சயமா யொனிவாங் நிறைந்தாப்பாரே.

பாரப்பா யாப்பிரம்ம் ஒளினினுலே
பத்தியே நரம்புவழி பாயும்போது
ஆரப்பா விருகண்ணில் ஒளிவதாதி
அண்டமெல்லாம் ஏனையத் இதரியலாச்சு
காரப்பா நரம்பென்ற விழுதுவட்டம்
கபாலத்தில் மூக்குறுயச் சுழினைபோலே
விரப்பா காதுக்கும் நாக்குக்குந்தான்
வெத்திபெற னேயின்னம் விளம்பக்கேளே.

கேளப்பா மூலமடா லீங்கத்தன்னிற்
கிருபையுடன் தன்டுக்குங் கீழ்மேலாக
நாளப்பா தம்போலே மிடமிமார்க்கம்
நன்றாக யோமடா நரம்பினுடே
வாளப்பா அண்டமுட்டி யுயரமைந்தா
வலுவாக முன்சொன்ன நரம்பினுடே
தேளப்பா சேர்த்துமிநப் பின்னலாகிச்
சிறந்திடவே புருவமத்தி யாகும்பாரே.

யாரடா புருவமத்தி யேதென்றாக்கால்
பாப்பிரம் மானதொரு வண்டவுச்சி
நோடா முன்சொன்ன நரம்புமத்தி
நினைத்துதடா சுழிளையென்று நினைவாய்ப்பாரு
விரடா அண்ணாக்கின் நேரேமைந்தா
மேவடா மனந்தனையுஞ் செலுத்தும்போது
காரடா சுழிளையிலே மனந்தான்பாய்ந்து
கலந்தைந்து பூதமுந்தா நென்றாய்ப்போமே.

யோமடா மூன்சொன்ன நார்பிணாடே
 பூரித்து எவ்விதமுஞ் சுடர்சான்றும்
 ஆமடா பின்னியுந்தான் கீழ்பாயும்
 அந்தாங்கந் தனைப்பார்க்க அடங்கிப்போகும்
 நாமடா வெளிதிறந்து சொல்லிவிட்டோம்
 நாதார்தப் பாப்பிரம் நாட்டந்தனை
 ஓமடா விந்துவுந்தா னண்டவுச்சி
 உறுதியுடன் சித்தமதை யுணர்பாரே.

(12)

பாரான சாகரமே ஆண்டவுச்சி
 பதினாறு லோகமெல்லாம் பரத்தினாடே.
 சீராகத் தெரியுமடா மவுனமார்க்கஞ்
 சித்தான சித்துவினே யாடிநிற்கும்
 வீரான மந்திரங்கள் பிறந்ததெப்போ
 விஷ்ணுவென்றும் பிரமனென்றும் வந்ததெப்போ
 காரான மூக்குணங்க னுதித்ததெப்போ
 சுருத அட்சரத்தின் குறியைக்கூணே.

(13)

காணாங்கன் பிரமந்தா னுதிக்குமுன்னே
 கருணையுள்ள மந்திரங்கள் பிறந்தனாண்டோ
 தோனாமல் மந்திரங்க ளனந்தங்கற்று
 சுழிணையென்ற மூக்குதுனி தன்னைப்பார்த்து
 வீணாகத் திரிந்துமிகப் பார்த்ததாலே
 வேசுடே கெட்டுழல்வான் விருதாமாடு
 கோனாம ஸண்ணுக்கின் னேரேமைந்தா
 குறிப்பறிந்து பார்த்தவர்க்கு முத்திடானே.

(14)

முத்தியடா மந்திரத்தை நினைக்கும்போது
 மோசமடா மனந்தானும் கொண்டாய்ப்போகும்
 சுத்தியடா மனந்தானே யேகமாகத்
 தனித்திருந்து நித்திரையைத் தள்ளிமைந்தா
 புத்தியடா பிரமத்திற் புருந்துகொண்டால்
 பூலோக மெல்லாந்தான் பணிவாருண்ணே
 எத்தியே திரியாமற் பிடரிமார்க்கம்
 ஏறுகின்ற வாகியுண்ணக் கப்பந்தானே.

(15)

தானென்ற உரப்பெனும் மதுகண்டாக்காற்
சஞ்சாரச் சமாதியென்றே விதற்குப்பேரு
ணனென்ற பசிதீருங் கோபம்போகும்
உதயகிரி தனிற்சென்.மா நெயிப்பார்க்கத்
தேனென்ற திபையேழுந் தேய்ந்துபோகும்
திருவான வுச்சிநடுச் சென்றபோது
கோனென்ற கருனியெல்லா மொடுங்கிப்போகும்
கூத்துவனா ராட்டமதைப் பரர்க்கலாமே.

(16)

பார்க்கலா மொருகூலை யுயர்த்தாக்கிப்
பாவொ னொருகூலைத் தாழனிட்டு
வர்க்கையிலே மேல்நோக்குங் கூலைக்கேளு
தன்மனனே மதிவென்று மதற்குப்பேரு
காக்கையிலே கிழ்நோக்குங் கூலைமந்தா
கண்டுபா ரிரவியென்று கருதலாகும்
மார்க்கமுட னண்டவுச்சி மேலேதானும்
மகத்தான வன்னிவிரிபுப் பிடந்தான்பாரே.

(17)

பாரப்பா பிதையநிபாச் சித்தர்கோடி.
பார்தனிலே யறுபத்து நா லுயோகம்
ஆரப்பா பிருக்குதென்று வெவ்வேறாக
அலைந்தலைந்து கெட்டவர்க ளானந்தங்கோடி.
நேரப்பா ராஜாங்க யோகந்தன்னே
நிலையறிந்து கண்டவனே கோடிக்கொன்று
வீரப்பா பேசாமல் மணக்கண்ணிலே
விந்துவடா பாங்கத்துவும் வெளியாய்க்காணே.

(18)

காணாத காட்கியெல்லாங் கண்ணிற்கண்டு
காகவுஞ் புசுண்டனென்று பேரும்பெற்றேன்
தோணாமல் நானலைந்து கிணறுகாலம்
துருவமென்ற பிசுமத்தை யடுத்தாக்கேட்க
நாணாமல் அண்டவுச்சி தன்னிலேதான்
நாடியே மனதாலே நாட்டமாகக்
கோணாமற் பாருமென்று வெணக்குசொல்லக்
கூசாமல் மனதொன்றாய் நிறுத்தினேனே.

(19)

நிருத்தியே வெருகோடி காலபட்டிம்

நிருவிதர்ப்பை சமாதியிலே நிகழ்த்தெவ்ஞானம்
பொருத்தியே ஸலாடக்கண் டிதந்துபரம்பரி
பூலோக மென்குமொன் றாய் நிறைந்தென்னைந்தா
நிருத்தியாய்க் கின்மயத்தைக் காண்பதற்குச்
கிவசிவா வென்றுபல முறையேகடிக்
கருத்தொன்றாய் நிருத்தியடா கவாடா நீக்கிக்
காரணத்தைக் கண்ணினை யாடலாமே. (20)

வினாயாடிப் போதமய மரகவுந்தான்

வெட்டாது சக்கரத்தின் வெளிச்சம்பார்ந்து
நிலையான ஆண்டமதில் தெற்றிக்கண்ணை
பேறிந்து அரவுவிடல் தன்னைப்போக்கி
அலையாம லாரொருவ ருறவுமற்று
ஆயிழையாள் போகமதை யதட்டித்தள்ளி
மலையாமற் பிரமமே துணையாயெண்ணி
மௌனமென்ற மனந்தனைபு மடக்கிநில்லே. (21)

நில்லென்றால் லோகத்தின் மனிதர்தாமும்

பிஷ்டையுடன் சமாதியுமே பொருந்தாமற்றான்
வல்லவர்போல் வேதகா வியபுராணம்
மந்திரங்கள் கோடானு கோடிமென்றும்
செல்லுவார் கோவிலென்றும் தீர்த்தமென்றும்
திருடர்கள்போ லலைந்தலைந்து திரிவான்மட்டை
வெல்வதொரு பிரமநிலை பறியாமற்றான்
வோற்ற மாம்போலே விழுவான்பாரே. (22)

பாரப்பா மலரெடுத்து விங்கம்வைத்துப்

பார்த்தீப விங்கமதைப் பணியாமற்றான்
வீரப்பா மணியாட்டிப் பூசைசெய்து
வினர்களுங் கத்தபம்போற் கதறுவார்கள்
தோப்பா மலர்தனையே கிள்ளும்போது
செத்தசுவம் போலாச்சு தெளிந்துபாரு
காரப்பா மனங்கொண்டு பாத்தினுடே
கண்டவர்கள் கயிலாசத் தேகந்தானே. (23)

தானென்ற பிரமமதை யடுத்திடாமற்
 ஞானவிரி வனந்தமடர தெய்வமென்றும்
 ஊனென்ற குருவென்றுஞ் செனென்றும்
 உதயவிரி பாராத வினாத்தமாடு
 வேனென்ற பெய்களவு இகாலேகன் செய்து
 வேசையர்மே லாசையுந்தான் கிருப்பமாகக்
 கோனென்ற குருபாத மடுக்காமற்றான்
 உருவான் நாகமடில் விழுவான் பாரே.

(24)

யாரப்பா நாகையுந்தா னன்னுக்கேத்திப்
 பார்த்தனிலே பார்த்தவர்க்குப் பகிதமில்லை
 ஆரப்பா கண்வெடிக்குந் தேகம்போகும்
 அடைகோக மென்பார்க ளாகாதப்பா
 சாரப்பா மனந்தனையு மண்ணுக்கேத்திச்
 சார்ந்துகிடுப் பார்க்கையிலே வாடுதாலும்
 வீரப்பா மேடைங்கும் கிழ்நோக்காது
 வெட்டாத சக்கரத்தை யழியலாமே.

(25)

அதியலாம் மனந்தானே உயித்தானாகும்
 அண்டத்திற் செந்திலையே யானும்முத்தி
 பரியேறிச் சாரியுமே நடத்தலாகும்
 பஞ்சமா பாதகங்கள் பறந்தேர்போகும்
 கிரிவான மனந்தனையும் அணுவதாக்கி
 விட்டகுறை தொட்டகுறை விதியையப்பார்த்துக்
 குறிவான குண்டலியா மண்டவுச்சி
 உறுகிறேன் முந்தேகாண நிலையதாமே.

(26)

தாமென்ற விலகத்தில் மணிதரோடே
 சஞ்சாரஞ் செய்யாதே தவர்செய்யாதே
 ஒமென்ற ளுண்மிசூந்து வுண்டிடாதே
 ஓரமாய் வுழக்குகளை யுரைத்திடாதே
 ஆமென்ற அட்சரத்தை மறந்திடாதே
 ஆயாச மாகவுந்தான் திரிந்திடாதே
 காமப்பேய் கொண்டவரோ டிணங்கிடாதே
 காரணத்தைக் கண்டவிரே யாடுவாயே.

(27)

வினாயகம் தருகென்னை பறித்துவினாது
 வேளாத தலையாகும் விருப்பிப்பாரு
 மலையகம் பெயர் பகை பிறித்துவினாது
 வைத்தினை பாகைக்கா விதுவேயாகும்
 அலைபாழ் சோதியுட பாலையுண்ணு
 அக்கினியாங் கம்பமடா கழிவினாய்க்க
 கலைநாது போவையு மெட்டிற்சேரு
 கபடற்ற தேகமடா கண்பொரோ.

(28)

கண்டெண்டு மனந்தானே யண்டஞ்செல்லக்
 கலைநாலும் எட்டிலையுஞ் சேர்ந்துபோகும்
 தன்முண்டு செய்பாதே மனம்வேறாத்
 தற்பரத்தை யெப்போதும் அறியமாட்டாய்
 தொண்டிசெய்து பெரியோரை யடுத்தமைந்தா
 தொழுதுநீ யென்னாலின் பயனைக்கேளு
 விண்மெவர் சொல்லாட்டா கின்னாலிற்சொல்லும்
 வெற்றிபெற மனதடக்கம் வைத்துப்பாரோ.

(29)

பாரப்பா விஞ்சைமந்தர் மென்பார்வினார்
 பாயடா விஞ்சைகிரி தன்னில்லைந்தா
 ஆரப்பா சென்றேறிப் பார்க்கும்போது
 அதிதமுள்ள விஞ்சைமந்தர் மனந்தங்காட்டும்
 நோப்பா கிருஷ்ணப்பிச் சங்காரங்கள்
 நிமிடத்திற் செய்திவாய் நிலைபைக்கண்டால்
 வீரப்பா அமுதமுந்தான் குமிழிபாயும்
 வேழில்லாக் கனிகளையு முண்கலாமே.

(30)

உங்கலாம் பிரமமுந்தா னடங்கும்போது
 உறுதியுள்ள அண்டத்தி லுருவிப்பாயும்
 திங்கலாம் அமுதமடா தேனுஞ்சினி
 தீத்திப்புப் பாலுடனே திடமாம்மைந்தா
 தங்கலார் தேகமது அழியாமற்றான்
 சட்டையுமே கழன்னுயிதத் தங்கம்போலே
 பொங்கலாம் மெய்ஞ்ஞான தீபம்போலே
 பூரித்துப் பார்த்திடவே புலனமொன்றோ

(31)

ஒன்றுச்சு பிரமமெ வெவ்வேறு

உலகத்தி லாந்நமடா உத்தமமாச்சு
ஒன்றுச்சு திராச்சு மாற்றமாச்சு

ஒன்றிற் திங்கென்று பெருமாச்சு
ஒன்றுச்சு முழுவனங்க ளானந்தமாச்சு

குருக்களென்றுந் திடரென்றுங் குறிகளாச்சு
ஒன்றுச்சு நாதவென்றுங் ஆடங்கிவென்று

நாதனையு மோர்மனதாய் நாட்டுவாபே.

நாட்டுவார் தித்தரெல்லாம் பெருமரக

நலம்போலே சாஸ்திரங்கள் கட்டினார்கள்
ஆட்டியே மனிதரெல்லாம் நூலிப்பார்த்துப்

பூரணமா யண்டமதைப் பாராமற்றான்
நாட்டிலே திரிந்தலைந்த மாண்புபோலே

கவடமாய் வாய்நூனம் பேசுவார்கள்
கட்டிலே யடைந்திருக்குங் குறிலிப்பாரார்

கூறுத மந்திரத்தின் குறியைப்பாரே.

குறியென்ற வுலகத்திற் குருக்கள்நானும்

கோடிமறை வேதமெல்லாம் கடர்ந்துபார்த்து
உழியமற் பிரமமதைப் பாராமற்றான்

ஆர்ந்தாயாய்ப் பெய்யோரை யழிம்புபேசி
விதிவன வெடமிட்டுக் காணியுண்டு

மொறட்டிதூங்கா மலைத்திவார் காயைப்போலே
பாரா புகவுந்தான் தென்டுமெந்திப்

பாராணிலே குறடிட்டு நடப்பான்பாரே.

மார்ப்பா திடர்களை யடைப்பான்பாவி

உதாம்பறிக்க உபதேசம் பகர்வோமென்பான்
ஆர்ப்பா யிடமிலை நாட்டாமற்றான்

ஆராசப் பொய்களை யு மவன்றான் சொல்வான்
நோப்பா திடனுக்குப் பாவமாச்சு

விடையெல்லாம் குருக்களுக்குத் தோஷமாச்சு
விடப்பா வுடங்கிவென்று விடத்தெப்பாரான்

விதியோலே முடிந்ததென்று விளம்புவானே.

வானென்ற அண்டத்திற் சென்றுபுகி
வடவாராயி னுக்கிடு திபங்கண்டு
தேனென்ற சுத்தசிவ சென்னைதன்னிற்
தீர்த்தங்க ளாடிவெகு நாமமிட்டு
தோனென்ற மனதன்மால் மலராய்ச்சாத்நிற்
தோடிமறை வேதமுந்தா னண்டங்கண்டு
தேனென்ற சித்தமது புத்தியாகத்
தெரிந்தவரே மெய்ஞ்ஞானி யாரும்பாரே.

(36)

பாரண்ட மனதெயரன்றும் பார்க்கும்போது
பலபேத மரையெல்லாம் பறந்தேயோடும்
ரோண்ட மெல்லாண்ட பிரமாண்டங்கள்
ஜெனித்தவகை யுயிர்தோறும் யோய்கிற்பாய்
காரண்ட லலாடக்கண் டுறந்தபோது
கண்கொள்ளாக் காச்சியெல்லாம் சுலத்தேகாட்டும்
வீரண்ட மேல்வட்டம் விளிந்தசகர்ம்
மெய்ஞ்ஞான வெளியதனிற் றொடர்ந்துகூடே.

(37)

கூடுவதே குணமிந்நு மனதொன்றாகக்
கூத்தாடித் திரியாமற் கெவுனமாகப்
பாடுவதே பலநூலைப் படித்திடாமற்
பாராபாத்தின் உச்சிக்கு வெளியிற்சென்று
ஆடுவதே தொந்தோமென் றுட்டைப்பார்த்து
அடுக்கடுக்கா யாயிரத்தெட் டிதழுங்கண்டு
வாடுகிற பயிர்களுக்கு மழைபெண்தாப்போல்
வரடாத திபத்தை யறிந்துபாரே.

(38)

பாரொன்று மெய்ஞ்ஞானம் பகர்ந்துசொன்னீர்
பாராபாத்தின் விலையினுட பாதஞ்சொன்னீர்
விரென்ற அண்டமெல்லாம் பாழாகி
விராட்பிரம் மொண்டியா யிருக்கும்போது
ஓரென்ற வுயிர்கனெல்லா யிருப்பதெங்கே
சித்தருடன் திரிமுர்த்தி யிருப்பதெங்கே
கூரென்ற நீர்தங்கு மிடந்தானெங்கே
குருபானே யிந்தவகை கூறுவீரே.

(39)

கூறுகிறேன் என்கைனே வாசீதாதா
ருணமான சின்பாளுர் சைபாசிங்கடி.
தேறுகின்ற பிரையமான் காலத்தன்விற்
சீவதென்று சித்தகுடன் முனிவர் தாலும்
வினுடனே வந்தவோரா விநாயகபொன்று
விமலநாதான் விநாயகமாயும் விபாங்கீகடக
காழிச்சா தெருமாறுங் கடவுளா பகைத்
கண்டுதிகழ் பவநிந்தபிரிவி தருதுவாசீ.

(40)

கருதுவான் ஆலிலேபேற் றுயில்கொண்டுவாழ்
கவாமான சீவநெஞ்சு மகாத்மதிகுத்தர்
உறுதியா பெற்றதுட காலத்தன்விற்
ஞெய்ஞ்ஞவா ராதகிந்து மிக் கொதிப்பேன்
வருந்தியே புறண்டருந்தான் வறுவா பொன்று
வல்லிடம் காத்தோ வா உவாங்குயிர்பாறு
கருதியா கொலையாழந்ததச் செவன் றுன்கேட்கச்
ஞத்திரமாய் நகவாண கொழித் தேவப்பாசீ.

(41)

பாரென்று விவணுடைய முதத்தைப்பார்த்துப்
பல்லாபி ரங்கோடி யுயிர்கட்கெல்லாம்
சிரென்ற சித்தகுடன் முனிவர்தாலும்
திருமாலும் ஆலிலேபேற் றுயிற் றம்போது
கூரென்ற ஷத்தியுட காலத்தன்விற்
கடியிய வடைந்திருந்நுங் குணமதக
திரென்ற ஐவரையுந் தாவரையுந்
கேட்குந் தவநிதிவழி வந்தீதன்பாசீ.

(42)

தவநிதி வந்தீதன்பாசீ
தவநிதி வந்தீதன்பாசீ
தவநிதி வந்தீதன்பாசீ
தவநிதி வந்தீதன்பாசீ
தவநிதி வந்தீதன்பாசீ
தவநிதி வந்தீதன்பாசீ
தவநிதி வந்தீதன்பாசீ
தவநிதி வந்தீதன்பாசீ
தவநிதி வந்தீதன்பாசீ
தவநிதி வந்தீதன்பாசீ

(43)

தஞ்சைக்கு இரவுப் புகை விளக்கம்
 என்மையோ பந்தாதின அரிசனமே
 நஞ்முடல் பெண்ணைப் பெயர்ந்து நின்ற
 நனைவோ அனல் முத்ததைப் பரந்தும் பெறு
 நஞ்முடல் முன்பு பார்த்ததற் புதுபூசம்
 புத்திரனை மின்பு பார்த்ததற் பெண் பிளக்கூபம்
 நஞ்முடல் யான்முன்ன கம்பத்தா டே
 வளவீதாரிட வளமுதக மிருந் தேனப்பாரே.

(44)

சாப்பா மீட்பது போ அனந்தகாலம்
 பார்ப்பததி னா டேதா னீருந் துவா டுந் தேன்
 சாப்பா பிரபமுந்தான் மனநிலை
 அண்டமதைப் படைப்பதற்கு அஞ்ஞம்போது
 சாப்பா கம்பத்தி லிருந்தபெண்ணும்
 விமலரென்றும் உமையென்றும் மிகவேதோன்றி
 சாப்பா சக்கரத்தி லிருந்துகொண்டு
 தருமாலேத் தானழைக்கத் தீர்க்கம்பாரே.

(45)

சாப்பா திருமாலும் கமலத்தன்விற
 பல்லாபி ரங்கோடி அழிர்கட்கெல்லாம்
 சாப்பா அழைத்துமுக் குணத்தைக்காட்டி
 நிலையான சமுத்திரங்கள் பூமிதானும்
 சாப்பா ரவினோடு திங்கள் தானும்
 சிறந்தெழுந்த மலேகறிடு சேவென்து
 சாப்பா கிரகநீட சேத்திரங்கள்
 வெத்திமுடன் வாலவேதம் வருத்தவாரே.

(46)

வாழுகத் தேகமென்றும் பூதமென்றும்
 வையகத்தில் வானமென்றும் பூமியென்றும்
 கருக மகாமேரு மிகிகொன்றும்
 கோவிலென்றுத் தீர்த்தமென்றும் குளமுண்டாக்கி
 நெருகப் பரப்பிர்மஞ் சாட்சிபாக
 நிலைத்ததெங்கு முயிர்தோறும் நிறைந்தாரையா
 விருகத் திரியாமல் மௌனம்பார்த்து
 வெத்திபெற வின்னமுந்தா னுரைக்கக்கேளே.

(47)

கேளப்பா விப்படியே பிரளயந்தான்

கிருபையுடன் ஸமுடைசங் கோடியானால்
ஆளப்பா அபியயனுஞ் சீவனென்னும்

அகண்டமென்ற பிரமத்தி லடங்குவார்கள்
நாளப்பா நானுமந்தப் படியெசெல்வென்

நலமாக விண்ணமுந்தான் அகண்டமானால்
வாளப்பா காகமென்ற ரூபநாடி

வடவரையிற் கூடுகட்டி யிருந்தேன்பாரே.

(48)

பாரடா விப்படியே யுகங்கள் தோறும்

பார்தனில்நா னறிந்ததெத் தனையோநோடி.
ஆரடா வெணைப்போலே அழியாருண்டோ

ஆதியென்ற சித்தஞுக்கு மா திபாணென்
வீரடா விமலரிடஞ் செல்லும்போது

வெற்றியுட னெனையெடுத்து முத்தமிட்டார்
காரடா கவியின்மே லிருக்கச் சொன்னார்

காகமென்ற ரூபமா யிருந்தேன்பாரே.

(49)

காகமென்ற ரூபமா யிருந்துகொண்டு

காரணங்க ளனைத்தையும்நற் கருவைப்பார்த்து
வேகமுடன் வெளியோடு நிலையைப்பார்த்து

வெகுதூரஞ் சத்தியின்மை விபரங்காணென்
மோகமுடன் பறந்தமனம் அனுவதாக்கி

மூர்க்கமுடன் பரவெளியை வெளியதாக்கி
நாகரிக மாகவுந்தா னண்டமேவி

நவணையா முச்சிநடு மத்திதானே.

(50)

மத்தியதி லானதிலே முளைத்தலிங்கம்

மகாமேரு முச்சியிலே வளர்ந்தலிங்கம்
சத்தியுட னுவிடையு மாணலிங்கம்

சஞ்சாரச் சமாதியிலே நிறைந்தலிங்கம்
புத்தியாய் மனதொன்றாய்ப் புகழ்ந்தலிங்கம்

பூருவந் தன்னிலேதான் முளைத்தலிங்கம்
எத்திசையும் புகழ்ந்திடவே வந்தலிங்கம்

ஏகபர மாணதொரு லிங்கந்தானே.

(51)

தானென்ற நிறவிட்டிக் குன்றிசென்று
தலைமாறிப் போகதொரு வாகியைத்தான்
கோனென்ற பிரமத்தி லடக்கமாரும்
குறித்திவைய மனதடங்குங் கடர்க்குபாரு
வானென்று பெய்நிழலிடா வானம்பானம்
பைத்தனெ ஁ ண்டிடவே பரிதான்தீரும்
தேனென்ற சட்டைகளுங் கழன்றுபோகும்
தேவனுக்குத் தேவனு யிருக்கலாமே.

(52)

இருக்கலா மெந்தந்த யுகங்களுக்கும்
பேசாத மானதொரு பிரமத்தன்னிற்
பெருக்கவே மனதடங்கி மெளனம்பெத்து
பேராசை யாகவுந்தான் பிரமத்தன்னிற்
குருக்களைப்போ ளாசனைப்போல் வலாரியைப்போற்
குணமா ள முவரைப்போற் சேவனைப்போல்
நிருக்கெத்த வெந்தெந்த வவதாரங்கள்
செய்திடலாம் நிலையறிந்த பெரியோர்நானே.

(53)

தானவனே பென்குருவே புண்ணுநாதா
தாரணியி றுயிர்களுட னண்டமெல்லாம்
தோனவே மும்முர்த்தி தோற்றுமென்றிர்
ஹியான பிரமத்தி லடக்குமென்றிர்
கோனவனே பின்னுந்தா னண்டமெல்லாம்
குறிப்புடனே படைக்கும்வகை குறிப்புச்சொன்னிர்
தானவனே மறுவுண்கச் சொன்னிரையா
தலந்தனிலே வாகியது சாற்றுகிறே.

(54)

சாற்றுகிறே னென்மகனே வாகினாதா
சத்தியமா யண்டமதிற் செல்லும்போது
போற்றுகிற வக்கினியும் பிரவேசித்துப்
புண்களைந்துஞ் சேர்த்ததினாற் போதமாரும்
மாற்றிலையு மதிசுமடா வுன்றந்தேகம்
மைந்தனே யபுருப மாகுமப்பா
வாற்றியே நிழல்சாயை வற்றுப்போகும்
வலுத்ததடா சாயசித்தி யாச்சுபாரே

(55)

ஆச்சென்ற வரூபமய மானபோது
 ஆஷ்டமா சித்திவகை யெட்டுமாதும்
 மூச்சொன்றி லடங்கிப்போம் பிரமத்தூடே
 முன்னணியும் பின்னணியு மொன்றாய்ப்போகும்
 காச்சென்று காச்சிவிடு மொனங்கண்டு
 கலைமாறி நின்றிடுமே கனகபீடம்
 நீச்சொன்று மில்லையடா ஷன்னைக்கண்டால்
 கிலைதுதடா சமாதியென்ற மோர்க்கந்தானே.

(56)

மாரக்கமுடன் தவசநிலை யறியாமற்றான்
 மனந்தளர்ந்து திரிவார்கள் லோகத்தோர்கள்
 ளர்க்கமுடன் முப்பதுக்குள் மொனங்கண்டு
 இளவயதா யிருப்பார்கள் பெரியோர்மைந்தா
 காக்கவே சற்குருவின் பாதங்கண்டு
 கருணையுட னவர்பதத்தை வணங்கிப்போற்றி
 தீர்க்கமுடன் பிரமத்தில் மனந்தான்செல்லச்
 சிவனுக்குஞ் சிவனு யிருக்கலாமே.

(57)

இருக்கலாஞ் செடிபூடு கற்பமில்லை
 ளகாந்த மானதொரு பிரமந்தன்னில்
 உருக்கியே மனத்தடங்கிப் பார்க்கும்போது
 உத்தமனே கர்ப்பத்துக் குறுதியாச்சு
 மருக்கியே திரியாமல் மதம்பேசாமல்
 வண்டலோ டிணங்கியடா மருவிடாமல்
 குருக்கியே கோளரிடஞ் சேர்ந்திடாமற்
 குருபாதங் கண்டுமிகப் பணிந்துபாரே.

(58)

பாரொன்று சொன்னமெய்ஞ் ஞானமூர்த்தி
 பரத்தினுட வடிமுடியும் பகர்ந்துசொல்லும்
 சீரென்று சொற்பனங்கள் பேதமாகத்
 திடப்படவே காணுமிடந் தீர்க்கஞ்சொல்லும்
 காரொன்று மனம்பிறந்த இடந்தான்சொல்லும்
 கதிர்மதியுஞ் சுத்திவரு மார்க்கஞ்சொல்லும்
 ஊரென்றும் பிறந்தவிடந் தலந்தான்சொல்லும்
 உத்தமனே யிறந்தவகை யியம்புவாயே.

(59)

வ சொல்லுங் தென் மகனெனொரு
தத்தான பிரமத்தின் பாதத்தனனில்
முன்சொன்ன நாய்புமின்னி
த்தமனை ரவிமதியுள் கத்தியாகும்
டா வாயியுத்தான் கடுவென்று
சர்க்கமுடன் கழுத்தியுள்ளே மனந்தான்செனமுல்
ந கழுத்தியொன் நிதற்குப்பேரு
ன்பார் கண்கொள்ளப் போதந்தானே.

(60)

ன்ற பலருப மதிகங்காணும்
கன்னுடைய தேவதைபோற் பின்னாய்காட்டும்
ன்ற பெண்ணைப்போ னுண்ணைக்கட்டி
டத்தமனை சையோகஞ் செய்தாற்போலே
வன்று மயக்கிவைக்குஞ் கழுத்தியாலே
கித்திப்புப் போலையும் ருகிணைகாட்டும்
னன்ற குருவருளோப் பணிந்துகொண்டு
குறிப்பறிந்து பூணத்தின் நிலையைப்பாரே.

(61)

பாத கழுத்திரமே கழுத்தியாக்க
பித்தினைஞும் வாசியைத்தான் வெளியிற்சேரு
பாமக் கிணியைவப் படியேசேரு
சத்தியமாய் ரவிமதியைக் கூடச்சேர்த்து
பாம லேகபரா பரனையென்று
மனதடங்கி யண்டவுச்சி தண்ணைப்பார்க்க
வபாது மனந்தானும் பரத்திற்சென்று
ஆராச விதிவெளி யாட்டும்பாரே.

(62)

டுமடா ஆசையற்று ரோசமற்று
ஆண்ணைகற்றந் தனைமறந்து ஆகண்டமேவும்
டுமடா நவத்துவா ரங்கள் தண்ணைப்
பொறிகளைந்துஞ் சேருமடா புனிதமாகக்
ட்டிலென்ன நாட்டிலென்ன மௌனங்கண்டாற்
காமதேனுங் கற்பகமு முணக்கேகித்திப்
ட்டிலையும் திபம்வைத்தாற் பிரகாசிக்கும்
வெளியேறி னுற்றிபம் விழுவாய்ப்போமே.

(63)

போகுமடா புத்திசுத்த மொன்றதாக்கி
 புசுண்டரென்று பேரெடுத்துப் புலவந்தன்னில்
 ஆகுமடா வடகாலி மைந்தனென்றும்
 அருமையாங் கன்னியுட புதல்வனென்றும்
 நாகுமடா வைந்துபெர் தன்னில்தான்
 நாட்டமுடன் முன்பிறந்தென் நான்முன்மைந்தா
 வாகுமடா சாண்முழுத்திற் காட்சிபார்க்க
 வஸ்துவுந்தான் யிஸ்பாரு ரென்றாபாரே.

(64)

யாரப்பா யென்குலந்தான் சொல்லத்தெரு
 பார்தனிலை பரமனுட விந்துவாலே
 ஆரப்பா பிறந்துகிட்டோ மைந்துபேரும்
 ஆகாச வண்டமனைய யறித்தெனென்றேன்
 நேரப்பா வெகுநோடி காலம்வாழ்த்தேன்
 நிஷ்டையிலை மனந்தவரர திருந்துகொண்டேன்
 விரப்பா பேசுவார்கள் லோகத்தோர்கள்
 விட்டவிடம் தொட்டவிடம் விரும்பிக்கானே.

(65)

காணப்பா சாதிகுல மெக்கட்கில்லை
 கருத்துடனே யென்குலஞ்கக் கிலமையாகும்
 தோணப்பா தோணுமற் சாதிபெதரு
 சொல்லுவான் புத்திகெட்டு முருண்டுபோவான்
 விணப்பா பிர்மத்தி லாதிகாணம்
 வீரமுடன் பிறந்துதடா வுயிர்கொல்லாம்
 நாணப்பா அப்படியே யுதித்தென்முன்னே
 நன்றாக வுதித்தவிடம் நாடினேனே.

(66)

நாடியே வுதித்தவிட மறியாத் தேடம்
 நடுவாக வந்தவிட மறியாத் தேடம்
 கூடியே பிறந்தவிடங் காணுத்தேடம்
 குருபாணை நிற்கனைகள் செய்ததோடம்
 வாடியே வஸ்தோடே சேராத்தேடம்
 வம்பரோ டிணங்கியே திரிந்ததேடம்
 கூடியே ஏறவற்று யிருந்ததோடம்
 கும்பிடுங்கற் சிப்பியையும் அறியான்பாவி.

(67)

நியாத பாவிகட்டி நான்மேலு

ஆறுமுகன் சொன்னதொரு தாழ்ப்பாடு
நிபாவை யாகவுந்தான் சொல்லவில்லை

பாரங்கொய்தன்னுடைப நூலைப்பாரு
நிவாசச் சூழ்ச்சொன்ன நால்கனெல்லாம்

வினாந மறைப்பாநச் சொன்னாரையா
நியாச அண்டமதை மொளிததேகிட்டார்

கநினர் வெள்ளைமுகம் சூழ்ந்தானே.

(68)

நத்தமது வைவாம, லண்டத்தேகித்

கருத மந்திரங்கள் குறிப்பைப்பார்த்தார்

நத்தமவைத்து அந்திசந்தி யுச்சிக்காலம்

தேவனுக்குப் பூசைசெய்து தெனிவுபெற்றும்

நத்தமது வைவாமற் றனதன்பாலே

குருபாணே நோக்கியடா தவமேசெய்து

பத்தாசை வைத்துமிகப் பார்க்கும்போது

பாரப்பாடியும் கைவசமா யாகுவானே.

(69)

ஆருமே அந்திசந்தி யுச்சியென்றால்

அப்பனே ஈமித்தியுஞ் சுடர்முன்றாகும்

எருவாய் முன்றுமொன்றாய்ப் பின்னலாகி

இருந்திடவே பிரமத்தின் நிலையதாகும்

போருமே நீரெய்த கர்மமெல்லாம்

புலனதிரி குலியுட இருபையாலே

வாகுமே வழியோடே நடந்தாயானால்

வாணியுந்தான் காவில்நடஞ் செய்வான்பாரே.

(70)

பாரப்பா வாணியுந்தா னிருந்தவிடு

பாலகனே சொல்லுகிறன் பண்பாய்க்கேளு

ஆடா அண்ணாக்கின் கொடியினோடே

அண்டத்தைப் பத்தியடா விழுதுபோல

நேடா நம்பதுதான் பொருத்திற்கும்

நிலையான வக்கினியின் மத்திதன்னில்

வீடா அதுவழியே அருள்தான்பாய்ந்து

விண்ணுலகி லென்றமிழ்ச் சொல்லுவானே.

(71)

சொல்லுவா ஷனந்தமறை னேதமெல்லாம்
 சுகுநியடா மூடிந்தெழுந்த பிரமத்தாலே
 வெல்லுவாள் தனையறிந்த பெரியோரெல்லாம்
 வீரணமை பேசுபர்கள் மௌனமாக
 அல்லுபக லற்றதொரு பிரமத்தன்னை
 யாரறிவா ருலகத்தி லறிமமாட்டார்
 சொல்லடங்கு மிடந்தனையுங் கண்டுபோற்றிச்
 சூத்திரமாய்க் கல்லுப்பு வாங்குவாங்கே.

(72)

வாங்கியே அண்டத்தில் மூளைசேர்த்து
 வளமாக வுப்பிலையும் பிசுநிமைந்தர
 தாங்கியே திருகுகள்ளிக் குள்ளேவைத்துத்
 தமர்வாயைத் தான்மூடிச் சாபந்தீர்த்து
 ஓங்கியே திக்களுந்தான் மூன்றுசென்னுல்
 உத்தமனே கள்ளியைத்தான் றறித்துக்கொண்டு
 சங்கமினிச் செய்யாமற் சீமைண்ணுஞ்
 சத்தியமாய்ச் செய்தபின்பு உலர்த்திப்பாரே.

(73)

பாரப்பா வுலாந்தபின்பு யெடுத்துமைந்தா
 பத்தியுடன் கெஜபுடத்திற் போட்டுப்பாரு
 ஆரப்பா ஆரவைத்து யெடுக்கும்போது
 அருணணிற் மாயிருக்குஞ் செந்தூரந்தான்
 நோப்பா அனுப்போலே சாக்குக்கெல்லாம்
 டிட்சயமாய்ப் பூசியுந்தான் புடத்திற்போடு
 வீரப்பா நீறுமடா நவலோகந்தான்
 னேதையென்ற வித்தையது கைக்குள்ளாச்சே.

(74)

ஆச்சப்பா வுடம்பிலுள்ள வியாதியெல்லாம்
 அனுப்போலே வுண்டிலவே பறந்துபோகும்
 வாச்சப்பா தேகசித்தி யதிகமாச்ச
 வஸ்துவுடன் கூடியுந்தான் வாழலாச்ச
 முச்சப்பா தலையிண்டங் கொடியுமாவும்
 முக்கியமாய் வரங்கியதைத் தயிலம்வாங்கு
 எச்சப்பா திரியாதே குடன்சேர்த்து
 இன்பமுடன் வஸ்துவையும் பூசைசெய்யே;

(75)

ஹரீஷம்நீ சொல்லையிலே தொட்டுக்காட்டு
 ஆமடா காட்டையிலே தெரியாவிட்டால்
 குரியாகக் கூட்டிப்போய்க் கைகாட்டுகாண்டு
 குறிப்பாகத் தீர்த்தத்தாற் குணமாய்க்கொல்லு
 அரிஷம்நா னப்படியே தெரியாவிட்டால்
 அப்பனே யினிமற்றான் சொல்லக்கேளு
 கிரிவான நானேற்றி யம்பைப்பூட்டி
 விதமாக வலன்பார்க்க வெய்துகாட்டே.

(8)

புகண்டர் மெய்குஞ்ஞான வினக்கம் 80

முற்றிற்று.

மதுரை சிவஞானதிபச்சபை காரியதரிசி ம. அழகர்சாமிபிள்ளை
 அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்தசாஸ்திரம்
 அச்சிடலானது.

பரமபதி துணை.

இருபத்தோராவது

புகண்ட மகாரிஷி திருவாய்மலர்த்தருளிய

நானகாவி யம் 33.

கணபதியே அடியாகி யலிலமாகித்
காரணத்தின் குருவாகித் காட்சியாகித்
குணபதியே கொங்கைமின்னுள் வெள்ளோஞானத்
குருநிலையா வருள்விளங்குங் கொம்போஞானத்
கனவிலையும் நினைவிலையும் ஒளியாய்வின்ற
காரணத்தின் வடிவாகித் கருத்துள்ளாகிப்
பணியரவம் பூண்டசிவ வாசினேர்மை
பாடுகிறேன் காவியந்தா நெண்ணிப்பாரே.

நூல்.

எண்ணியெண்ணிக் காவியத்தை யெழுத்துப்பாரு
எந்நேரங் காமசுந்தை யிதுவேநோக்கும்
பண்ணிபண்ணி பலகுட்டி போட்டாலென்ன
பதியாணைக் குட்டியொரு குட்டியாமோ
சுண்ணிசுண்ணி யிந்நூலை நன்றாய்ப்பாரு
சக்கரமு மக்கரமும் சஷணத்திறேன்றும்
தண்ணிதண்ணி பென்றலைந்தாற் றுகம்போமோ
சாஸ்திரத்தி லேபுகட்டித் தள்ளியேறே.

(1)

புகட்டினான் தசஜீட்சை மகிமைதன்னைப்
பூரணப்பா லெனக்களித்து அகண்டந்தோறும்
சுகட்டினான் சகலசித்து மாட்ச்சொன்னான்
சந்திரபுகட் கரணிகனில் தானஞ்சொன்னான்
புகட்டினா னுலகமெல்லாம் முக்கோணத்திற்
பாஞான சிவபோகம் பண்பாய்ச்சொன்னான்
அகட்டினா னேவர்களை யின்றளம்மன்
அந்தருமை சொல்லினி யடிதான்கேளே.

(2)

கேளப்பா பிசனெரு காலந்தன்னிற்

கிருபையுடன் சபைகூடி யிருக்கும்போது

வாளப்பா மாலயன்றன் முகத்தைநோக்கி

வந்தவா றெவ்வகையோ சென்றதேதோ

கோளப்பா ஜெயகால லயந்தானெங்கே

குருமசி வரயமெங்கே நீங்கெனங்கே

ஆளப்பா ஐவர்களு மொடுக்கமெங்கே

அறிந்தெனக்கு யின்னதென யுரைசெய்வீரே.

(3)

இன்னவகை யிசரவர் கேட்கும்போது

எல்லோரும் வாய்மூடி யிருந்தாரப்போ

சொன்னவகை தனையறிந்து மார்க்கண்டேயன்

சொல்லுவான் குழந்தையவன் கலகலென்ன

அன்னாதனை முகம்பார்த்து மாலைநோக்கி

அரிகரி யிசர்மொழிக் குரைநீர்சொல்லீர்

மின்னவகை யாருரைப்பார் மாயைமூர்த்தி

பேசாம லிருந்துவிட்டா லொழிவாரெங்கே

(4)

எங்கையென்று மார்க்கண்ட னெடுத்துக்கொல்ல

என்னசொல்வா ரேகவெளிச் சிவனேநோக்கி

கங்கைதனைப் பூண்டோனே கடவுளோனே

காரணமே பூரணமே அண்ணெமின்னே

சங்கையினி யெதறிவேன் மருட்ச்சோதி

சந்திரனைப் பூண்டிருந்து தவம்பெற்றோனே

மங்கையிடப் பாகம்வைத்த மருடத்தோனே

மகாமுனிதன் ரிஷிகள்சித்தர் அறிவார்கானே.

(5).

அறிவார்கள் ரிஷிகள்சித்தர் முனிவேரையா

அரகரா அதுர்க்குக்கோ ளாரென்றாக்கால்

பொறியாகப் புசுண்டமுனி சொல்வாரையா

போயழைக்கக் கோளாறு வசிஷ்டாராகும்

நெறியாக இவ்வகைநா னறிவேனையா

நிலைத்தமொழி புசுண்டரல்லால் மற்றோர்சொல்லார்

புரிவாரு மிவ்வளவென் றுரைத்தார்மாயன்

பொருள்ஞானக் கடவுளப்போ மகிழ்ச்சிகூண்டார். (6)

கிழ்ச்சியுடன் மார்க்கண்டா வராய்கண்ணை
வரலாறு நியெனமா பழிவாய்சொல்லாய்
கிழ்ச்சியுடன் கருதிப்பார் யுகங்கள்தோறும்
குட்சமிந்த மாலோன்றன் வயிற்றிற்சேர்வேன்
அகட்சியுடன் ஆலிலேம விருப்பாரையா
அப்போது இவரிடத்தி லெல்லாஞாயம்
இகழ்ச்சியுடன் விவற்குப்பின் னெவரோகானேன்
இவ்வார்த்தை நானறிவே னவரைக்கேளீர்.

(7)

தேருமென்றான் மார்க்கண்டன் சிவந்தானப்போ
கிருபையுட னின்னவ டபழிவாயோடா
ஆருசின்ற யீசனுநா மநியோமிந்த
அருமைதனை நீயறிந்தா மருமைப்பின்ளாய்
தாளகண்டர் மாயோனைச் சொல்லீரென்றார்
கருவேது நீயறிந்த வாறுமேது
பாருகின்ற முப்பாழும் தாண்டிநின்ற
பாருான சிம்மயமின் பகர்ந்திரே.

(8)

பரமான பரமகரி லாசவாசா
பார்த்திருப்போ மாலிலேமேற் பள்ளியாகி
தாமான புண்டமுனி யந்தவேளை
சக்கரத்தைப் பிரொட்டார் தவத்தினுலே
தூரமாக யெவ்வாறோ திரும்பப்போவார்
குட்சமதை நாமறிவோம் பின்னேதோதான்
வரமான வாமனித்த ஞானவாழ்வே
வகிஷ்டர்போ யழைத்துவரத் தருமென்றோர்.

(9)

தருமென்ற வார்த்தைதனை யறிந்துயீசர்
தவமான வகிஷ்டரோரீர் புசண்டர்ஜாகை
அகமகிழ வங்கேகி யவற்குரைத்து
அவரையிங்கு சபைக்கழைத்து வருவாயென்ன
ஜெகமான ஜெகமுழுது மாண்டஜோதி
திருவடிக்கே நமஸ்கரித்துத் திரும்பினர்பின்
உகமானந் தனையறிந்தும் அரணர்சொன்ன
உளவுகண்டார் புசண்டரெனும் காகந்தானே

(10)

காகமென்ற வேஷமதாய் விருட்சமீதிற்
காத்திருந்தார் வசிஷ்டர்வாக் கண்டார்நாதன்
ஏகமதா பொட்டான வசிஷ்டரோநீர்

எங்குவந்தீர் வாருமென்று இடமுநீயத்
தாசமுடன் யிசனும்மை யழைக்கச்சொன்னார்
சங்க்தியைத் தங்கனிடஞ் சாற்றவந்தேன்
பாசமுடன் எட்டான விபரந்தண்ணைப்
பார்த்துமெய்ஞ் ஞானபொருள் எருள்பெற்றாரே. (11)

பெற்றோரே பெண்ணரைத்தீர் வசிஷ்டரோநீர்
பிறந்திறந்து எட்டாங்காற் பிறந்துவந்தீர்
சத்தான சத்துகளு மடங்குங்காலம்
சக்கரமுந் திரும்விட்டாற் சமையம்வேறும்
சித்தான பஞ்சவர்க ளொடுங்கும்போது
சோமே ரிஷிமுனிவர் சித்தரோடு
முத்தாகப் பஞ்செழுத்தி லொடுக்கமாவார்
முத்துமணிக் கொடியின்றான் முனைத்திட்டிரே. (12)

முனைத்திட்டி ரித்தோடே யெட்டுணிசுவந்தீர்
முறையிட்டி ரிவ்வண்ணம் பெருமைபெற்றீர்
களைத்திட்டுப் போகாதீர் சொல்லக்கேளுந்
கண்டமதில் விஷம்பூண்டார்க் கலுவலென்ன
களைத்திட்டுப் போனாக்காண் மறந்துபோவார்
கொள்ளாங்கு யுகந்தோறு மித்தச்செய்கை
பிழைத்திட்டுப் போவமென்று லங்கேபோனோம்
பேய்பிடித்தோர் வார்த்தைசொல நீர்வந்திரே. (13)

வந்திரே வசிஷ்டரோநீ ரின்னங்கேளு
வனமைநான் சொல்லிவந்தேன் வேஷப்ரீங்கி
இந்தமா மரக்கொப்பி லிருந்தேனிப்போ
இதுவேனோ யெவ்வளவோ ஜனமோகானும்
அந்தமோ ஆதியோ பிரண்டுகாணு
ரவர்கவிலல்லாம் ரிஷியோகி சித்தானார்
சுந்தேச முமக்குரைக்கப் போகாதையா
சாமிக் தே சொல்லுமையா யிதோவந்தேனே. (14)

தேனே பொன் றுணைத்த வாறுகொண்டு
வெந்தெருமே னாயுலர்க்கு சாதுப்பின்னி
தேனே முனிநாதா சரணங்காழும்
எழுந்துநின் சரையநாடி முனிவர்வந்தார்
நத்தனேயோ யின் றருளுங் கடவுள்நாதா
மா முனிவன் வாயெடுக்கப் புகண்டர்சொல்வார்
தனேசெய் யின்பானே வந்தேனையா
நெயிவா யின்னதென்று செப்பிடரே.

(15)

ரப்புமென்ற புகண்டமுனி முகத்தேநோக்கிச்
கிவன்மகிழ்ந்து யேதுமொழி செப்புவார்கேள்
காப்புமென்ற யுகமாறிப் பிறளுங்கலம்
குருநகசி வரயமெங்கே பரந்தாநெங்கே
ரப்புமென்ற பஞ்சகணத் தேவரெங்கே
ஆயன்மாலும் சிவன்மூவாடக்கமெங்கே
ரப்புமிந்த யுகமாறிப் பிறந்ததெங்கே
ஒகோகேர முனிநாதா வுரைசெய்வினே.

(16)

உரையென்றி ருன்றனுக்குப் புத்திபோச்சு
உட்கோடே சேர்த்தவர்க்கும் மதிகள்போச்சு
பரையென்றால் பரைநாடி நிலைக்கமாட்டார்
பாமசிவன் தானுமென்றும் பேரும்பெற்றிர்
இரையென்றால் வாய்திறந்த பட்சிபோலே
எல்லோரு மப்படிக்கே இறந்திட்டார்கள்
விரையென்ற வார்த்தைதனைச் சொன்னேனனால்
நிசங்கொள்ளா தந்தரங்கம் நிசங்கொள்ளாதே.

(17)

கொள்ளாமற் போவதுண்டோ மவுனயோகி
கோடியிலே உணைப்போலே நிவித்யாகாணேன்
உள்ளாக நிவியொருவ நிலலாவிட்டால்
யுகவார்த்தை யாருடைப்பர் யானுக்காணேன்
விள்ளாமற் திராது முனிவரேங்கள்
மெய்க்ஞானப் பரம்புகுருகு ஆளுநெய்ஞானி
தள்ளாமற் சபையிலுள்ளோ ரெல்லோர்கேட்கச்
சாற்றிடும் முனிநாதா சாற்றிடரே.

(18)

சாற்றுகிறே னுள்ளபடி யுகங்கள் தோறும்
 தமக்குவந்து சொல்லுவதே தவமாய்ப்போச்சு
 மாற்றுகிறேன் சூழ்ந்துத் தின்முன் னுரைத்துப்போனேன்
 வாதாட்ட மெனக்காச்சு இனியென் சொல்வேன்
 சேற்றிலே நாட்டியதோர் கம்பம்போலத்
 திரும்பினது யோலாச்சு யுகங்கள் தோறும்
 ஆற்றுகிறே னந்தமது ஆகும்போது
 அரகரா அந்நேரம் நடக்கைகேளே.

(19)

கௌப்பா நடந்தகதை விவரையுண்ணம்
 தெடியாகச் சக்கரங்கள் திரும்பும்போது
 பாளப்பா தசநாதம் மவுனம்பாயும்
 பரமான மவுனமது பரத்திற்காகும்
 னளப்பா ஆடுக்குளனும் இடிந்துவிழும்
 இருந்தசதா ஓவிரோடி மணியில்நீளும்
 ணளப்பா யிதுகொஞ் மெவருஞ் சொல்வார்
 ஒகோகோ அண்டமெல்லாம் கவிழ்ந்துபோமே.

(20)

கவிழ்ந்துபோ மப்போது அடியெனநீக
 கருத்துவைத்துத் தியானமொரு தியானமுண்டு
 தவிழ்ந்துபோங் காலம்போ நிறுத்துவேன்யான்
 சமையமதி ஸ்கிணியோல் ஸ்தம்பங்காணும்
 சிவந்தவர்ணம் நீலவுரு சுடர்விட்டேடும்
 சிவசிவா அக்கிணியோற் கொழுந்துவிசும்
 நவந்துஅதி னருகேதான் சென்றுநிற்பேன்
 நகாரமுத லஞ்செழுத்து வரக்காண்பேனே.

(21)

காண்பேனே நகாரமது மகாரம்புக்கும்
 கருத்தான மகாரமது சிகாரம்புக்கும்
 தேண்பேனே சிகாரமது வகாரம்புக்கும்
 சிவசிவா வகாரமது யகாரம்புக்கும்
 கோண்பேனே யகாரமது சுடரிற்புக்கும்
 குருவான சுடரோடி மணியிற்புக்கும்
 காண்பான பணியோடி பரத்திற்புக்கும்
 நற்பார்தான் சிவம்புக்குஞ் சிவத்தைக்கேளே.

(22)

கோளப்பா சிவமோடி அண்டம்பாயும்

கிருபையா யண்டமது திரும்பிப்பாயும்
கோளப்பா அண்டமது கம்பத்தூன் தான்

குருவான தசதிடசை பொன்றுமாச்சு
மீளப்பா ஸ்தம்பமது விளங்குஞ்செய்கை
மேலுமில்லை குழுவில்லை யானுங்கானேன்
ஆளப்பா நரைத்தமா டேறுவோனே

அண்ணாவோ யின்னானவோ அறிந்திலேனே. (23)

அறிந்திலை நென்றுரைத்த புஷண்டமூர்த்தி
அரகரா உன்போலே முனியார்கானேன்

தெரிந்திலை நென்றுரைத்தால் மனங்கேளாது
சிவனயந்து கேட்கவுநீ யொலிக்கவேண்டாம்

பொருந்திலைன் பூருவத்தில் நடந்தசெய்கை
பூரணத்தா னுள்ளபடி புதழ்ந்துசொல்லும்

பரிந்திலேன் மிகப்பரிந்து கேட்டேனையா
பழமுனியே கழமுனியே பயன் சொல்வீரே.

(24)

பழமுனிய நென்றுரைத்தீர் கடவுளாரே
பருந்திபஸ் தம்பத்தைப் பருங்ககேளும்

குழவுடனே ஸ்தம்பத்தில் யானும்பேரவேன்
கோகோகோ சங்கரமும் பிரண்டுபோகும்

தழும்பணியச் சாகரங்க ளெங்குந்தானாய்ச்
சத்தசா கரம்பிரண்டு யெங்கும்பாழாய்

அழகுடைய மாதொருத்தி ஸ்தம்பத்துள்ளாய்
அரகரா கண்ணாடி லீலைதானே.

(25)

லீலைபோற் காணுமுகம் போலேகாணும்
நிலைபார்த்தால் புருடரைப்போற் றிருப்பிக்காணும்

ஆலைபோற் சுழன்றுந் கம்பத்துள்ளே
அரகரா சங்கரங்க ளாறுங்காணும்

வாலைபோற் காணுமையா பின்னேபார்த்தால்
மகத்தான அண்டமது கோர்வைகாணுஞ்

சேலைபோ லண்டமதிற் சிவந்தான்விசும்
சிவத்திலை அரகரா பாழுங்கானே.

(26)

பரத்திலே மணிபிறக்கும் மணியினுள்ளே

பரம்பிறகுஞ் சுடர்விசும் யிப்பாற்றேனா
நிரத்திலே சடமதனில் யகாரங்காணும்

நிகழையமாம் யகாரமதில் வகாரங்காணும்
வரத்திலே வகாரமதில் சிகாரங்காணும்

வரும்போலே சிகாரத்தில் மகாரங்காணும்
நரத்திலே மகாரத்தில் நகாரங்காணும்

நன்றாகப் பூமிபப்போ பிறந்ததன்றே.

(2)

பிறந்ததையா யிவ்வளவு மெங்கேயென்றால்

பெண்ணொருத்தி தூண்திலே நின்றகோலம்
சுறந்தையையா யிவ்வளவும் அந்தமானு

சூட்சுமதே அல்லாது யேனென்றில்லை
சுறந்தையையா உலகமெல்லாம் காமப்பாலைக்

காலடியிற் காக்கவைத்து சகலஜெந்தும்
இருந்ததையா யிவ்வளவு செய்தமானு

எங்கையென்று ஹன்னிடத்தி லிருந்தாள்கன்னி.

(2)

இடப்பாக பிறந்தவனா மிவளேமூலம்

இருவருக்கும் நடுவான திவளேமூலம்
தொடக்காக நின்றவனா மிவளேமூலம்

சூட்சுமெல்லாம் சுற்றணர்ந்த திவளேமூலம்
அடக்காக அடக்கத்துக் கிவளேமூலம்

ஐவருக்குங் குருமூல மாதிமூலம்
கடக்கோடிக் கொப்பதனில் நின்றமூலம்

கன்னியவள் சிறுவாலை கன்னிதானே.

(2)

கன்னியிவ் ளென்றாரைத்தார் புக்கண்டமூர்த்தி

கர்த்தனப்போ மனதுசற்றே கசங்கினூர்பின்
மண்ணுள்ள தேவர்களும் பிறப்பித்தந்த

மார்க்கத்தி லிருப்பதுவோ மவுனப்பெண்ணே
உன்னிதமா யுன்கருணை யெங்கேகாண்போம்

ஓகோகோ ஐவருந்தான் வணங்கினார்கள்
கொன்னியவள் வாக்குரைக்காள் சிவமேகன்னி

கொலுமுகத்தில் நால்வரும்போய் வணங்கினாரே.

(30)

னங்கியவர் வாய்புகுத்தது நின்றார்மீன்னை
மாதுகவி பாஸரிபென வசனித்தார்சன்
ணங்கினார் தேவசொடு முனிவர் தாமும்
மற்றுமுள்ள தேவர்களும் நிஷிபன் தாமும்
ணங்கினு ரஷ்டசெருந் திகிரியெட்டும்
வாரிதியுந் சேடனா லபனுமோவர்
ணங்கினார் மிகவணங்கித் தொழுதார்போ
வாலையன் மெய்யஞ்ஞானம் அருளியவாளே.

(31)

அருளியவான் கம்பமணியை மாலேபுண்டான்
அரகரா கின்மயத்தின் நிற்புசி
பொருளீவர ளவரவர்க்கு ளவஸ்சொல்லிப்
பொன்றாத பல்வுயிர்க்கைக் கிடங்கள் வேரூய்த்
தெருளீவான் சிவையோகந் தெளிவதற்குச்
செயலுறுதி யாகவல்லோ தெரியவேண்டித்
திருளீவான் தாயான சிறியவாலை
சிவசிவா ரூட்சம்பூ ருவந்தான்பாரே.

(32)

பூருவத்தில் நடந்தகதை இனதானென்று
புகழ் றுவிட்டுப் புனண்டருந்தான் பதிக்குச்சென்றார்
காரணத்தி லேவகுத்தே விரிந்தஞானங்
கம்பமணி வாலெகொலுக் கூட்டமப்பா
காரணத்தில் நின்றிலங்கும் மவுனவாலை
நாட்டினான் சிவராஜ யோகங்கேளு
ஆரணத்தி பூரணத்தி யருள்மெய்யஞ்ஞானி
ஆதிசத்தி லேதமுத்தி யருள்செரல்வாளே.

(33)

புனண்டர் ஞான காவியம் 33

முற்றிற்று.

பூவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த சுந்தரபாண்டியம் சாலமகாரிஷி
காத்திரம் குருமூர்த்தியார் மகன் வைகுண்ட மூர்த்தியிடமிருந்து
பாங்கிய எட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் ஆச்சிடலானது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்திரண்டாவது

புகண்டமகாரிஷி திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானோபநிடதம் 32.

ஆதியெனே வின்றகுரு பாதங்காப்பு

அத்தனவிதப் பிரனைவத்தி னருளே காப்பு
நீதியா மாருட ஞானம்பெற்ற

பிரம்மமாஞ் சித்தருட பாதங்காப்பு
சோதியெனப் பாடினைத்தென் முப்பான்செண்டில்

அரியாநீ தப்பொருளாத் துலக்கமாகத்
நீதில்லாக் குணமுண்டை பிள்ளையானால்

ஏவேச வைக்கியமனு தெரியுந்தானே.

(1)

நானென்ற குருவினுப தேசத்தாலே

தனுமான வலித்தையெல்லாந் தவறுண்டேபோம்
வானென்ற கவானுபவ ஞானமுண்டாம்

மவுனாநி யோகத்தின் வாழ்க்கையெய்தும்
நானென்ற பிரபஞ்ச வற்பத்திக்கு

நாதாநீ தக்யானம் நன்றெயெய்தும்
கோனென்ற கொங்கணவர் தனக்குச்சொன்ன

குறிப்பான யோகயிதைக் கூர்ந்துபாரே.

(2)

பாருநீ பிரமநிலை யார்தான்சொல்வார்

பதமில்லை யாதெனினும் பன்மயில்லை
சேருமிந்தப் பிரமாணந் தானுணர்ந்து

தெரிவிக்கப் படாதருளிற் சிவசொருபம்
ஊருகின்ற காலத்திர யங்களாலே

உபாதிக்கப் பாதத்துவ முற்பத்திக்கும்
சாருமிந்த வுபாதான காரணத்தின்

சம்பந்த மில்லாத சாட்சிதானே.

(3)

சாட்சிசத்தா யநிதகுண நிதமகிச்
சட்சமனத் தாலநிபத் தகாதுவாறும்
சாட்சியதே யேதுசா தனமுந்கள்வித்
சகலகீர்திரி யாபியதாய்ச் சர்வபூத
சாட்சியினை யிவ்வளவன் வளவாமென்று
தனோக்குறித்து நிர்ணயிக்கத் தகாதுயேரகம்
சாட்சியதே ஞாதுந்ஞான ஞேயருபந்
சத்தாதிபிர மாதிகளைத் தானேசொல்வாம்.

(4)

சொல்லுமெனக் கேட்டுகந்த ம்ரணாக்காஷன்
தூலகர ரணப்பிரமந் தூரியாதிதம்
ஆல்லுமல்ல பசுலுமல்ல நிஷ்கனங்கம்
ஹம்ஸேசாகம் ஆசபரமந் திரத்தியானம்
செல்லுமவ னேநானென் றபிமானிக்கும்
சித்தவிர்த்தி நிர்ராதகமாம் யேழகத்தாலே
வெல்லறிஞர் பலபோக விர்த்தியோகி
ஹிவேததயா னாதிகளே மேலாம்பிரமம்.

(5)

பிர்மகரோத் ராதிஞானேந் திரியமைந்தும்
பேசுகர்ம வாக்ஸாதியிந் திரியமைந்தும்
வர்மமெனுந் சத்தாதி விடயமைந்தும்
காணாதி நானகுபிரா னாதியைந்தும்
வர்மபிவன யிருபத்தி னுன்குங்கடி
வருந்தூல சரீரவிராட் டெனவேசொல்லும்
தர்மவத்தை சாக்ஸிபி மானிவிஸ்வன்
தனக்குவமை யாங்கிபிர சத்திதானே.

(6)

சத்தியுடன் ரசோருணந்தான் நேத்திரத்தானம்
தனிப்போக மிதனோடே சார்ந்தவான்மா
வெற்றிபெறும் ஜீவாத்மா ஆகாராசக்
விவகார ஜீவனிதை விராட்டென்பார்கள்
வித்தையெனு மவித்தையிலே பிரதிவிம்பம்
விசாலமித்தத் தூலசூக்ம் விருத்தியாசக்
தத்தவாசி வாங்கியசோ தனையினுலே
தான்கடந்து சூட்சுமத்திற் சார்ந்துகொள்ளே

(7)

கொள்ளடா ஞானேந்திரி யங்களைந்து

• கடனது கர்மேந்திரி யங்களைந்து

தள்ளடா பிராணநி வாயுவைந்து

சார்வான மனம்புத்தி தானிரண்டு

விள்ளடா பதினேழு தத்துவங்கள்

விர்த்தியெனுஞ் சூட்சுமமா பிரண்யகர்ப்பத்

துள்ளவபி மானிசை தன்மனாகும்

சொற்பனா வத்தையெனச் சொல்லுநாலே.

தூலான சாத்மிகமா மகங்காரத்துள் .

தூழந்தவிச்சா சத்தியல்லோ துணுக்கமாச்ச

காலான கண்டமெனுந் தானத்துள்ளே

கலந்திருக்கும் போகமல்லோ விச்சாபோகம்

நாலான ஆன்மாவே ஆந்திரான்மா

ஞாயமிந்தப் படியறிந்தா னுக்காரமாச்ச

தூலமெனுஞ் சூட்சுமத்தைக் கடந்துநின்று

சொல்லுகிறன் காரணத்தின் சுயம்புதானே. (9)

தானவ்யாக் கிருதமெனுஞ் சரீரத்துக்குத்

தானமதே இருதயமா ஞானசத்தி

வானமதே அகங்காரம் வித்தையாகிய

வருஞ்சமுத்தி யகிமானி பிராக்யனாகும்

கோனிதற்கு ஆனந்த போகமாகும்

கருகின்ற ஆன்மாவே பரமான்மாவாம்

கானிதற்கு பரமான்மா ஜீவனிந்தக்

காரணமே மகாரமெனக் கண்டுகொள்ளே. (10)

கொள்ளுமந்தப் பொருள்தானே சத்துமல்ல

கருன வசத்துமல்ல கர்மையல்ல

ன்னுநிரா மயமல்ல சர்வமயமல்ல

உற்றுப்பார் மூன்றெழுத்துப் ளகமாச்ச

ரளுகின்ற பொருளல்ல தள்ளாதல்ல

தானப்பிர மயிக்யஞ்சக் தானமுத்தி

ரளுமிந்தப் படிதானே வேதபாடம்

விசாரணையற் சமாதிசெய்ய விட்டுப்போமே. (11)

உடுப்போம் சமுதா விவாபாரத்தை
 கிடயசுத இச்சைவததால் விவேகம்போம்
 உடுபிட ஸாகாது ஞானமார்த்தம்
 ஹரியநிலை நன்னுதத நோன்றுமட்டும்
 உடுகின்ற பரிவந்தம் கருகினாக்கியத்
 நெண்ணெயெனத் தியானந்தா லெய்தும்முத்தி
 உடுகின்ற ஜீவாத்மமா தனக்கில்லாமற்
 சமாதியுற்றால் நாமதுவே சாதாதக்காரம்.

(12)

சாதாதி பிரமத்தால் பூர்வதர்மம்
 தத்வாதி வாசனைகள் தானேபோதும்
 சகாதி பிராந்தியெனும் மாயாசத்தி
 தொடராயந் சேர்வதுவே சொரூபஞானம்
 னைவாயினைப் பிரமாண்டம் பிண்டண்டங்கள்
 சிருஷ்டிமுதல் பாவற்றுத் தெரிபூர்நன்றாய்
 சாகியென்னை ஏகவஸ்து வொன்றல்லாமற்
 காண்பதெல்லாம் விவர்த்தமெனக் கண்டுகொள்ளே. (1)

கண்பொர் மூடமெனு மஞ்ஞானிக்குக்
 காணாது ஜீவான்மா பரமான்மாவும்
 தொண்டுபண்ணி குருமுகத்தில் விசேடமாகச்
 கருதிபெனும் வேதாந்த மப்பிபாசித்து
 உண்டுமனு பவஞானம் கிர்த்தியாகிர்த்தியம்
 யோகிதனக் கேதேனுந் தேவையிலில்லை
 விண்டுசொல்வோம் நதிகடக்க வோடமல்லால்
 விஷயத்தாற் சாதனங்கள் வினாமென்றே.

(14)

விணல்லோ சாதனப்பிர யோஜனங்கள்
 மெய்ஞ்ஞான அபரோட்சம் வந்தபோது
 விணல்லோ வேதபா டத்தினிச்சை
 விபேரமபரி பூரணத்தில் மேலினின்றால்
 விணல்லோ இருட்டதையிற் பொருளைக்கான
 விளக்கதனை மாந்தவன்கை விடுதல்போதும்
 விணல்லோ தியானதா ணைகளெல்லாம்
 மெய்ப்பிரகா சிக்கும்வரை வேறுந்தானே.

(15)

வேணுமென்று லென்றோக்கு ளெண்ணெய்போலும்
 , நெத்தினிடத் தடங்கிளின்ற விருட்சம்போலும்
 காணுகின்ற பூவிலுறை வாசம்போலும்
 கன்றுவின் பாலினுள்ள நெய்யைப்போலும்
 தோணுமயில் முட்டையின்மேல் வர்ணம்போலும்
 தூலமதிற் சூட்சுமந்தான் துலங்கிநிற்கும்
 ஆணுவத்தாற் சாதனத்தை மறந்தாயானால்
 அபரோட்ச ஞானமுத்தி யரிதுதான்.

(16)

அரிதில்லை பிர்மனியா கிருதஜீவ
 னயிர்க்கியமெனுஞ் சுந்தரான மப்பாசித்துச்
 சுருதிகீயிற் றுல்மனமாம் யானைதன்னைச்
 சுருக்கிட்டுச் சிக்கெனவே துறையிற்கட்டிக்
 குருவுரைத்த சிவனாததின் படியேயின்றுல்
 குதியாது பிரபஞ்ச கோட்டிற் றுது
 திரிவதில்லை திரிந்தாலும் மதமேறாது
 ஜீவவை ராஃயமெனுந் திரமிதாமே,

(17)

திரமென்ன ஹம்சோகம் மந்த்ராதீதம்
 திருசியனும் யாதிகளே தியானமாகும்
 சாமென்ன சாக்ரதந்தா வனிததைருன்யம்
 சாதனையே சமாதியெனத் தானேபோகும்
 வாமென்ன விபரீத விர்த்திமார்க்கம்
 வாசனையே சாதனமாய் வகுத்துக்காட்டும்
 அரமென்ன இதையறிந்தால் போகியாவான்
 அஞ்ஞான மவரிடத்தி னனுநாதென்னே.

(18)

என்னவே அஞ்ஞானி யுலகாசாரத்
 திச்சையினுற் றர்மார்த்த வியாபாரங்கள்
 முன்னமே செய்ததின்மீன் மாணமனால்
 மோட்சமதற் கனுபவத்தின் மொழிகேட்பிரால்
 விண்ணமதா யாங்காச பஞ்சபூத
 விடயவுபா திகளாலே மேவிக்கொண்டு
 தன்னிமைபா யிலிங்கசரீ ரத்தோடொத்துச்
 சுதாகாலம் போக்குவரத் தாகுந்தானே.

(19)

தானித்தப் படியாசைத் திவ்வொல்லாம

சகசுபிரா ரத்வலகுத் துங்குஞ்சின்

ஏனிந்தக் கூப்பிடா னத்தினால்

இத்தியாதி ஞுணங்கனெல்லாம் விவாமித்தும்பர்
வானிந்து போன்மெலீந்து வளர்ந்துபோகும்

வர்த்திக்கு மஞ்ஞானம் மாற்றவேண்டி

நானித்தப் பிரமவுபா சனையைப்பற்றி

நாட்டம்வதத்தே மலித்தையெலாம் நாசமாச்சே. (20)

ஆச்சப்பா எத்தனையோ கோடிசூலம்

ஆந்தந்தப் பிரளயத்துக் கருவாயின்றேன்

முச்சப்பா வோடவிலை பிரமாதீத

முத்திபெற்றேன் பிரமாண்ட முடிவிற்கென்றேன்

கூச்சப்பா வற்றபிர்ம சாக்ஷாத்காரம்

ஞாநபாத மாகியகே சாமாயின்றேன்

பேச்சப்பா சராசரங்க ளுதிஞ்ஞம்போது

பின்னுமந்தப் புசுண்டனெனப் பேர்கொண்டேனே. (21)

பேர்கொண்டேன் சொரூபசித்தி யனேகம்பெற்றேன்

பெரியோர்கள் தங்களுஞ்ஞப் பிரீதியானேன்

மேர்கண்டே ஞாயிரத்தெட்டண்டங்கட

விதியெல்லா மோர்நொடிக்குள் விரைந்துசென்றேன்

தார்கண்டேன் பிருதியிங் கூறுகண்டேன்

சாத்கிரவே தங்கள்வெகு சார்புங்கண்டேன்

ஊர்கண்டேன் மூவர்பிறப் பேழங்கண்டேன்

ஒகோகோ விதுவெல்லாம் யோகத்தாட்டே. (22)

யோகத்தின் சாலம்ப நிராலம்பந்தான்

உரைந்தாரே பெரியோர்க ளிரண்டாமென்று

ஆகமத்தின் படியாலே சாலம்பந்தான்

ஆநித்தியமல்ல நித்தியமென் றறையலாகும்

சோகத்தைப் போக்கிவிடும் நிராலம்பந்தான்

ஞன்யவபிப் பிராயமதே சொரூபமுத்தி

மோகசித்த விருத்திகளேச் சத்தம்பண்ணி

மும்மூட்சு பிர்ம்மயிக்குய மோட்சமெண்ணே. (23)

மோட்சசாம்பி ராச்சியத்தில் மனஞ்செல்லாத

• மூடர்களுக் கப்போட்சம் மொழியலாகா
சூட்சுமநிற் தாலவனுந் சுறுசுந்தானம்

சொருபலட்ச ணந்தெரியச் சொல்லலாகும்
தாட்சியினை சாதனை சதுட்டியத்திற்

சுட்சேநநி யாநாதா தீதமாகும்

மூச்சலயப் படுவதல்லோ பிரமநிடை

முலகிந்து களாநித மொழியலாமே.

(24)

மொழிவதிலே ஆகாரமெனும் பிரணுவத்தின்

மோனபிரா ணுதியதே நாதமாச்சு

தெனியுயிந்த ஒங்காரத் தொனிடாமற்

சிற்ககனத் தெலயமாய்ச் சேர்க்கவேனும்
ஒளிதானே கிராலம்பம் நிர்விசேடம்

உத்கிருஷ்டபரமபத ப்பகாரஸ்தன்

வெளியோடே வெளியேசுந்தால் வஸ்துமாய்ச்சு

விசேரதசத்தி ராதியெலாம் விருத்தமாச்சே.

(25)

விருத்தமா மனாதியெனும் பிரார்த்தனாநம்

விஷயாதி பிரபஞ்ச வீஷ்டமெல்லாம்

ஒருத்தவனே யோகியென்பா னவனுருடன்

உலகமெலாம் தானாவ துண்மையாகும்

• நிறுத்தவென்றால் காசிதாக் கிரகவான்மா

நிலைபுருஷ மத்தியிலே நிஷ்டனாகிக்

கருத்தழிந்து நின்றவிடம் சாஷிதகாரம்

கண்மூக்கு மத்தியிலே கண்டோரே.

(26)

• பார்ப்பதற்கு நீண்டதுவாய் குறுகிவட்டம்

பரிதிமதி யுதயமெனப் பளிங்காகாசம்

தாப்பதற்கு மூன்றுசுழி பின்னுயிிற்கும்

சாக்கிரத்தி னடையாளந் தாங்கிப்பாரு

சேர்ப்பதற்குச் சுழிமுனையென் நிதற்குநாமம்

திரிகோணக் குண்டலியே சிவசொருபம்

காப்பதற்கு நடுநாடி யூடேசென்று

• கால்நிறுத்திப் பிடரிவழி கண்ணைப்பாரே.

(27)

கண்ணா பிடரிமுது கொடுத்திரம்
காலகட்டிப் பார்த்தாலே தலைமேலாகும்
விண்ணான பெருவெளிக்கு விண்ணகிற்புறான
விமோசனமாம் நிராலம்ப மெனத் தான் சொல்லும்
ஓண்ணா யோகமல்லோ இந்தநிஷ்டை
உபதேசம் பெற்றவர்க்கே உண்மையாகும்
அண்ணாந்து பார்த்திருந்தால் வருமோஞானம்
அசபாமந் திரத்யானம் அறைகிறேனே.

(23)

அறைகிறேன் அசபையெனும் பிராணன்மாவை
அகண்டபரா பார்த்திவள்ளோ ஐக்கியஞ்செய்ய
குறையில்லை ஒங்கார மூலவட்டக்
குண்டலியாய் நின்றிடத்திற் குணநிதந்தான்
பிறைகிறேன் நாசிகா ரந்தரவாயு
நீங்காம லேகமாய் நிர்ணயித்துப்
பறைகிறேன் டீச்சரசா தன்முந்தள்ளிம்
பந்தமற்ற மகாமோட்சப் பதிபெற்றேனே.

(29)

பதிபுருவத் தடிமுனைக்கே முண்ணுக்கென்னும்!
பவனநிறம் போன்றிருக்குந் திரிகோணந்தான்
அதிபெறுகிக் குணவயுபஸ்த சுகந்தியாவி
சுபாவசா தனையினால் மவுனமாச்சு
விதிவிதித பிராரத்துவ கர்மமபோச்சு
விடயமோ கத்தினிச்சை விட்டுப்போச்சு
மதியெனுமோர் வாயுவது அமிர்தமாச்சு
வஸ்துவத்தே காரணமா மகிமைபாச்சு.

(30)

மகிமைபென்று யேகசுர தனையினாலே
மகாகுச நிருவிகற்ப வாழ்க்கையாச்சு
அகமகமென் றுணவத்தை நீக்கலாச்சு
அத்துவித பிராமசித்தா னந்தகாரம்
சுகளாதி தங்கடந்து களாதித்தத்தில்
சாதித்தேன் தன்மயமாய்ச் சார்த்துபோச்சு
மகவிருளில் லாதவெளிக் கப்பாலாச்சு
பந்தமற்ற மகாமோட்ச பதம்பெற்றேனே.

(31)

பெற்றதனைச் சொல்லிகிட்டேன் வடநூல்பாஷை
 • பிரித்துமுப்பந் திரண்டினிலே பிரமஞானம்
 தத்துவத்தைச் சொல்லிவைத்தேன் யோகியானால்
 சாதனைசெய் வானறிவான் சைதன்னியத்தில்
 முத்தியடைவானதிலே நிர்ந்தஞ்செய்வான்
 முப்பாட்டைத் துவமறிந்த முர்த்தியாவான்
 சித்யமெனு முபபிடதப் பொருள் தான் சொல்லும்
 நிலவாததால் யோகநிலத்தை நிறைந்துமுற்றே.

(32)

ஷுண்டர் முப்பாபிடதம் 32

முற்றிற்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த சுந்தரபாண்டியம் சாஸ்திரிகரிக்
 கோத்திரம் குருவமுப்பநர் குமாரர் மாமுண்டிமுப்பநரிடமிருந்து
 வாங்கியுண்டுபிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

பாம்பதி துணை.

இருபத்திமூன்றாவது.

புசுண்ட மகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய.

ஞானகுஸ்திரம் 19.

ஹ்ருமே உப்புக் கட்டின் பருவத்தைச் சொல்லக் கேளு
ஹ்ருமே உர்ப்பா நின்ற மலமது தேங்காய் மட்டும்,
தென்னுமே அமுரி தானும் சிறந்தொரு படியே வார்த்து
ஹ்ருமே கலக்கிக் கிண்டி உருகவே ரவியில் வைப்பே. (1)

வந்ததோர் குளம்புக் குள்ளே மாட்டுற மருந்து கேளு
வந்ததோர் உப்பு ரெண்டு கடியதோர் காரம் ரெண்டு
வந்ததோர் காரத் தின்பின் பரிஷுடன் சூட னாறு
ஹ்ருத்தோர் வகையொன்றுக்கு அரைப்பலம் பொடித்துப் போடே

போட்டதை பொன்றாய்க் கிண்டி புகழ்பெற ரவியில் வைத்து
மாட்டது அமுரி தானும் வளமதாய்ப் படிய தொன்று
கூட்டது வுலர்ந்த பின்பு யீரஞ்சு தாமே வார்த்து
கூட்டது மெழுகு போலே கொடுஞ் சிலலும், கொண்டாய்க் செய்தே

செய்திடுஞ் சிலலுக் கொன்று சிறந்தொரு வோட்டில் வைத்துத்
கைத்திடுங் கட்டி பாறாற் கல்லுப்புப் பதிப்பா யப்பா
வைத்திடு மேலே நீயும் மறுசிலலுப் போட்டு மூடி
தைத்திடும் சிலை சுத்தி தனிப்புடம் போட்டி டாயே. (4)

போட்டபின் உப்பை வாங்கிப் புகழ்பெற வருக்கிப் பாரு
ஆட்டபின் தெரித்து தானால் அப்பனே நீதான் கேளு
நீட்டபின் வில்லை ரொண்டும் நேரனே அமுரி யாலே
தாட்டபின் வில்லை செய்து தனியுப்பு வைத்துப் போடே. (5)

போடுநீ உப்புக் கட்டு போகாது திங்கே அப்பா
நீடுநீ உறகும் உப்பு நீட்டின தெல்லாக் கொல்லும்

ஆகிலீ வரத் வித்தை அறுபத்து நானுங் கட்டும்
தேனிலீ யுல்ல வென்றாற் சேர்ந்துடன் தேறி யேறே. (6)

ஏறலாம் உபபைத் தொட்டு அளிநாக யெவர்க்கு மப்பா
கூறலா மென்றான் தாயுங் கூழுதே யென்று வீசன்
மாறலாம் பொன்னே யாகும் மகாசித்தி காய மாகும்
தேதலாம் போதங் கண்டு செயமாகுங் கானுங் கானே. (7)

காணின்த உப்பு வேதைக் கடியதோர் பலைம தொன்று
பூணின்த சாரம் கால்தான் புரமுறு காரங் கால்தான்
தோணின்த ரொண்டுக் கொக்கச் சதம்படக் கெந்நி கூட்டி
ஆணின்த முன்றைக் தானும் அமுரிபா லரைத்து வைவியே. (8)

வைத்திட்ட வுப்பை முறை வைத்துநீ யுருக்கும் போது
வைத்திட்ட ஆரைத்த முன்று காட்டிலீ வாங்கு வாங்கு
தைத்திட்ட காரம் போடு தன்மைபா மட்கிற் தானே
ஐத்திட்ட உப்புத் தானும் அடுத்திட மயனமாமே. (9)

மயனமா முப்புத் தன்னை வளைந்திடு மால்தே விக்கு
மயனமா முப்புத் தன்னை வளைத்திடும் வீரத் துக்கு
மயனமா முப்புத் தன்னை வளைந்திடு கெவுரி மேலே
மயனமா முப்புத் தன்னை வளைந்துநீ சிலைக்குக் கட்டே. (10)

கட்டிய நாலே யுந்தான் கனலிலே வாட்டு வாட்டு
ஆட்டியா யுநகி யுள்ளே அப்பனே மணியாய் நிற்கும்
இட்டியே வரைந்த மற்ற யிசைந்தறு பத்துஞ் சாகும்
மட்டியே கெவுரி மாட்ட வளமிது சத்துக் கானே. (11)

கானென்ற உப்பு வெண்ண கவளிக்க நாகஞ் சாகும்
கானென்ற உப்பு வெண்ண கவளிக்க லீயஞ் சாகும்
கானென்ற உப்பு வெண்ண கவளிக்க மைந்தா கேளு
கானென்ற உப்பு வெண்ண கவளிக்கக் கண்ணந் தானே. (12)

வேறு.

தானென்ற உப்பாகுங் குருவாற்செரு
சாற்றுகிறேன் குகத்தைத் தலைதூக்காமற்
கானென்ற உப்புலுன்று குகம்நாலும்
கட்டியப்பா முலைப்பாலிற் கலந்து ஆட்டு

மென்ற வுந் துபகை அழகண்டபங்கி
நுநவான காரத்தை மெய்யுநி
மென்ற வுந் துபகை புடக்கைதப் போட்டு
வந்தியே குதைக்குள் மெய் வைத்துவிடே.

(13)

கதை மெய் போடப் பாரா பணி போகாது
மெய்க்குத் தெய்வோர் வெருநாறென்று
வகை மெய் வெருநாறென்று மெய்க்குக் கண்ணம்
மெய்க்குப் பாரா மெய்க்குப் பாரா மெய்க்குப்
கதை மெய் வெருநாறென்று மெய்க்குக் கண்ணம்
பாராப் பார வெருநாறென்று மெய்க்குக் கண்ணம்
பாரா மெய் வெருநாறென்று மெய்க்குக் கண்ணம்
மெய்க்குக் கண்ணம் மெய்க்குக் கண்ணம்

(14)

மெய்.

மெய் கட்ட வென்றால் ஒன்றிலும்கா தப்பா
மெய் புனிது மூப்பும் உடனஞ் கூடிக்கொள்ளும்
மெய் கொண்டு தரணும் ஓடலா மாடலாகும்
மெய் முறை முற்றி யுரைத்தவைத் தூறும் பாரே.

(15)

நீ உப்புபைக் கட்டப் பகருவேன் பாருள் லோர்க்காய்
நீ யினைங்கள் கண்ணம் நேராக வெள்ளை கூட்டிக்
நீ வெள்ளை வார்த்துத் தாக்கியே அரைத்துக் கட்டி
நீ யுதிப் போடு கொடுவெள்ளைச் சுண்ண மாமே.

(16)

னத்திற் பாதி தண்ணீர் குட்டியே ஆதந் தண்ணீர்
லுமே அரைத்துக் கொண்டு வகையான உப்புக் குள்ளே
ணிட்டுப் பிரட்டிக் காச்சி பாச்சியே குகையில் வைத்தே
ணிட்டு வகை வகை கண்ணிட்டு ஆடும் பாரே.

(17)

கூட வெறிக்குங் குப்பி வார்த்தனைத் திறந்து பின்னை
மெய் சலகை போடும் பருவமாம் பாரு பாரு
கூட வெறி சலகை தாறும் சடுந்நிலை அணித்துப் போடு
குதிய சென்றாந்தாற புறட்டிய முறைகையைக் கேளே.

(18)

நூந் நவலோ கத்திற் கெடிசகஸ் சீ
நூந் உபா சத்தில மாட்டுகை
நூந் கல்லும் செங்கல் துடர்
நூந் யினியென் சொல்லென்

புண்ணார் குரான கு

உ
சூரன் துணை.

இருபத்திநான்காவது

புகண்டமகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய:

ஞானக் குறள் 16.

சின்மயத்தைப் போற்றிச் சிவராஜ யோகத்தில்
நன்மைப் பராபரைத்தை காடு.

(1)

அண்ட முடிமீதி லங்கி ரவிமதியைத்
கண்டுதரி சித்தாற் கதி.

(2)

வலமிடமாய் நின்றிம்திரவியை மாறி
வினகா தடியினிற்றின் வீடு.

(3)

அறுபத்து நால்பேரக மவ்வளவுர் தள்ளி
யொருபொழுது முண்டுநிலை யோர்.

(4)

உலகமே மாயமென வுன்மனதிற் கண்டு
நலமாக நாதனடி நம்பு.

(5)

சித்தர் பதினெண்மந் செய்கையிற் றோன்றாத
அத்தனரு ளும்புகண்டன் யான்.

(6)

சொன்னே னறிந்து அகமா யுலகோருக்
கெந்தாளும் வாழ்கவென்றே யான்.

(7)

கண்ணுண் மணியாகிக் காரணமாய் நின்னுண்
மண்ணு முயிர்பதியு மாறு.

(8)

விண்டேனே ஞானம் வெனியாக முப்பத்தி
ரண்டி லறிவீர் நலம்.

(9)

நேத்திரத்தைக் காதம்போல் நிக்ஷயமாய் நிற்க
ஆத்துமத்தி லானந்த மகம்.

(10)

உலகி லறிந்தோ ரொருவாளு மானார்
பலரினைவை விட்டுநீ பார்.

(11)

கண்டோருளு சொல்லார் கருத்தாற் பெரியோனாற்
தொண்டுசெய்து பெற்ற கதம்.

(12)

ஆதயிற் சொன்னவுப ரண்ட மறையெடுத்து
மாதுசிவன் ளுசைசெய்து வை.

(13)

முப்பொருளைச் சுட்டு முழுதுமே நீருக்கித்
தப்பாம னுண்டுநிலை சார்.

(14)

யோகமுடன் கற்ப முறைத்தேனீ ரெட்டில்
வேகமுடன் கண்ணொரு வீர்.

(15)

வாசிமுனை மைந்தர மருவு பிரமத்தில்
மோசம்வரா தென்குறள் முற்றும்.

(16)

புகண்டர் ஞானக்குறள் 16

முற்றிற்று.

புகண்டமகாரிஜி ஞான சாஸ்திரங்கள் நம்மிடம் அனேகம்
கூலை ஏட்டுப்பிரதிகளிருக்கிறது அயைகளை அடுத்த பதிப்பில் அச்
சுட்டு வெளியிடக்கூடும்.

சதாசிகிரி மாலூற்ற இராமகிரி சாமிபாரிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்
பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ
கடவுள் துணை.

இருபத்தைத்திரவது
வகுவிநாதரென்னும்
மௌனச்சித்தர்ஞானம் 8

சொல்லவொண்ணு விராட்பிரம வஸ்துவாதி
எத்தகின் மயமாகிச் சோதிபாகி
அல்லலிலா அடியாகி நடுவுமையி
அந்தமுமாய் அனாதமுமாய் அநிலமையி
வெல்லுதற்கு மரிதாதி விண்ணுமாகி
விண்ணென்னியப்புவுமாய் விளங்குகின்ற
நல்லதொரு மவுனசித்தாய் நாடிவின்ற
நாதாந்த மனோனியான் மாதங்காப்பே.

வணங்குதற்கு எட்டுரெண்டும் அறியவேணும்
மகத்தான வித்தையிது சிவியாகிக்கூர்
இணங்குதற்குக் குருவேணும் பில்லாகிட்டால்
என்னுல்தா பின்னுலா மெட்டுக்குள்ளே
குணங்காமற் சொல்லிவைத்தேன் அகாரபிசம்
கடவுலின்ற உகாரமல்லேலா சுத்தபிசம்
அணங்கினுக்குத் தானுரைத்தா சிசனன்று
ஆச்சரியம் அகாரத்தி லடங்கிப்போச்சி.

(1)

அடங்கிவின்ற மகாரமல்லேலா மவுனதிட்சை
ஆதாரம் கடந் துலின்ற தனுவந்தக்கில்
சுடந்தனைக்கொண் டாகாசம் கலந்துபோச்ச
தாரகப்பிர் மக்கியானம் சார்வநாச்ச
துடந்தேறிப் பார்த்தாக்கா விதுவேமுத்தி
துலமைதப் பார்ப்பவர்க்குச் சொருபயில்லை
குடந்தலுக்கு னாகாசம் நிராகாசத்தைக்
கூட்டுகின்ற தன்மையல்லேலா கொழுக்கிப்பாரே.

(2)

பாப்பா என்மகனே மகாரகுட்சம்

பலித்தாக்கால் யோகியென்றே மகரலாகும்

சேர்ப்பா அகாரத்தில் உகாரங்கூட்டு

சிகாரத்தில் வகாரத்தைச் சேர்த்துப்போடு

நேர்ப்பா அரிவெழுத்துக் குயிர்தான் சிவன்

நின் றகிடம் நகாரத்தில் முலங்காணும்

பேர்ப்பா உகாரமென்ற பிறிணவத்தாற்

பேச்சான சிவகலோ பிறக்குந்தானே.

(3)

தானென்ற முலத்தில் வாகியாட்டீம்

சதாசிவனால் பிடமறிற் புக்கித்தானால்

ஊனென்ற சடம்போச்சு சுற்பூரதேகம்

உந்தலுக்கு வாச்சுதடா யீசன்வாழ்க்கை

நானென்ற ஆணுவத்தை நீக்கவென்றால்

நகாரமென்ற திழாணி வேரைத்தடுஞ்

பானென்ற அகாரமுனை ஊடுதாக்கு

பனிரண்டுக் குள்ளடங்கிப் பதிவுள்ளாச்சே.

(4)

உள்ளாகச் சிகாரவன்னி பத்திற்கொண்டால்

ஓடாமற் பிரணவம்வந் தொட்டிக்கொள்ளும்

தள்ளாமல் ஓரெழுத்து மகாரமப்பா

சகஸ்திரத்தெண் மலர்க்குள்ளாய்ச் சார்ந்துகொள்ளும்

விள்ளாதே மேற்கொண்டால் துவாதசாந்தம்

வெட்டவெளிக் குள்ளான ஞானமாச்சு

துள்ளாட்டம் ஏதுமில்லை புருவமையச்

சுழிக்குள்ளோ ரெழுத்தறிந்தால் துரியமாச்சே.

(5)

துரியமென்ற வகாரத்தை மாறியேற்றச்

சுடரான சிகாரமதே சோதியாகும்

அரிவெழுத்துக் குள்ளாக உருத்தாநிற்கும்

ஐந்தெழுத்தும் ஆறெழுத்தி லடங்கிநிற்கும்

எரிவெழுத்தைப் பற்றியின்றால் ஈனாவும்

எட்டெழுத்தும் விட்டெழுத்துக் கேரூதையா

குறியிருக்கும் இடத்திலொரு வகையதாகக்

குற்றெழுத்தைப் போற்றிவிட்டாற் குருவிதாச்சே.

(6)

குருவிருக்கும் இடந்தானே புருவமையம்
 கடும்வலக் கண்டானே சிவமதாச்ச
 திருவிருக்கும் மவுனத்தி லிருந்தமார்த்தம்
 செயல்காட்டிச் சொல்வதற்கே அறிவே ஹசான்
 தருவிருக்குஞ் சொற்படி நீ நடந்துகொண்டால்
 தானவனே தானாகத் தனியனாவான்
 வருவெடுத்தா லாவதென்ன பலனேவிந்து
 ஒன்பதுநெற் பிரமாணம் உடுத்தாக்கே.

(7)

தாக்கப்பா யிடக்கண்விலக் கண்ணுஞ்சேரும்
 சச்சிதா னந்தவன்வி தானேயாகும்
 மூக்கிலே ஓடாது சத்தம்பாரார்
 முத்திரெயன் நெற்றிக்கண் உள்ளோடுநிற்கும்
 நாக்கிலே பூரியரி யாததுண்டோ
 நாவில்கொண்டு மூலில்கொண்டு ஞானயோகம்
 பாக்கியங்கள் செய்வதற்கு மகாராஜித்சை
 பவிக்குமடா யிருநான்கு பாடல்முற்றே.

(8)

மௌனச்சித்தர் ஞானம் 8

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வாழைக்குளம் ஒத்தத்தெரு வெங்கடாசலம்
 ஐயாவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம்
 அச்சிடலானது.

பராசத்தி துணை.

இருபத்தியாருவது

வகுளிநாதரென்னும்

மௌனச் சித்தர் பாடல்.

குறவஞ்சிப்பா.

ஆதிபெருஞ் சோதிதனை யனுதினமும்நாடி
ஐயப்பதற் தேடிக்கொண் டருள்பெறவேப்பாடி
சோதிபெனும் மனோன்மணியா ளருள்தனைப்பெற்றுச்
சுகருடைய பாதமதை மனந்தனிலையுற்று. (1)

ஆங்காரத் தனையடக்கி யருள்நிலையைநோக்கி
அறியபுங் னங்கொல்லாம் அறிபுமனதாக்கி
பாங்காகப் பெரியோர்கள் பாதமதுபணியோம்
பத்தியொடு யோகநிலை நித்தியமும்புரியோம். (2)

பேய்க்குணத்தைச் சுட்டலவோ பிர்மநிலைகண்டோம்
பிரமபதி தான்கடந்து சுழிமுனையுட்கொண்டோம்
நாய்போலே அலையாமல் நாமிருந்தோம்தவசில்
நல்லதொரு ஆங்காரம் மடக்கிமிகப்பவசாய். (3)

வஞ்சகமாம் வாழ்வைநம்பிச் சஞ்சலங்களடையோம்
மகத்தான மகநிலைகள் பதங்காணச்சுடையோம்
பஞ்சமா பாதகரை யொருநாளும்பாரோம்
பாவவினை பற்றறுத்தோர் சிநேகிதங்கள்மறவோம். (4)

ஆயிரம்பேர் சித்தருடன் அனுதினமும்பாடி
ஆனந்தத் திருநடன மாடுவமேகடி
தாயியுமை மனோன்மணியாள் எனக்குசொன்னசித்தைத்
தானறிந்து நடந்துகொள்வோம் பெரியோரையடுத்தே
நிலையைக்கண்டு கொள்வதற்கு வினைந்துருகிவாடி
பிர்மலமா யையன்பதம் தினந்தினமுந்தேடி

கலைநிறின்று வாசியையுங் கட்டுடனேபிடித்தோம்

கனலெழுப்பி மூலமதைச் சுசமுடனேபடித்தோம். (6)

ஊனுறக்கம் நீக்கியல்லோ யோகநிஷ்டைபுரிந்தோம்

உற்றுரைப் பற்றறுத்து மலேகுதையிலிருந்தோம்

காணுதற்கு மெட்டாத பாவெனியைக்கண்டோம்

கற்பனது சாப்பிட்டு உடல்வளர்த்துக்கொண்டோம். 7

தந்தைதாயார் சுற்றமொடு தளர்ந்துவுறவாடோம்

தவரினையைப் பெற்றுணராச் செய்கைதனைத்தேடோம்

வீந்தையுடன் ஞானமதை மேன்பாடாய்த்தெரிந்தோம்

மேலான பாவெனியி னருள்தனையறிந்தோம். (8)

காசினுனி வழியதனில் நாட்டமதைத்தெரிந்தோம்

மல்லதொரு மூலவட்டம் சுழியையதையறிந்தோம்

வாசியேற்ற வகையறிந்து ஆசைகளையறுப்போம்

வையகத்தின் செய்கைதன்னை அமுலாமல்முறுப்போம்.

சத்திசகா பிடமேறிச் சுத்தவெனியைக்கண்டோம்

சுலமும்பாவெனியென்றெண்ணிமனமதனிற் கொண்டோம்

சுத்திபெற்ற முத்தர்களை யெத்தினமுமறிவோம்

சிவகலை யின்னதென்று நாட்டமுடன்தெரிவோம். (10)

தோண்ணுத்தாறுதத்துவத்து ரைத்தனங்கைக்கொண்டோம்

துய்யபா வெனிதனிலே அய்யர்பதங்கண்டோம்

விண்ணுலகு இன்னதென்று அறிந்துகொண்டேன்பானே

மேலான பாவெனியி னொளியைக்கண்டுதானே. (11)

நானென்ற ஆணுவத்தை நயந்தறுத்துவிடுத்தேன்

நன்மைபெற்றுக் குகைதனிலே வாழ்த்திருக்க அடுத்தேன்

நானென்ற கெருவமதைத் தணித்துவிட்டுவந்தோம்

தவமேதான் கெறுபென்று சரவழியிலுகந்தோம். (12)

மௌனச்சித்தர் பாடல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வாழைக்குளம் வெங்கடாசலமைய ரவர்கள்
டம்பாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்தசாஸ்திரம் அச்சிடலானது

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தி யேழாவது

குதமகாமுனி திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 14.

உண்மையெனும் பொருளாய்க்கண் மணியதாகி

பொளிவாகி மண்ணும்விண் னெங்குழாகி
உண்மையெனும் சித்தர்முத்தர்க் குரியதாகி

உற்றகழி முனையில்முச் சடருமாகி
வண்மையெனும் ஆதார மூலமாகி

மாசற்ற பிரணவத்தின் சொருபமாகி
பெண்மையெனும் வடிவாகிச் சேவஞ்சிப்

போன மௌனகுரு பாதங்கடப்பே.

(1)

ஆரிதான மார்தருக்கு ஞானமார்க்கம்

அறைகிறேன் நிறைநிறையா யோர்ந்துபாரு
சரியையென்ற படிசுடந்தால் கிரியைசேர்க்கும்

தன்மையாய் கிரியைவிட்டால் யோகமாகும்
வினாவான யோகம்விட்டுச் சென்றால்ஞானம்

வினையமுடன் கண்டறிந்தால் முத்தியாகும்
தெரிவாய்நீ மெய்ஞ்ஞான போதத்தன்னைச்

செப்புகிறேன் புலனதனைப் பாதத்திற்சேரே.

(2)

சோப்பா கருவான முடியின்மீது

சென்றேவெண் டாமரையின் பீடங்கண்டு
காரப்பா மனம்பேறு வழிசெல்லாமல்

கனகமய மானபூ ரணத்தைநாடி
சூரப்பா காண்போர்க்கு மவுனமாச்சு

அடுத்திடவே யோகமது போதமாச்சு
நோப்பா தலமெங்கும் வாகிசெல்லும்

வினையான தீதவொலி கேட்குந்தானே.

(3)

தாஞ்ஞ வுருவல்லோ சத்தியாச்சு
 தனியான வம்பலந்தான் சொரூபமாச்சு
 வேனா ஊருருவு மற்றதாயி
 விளங்குகின்ற முச்சடரின் ரூபமாகி
 வானா பரையுடனே சதாசிவன்றான்
 வானவெளி தனில்வாடி வன்னிதோன்றி
 தேனா அதிலிருந்து மனந்தாந்தோன்றிச்
 சித்தான அண்டபிண்ட நறிவாய்பாரே. (4)

அறிவல்லோ மெய்ஞ்ஞானக் கருவதாகும்
 அஞ்ஞானம் தவிர்க்கவென்று ஸறிவுவேணும்
 அறிவாலே சுழிமுனையைக் காணவேணும்
 அன்னையென்ற வாசைபதம் பணியவேணும்
 அறிவாலே ரூபபதத்தைப் போற்றவேணும்
 அண்டமுடி பூதிற்சென் றேறவேணும்
 அறிவாலே சோதிதனை யறியவேணும்
 அதன்பின்பு முத்தியென்ற பேச்சுண்டாச்சே. (5)

உண்டான பூமிநான் முசுனாமாச்சு
 உற்றபுனல் விட்டுனுவென்றுறுதியாச்சு
 பண்டான அக்கினிசங் காராஞ்சு
 பலமுடைய வாயுவல்லோ மயேசுஞ்சு
 கண்டான வெளிசதா சிவனுமாச்சு
 கருவான பூதமல்லோ வுருவதாச்சு
 தொண்டான தொழில்புரிந்தால் பெரியோர்தானும்
 குட்சமதைச் சொல்லுதற்கு அஞ்சுவாரே. (6)

அஞ்சுவா ரிதையறியா வீணர்தானும்
 அநேகசித் தறிவென வெளிகளம்பி
 பஞ்சபொதி யானதொந்தி வயிப்பிழைக்கப்
 பாசாங்கு மேசெய்து மயங்கச்செய்வான்
 கெஞ்சுவான் பல்வெல்லாம் வெளியேதோணக்
 கெம்பிர மானசொல்லை நம்பிடாமல்
 பிஞ்சுகா யாகிபழங் கணிசசம்பேரல்
 பேதமுள்ள மனந்தனைபு முருகச்செய்யே. (7)

செய்தபின்பு தனியாய்ப்பூ ரணத்தைப்பாரு
சேட்டைசெய்யுந் தத்துவங்க ளொடுக்கம்பாரு
உய்யவே மனந்தன்னே யறிவிற்கேரு
உற்றறின்ற வொளிகாணத் திடந்தான்வேனும்
வையமிசை பிங்கலேதா விரவியாகும்
மகத்தான யிடகலையும் மதிதானாகும்
துய்யஒங் காரமதன் மத்திநிற்கும்
சுத்தகலை யிரண்டொன்றுய்ச் சேரும்போதே.

(8)

போதப்பா விட்டகுறை விர்தினுலே
புகழுடைய ஞானம்வந் தெய்தும்பாரு
நீதப்பா மதியமுத மதனையுண்ணு
நேரான வழியைவிட்டால் வருத்தங்காணும்
ஒதப்பா விண்ணமுதம் விர்தாற்சிற்தும்
உற்றவிடங் கண்டாலே கிட்டெழப்பா
சேதமதாய்ப் பொங்கவிட்டா லென்றமில்லை
திடமாகக் கண்டுண்டு தெளிந்துபாரே.

(9)

பாரப்பா மனந்தானே அறிவிற்கூடப்
பஞ்சபூ தந்தானுஞ் செளிக்கும்பாரு
சோப்பா பொய்யைவிட்டு மெய்யைப்பற்றச்
செங்கதிரோன் மதிகோடி யொளியுமாகும்
நோப்பா சொல்லிலையும் நினைப்பும்
நிலையான வழதமது மதியில்லீழும்
சோப்பா மானாத வழியிற்சேர்க்குந்
தியங்காதே பூரணத்தைக் கண்டுசெல்லே.

(10)

செல்லப்பா வுரைக்கணொண்ணுச் சொருபமாகி
சுத்தமொடு மவுனமா யருபமாகி
சொல்லப்பா பகலொவு மற்றதாகி
துரியாத் தத்தினிலே நடனமாகி
வல்லதொரு பரையுடனே பானுமாகி
மகத்தான நிற்குணமாப் நின்றசத்தி
நில்லப்பா சதாசிவன்று னுலகமாச்சு
நேரான கருக்குருவைப் பொருதிப்பாரே.

(11)

பொருதியதோர் மேகநாதக் குளிகைதன்னைப்
 புகழ்ச்சியுட னேவுரைப்பேன் பெரியோர்முன்பு
 கருதியதோர் வெண்காரம் சாதிவிக்கம்
 கன்மான சிவதைவீர் வசம்புகக்கு
 நிருதியதோர் இன்றுப்பு வாய்விளங்கம்
 நேரான ஓமமொடு பெருங்காயந்தான்
 விருதியதோர் காட்டாம ணக்கண்வேரும்
 வினையமுடன் றுனெடுப்பாய்கலமொன்றாமே. (12)

பலமொன்றாய்ப் பார்த்தெடுத்துக் கல்வத்திட்டுப்
 பண்பான மைபோல அரைத்தெடுத்துப்
 பெலமான சரக்கிடவேர் வானந்தூக்கிப்
 பிரியமுடன் சம்பளத்தின் சாற்றினிலை
 கலனேக விடாமலேநன் றுகவாட்டிக்
 கண்ணிவிடும் மைபோல வானபின்பு
 நலமாக வழித்தெடுத்துக் குன்றியைப்போல்
 நயனமென வருட்டியொரு குழலில்வையே. (13)

குழலில்வைத் தாதிபரை தியானஞ்செய்து
 குறிப்பறிந்து குளிகையொன் றிரண்டளிக்க
 விழலான குன்மமொடு குளிர்தூக்கன்
 விதிவயிற்றி லேறிற்ருந் திரைகள்வாதம்
 உழலான பித்தநீர் சோகைப்பாண்டு
 உற்றறித ஸ்தபரோகம் வயிர்வலித்தல்
 தழலான அசோனம்பல் கனத்தநோயைத்
 தப்பாமல் நீக்கிவிடுந் தனித்துப்பாரே. (14)

குதமுனிவர் ஞான சாஸ்திரம் 14 முற்றிற்று.

முன்றும் பாகம்

சம்பூரணம்.

மதுரை திண்டிக்கல்லோட் சிவராஜயோகி பங்காருசாமியார்
 அவர்கள் குமார் சாமியார் குருசாமியாடு அவர்களிடம் வாங்கிய
 எட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

